

A MAGYAR BRIDGE SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

Tartalom:

Leifner Ferenc: Licitálás a kontrakt-bridgeben — **Klinger Pál:** Konvenciók — **Urbanics Kálmán:** Az indító kijátszás — **Sz—yi:** Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek) — **Sz—yi:** Érdekes játszók az angol-amerikai mérkőzésből — **Krónika** — **Külföldi hírek** — **Ferenczy György:** A nők és a bridge — **Feladványok és rejtvények**, I. díj 100 P, II. díj 50 P, III. díj 25 P
Szerkesztői üzenetek

II. évfolyam

1932 január

1. szám

Megjelenik havonta

Ára 80 fillér

Munkatársak

SZERVICZKY GYÖRGY DR
BUKOVINSZKY PÉTER
FARKAS MIHÁLY DR
MOLNÁR HARRY DR
FERENCZY GYÖRGY
URBANICS KÁLMÁN
LEITNER FERENC
PALKOVICS BÉLA
SZABÓ NÁNDOR
COHEN RAFAEL
VÉCSEI LÁSZLÓ
KLINGER PÁL
LÉTAY ERNŐ
UJJ GYÖRGY

BRIDGE UJSÁG

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: SZMRECSÁNYI DÁRIUS
SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, VIII, SÁNDOR-U. 7. TELEFON: J. 45-5-10
KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IX, RÁDAY-U. 15. TELEFON: 81-1-83

Licitálás a kontrakt-bridgeben

Irla Leitner Ferenc

(Folytatás)

Miután a licit megindítása tekintetében a két szélsőség hátrányait megállapítottuk, kísérjük meg pozitíve meghatározni, hogy a logika, a realitás és a célszerűség szempontjából mi a helyes indítás. Természetesen mindig a *minimumról* van szó, vagyis arról a legkevesebbről, amire a licitálást megindító partnere *feltétlenül* számíthat. Nézetem szerint *ez a minimum legyen három ütés*. De hozzáteszem, hogy e három ütésből *legalább kettő pozitív értékűt legyen* és a harmadik összetevődhetik fél, illetve negyed ütésekből. Most, mielőtt tovább mennénk, le kell rögzítenünk, hogy mit értünk pozitív értékű ütések és fél vagy negyed ütések alatt. Értékűtés csak kétféle van: az ász és a mariázs (egyszínből király és dáma). Kis jóakarattal egész ütésnek nevezhető (egyszínből) a király, bub és a 10-es. Fél ütések: minden oly király,

mely mellett legalább egy ugyanolyan színű kártya áll, az ász színében a dáma, továbbá a dáma és bub, ha mellette van még egy kártya, végül az ász színében a bub és 10-es. Negyed ütések: az egyedül álló király, a dáma, ha nem áll egyedül, továbbá az egyedülálló dáma és egy másik bub együtvéve, két bub együtvéve, ha nem állnak egyedül és végül egy színből a bub és a 10-es legalább harmadmagával. A pozitív és töredékütéseknek fenti módon való meghatározása nemcsak a licitálás indítása tekintetében, hanem *minden esetre* is áll. Még meg kell jegyezni, hogy az indítás tekintetében az ász és király egyszínben két ütés, a tercmajor (ász, király, dáma) *sohasem* három ütés, csak kettő, kivéve, ha egymagában áll, akkor is csak kettő és fél. Viszont ász, király, dáma bubbal (kvartmajor) már három ütés, tehát minden

mellékítés nélkül is indítható. Kivételesen két és fél ütés is indítható szerintem két esetben. 1. Ha a szín ötösnél hosszabb és más színben van az értékütések legalább egyike. 2. Ha az indító harmadik helyen van, tehát előtte ketten passzoltak és a két és fél ütésből *kettő pozitív ütés*. Ezzel szemben a negyedik (három passz után) az előírt *minimumnál feltétlen erősebb lappal* indíthat csupán, ami nem is szorul indokolásra. Egyetlen kivétel, ha a negyedik helyen ülő, bár három ütéssel rendelkezik ugyan (tehát indítása minimum), de a *két magas* színben igen erős.

A licitálás megindításának minimumaként ezen előírt *dogmatikus* szabály ellen tetszetős érvként hozható fel: hol marad a fantázia? Hisz a bridge a fantázia játéka! Ezt nem tagadom, sőt magam is állítom, hogy a fantáziának bő tere kell legyen és azt kikapcsolni a licitációból, vaskalaposág volna. De egyetlen dogmatikus szabály felállításával még nem kapcsoltuk ki a fantáziát. A megindító partnere és mindkét ellenfele, sőt maga az indító is a második körben szabadon érvényesítheti a lapjában rejlő fantáziát. De egyenesen kiszámíthatatlan előny a licitálást indító partnerére nézve, hogy szilárd bázisa van, melyre építhet, tudván azt, hogy partnere két és fél—háromütéssel rendelkezik, melyből *kettő pozitív*.

A licitálás indításának ezen szabályától való eltérésre különösen csábítanak az úgynevezett különleges elosztású lapok, melyekben egy rendkívül hosz-

szú, vagy két hosszú szín van, bár az előírt ütésszám nincs jelen. Kétségtelen, hogy a pozitív ütőerőt pótolja sok esetben ez. Mégsem célszerű indítani, sőt *helytelen*, mert az összes félreértéseknek ez szokott az indító oka lenni. A második körben mód van rá még bemondani (esetleg ugorva), tehát a manserejű bemondás nem fog elmaradni, ha benne van, de esetleg megtakarítunk vele egy sikertelen szlem-bemondást. Az *elbukott szlem-bemondások kilencvenkilenc százaléka a szabálytalan és csupán fantáziára alapított licit-indításokból erednek*. Ez természetes, mert ha már az indítás is fantázia-bemondás és a partneré is az, a sok fantáziából — fantasztikus bukás lesz. Másik igen nagy hátránya az ilyen fantázia-indításnak a partner által alkalmazott kontra, mely balsikerrel végződik és a bridgelicít legnagyobb hibáját hozza létre azáltal, hogy a kontra révén az ellenfél robberhez jut. Ez akkor szokott előfordulni, mikor az indító partnere az indító színeiben egész gyenge, ellenben erős ellenlapja van az ellenfél színeiben, tehát az ellenfél három vagy négy trikkes bemondását kontrázza. Ő meg is csinálja az ütéseit, de természetesen számít pozitív ütésre az indító partnernél. Kiderül, hogy az csupán fantázia-licit volt, de pozitív ütése nem lévén, egyet sem üt az ellenjátékban az, aki indított. A kontra e félrevezetés folytán korai volt és éppen ellenkezőjét eredményezte a várt bukásoknak, vagyis robbert az ellenfélnek. Az ódiium a pozitív ütések

nélküli fantázia-indítóra háramlik. Ha az indító saját elkövetett hibáját olyképpen reparálja az ily esetben, hogy partnerét kiemeli a kontrából és saját színét licitálja tovább, ez a nem egyezés folytán ok nélküli rekordbukást eredményezhet.

Mindezen megfontolások vezetnek oda, hogy az indításnak igenis *dogmája* legyen: három ütés, melyből *kettő pozitív értékítés*.

A több trikkal való indítás

Míg az egyszerű indítás a fentebb felállított szabály révén leegyszerűsítődött és annak pontos betartása inkább az önuralom és fegyelmezettség kérdése, semmint a lapmegítélésé, addig a több trikkal való indítás alkalmainak felismerése már a lapanalízis szélesebbkörű tudatát, sőt ezirányú ösztönös tehetséget is igényel. Ez utóbbi, bár teljesen nem, de részben pótolható a lapanalízisének fejlesztésével. Nem vitás, hogy a *több trikkal való indítás minimuma nagyobb ütőerő minden körülmények között, mint az egyszerű indításé*. Természetes, hogy a több trikkal való indítást csak úgy analizálhatjuk, ha csoportokba osztjuk. Ezek: 1. Két trikk bármely színből. 2. Három trikk bármely színből. 3. Négy trikk a két alacsony színből (treff káró). 5. Négy trikk a két magas színből, vagy öt trikk a két alacsony színből, mint indító és egyben záró licit. A szanzadút, mint az egy trikk indításnál, úgy itt is kihagytam, mert ez külön fejezetben fog tárgyalatni.

Mielőtt az egyes csoportok részletes analizálásába fognánk, meg kell említenem, hogy úgy az egy, mint a több trikk indítása tekintetében tudvalevőleg rengeteg *licitálási konvenció* alakult. Az egyes konvenciók feltalálói és követői esküsznek, konvenciójuk egyedül üdvözítő voltában. Én, mint az egy-, úgy a többtrikkés indítás taglalásánál egyelőre teljesen mellőzöm e konvenciók ismertetését és gyakorlati alkalmazását, egyrészt mert azok tárgyalása célszerűbb külön fejezetben, másrészt meggyőződésem, hogy konvenciómentesen, tehát *a logika és józan ész természetes szabályai szerint tökéletes licitálási rendszer építhető fel*. A konvenciók legnagyobb hátránya különben is az, hogy apró *részlet-munkák*, szemben a természetes licitálási mód *egész* épületével, tehát olyanok, melyek ebbe az épületbe — hogy úgy mondjam — betolakszanak azért, hogy annak egyes *vélt* hiányait pótolják. Oly konvenciórendszert, mely már *megközelíti* az egész rendszer felépítését, csak egyet ismerünk. Az amerikai Culbertsonét (forcing bid). Annak eldöntése, hogy konvenciók alapon is felépíthető-e a tökéletes licit-rendszer és ennek előny nyújtható-e a konvenciómentes rendszer fellett, a jövő kérdése.

I. Kéttrikkés indítás

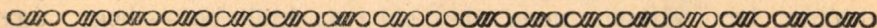
Általában azt kell jelentse: lapom ütőerősebb, mintha egy trikkal indítottam volna. Nem mulaszthatom el megjegyezni, mily helytelen az a kéttrikkés indítás, mely azt akarja jelezni,

hogy a szín nagyon erős, de semmi melléklap nincs. Ennek jelzése egyszerű és logikus módon az, hogy: passz és a második körben bemondható ugorva. A kéttrikkes indítás logikája az, hogy a partner oly lappal is beszéljen, mely alatta van annak a minimumnak, amellyel az egytrikkes indítás esetén ő megszólalhatott. Ennek két oka van. Az egyik az, lévén az indító igen erős, a mans megcsinálásához valószínűleg elég a partner minimális ereje. A másik ok pedig az, hogy a kéttrikkes indítás logikusan legtöbbször azt jelenti: szeretnék mégegyszer szóhoz jutni, mert két erős színem van. Fentiekből önként következik, hogy a kéttrikkes indítónak két alternatívája van: a) oly általános ütőerő, melyben legalább négy pozitív és még töredék ütés is van;

b) két igen hosszú szín, természetesen legalább három pozitív ütéssel. Ebből önként következik, mi ilyenkor a partner feladata. Igen könnyű a helyzete akkor, ha az indító után az ellenfél megszólalt, mert akkor már nélküle is biztosítva van az indító újbóli szóhozjutása. Ez esetben csak akkor licitáljon, ha legalább egy és fél ütése van, vagy ha partnere színében hosszú és legalább egy ütése van (akár pozitív, akár töredék). Ha az ellenfél passzolt, ő csak akkor passzoljon, ha lapja teljesen kilátástalan, bármilyen játékra. De ha van egy ütés ereje, már mondanía kell lapja szerint, vagy két szant, vagy saját hosszú színét, vagy színegyezés esetén háromra emelheti partnere színét.

(Folytatjuk)

Konvenciók

Írta Klínger Pál

(Folytatás)

Éppen ezért a „*Safety mindenekfelett!*“ elve, vagy amint idehaza mondanák — „tutira menés“ — érdekében kitalált és itt-ott erőszakoltan életrehívott kötött konvenció-licittel szemben értetlenül áll a legtöbb magyar bridgező. Irtózik attól, hogy megkössék a licitálása szabadságát és méltán azt hiszi, hogy ezzel egyszeriben elvonnék tőle a játék legszínesebb, legváltozatosabb érdekességét, azt a „thrill“-t, amiben

akkor van része, ha sikerül egy-egy vakmerő „betörés“, blöff, no meg egy robber „ellopása“. Meg is lehet őt érteni, hiszen a nálunk divatos plafondjáték a maga aránytalanul magasan tartott mans- és robberprémiai-vel oda vitte a mi bridge-ünket, hogy az ma már kizárólag a *konzolációért folyó harccá* fajult; ennek folytán kimondottan túlsúlyba került benne egy kirívó *hazardjelleg*. De éppen emiatt a hazard színezete miatt

utasította is el a plafondbridge szankcionálását a londoni Portland-Club, amelyik tudvalevőleg semmi házárdjátékot nem tűr meg a helyiségeiben.

A *Vanderbilt (Portland-) scoring* szerinti bridget jellemzi, hogy abban az alacsonyabb kontraktok teljesítésének is tisztességes point-jutalma van, a gémkonzolációk alacsonyak, a bukások büntetése pedig viszonylag súlyos; így hát indokoltan sokkalta nagyobb jelentőségűvé lesz ebben a játékban a biztonság szempontja, vagyis a kockázatnak a minimumra csökkentése. Érthetőbbé is válik eszerint, hogy gombamódra elszaporodtak a nagyobb biztonságot szolgáló, a találgatások és labilis feltevések felületét minél szűkebbre vonni szándékozó „licit-törvények, mellékértelmű bemondások, amelyek minél precízebben kívánják kifejezésre juttatni speciális licit-terminológia segítségével a kézben tartott 13 kártya ütőerejét, megoszlását; szilárd bázist szolgáltatni a partner következtetéseinek és konklúziójának. A szakértők igen nagy része van azon a véleményen, hogy ezt a szilárd, megbízható alapot tisztán a józan ész, a kártyaérzék (Card sense and common sense)* nem garantálja. Az e szempontból kifejtett elméletek a *Culbertson*-féle úgynevezett „*aproach forcing system*“-ben érték el eddig csúcspontjukat; rendkívül széles alapokra felépített és igen szövevényes rendszer az övé,

* *Tafler*: „Kartensinn und Menschenverstand“.

amelyet hónapokig tartó tanulmány és prakszis tárgyává kell tennie annak, aki sikerrel akarja alkalmazni.

*

Magukkal az egyes konvenciókkal egy ilyen kis írás keretében persze részletekbenemenően nem lehet foglalkoznom és ajánlom is mindenkinek, hogy addig ne vigyen át konvenciókat a gyakorlatba, amíg alaposan át nem gondolta és tanulmányozta őket.

Még az *auction-bridge*ből ismerjük az úgynevezett „*invit*“ nevű konvenciót („1 *treff*“ = szanzadura alkalmas ütőerős kártya); hát ebből indult ki a legrégebb kielemezett őskonvenció, a „*Vanderbilt-treff*“ (*Club Convention*). Lényege: 3 *quick-trikkel* a kézben bemondok „1 *treffet*“, persze tekintet nélkül arra, hogy van-e *treff* nálam. Erre a mesterséges (*artificial bid*) *licitre* a partner — ha csak időközben szívszélhűdés nem éri — *köteles válaszolni*, és pedig:

a) *negatív* (igen szegényes) lappal: 1 kárót;

b) *licitálható* színnel a kézben és kb. 2 *quick-trikkel*: az ő színét;

c) *komoly, önálló indításra* is jogosító lappal: *ugrásos licitálással* (*jump bid*).

Éveken át volt ez a *tipikusan mesterséges* konvenció használatban, amíg elfoglalta a helyét a többi, de nagyjából hasonló alapon felépített konvenció, melyek a „*Vanderbilt-treff*“-fel mind megegyeznek abban, hogy *kötelezik válaszra* a partnert és hogy valamennyit előbb *desifrizni* kell és csak azután érthe-

tők meg. Persze, aki nem ismeri a sifrek kulcsát, az ki van szolgáltatva annak a megtévesztésnek, hogy az egyik ellenfélnél treffeket sejt, a másíknál meg talán kárót, holott azok licitjei csak előre megbeszél (megállapodott?) anonszírozások voltak! Észre kell venni azt is, hogy a Vanderbilt-treff *kizárja* az 1 treff bemonadását az úgynevezett *direkt* (regulation) licitek sorából és ha a vanderbiltista treffet akar játszani, akkor legalább kettővel kell indítania.

Példa a Vanderbilt-treffre:

pik: A, D × × ×

kör: A, D ×

káró: K, D × ×

treff: ×

Mr. H. S. Vanderbilt szerint félő, hogy „1 pik“-licit esetén bennemaradhat a gém, ezért bemond „1 treff“-et. Ha a válasz rá 1 káró, akkor licitálása 1 pik; ha a válasz rá 2 káró, akkor 5 káró; ha 2 treff, akkor 3 szanzadu; ha 1 kör, akkor licitálása 4 kör; ha 1 pik, akkor 4 pik; ha pedig a válasz rá 1 szanzadu, akkor licitálása 3 szanzadu.

A Vanderbilt-treff nyomán divatba került a „Big Club“-konvenció: 4½ vagy 5 ütéssel a kézben a licit „1 treff!“ Kötelező a válasz, mint az előbbinél.

Például egy tényleg megjátszott parti:

„A“ lapja pik A K ×

kör A B × × ×

káró K D B

treff A K

Bemondott 1 treffet, partner válasza volt 1 kör. A tudta, hogy

B kezében volt kötelező 2 trikk csak kör-máriázs, a káró ász lehet és bemondta a 7 kört! No, de azért valószínűleg kijött volna a 7 kör konvenció nélkül is!

Van a Big-Clubnek egy pregnánsan mesterséges *válaszkonvenciója*:

1 káró = egynél kevesebb quick-trikkem van; 1 kör = egy egész quick-trikkem van; 1 pik = egy és fél quick-trikkem van, (mint titkos jelzés): ezt a skálát „Big Stick“-nek hívják.

Másik variánsa ennek a *válasznak* az úgynevezett „little Joker“. Az „1 treff“ indításra 1 kárótól 3 pikig terjedő bármilyen közbülső bemondással lehet jelezni ½—½-es emelkedéssel ½-től 6½-ig kézben tartott quick-trikket.

Egészen épületes a Paul Hermann-féle „Annoncierung der Topwerte“ (quick-trikk) konvenció: Indító 1 treff = 2 Topwerte. Indító 1 káró = 3 Topwerte. Indító 1 kör = 4 Topwerte. Indító 1 pik = 5 Topwerte (!) (*Hát szótár nélkül le sem ülhetünk ezután bridgezni? Szerk.*)

*

Valamennyit fel sem lehet sorolni és méltán mosolyog ezeken a furcsábbnál furcsább konvenciókon az olvasó! De ha kissé jobban körülnéz mégis a maga portáján, bizonyára rá fog jönni arra, hogy bizony az ő klubjába, de még szorosán privát körébe is — alighanem észrevétlenül — lassanként belopódzott egy egész csomó, kimondottan mesterséges konvenció, még ha nem is pontos Topwert-ekre alapozva. Az egyes bridge-kompániák „sztár“-

jai szeretik ugyanis rákényszeríteni az ő „csalhatatlan“ metódusaikat a tisztelőikre és ezek azután majdnem kiirthatatlanul rátapadnak a licitálókra. Ilyes-mikből jönnek azután a: „*Hja, ezt mi (!) így, vagy amúgy licitáljuk ám!*“ és idővel szépen kivirít egy csinos bokrétája a legönkényesebb „argot“-oknak, jelesen éppen azok körében, akik valójában a legádázabb ellenségei a mesterséges konvencióknak. Legjellemzőbb példa erre az egész bécsi „magas iskola!“

*

Megállapíthatom, hogy a fentebb említett *par excellence* mesterséges konvenciókon kívül van még egy kategória, amit *logikus konvencióknak* hívhatnánk; ebbe a csoportba azokat veszem, amelyek megértéséhez nem kell egy chifre-kulcsot bemagolni, de *tisztán józan megfontolással is* megértheti az a jó bridge-játékos, aki azelőtt sohasem került eddig szembe velük, mert önként érthetően, „*indirekt*“-licitnek hangzanak és semmiképpen sem jelenthetnek *direkt bemonrást*. Ilyenek:

- Informatív kontra;
- ellenfél színének felüllicitálása;
- udvariassági (folytonossági) szanzadu;
- lezáró licit;
- kizáró (pre-emptív) licit;
- 2 treff-válasz a partner informatív kontrájára;
- szlemszignálók;
- szándékos túllicit;
- licit harmadik helyen stb.,*
- mind olyan, hogy legalább is

* Ide tartoznak még az ellenjáték konvenciói is. Szerk.

*gyanú*ért kell ébresszen a partnerben!

*

Külön elbírálásban kell részesíteni a „force“ (demand, invite) liciteket, amelyekre konvenciószerűen kötelező a válasz! Külön az indítási minimum birtoklására vonatkozó törvényeket, amelyek majdnem klubonként változók. Némely helyen az 1 treff- vagy 1 szanzadu- indító minimuma 21 pont (13 p.), másutt színekben az indító minimum 3, illetve 2½ Topwert. Culbertson sorozatos analízis-tabellákat ad ki a minimumokra. Az indító force-minimum, a *válasz force-minimum* mind *konvenciószerű* megállapítások, melyek éppen úgy várnak egységesítésre, standardizálásra, mint maguk a játékszabályok.

Rendkívül érdekesítő, sőt izgalmas az a harc, amit Amerikában és Angliában a „Common sense and Card sense“ szószólói vívnek a konvencionistákkal. Az előbbieket még az árnyékát sem akarják tolerálni a mesterséges, de az úgynevezett „logikán alapuló“ és mégis csak prearranzsált konvencióknak sem; az utóbbiak pedig lázasan kutatnak a legprecízebb, *csalhatatlan konvenció*s szisztéma után, amit végre mindenki elfogad, mert egyforma megbízhatósággal alkalmazható mindenfajta lapra. Lehet, sőt valószínű, hogy a harc a két tábor hívei között *teljes szakítással* fog végződni és lesz majd kétféle kontrakt bridge-ünk: az egyik a *kötött, tudományos*, a másik a teljesen *konvenciómentes, szabadlicitálású*. Nagy kérdés azonban, hogy nem lesz-e éppen ez a „szabad“-bridge is

idővel akaratlanul telespékelve lokális konvenciókkal?!

A konvenciók kérdésében *semleges álláspontot* valójában semmilyen bridgező sem foglalhat el. Vagy akceptálnia kell, hogy nincs kontrakt-bridge konvenciók nélkül, vagy az ellenkező nézetten kell lennie. Ha viszont akár csak *mérsékelten* is utat nyitunk a kötöttségeknek, akkor meg valami nemzetközi tekintélyű fórumnak kellene korlátokat vonnia az elfajulások elé, amelyek ezt a legszebb, legkombinatívabb szellemi szórakozást hovatovább *a teljes lejárattal fenyegetik*. Szerény nézetem szerint a mesterkéltségek és *tolvajnyelv-szerű konvenciókat* ki kell zárni a bridge világából, mert kisebb az előnyük, mint amennyire a játék *nemzetközi jelentőségének ártanak*. A trükkös, de éles kártyaérezéssel feltétlenül kárhozható licitációk benne maradhatnak. Benne hagyandók, sőt még tovább is fejleszthetők a *negatív licitációk konvenciói*, amelyek határozottan *nagy aktívái* a kontrakt-bridgenek.* A negatív licit lehetővé teszi a „válaszadás” (Response bid) keretein belül a licitálási *folytonosság fenntartását a licitációs szusz legelején* olyan lappal, amelyik különben lépészolandó volna. Ilyen negatív (folytonossági) licitáció pl. egy király és két dámának megfelelő erejű lappal (ha a partnerünk indított), az „egy-szanzadu” vagy a partner színének — ha legalább háromszoros figura van

* Az „auction”-ban „leintés” néven voltak divatban.

nálunk — *egyszeri szimpla emelése*. Force (kettős) indítás esetén a *két szanzadu*, illetve ugyancsak a *szimpla emelés*. Azért rendkívül fontos ez, mert minden ettől eltérő „Response” már nem lévén negatív, *okvetlenül pozitív lapra* engedi a partnert következtetni, biztatja a további akciókra, sőt támogat is ad neki sorozatos következtetésekre, melyek nyomán a partnerek rá fognak jönni a legjobb és legkevésbé kockázatos *befejező licitálásra*.

A mesterkéltségek konvenciók *balasztjától* való megszabadulás egyik módját abban vélem látni, hogy a lapokat két olyan nagy és komprehenzív csoportokba osztom, mint „pozitív”, ill. „negatív” lapok és ezzel együtt természetesen a licitálást is *pozitív, ill. negatív jellegű bemon-dásokra!*

Semmiképpen sem tudok azonban belenyugodni olyanfajta megkötésekbe, mint az 1½ quick-trikkes válasz-minimum, a 4½ playing-trikkes ugró-minimum, mert akkor megint nyakig benne ülnénk az összes mesterséges konvenciókban.

Persze sokéves prakszis, rutinos biztonság kell annak a megítéléséhez, hogy *mikor feltétlenül pozitív vagy negatív egy 13 lapból álló garnitúra!* Kezdetben legajánlatosabb szigorúan az *analízis* módszeréhez folyamodni, jól ügyelve arra, hogy holmi *longőr* vagy *chicane*-okozta látszólagos, de legjobb esetben csak pozícióbeli előnyök a kártya megítélésénél ne csábítsanak bennünket túlzott optimizmusra és veszedelmes kalandokba.

Az indító kijátszás

Írta Urbanics Kálmán

(Folytatás)

Adunélküli játékban:

Ha sem a kihívó, sem partnere, sem a terítő részéről pozitív bemondás nem történt, hanem csak a játékos mondta be az általa megcsinálendő trikk-számot, ez esetben a kijátszónak saját kártyái értékének számbavétele útján kell megkeresnie a lehető legjobb hívást. Ez nem okozhat gondot, ha olyan zárt színe van, melyben a játékos részére ütést fel nem szabadíthat. Ily erős színből, pl. ász, király, dáma, X X (X alatt a kilencesnél kisebb kártyát értünk), az ásszal kell kezdeni, hogy a partnert figyelmeztessük, hogy az esetleg háromszor fedett búbját vagy tizesét dobja el, nehogy színünk lehívását feltartsa.

Ász, király, bub, X X kártyából álló színnél a királyt „megmutatjuk“ és más színből igyekszünk a partnert ütésbe hozni és a játékos dámáját behajtatni. Király, dáma, tizes X-ből ugyancsak a királlyal indulunk és utána más színt hozunk, nehogy a játékosnál levő ász-búb kétszer tudjon ütni.

Ha ász, király és három vagy négy kis kártyánk van egy színből és más színben többé ütésbe kerülni kilátásunk nincs, „invi-

tálunk“, azaz a legkisebb kártyánkat játszuk ki. Valószínű, hogy a szín többi 8, illetve 7 kártyája 2-3-3 vagy 2-2-3 arányban van elosztva a három kézben. Így partnerünk azt, ütésbe kerülve, hozhatja, ezáltal a színből három, illetve négy ütést csinálhatunk. Ha saját kezünkben van más színből ütésünk, felülről kezdjük játszani a színt, mert ha fogja is a játékos a színt, alacsony kártyáink már felszabadulnak és ütésbe kerülve, azokat lejátszhatjuk.

Egy ötös vagy hosszabb színből rendszerint a legkisebbet hívjuk ki, ezzel felszólítva a partnert arra, hogy a legmagasabb kártyájával üssön a játékos elé és úgy segítse a szín felszabadítását; ha azonban e hosszú színből összeköttetésünk van, tanácsos a legkisebb kártya helyett az összekötött kártyák legmagasabbikával indulni; pl. ász, bub, tizes, kilencesből bubbal. A játékos csak az esetben csinálhat ez indulás mellett két ütést a színben, ha vagy mindkét hiányzó figura és egy kis kártya az asztalon fekszik, vagy a kézben van. az egyik figura és az asztalon kétszeresen védve a másik. Az indításként kijátszott bubot,

partnerünk, ha a király kezében van, üsse meg és hívja a színt utána. Ez esetben a dáma el van fogva. Ha pedig az ász-dáma a játékosnál van, legalább orientálva van az induló.

Ily ötös szín hiányában legalább négyes és olyan színből kell indulnunk, melyben közepes értékű kártyából összeköttetésünk van; (például: terc-dámáig v. bubig) ez esetben persze a szín legmagasabb kártyájával. Ha a tárgyalt esetek egyike sem fog fenn, úgy a leghosszabb színből középértékű (nyolcas, hetes) kártyával induljon a kihívó, hogy egyrészt partnere lássa, hogy a szín visszahívását a kihívó nem kívánja, másrészt, mert minél hosszabb a szín a kihívónál, annál rövidebb valószínűleg a játékosnál s így a kihívással, remélhetőleg, keveset ártott, ha már a tempót — nem lévén jó hívásra támpontja — el is vesztette. Rövid szín hívása csakis a partner színének keresése céljából a legtöbb esetben hátrányos, sőt a játszma kimenetelére végzetes lehet, már azért is, mert sokkal több valószínűség van arra, hogy az így keresett szín az ellenfél 26 kártyájában van, mint a partner 13 lapjában.

Módosul az első kijátszásra alkalmas kártya kiválasztása, ha a partner valamely színt bementetett. Ez esetben rendszerint a

bementetett színnel, és pedig a legmagasabb értékű kártyával kell megindulni. Ha a partner a játszmat megkontrázta, vagy ha a játékos szanzadu bementetését a terítő (dummy) emelte a partner színének bementetése után, úgy feltétlenül ezzel a színnel és pedig a legmagasabb kártyával kell indulni.

Másként kell kijátszani, ha a játékos emelte partnerünk színének bementetése után a szanzadut, és kezünkben egy nagy figura (ász, király vagy dáma) van. Ha ez a figura harmadmagával van az indító kezében és a legkisebb kártyája oly alacsony, hogy a partner gondolhatja, hogy azt nem hívná ki, ha ez lenne a legmagasabb kártyája, még inkább akkor, ha az indító a partner színét emelte, s ebből tudható, hogy a színből figurája van, ez esetben ne a legmagasabbal, hanem a legkisebbel indítsa meg a játékot. A játékosnak ezáltal, például egy, a kezében levő kétszer védett dámája elfogható és ha például kezünkben királybub kicsi van és partnerünknel az ász, úgy a negyedleges dámatizes, mellyel a játékos biztosan két ütést remélt csinálni, egy fogásra értéktelenedik. Ha a partner bementetett színeiből az indítónál egy vagy két egészen kis kártya van, és a szín bementetése után a játékos adu nélküli játékot mondott be, vagy előbbi

szanzaduját emelte, úgy rendszerint nem kívánatos ezzel a színnel megindulni, s ha valamelyest jónak látszó kihívás mutatkozik az indító lapjában, inkább ezzel indítsa meg a játékot. Ha azonban a partner a játékot megkontrázta, úgy mindenesetre a partner színét kell hívnia.

A dömi (terítő) bemondott színe ellen az esetben kell indítani, ha a játékos azt szanzadu licitálásával rontotta s a partner anélkül, hogy előzőleg színt mondott volna az adu nélküli játékot megkontrázta, mert ez esetben a partner ezt kontrájával követeli.

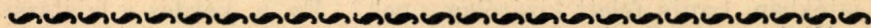
Kontra nélkül is jó kezdésnek mutatkozik ennek a színnek a megindítása különösen, ha a szín a drágább színek (pik v. kör) egyike, mert feltehető, hogy a játékos a színjátékot inkább választotta volna, mint a kockázatos szanzadut, ha partnerét a színben tudná segíteni. A szín kiegészítését tehát a partnernél kereshetjük és a szín meghívásánál partnerünknek segítünk; természetes azonban, ha az indítónak könnyen szabadra játszható színe van, úgy ennek a szín-

nek az indítása kívánatosabb. Ha az indító maga mondott be egy színt s partnere azt emelte, vagy anélkül, hogy más színt mondott volna be, a szanzadut kontrázta, ezt a színt kell, éspe dig a legkisebb értékű kártyával megindítani. Ha a most említett licitálásnál a terítő emelte a szín bemondása után a szanzadut, úgy ezzel a színnel, de nem kis kártyával kell indulni, hanem lehetőleg egy közepes kártyával; ha a színben összeköttetésünk van ennek a legmagasabb értékű lapjával.

Ha a partner az indító színét nem emelte és nem is kontrázott, úgy nagyon meg kell gondolnia az indítónak, hogy nem előnyösebb-e más színnel indítani, s a partnerre bízni annak a színnek megkezdését, esetleg a játékost beleszorítani, hogy a színt ő kezdje meg.

A játékos által licitált szín meghívásától rendszerint tartózkodni kell, mert ennek meghívása leggyakrabban, sőt majdnem mindig a játékos segítségét eredményezi.

(Folytatjuk)

A SZENT ISTVÁN	CSOKOLADÉ	MINŐSÉGE KIVÁLÓ
-------------------------------	------------------	----------------------------

Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek)

(Második lecke)

A játék két részből áll:

1. a licitálásból és
2. a licitálás befejeztével a lejátszásból.

Mindakettő egyformán fontos a játék kimenetelére. Bár a licitálás időrendben természetesen megelőzi a lejátszást, mert hiszen a licitálás folyamán dől el, hogy ki lesz a játékos, hogy hány ütés megcsinálására kötelezi magát és mi lesz az adu, mégis először a lejátszás alapját fogom ismertetni, mert ezek ismerete nélkül a licitálás megértése elképzelhetetlen.

Aki a licitálás folyamán a legtöbb ütés megcsinálását ígérte, az lesz az aktív — vagy szóló — játékos. (Röviden: játékos.) Partnere a „dömi“ (dummy). A másik kettő az ellenjátékos; ezek igyekeznek őt a megcsinálendő ütések elnyerésében megakadályozni.

A licitálás befejezése után a játékostól balra ülő indítja meg egy kártya kihívásával a játékot. Az első lap kijátszása után a tőle balra ülő, a játékos partnere, a dömmi, lapját felteríti az asztalon. A dömmi ezután már csak passzíve vesz részt a játékban. Lapja felett kizárólag a játékos rendelkezik. A dömmi kártyáját nálunk röviden asztalnak hívják. A felterítés után a felvevő rátesz a kijátszott kártyára egyet az asztal lapjai közül, utána a kijátszó partnere, végül maga a játékos saját kártyájából. Az ütés azé, aki a ki-

játszott színből a legmagasabbat adta rá. Színre ugyanazon színből való kártyát kell adni. Ha egy játékosnak a kijátszott színből nincs a kezében (asztalon), ekkor aduval üthet, de nem köteles ütni. Ebben különbözik a bridge minden más, nálunk szokásos kártyajátéktól. Ezáltal nagyon gazdagodik kombinációkban a játék.

Minden ütés után az a játékos hív, akié az ütés lett, és a játékosok az osztás sorrendjében tesznek egy-egy kártyát a kihívott lapra. Ez addig folytatódik, míg a 13 ütést le nem játszották. Az asztal (dömi) helyett mindig a játékos ad saját megítélése szerint kártyát az ütésbe. Az előbbemlített sorrendet azonban ő is köteles betartani és ha az ő lapjából való kártyával ütött, úgy a kezéből, ha az asztal lapjával ütött, onnan hívni ki a legközelebbi ütéshez egy kártyát.

Amikor a dömi felterítette lapját, a játékos megcsinálja játéktervét, azaz megállapítja, hogy hány ütés megcsinálására van kilátása és milyen módon fogja a játékot megjátszani. Mit tekinthetünk tehát ütésnek? Ez a kérdés a lejátszás alapja. A fentebb említett szabály szerint, hogy színt színre kell adni és ha a színből nincs, lehet aduval ütni, különbséget kell tennünk a között, hogy mit tekinthetünk ütésnek színjátékban és mit szanzaduban. Mint-hogy a szanzadu az egyszerűbb

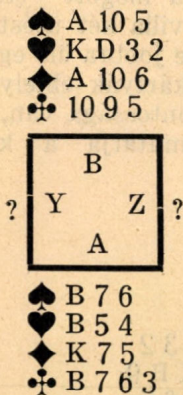

játék, először azzal fogunk foglalkozni.

Biztos ütés elsősorban az ász, mint legerősebb ütőerejű kártya. Biztos ütés az ász mellett lévő király (ha a partnernél is van), továbbá az ász és király mellett lévő dáma stb. mert ezek semmi más kártya által nem üthetők.

Biztos ütés a király, mely mellett dáma van; a dáma, melyet a bub és tizes véd és a bub, mely mellett tizes, kilences és egy kisebb kártya van.

Ha kezünkben csak király és dáma van egy színben és az ellenfél az ászszal üti a dámát, úgy a szín legmagasabb kártyája a király marad. Ha dáma, bub, tizes van kezünkben, az ellenfél üti az ász és a királlyal a tizest és a bubot, a szín legmagasabb kártyája a dáma marad. A bub csak akkor tartja biztosan a színt, ha háromszorosan van védve, az ász, király és dáma lehívása ellen.

Úgy ebben, mint a következő példákban a déli oldalon lévő játékoszt mindig A-val jelöljük; az északi oldalon lévő B-vel; az A-tól balra (nyugati oldal) ülőt

Y-nak, a vele szemben a keleti oldalon lévő Z-nek.

Hány ütésre számíthatunk ebből a két lapból terítés után?

Biztos ütés pikben: az ász.

Körben: a király és a dáma, mert az ász üti a bubot és a kettő magas marad; ha a királyt vagy dámát üti, úgy a másik kettő üt.

A káró, ász és király.

A treff bub, mert az ász, király és dáma lejátszása után Y és Z részéről magas marad a bub.

Esetleg lehet még ütés egy kör, mert ha kedvező elosztás van, és mindegyik ellenjátékos kezében 3—3 kört tart, akkor az egyik figurát üti az ász, a másik két figurába belesik 2—2 kisebb kör és a kézben lévő tizenharmadik kiskártya szabad lesz.

Esetleg ütés lehet még a pik bub, vagy a pik tizes is, mert ha a pik királyt vagy dámát üthetjük az ászszal, úgy a bubot vagy tizest üti a másik nagy figura és az egyik a két kis figura közül ütő lesz. Ebből a kártyából tehát várható hat biztos ütés és két lehetséges ütés, mely részben az elosztásból, részben a játékos ügyességétől (jó játékatól) függ.

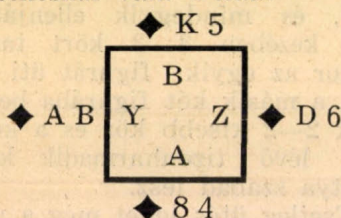
Már fentebbi példából is látjuk, hogy a biztos ütésekön kívül olyan ütés van, mely részben a kártyaelosztástól, részben az ütőkártyák elhelyezésétől függ.

Az ász, a király mellett lévő királyt, a mariázst (király és dáma egy kézben) gyorsütés vagy értékütésnek hívjuk a modern bridge-játékban (quick-trick); ezzel a kifejezéssel még

sokszor fog az olvasó különböző cikkekben, bridge-könyvekben és disputákban találkozni.

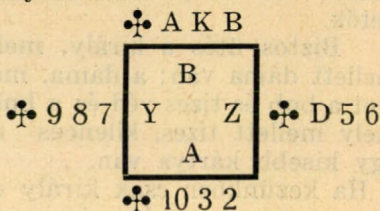
Olyan kártya, mely a helyzeténél fogva ütőkártyává lesz: egy király, mely az ásztól balra ülő játékos kezében van és egyszer van bármely kis kártya által véve (másodlagos). Harmadlagos dáma ugyancsak az ász, királytól balra. Negyedleges bub a tercmajortól (A. K. D. egy színből) balra. Ugyanezek a kártyák nem jelentenek ütést, ha a megfelelő magasabb ütőerejű kártya a tőlük balra ülő játékosnál van. Példa:

Akár A, akár Y vagy Z a kihívó, a káró király ütni fog, mert ha például Z vagy A hívása után Y az ászszal üt, úgy B a káró ötöst dobja be és a király már a szín legmagasabb kártyája lett. A káró-király csak az esetben nem üthet, ha ő a kijátszó, mert ez esetben, ha kiskárót játszik, úgy Z dá-

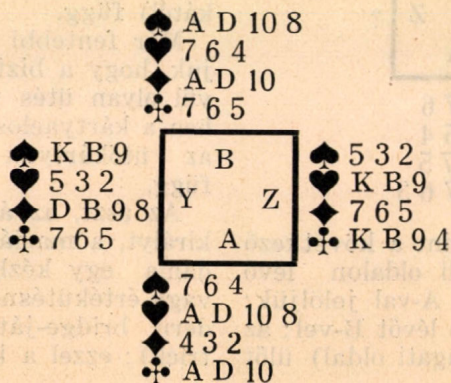
mája vagy Y bubja üti és ha a király, úgy az ász üt és a dáma lesz ütővé.

Fordítva áll az eset, ha a király például A kezében van. Ez esetben akár B, akár Z vagy A a kihívó, a király nem üthet. Csak ha Y a hívó, tud A a királlyal ütni.

Treff dáma ütővé lesz, akár A, akár Y vagy B hív ki. Ha a dáma Y kezében volna, akkor csakis B hívása esetén lesz ütése.

Analog az eset a tercmajor mögött ülő bubé. Az egykézben lévő ász-dámát nagy villának (Gabel), a király-bubot kis villának hívják. Természetes az előbbi magyarázat után, hogy a nagy villa mögött (tőle balra ülő) kis villa két ütést jelent, míg a tőle jobbra ülő egyet sem. Hogy a kártyák elhelyezésének milyen fontossága van, azt legjobban mutatja a következő példa:

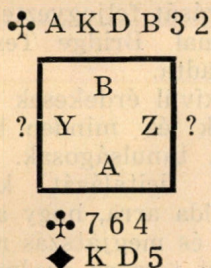

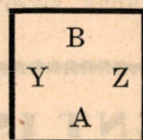
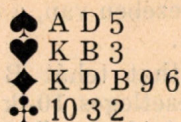
Fentebbi kártyaelosztás és elhelyezés mellett az Y—Z vonal egy ütést sem csinálhat, ha A treffet és kört hív, mikor ütött és viszont B hívásánál mindig egy fokkal magasabb kártyát tesz rá az ütésre, mint Z. Viszont B-nek mindig piket és kárót kell hívnia és Y kártyájára, melyet ez A hívására tesz, mindig egy fokkal magasabb kártyát tenni.

Ha Y és Z kártyáját felcseréljük, A—B-nek összesen négy ütése lehet a négy ászszal, mert a villák mind kedvezően ülnek az Y—Z-vonalnak.

Ütést jelent szanzaduban továbbá minden olyan kártya, melynél kilátás van rá, hogy ha lehívjuk a szín magas kártyáit, a közbeeső ütők a nagy ütőkbe beleesnek és a kis kártyák ütökké válnak (felmagasodnak). Például:

Ennél a hat kártyánál, ha A vagy B hí, szanzaduban hat biztos ütése van. Az ellenfélnél ugyanis összesen négy trefft lehet. Ha a négy magas trefft B lehívja, úgy mind a négy kártya beleesik és a 3-as és 2-es szabad kártyává, azaz ütővé lett.

Nézzünk ezekután egy gyakorlati példát: B játszik alábbi lappal három szanzadut. Z hívó és kijátszotta a trefft 4-est. Hány ütést lát B a saját és partnere lapjában, miután A kiterítette lapját?

1. Öt káróütést, mert a quart-major (A. K. D B egy színben) lehívása után, hacsak a káró tizes nincs ötödmagával egy kézben (tehát valamennyi hiányzó káró az egyik ellenjátékosnál), ennek bele kell esni az egyik magas káróba és a kilences magas kártya lesz.

2. Két trefft ütést. Az ászba és királyba beledobja B az asztról a nyolcast és kilencset és a dáma-bub ütő lesz.

3. Két körütés. Az ászba esik a kör 3-as és két ütőkártyája marad.

4. Pik-ász; esetleg még a pik-dáma is ütés, ha a pik- király Y kezében van. Az asztról próbálja a játékos a piket hívni és ha Y kis kártyát tesz a kihívott lapra, úgy ő dámát tesz rá, ha a királyt, akkor üti aduval és a dáma magas lesz. Ha a ki-

rály Z kezében van, a dáma nem fog ütni.

Számíthat tehát B biztos 9, és egy esetleges 10-ik ütésre és így feladatának sikeres megoldására.

Színjátéknál, melyben a legalacsonyabb adu is üti más szín legmagasabb lapját is, más a kártyák értékelése. Erről legközelebbi számunkban.

(Folytatjuk)

Érdekes játszmák az angol—amerikai mérkőzésből

Az angol—amerikai bridge-mérkőzés tudvalvelőleg tavaly folyt le. 200 kiosztást játszottak két asztalon, természetesen egyformán kiosztott lapokkal. Az izgalmas verseny az amerikaiak fölényes győzelmével végződött.

Az amerikaiak ebben a győzelemben a licitálási módszerük igazolását látták és ezt hirdették ujságjaikban. Az amerikai licitálási rendszer a konvenciók által mentől több kártya tuda-

tása a partnerrel; legerősebb ellenzője Lieut. Col. Walter Buller, az angol tim kapitánya, mind a 200 játszma licitálását és lefolyását feljegyezte és „International Bridge Test” cím alatt kiadta.

Rendkívül érdekesek ezek a játszmák és minden bridgező számára tanulságosak. Három kiosztás licitálását közöljük, mely példa arra, hogy a helyes licitálás és megjátszás mily különbséget tesz az eredményben.

7-ik kiosztás.

Játékosok :

1. asztal:

A: von Zedwitz
Y: Col. Buller
B: Culberston
Z: mrs. Gordon Evers

A-B vonal amerikaiak.

2. asztal:

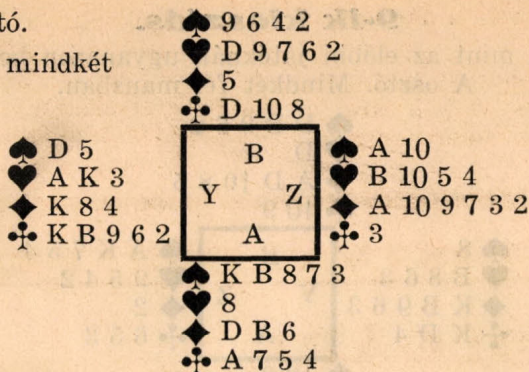
A: mr. Kehoe
Y: mrs. Culberston
B: dr. Wood-Hill
Z: mr. Lightner

A-B vonal angolok.

B osztó.

Y—Z belben mindkét asztalon.

1. asztal:

A licitálás:

2. asztal:

forduló	1	2	3	forduló	1	2	3	4
B:	pasz	2 pik	pasz	B:	pasz	pasz	pasz	pasz
Z:	pasz	3 káró	—	Z:	1 káró	3 káró	5 káró	—
A:	1 pik	pasz	—	A:	1 pik	pasz	pasz	—
Y:	kontra	pasz	—	Y:	3 treff	4 káró	pasz	—

Ütés

A lejátszás:

2. asztal:

Ütés
 B—Z
 A—Y
 javára

	Y	B	Z	A	Y	B	Z	A	
1.	.	.	.	♠ 3	♠ D	♠ 4	♠ 10	.	. 1
2.	.	.	.	.	♦ K	♦ 5	♦ 3	♦ 6	. 1
3.	.	.	.	.	♦ 4	♠ 6	♦ A	♦ B	. 1
4.	♣ K	♣ 8	.	.	.	.	♣ 3	♣ 4	. 1
5.	♣ 6	♣ 10	♦ 2	♣ 5	.	.	.	.	. 1
6.	.	.	♥ B	♥ 8	♥ 3	♥ D	.	.	1 .
7.	♠ 5	.	.	.	.	♠ 9	♠ A	♠ 7	. 1
8.	♥ K	♥ 2	.	.	.	.	♥ 4	♠ 8	. 1
9.	♥ A	♥ 6	♥ 5	♠ B	.	.	.	.	. 1
10.	♦ 8	♥ 7	♦ 9	♦ D	.	.	.	.	1 .
11.	.	.	.	♠ K	♣ 2	♠ 2	♦ 7	.	. 1
12.	♣ 9	♥ 9	.	.	.	.	♦ 10	♣ 7	. 1
13.	♣ B	♣ D	.	.	.	.	♥ 10	♣ A	. 1

Az angolok csak 4 trikket csináltak káróban, mert A ütött a treff-ászzsal és a játékos ennek dacára impeszt próbált treffszabadítás helyett.

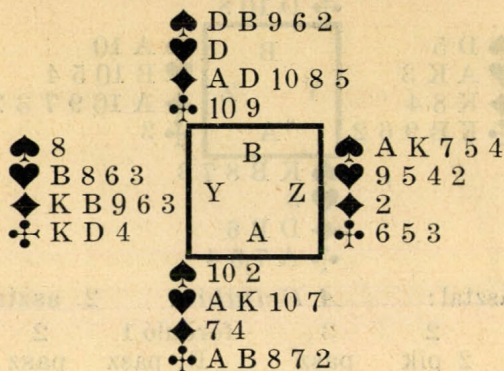
A—B angolok 3 trik káróban = 100 + 1 szűrtrikk = 50 összesen 110.

A—B amerikaiak 5 trik káróban = 100 + robberkonzoláció 500 összesen 6000. Ha a 4-ik ütésnél A üt a treff-ászzsal, még mindig megcsinálható Y—Z-nek a 11 ütés, mert 2 átmenete van az asztalra; a treff király lehvással és treff-utánhívással esik a treff dáma és a bub szabad lévén, ebbe dobhatja Z a 4-ik kört. Z gyenge indulása dacára Y forclitjére bemondhatta az 5 kárót, amit nem mondhatott be egyik sem, mikor (az első asztalnál) már informatív kontra után bemondott 2 pikre 2 kárót licitált Z.

9-ik kiosztás.

Játékosok mint az előbbi játéknál, ugyanazon beosztással.
A osztó. Mindkét fél mansban.

	1. asztal:	<i>A licitálás:</i>	2. asztal:
forduló	1	2	forduló 1 2 3 4
A:	1 treff	pasz	A: 1 kör 3 treff pasz pasz
Y:	kontra	pasz	Y: 2 káró pasz kontra —
B:	1 pik	—	B: pasz 3 szan pasz —
Z:	pasz	—	Z: 2 pik pasz pasz —

Ütés	<i>A lejátszás:</i>								Ütés
	2. asztal:								A—B
	Y	B	Z	A	Y	B	Z	A	Y—Z
									javára
1.			♥ 2	♥ 7	♥ 8	♥ D			1
2.	♠ 8					♠ 3	♠ 5	♠ 10	1
3.	♦ 6	♦ 10	♦ 2					♦ 4	1
4.		♣ 10	♣ 3	♣ 2	♣ D				1
5.					♦ B	♦ D	♠ 4	♦ 7	1
6.	♦ 3					♠ D	♠ K	♦ 2	1
7.	♥ B	♦ B					♥ 5	♥ 10	1
8.	♥ 3	♠ 6	♥ 4	♥ A					1
9.				♣ A	♣ 4	♣ 9	♣ 5		1
10.				♣ B	♣ K	♣ 9	♣ 6		1
11.					♦ A	♦ A	♥ 9	♣ 7	1
12.	♦ 9					♦ 8	♠ 7	♣ 8	1
13.	♥ 6	♠ B	♠ A	♥ A					1

Eredmény: A—B Angolok 1 pik bmondva = 30 + 3 szürtrikk = 150 összesen 180. A—B amerikaiak 1 bukás = — 100.

Az angolok nem csinálhatják meg a 10 ütést pikben, ha Z a harmadik ütés után kétszer hív ki piket.

Az amerikaiak megcsinálják a három szanzadut, ha az 5-ik ütés után B a káró 8-at hívja ki. B pik hívása érthetetlen. Tudhatja, hogy Y-nak pikje nincs, mégis átadja neki az ütést, hogy aláhívassa a kört v. treffet és a bukást megcsinálhassa.

Krónika

A múlt hónap versenyei

Az Országos Kaszinó december 14-én tartotta meg havonként megismétlődő házi bridgeversenyét. Ezúttal vegyes páros verseny volt elejétől végig azonosan kiosztott lapokkal, a Klinger-féle ismert lovas-rendszer szerint. Első lett az Ujj György — Ujj Györgyné-pár, második a Szomjas György — Majthényi Mädi-pár.

Sipeki Balás Béla Hermina-úti villájában december hó 28-án jótékonycélú bridge-versenyt rendeztek a Napközi Gyermekeháza javára. Hetvenkét résztvevője volt az egyéni szerencseversenynek, melyet Mihályffy Ödönné vezetett. A sok szebbnél szebb díjat Balás Béláné, Mihályffy Ödönné, Földváry Emma, Láncoz Leóné, Eber Antalné és mások adták. A verseny 700 pengőt eredményezett a jótékony cél javára. Győztes Gömör-Leiml László lett, második Márton Jánosné, harmadik Rohonczy Elemér.

Január 2-án és 3-án tartotta meg a lipótvárosi polgári kaszinó bridgeversenyét. A rendezőbizottságnak Scheuer Róbert országgyűlési képviselő volt az elnöke. Tagjai: Décsi László, Farkas Mihály dr, Ferenczy György, Forbáth Imre, Hann Nándor, Herczel Pál báró, Herzog Miksa, Hilb Jenő dr, Keleti Andor, Klinger Pál, Timár Soma, Ujj György. Zsűri:

Scheuer, Erdélyi, Lázár Lipót, Szerviczky.

A 80 résztvevő az első napon három csoportban játszotta végig a selejtező páros versenyt, egyformán kiosztott lapokkal.

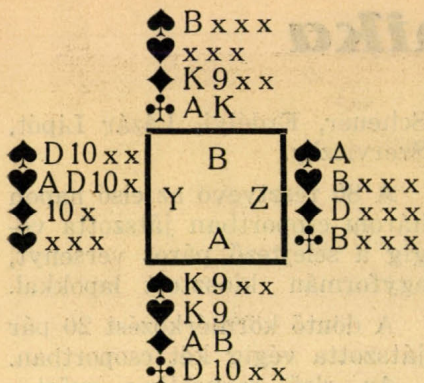
A döntő körmérkőzést 20 pár játszotta végig két csoportban.

Az első csoportban győztes lett: a fix vonalon a Barta—Hilb-pár, a mozgó vonalon a Hann—Zsoldos dr-pár. Második díjat kapott a Décsi—Kovács és Keleti—Klór-pár, harmadikat a Feiner—Kövér és Molnár Harry—Dömény-pár. A második csoportban első lett a fix vonalon a Sugár—Szász Mary-pár, a mozgó vonalon a Szathmáry—Bokor-pár. A második: a Leitner—Szmrecsányi-pár és a Schiller—Schiller-pár, harmadik a Hernád—Taussig és Hoffmann — Szász-pár. Pontszám alapján az abszolút első pár lett a Sugár—Szász Mary-pár.

A verseny kitűnő rendezéséért és előkészítéséért külön elismerés illeti a verseny rendezőséget, főleg Scheuer Róbert, Farkas Mihály dr és Herczel Pál báró urakat.

Közlünk egy, a verseny folyamán lejátszott játszmat, mely példája annak, hogy lehet zseniális kombinációval egy kilátástalan játékot megmenteni. A játékot (3 szanzadu) Leitner Ferenc munkatársunk játszotta:

Oszló Z: pasz
 Leitner A: 1 szanzadu
 Y: pasz
 B: 2 szanzadu
 Z: pasz
 A: 3 szanzadu
 Mindenki paszol

A játék lefolyása :

Ü t é s									Ü t é s	
	Y	B	Z	A	Y	B	Z	A	A-B	Y-Z
1.	♠ x	♠ x	♠ A	♠ x	.	.	.	.	1	.
2.	.	.	♣ x	♣ x	♣ x	♣ A	.	.	1	.
3.	♦ x	.	.	.	.	♦ x	♦ x	♦ B	1	.
4.	♣ x	♣ K	♣ x	.	.	.	.	♣ x	1	.
5.	.	♠ x	♥ x	♠ K	♠ x	.	.	.	1	.
6.	.	.	.	♠ 9	♠ D	♠ x	♥ x	.	.	1
7.	.	.	.	.	♠ 10	♠ B	♥ x	♠ x	1	.
8.	♥ 10	.	.	.	.	♥ x	♥ B	♥ 9!!	.	1
9.	♦ 10	♦ x	.	.	.	.	♦ x	♦ A	1	.
10.	♣ x	♦ K	♦ x	.	.	.	.	♦ x	1	.
11.	.	♦ 9	♦ D	♥ K	♥ x	.	.	.	.	1
12.	.	.	♣ x	♣ 10	♥ D	♥ x	.	.	1	.
13.	.	.	.	♣ D	♥ A	♥ x	♣ B	.	1	.

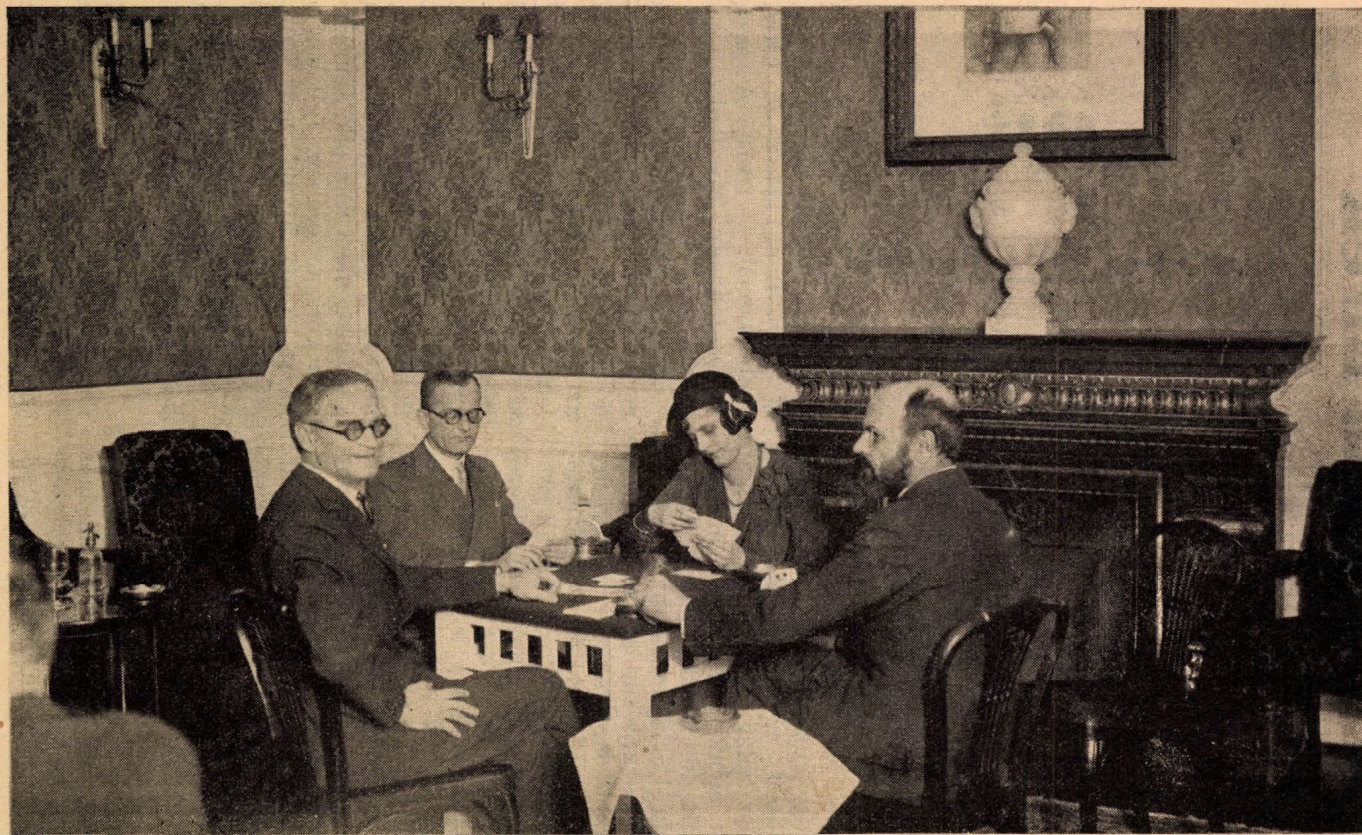
Ha Y átüti saját bubját és lejátsza a körjeit, A megbukott, A-nak mégsem volt más játéka, mint az asztalnál (B) kört hívni. Ha nem hívja, beszorul a treffhívásba és nem nyerheti meg a

játékot; ha pedig Z ütésben marad egy későbbi időpontban káróval és kört hí, akkor Y okvetlenül üt a kör-dámával és A megbukott.

Nyert játéka van,

ha **OPTIMA** kártyával játszik

Bridge-parti a Hungária-szálló bridge-szalonjában. Balról: Ujj György, Leitner Ferenc, Ujj Györgyné, Szmrecsányi Dárus

Külföldi hírek

A „Commission française de Bridge“ megalakulását bejelentette a Magyar Bridge-Szövetségnek. Elnök baron de Bussière. Főtitkár Paul de Belanger. Paul de Belanger neve mint kiváló játékos és teoretikus a bridgező világban ismeretes. Az angol Bridge Magazin és a német Bridge Welt ismételve idézik cikkeit és mint szaktekintélyre hivatkoznak rá.

Culbertson—Lenz amerikai bridge-mesterek versenye. Már a napilapokból értesült a közönség e magas pénzfogadásbanmenő és rendkívül izgalmas bridge-küzdelemről, mely különösen az amerikai, de az egész világ bridge-társadalmának élénk érdeklődése mellett zajlik le. Részletesen e küzdelmekről a legközelebbi számunkban hozunk tudósítást, annyival inkább, mert akkorra a verseny befejezést nyert és előreláthatólag a „Bridge Wordl“ útján pontos adatok fognak rendelkezésünkre állni. Most csupán megjegyezzük, hogy a küzdelem indító oka az volt, hogy Culbertson igazolni akarta főleg az amerikai bridge közvélemény előtt licitálási rendszerének (forcing bid) felsőbbségét. A versenyről eddig Európába érkezett tudósítások Culbertson fokozatos előnyomulásáról számolnak be, ami licitációs rendszere helyességét látszik igazolni. A Pesti Napló amerikai tudósítója útján már több beszámolót közölt e versenyről érdekes és tanulságos kiosztások részletes ismertetése mellett. Itt közlünk egy játsz-

mát, mely a Pesti Napló január 9-i számában jelent meg:

♠	D B 10 9 8				
♥	9 5 3				
♦	D 9 2				
♣	B 9				
♠	A 7 5 4 2	B	Z	♠	K
♥	A D 7	Y	A	♥	K B 8 2
♦	6 5			♦	K B 4
♣	7 6 3			♣	A 10 8 5 4
				♠	6 3
				♥	10 6 4
				♦	A 10 8 7 3
				♣	K D 2

A licitálás: A (Mr. Liggett): pasz, Y (Mr. Culbertson): 1 pik, B (Mr. Lenz): pasz, Z (Mrs. Culbertson): 3 treff, A: pasz, Y: 3 szanzadu. Mindenki paszszol.

Lenz a pikdámával indult s erre Culbertson öt percnyi gondolkodás után ütött a királlyal az asztról, körrel kézbe ment, hívta a pikászt és újabb két kör ütés után a körkirállyal ment vissza az asztrra. Lejátszotta a treffászt és új treffet hívott: ezzel Liggett került ütésbe. Nem hívhatott mást, mint még egy treffet s utána a káróaszt, mert sem pik, sem kör nem volt a kezében. Így újabb kárót kellett hívnia, ami biztosította, hogy az asztralon fekvő káró kigáblj — két ütést ad.

Minden más játék esetén a három szanzadu egyszer bukott volna.

Mint hogy nekünk e kijátszást illetőleg véleményünk eltérő a Pesti Napló amerikai tudósítójától, felkértük Leitner Ferenc

munkatársunkat véleménynyilvánításra.

Erre a következő választ kaptuk:

Mielőtt erre, az egész mérkőzésből kiragadott egyetlen idézett játszma-ra konkrét véleményt mondanék, előbb általánosságban megjegyzem, hogy úgy az eddig megjelent tudósításokból, mint az amerikai-angol mérkőzés most átnézett játszmáiból azt a tanulságot vontam le, hogy Culbertson konvenció-s licitálási rendszere a *legjobb*, amit e téren eddig megismertem. Továbbá, hogy az amerikai licitálás egy fokkal fejlettebb a mieinknél. Végül, hogy *Mr. Culbertson személyében a világ legjobb licitálói között is a legelső közé tartozik*. Ezzel szemben meg kell állapítanom, hogy a kijátszás technikájában csodálatos módon az *amerikai nívót a mi legjobbaink felülmulják lényegesen*.

A konkrét esetet illetően véleményem lesújtó úgy a kijátszó Mr. Culbertsonra, mint az ellenjátékos Mr. Ligettre nézve.

Ellentétben az amerikai szakértővel, szerintem Mr. Culbertson a *legrosszabb* módot választotta, vagyis éppen azt, amely mellett helyes ellenjáték esetén *csak elbukni* lehetett. Midőn Mr. C. a pikket és kört helytelenül) eliminálta és az asztról a treff ász-t lehívta, Mr. Ligett a káró ász birtokában egész *naiv* módon tette ebbe a treff kettést és teljesen kiszolgáltatta magát ellenfelének a játszma teljes feladásával, mert önmagát szorította be a káró-hívásba. Ha ahelyett a treff dámát teszi be *rizikómentesen* és a kö-

vetkező treffbe teszi a treff 2-est, ütésbe engedvén partnerét (ez volt az egyetlen mód a buktatásra), az lejátsza a Mr. Culbertson által felmagasított három pikkjét és Mr. Culbertson minimálisan kettőt, de esetleg hármát bukik. Ezzel szemben, ha Mr. Culbertson az első ütés után (Dumy pikk K), bár játékból látszik, hogy átlátta, hogy ő csak akkor képes a játékot megcsinálni, ha a káró ász nem az indítónál, hanem Mr. Ligettnél van és ebből helyes következtetést von le és azonnal a treff magasítására játszik, aminek módja az asztali ötös treffből a treff 4-es kihívása (lévén három a kezében), úgy bármely ellenjáték mellett a szan megcsinálása számára biztosítva van. Az az ellenvetés, hogy ez esetben is buknia kell akkor, ha mindkét treffbeütés Mr. Lenznél van, *egyáltalán nem helytálló* azért, mert ha ez az eset állott volna fenn, akkor az ő megjátszási módszere szerint még inkább el kellett volna buknia ezen feltevés mellett. A megcsinálásnak ez lett volna számára az egyetlen módja. Ennek elmulasztása *súlyos* hiba volt. A kézbemenetel körrel részéről időelőtti és felesleges tempóvesztés volt. A pik-ász lehívása a *legnagyobb hiba*, amit játékos elkövethet. Ennél *nagyobb* hiba csak Mr. Ligett ellenjátékában volt feltalálható. Partiját Mr. C. megnyerte, de nem jó játékkal, hanem a még rosszabb ellenjáték miatt. Tanulság: hogy a legjobb licitáló is csak akkor játszik eredményesen, ha a kijátszásban perfekt.

Helyreigazítás

Az 1931. decemberi számunk „A Vanderbilt-számítás ismertetése” cikkünkfőz

A Magyar Bridge-Szövetség titkársága felhívta szerkesztőségünk figyelmét arra, hogy a Bridge-Szövetség választmánya nem a S. H. Vanderbilt szabályait fogadta el változatlanul, hanem a Portland Clubét. A számításban ez semmiben sem különbözik előbbi-től, de a renonsz büntetése annyiban más, hogy a renonszot csináló

játékos semmi más pontot nem írhat, mint honeuröket, tehát ha két szürtrikkel nyeri is meg a be-mondott játékot, nem csinálhat vele manst vagy robbert. A Bridge Ujság 1931 decemberi számában közölt „Az internacio-nális (Vanderbilt-) számítás is-mertetése” pedig S. H. Vanderbilt könyve szerint történt.

A nők és a bridge

Írta Ferenczy György

A nők szeretnek kártyázni. Nyerni is szeretnek. Sőt nyer-nek is. Igaz, hogy a szépségük-ből ilyenkor vesztenek egy ke-veset. Nekik megéri. Nekünk nem. Idegekkel mindig job-ban bírják a nők a kártyát. Pénzzel kevésbé jól a férfiek. A nőket ez hidegen hagyja. A fér-jek búsulnak kissé. De a nők-nek minden jól áll. Még ha rosszul bridgeznek is. Hát még ha jól bridgeznek. Ez viszont ritka eset.

De hogy ne legyen egészen igazságtalan, ki kell jelentenem, hogy ha a hölgyek Magyaror-szágon nem karolják fel a brid-get, annyi szeretettel, talán so-hasem válik belőle az az ele-gáns és fejlett szellemi sport, mely ma a legjobb társadalmi osztályoknak a nélkülözhetetlen szórakozása.

Leszögezhetjük azt a tényt,

hogy Magyarországon a nők népszerűsítették s terjesztették a bridge-játékot. Ennek megfele-lően ők is játszották először azzal a jó középszerűséggel, melyet oly gondosan óvtak meg a közelmúltig.

Csodálatos, de ismert tény, hogy hölgyeink, kik híres szép-ségükön és bájukon kívül a szel-lemi tehetségek ragyogó tárhá-zát hordozzák magukban, a bridge-játékban minden ambí-ciójuk dacára csak igen közepes eredményeket tudtak a múltban elérni. (Tisztelet a kisszámú ki-vételnek.)

Viszont könnyebb egy quick-trick-el nagy szlemmet csinálni, mint adott esetben némely hölgynek bebizonyítani, hogy rosszul játszott. Sokan, kik ez-zel a kérdéssel foglalkoznak, azt állítják, hogy hölgyjátékosaink-nak nagy részénél a bridge

csak pusztá szórakozás, öt órai teák futólagos garníringja, ahol is teljesen kielégíti őket a játék variációs készsége és változatossága, kombinatív adottsága.

Tehát csak egy kis izgalom, a chemin és rummy higgadtabb kiadása.

Vannak olyan bridge-típusok, akik minden tiszteletreméltóságuk mellett rémei a jó játékosnak. Mert az utóbbi éppen úgy nem bírja a „dilettánst“, mint ahogy a mesterhegedűs nem bírja elviselni a kontár kornyikálását. De ez — véleményem szerint — a ritkébbik hölgytípus. Igaz, hogy már mindenki találkozott vele. Ha egy délutáni teán két ilyen hölgy összekerül, az ellenkező vonalon ülő férfitársak a purgatórium kínjait szenvedik végig. Először is mindkét hölgy egyszerre kever és közben a közvetkező társalgást folytatják:

1. *hölgy*: Láttam, drágám, a kalapodat. Ennivaló! Úgy-e, a Weiss Bertánál csináltattad?

2. *hölgy* (dühösen kever): Úgy-e, cuki. A Seligmann Aran-ka csinálta, csak a velour chiffon... (félórai fejtegetés a kalapról).

1. *hölgy* (közönyösen kever): Hallottad, drágám, hogy a Luci férje együtt volt a Gerbauban... (egész közel hajol a másikhoz és egy félórát suttog a fülébe) közben állandóan kever mindakettő, hogy a kártya már-már füstölögni kezd. Az urak szomorúan ülnek egymással szemben és elmerülve néznek a posztóra. Végre az egyik megjegyzi, hogy ő mégis inkább bridgezni szeretne, mely

megjegyzés természetesen nem lesz honorálva és így tovább stb., stb. Ez a fajta hölgy bridgező szerencsére máma már ritkébb. Sokkal ismertebb a lelkes, ambíciózus hölgyjátékos, aki igazán szépen és stílusosan játszik.

Ami játékukban a hiba, az inkább a női lélek természetéből fakad.

A nő ösztönösebb, impulzívabb és így logikátlanabb lény a férfiné. Még a különben nagyon kedves és rokonszenves női tulajdonságok is kedvezőtlenül hatnak a bridge-játékban. Természetes tehát, hogy a jó férfi-játékosok prociáj logikája és számító fantáziája kifogástalan kombinálókészséggé alakul a bridgeben és nagy fölényben van a hölgy játékos felett, aki minden gyakorlottsága és esetleges rutinja mellett részleges és szakadott logikája folytán csak ösztönös, intuiciós játékmódot folytat. A bridge angol-szász játék, higgadt, okszerű elgondolást követel és bármilyen elmés és fordulatos is, csak a reális valószínűség számításán alapszik. Aki a bridgeben „áhdungjait“ és „érzéseit“ követi, az inkább ruletezzék. A bridge a tiszta ész játéka és a változó helyzetnek és számításnak való-ságos művészete.

Nem szándékom, hogy kritikával hölgyjátékosaink a bridge terén szerzett érdemeit kisebbítsem. Inkább, mintahogy ez a kritikus valószínűség feladata, javítani szeretném hölgyeink játéknívóját. Állítom, hogy minden lelkes hölgyjátékosból válhat jó bridgező, ha megszokják, hogy minden bridge-cselekedete

tük rugóját a precíz játéklogika mozgassa. Ha sokat foglalkoznak teóriával (hiszen minden jó játékosnak fejlett az elméleti képzettsége). És végül, ha megszokják, hogy saját játékuikat gondosan kianalizálják, partnereikkel elnézők és önmagukkal szemben objektívek igyekezzenek lenni. Ne csak a bridge raffineriáját, hanem a technikáját is elsajátítsák. Játsszanak

jó játékosokkal és szerepeljenek sokat versenyeken. Csináljanak hölgy-timeket, mert az összehasonlítás egyetlen reális eszéke a tim-verseny. És ha tanácsaimat megfogadják, biztos, hogy rövid időn belül üdvözölhetem nemzeti dicsőségünk újabb sport alapját: a jó magyar hölgybridgezőt.

*Várjuk és közöljük a választ.
Szerk.*

Háborús bridge humor

A lövészárokból búsul két lelkes kultiválója a bridge-nek.

Az első: Tudod, hogy miért bridgeznek a háború alatt oly keveset?

A másik: ??

Az első: Nagyon egyszerű. A Királyoknak gondjaik vannak.

A Dámák vörös keresztet ápolónők lettek. A Bubokat elvitték a lövészárkokba. A kilencesek és tízesek elesetek Limanovánál. A dísznők az etepban vannak. A Treff és Kárót hadikutyáknak vitték el. A Pik és Herz hadiliferálással foglalkozik.

Ki bridgezzen és mivel?

Feladványok és rejtvények

Január-, február- és márciusi számunkban megjelenő 12—12 feladvány megoldásánál legtöbb pontszámot elérő olvasóink között a következő díjakat osztjuk ki:

1-ső díj 100 pengő

2-ik díj 50 pengő

3-ik díj 25 pengő.

Beküldési határidők:

A januári szám feladványaira február 20;

a februári szám feladványaira március 20;

a márciusi szám feladványaira április 20.

A januári szám feladványainak megoldását a megállapításra felkért bírák döntése alapján márciusi számunkban, a februári feladványokét áprilisi számunkban és a márciusit májusi számunkban tesszük közzé. Így minden pályázónak módjában lesz elért eredményét előre kiszámítani, illetőleg a mi számításunkat ellenőrizni.

Ujságunk első számában közölt rejtvénypályázatunk beküldési határideje túlkorainak volt megállapítva. Ennek okai az ujság első megjelenésekor felmerült nyomdatechnikai akadályok és a szétküldésnél felme-

rült nehézségek voltak. Mivel azonban t. Olvasóinkat értesíteni, illetőleg a megfejtések be- küldésének határidejét kitolni már nem volt módunkban, még- is csak azon megfejtéseket ve- hettük tekintetbe a díjak kisor- solásánál, melyek idejekorán ér- keztek be. Ezek neveit közöl- tük is.

Tisztelt előfizetőink szíves el- nézését kérjük azzal, hogy a kez- det nehézségein túl lévén, ez a jövőben nem fog előfordulni és elég idő fog olvasóink rendelkezésére állani a megfejtésre és be- küldésre.

Beküldési határnak a fel- adás napját tekintjük. Beérke- zési napnak tehát a budapesti leveleknél a feladást követő na- pot, vidékieknél az ezt követőt.

A Bridge Ujság előfizetőitől nem kívánjuk a rejtvény-szel- vény beküldését, hogy ne legye- nek kénytelenek az ujságot a szelvény kivágásával megcson- kítani.

1. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: Egy kör Y pasz B három káró. Z lapja: ♠ K, 10, 7, 6, ♥ K, B, 10, 7, 6, ♦ 5, ♣ A, K, D

Mit licitál Z?

2. számú feladvány:

Robber állása, mint előbb.

A: Egy szanzadu Y: pasz B: 3 szanzadu Z: kontra A: pasz Y: pasz B: pasz. Y lapja: ♠ D, 6, 3, ♥ 9, 8, 7, 4, 2, ♦ B, 10, 9, 5, ♣ 7

Mit játszik ki Y?

3. számú feladvány:

Robber állása, mint előbb.

A: Egy pik Y: kontra B: két pik. Z lapja: ♠ 9, 5, ♥ 10, 8, 7, 5, 4, 3 ♦ B, 10 ♣ 8, 6, 3

Mit licitál Z?

4. számú feladvány:

Robber állása, mint előbb.

A: pasz Y: Egy kör B: Egy pik Z lapja: ♠ D, B, 9, 4, ♥ 10, 8, 7 ♦ A, K, 8, 6, ♣ 3, 2

Mit licitál Z?

5. számú feladvány:

Robber állása: mindkét fél bel- ben A—B vonal 18 Y—Z—0.

A: Egy pik Y: két kör B: há- rom treff. Z lapja: ♠ K, B, 8, 7, ♥ 7, ♦ A, B, 7, 5, ♣ D, 10, 9, 3

Mi a licitje?

6. számú feladvány:

Mindkét mansban 0—0.

A: Egy szanzadu Y: pasz B két kör Z pasz. A három szanzadu Y: pasz. B pasz. Z pasz: Y lapja: ♠ D, 6, 5, ♥ B, 9, 7, 5, ♦ K, 8, 4, ♣ D, B, 3

Mit játszik ki?

7. számú feladvány:

Robber állása A—B belben Y— Z mansban 0—0.

A: pasz Y: pasz. B: pasz Z lapja: ♠ 7, ♥ D, 5, ♦ A, K, B, 10, 8, 7, 4, ♣ A, D, B

Mit licitál Z?

8. számú feladvány:

Robber állása A—B belben 10 Y—Z belben 0.

A: Egy pik Y: kontra B: pasz Z: két káró A: pasz Y: két szanzadu B: pasz. Z lapja: ♠

9, 8, ♥ D, B, 8, ♦ B, 9, 6, 4,
 ♣ 10, 7, 3, 2
 Mit licitál?

9. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: Egy szanzadu Y: pasz B: két kör Z pasz. A: két pik Y: pasz B: két szanzadu Z: pasz A: három szanzadu Y: pasz B: pasz Z: kontra. Y lapja: ♠ D, 10, 5, 2, ♥ 10, 4, ♦ 9, 6, 5, 4, ♣ 8, 6, 5

Milyen lappal indít Y?

10. számú feladvány:

Robber állása, mint előbb.

A lapja: ♠ A, D, 8, ♥ K, D, 5,
 ♦ 9, 7, 5, 4, ♣ A, K, 6

Mit licitál?

11. számú feladvány:

Mint előbb.

A: Egy kör Y: pasz B: két káró Z: pasz. A két pik Y pasz B két szanzadu Z pasz A három szanzadu. Y: pasz B: pasz Z: pasz. Z lapja: ♠ B, 4, ♥ 10, 7, 6, 5, ♦ B, 6, 4, 2, ♣ D, 10, 9

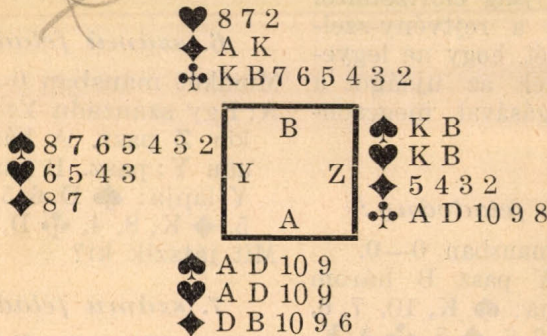
12. számú feladvány:

Robber állása: A—B belben 0 Y—Z mansban 18.

A: pasz Y: egy pik B pasz Z két kör A pasz Y: pasz B pasz. A lapja: ♠ D, 5, ♥ 9, 7, 6, 2, ♦ K, B, 8, ♣ 10, 9, 6, 4

Milyen lappal indítja meg a játékot A?

2. számú bridge-rejtvény

• A: szanzadu, kis szlemm. Z kontrázta. Y indul.
 A minden lehető védekezés ellen nyer.

Beküldési határidő: január 25-ike.

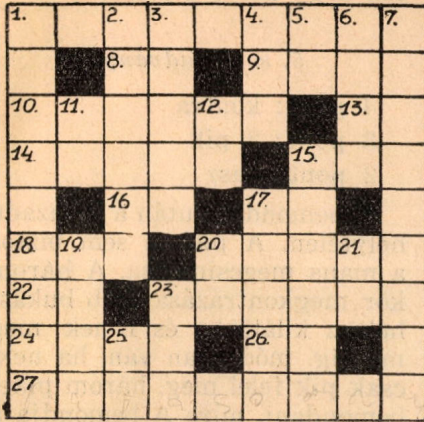
A megfejtők közt 2 díjat sorsolunk ki. 1. díj: A Bridge Ujság fél évi előfizetési díja. 2. díj: egy bridge-blokk.

Nyert játéka van,

ha OPTIMA kártyával játszik

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes sorok:

1. Jobb adni, mint kapni.
8. Fordítva állathang.
9. Hangszer.
10. Utazó.
13. Magyar író monogramja.
14. Férfinév.
15. Hangszer
16. Fordítva állat.
17. Személyes névmás.
18. Testrész.
20. Bűnös mondja, ha fél a büntetés-től.
22. Fordítva és „us“-t hozzá, régi naptárnap.

23. Madár.
25. Az író neve elé jön.
26. Rag.
27. É-vel lát synonymája.
28. Legszebb keresztény ünnep.

Függőleges sorok:

1. Zúrzavar.
  3. Sok híres ember neve.
  4. Hirdetve gyakran látható.
  5. Állat.
  6. Zajos képmutatás.
  7. Múzsa.
  11. Franciául: a vízszintes 8 fordítottjának a hangja.
  12. Görög betű (fordítva).
  15. Belvárosi csemegekereskedő (fordítva).
  17. Fenyő idegen nyelven.
  19. Ismert internacionális vállalat.
  20. Vegyi összetételekben duplát jelent.
  21. Francia író magyar monogramja.
  23. Fém.
  26. Fordítva betű fonetikusán.
- Beküldési határidő: január 25-ike.

Díjak:

1. díj: 2 csomag Optima wisth-kártya.
2. díj: 1 bridge blokk.

A Bridge Ujság 1931 decemberi számában hozott feladványok megoldása:

1. számú feladvány:

- 4 pont: 3 szanzadu
 3 pont: 3 pik
 2 pont: 4 pik

A lapja biztosan erős három színben, mert pikben nincs figura. Sikén nem lehet a pikben, mert ez esetben nem szabadna

szanzadut, hanem az ötös színét licitálnia. Négy piknek kevesebb az esélye, mert ahhoz négy pozitív ütés kell a partnernél. A három szan pedig már két és fél pozitív ütéssel biztosítva van. Három pik bemondása jobb, mint négy, mert A-ra bízza, hogy pikben vagy szanzaduban akarja-e a manst megszínálni.

2. sz. feladvány:

4 pont: 1 kör

3 pont: 1 káró

Szanzadu: 1 pont

Ha A emelést kap a körben, mindjárt bemondhatja a manst. Tehát ez a legjobb bemondás. Káró bemondás is jó, mert ha a partner reagál, a kört is bemondhatja és szintén elér a mansig. Szanzadu legkevesebb módot ad a lap kilicítálására.

3. sz. feladvány:

4 pont: 1 pik

3 pont: 1 szanzadu

1 pont: 1 kör

Pik bemondásával több a valószínűség, hogy az erős lap mansig kilicítálható a legjobb megcsinálási feltételek mellett. Ha Buck megfelelő lapja van vagy egyik vagy másik magas színben, vagy ha a partner treffet jelez szanzaduban, mansig mehetnek. Az egy szan bemon-
dása is jó, de kevesebb módot ad e lap teljes kilicítálására.

4. sz. feladvány:

4 pont: 4 kör

3 pont: 3 kör

2 pont: 3 pik

A treff singleton által Z lapja igen erős lett a treff-bemondás után. Ezt Y nem tudhatja, azért jó mindjárt a partit bemondani. Ha ugyanis Y-nak a második erős színe a káró, azzal A mögött ül. Ha pedig pikben van az ereje, úgy ez szabadra játszható. Három kör is jó bemondás, de azt a veszélyt hordja magában, hogy Y elhallgatja a manst, ha közben A nem licitál. Három pik is

elfogadható, mert kontra esetén négy körre átmehet.

5. sz. feladvány:

4 pont: kontra

3 pont: 3 pik

2 pont: pasz

Y bemondása után a szanzadu helytelen. A pikben sem biztos a mans megcsinálása. A három kör megkontrázása több bukást helyez kilátásba és B-nek meg mindig módjában van, ha neki csak pik felel meg, három piket bemondani, mire A bemondja a manst. Három pik bemondása is elfogadható, mert lehetőség van a mans megcsinálására. A másodlagos treff-ással azonban nem lehet kétszer kiengedni a treffet és így szanzadu biztos bukás.

6. sz. feladvány:

Sajnálatos nyomdahiba folytán a 13. lap, a treff 8-as kimaradt. Így a kijátszási feladványt a pontozásnál nem vesszük tekintetbe, mert ez teljesen megváltoztatja a lapot, tehát a kijátszást is.

Az első öt feladvány megoldásánál a legtöbb pontszámot elérték:

1. Kovács László 19
2. Darvas Róbert 18
- 3—4. Dobay Károlyné 17
- 3—4. ifj. Gáll Endre 17
4. Kerényi Irén 16
- 6—7. Viczián Pál 15
Vicenty Gusztáv 15
- 8—10. Vagyon Árpád 13
- 8—10. gr. Ambrózy Gyula 13
- 8—10. Paul László 13

Az 1. számú bridge-rejtvény megfejtése

	A	Y	B	Z	A	Y	B	Z
1	♠ K*	♠ 4	♣ 5	♠ 3	.	.	.	.
2	♣ 10	♣ D	♣ A	♣ 9**	.	.	.	.
3	.	.	♣ 7	♣ 4	♣ K	♦ 5	.	.
4	.	.	.	.	♣ 2	♦ 10	♦ 2	♣ B

5. Bármit hívjon is Z a 4-ik ütés után, két ütésnél többet nem csinálhat. Ha kárót hív minden ütés B-é. Ha pik-dámát hív és utána piket, akkor a további ütéseket A csinálja. Ha kis piket hív, A bubbal üt és visszaadja a pik-dámával az ütést; azután már csak kárót hívhat Z.

Más megoldási mód, mint a treff eldobása, az első ütésben, nincs.

Ha ugyanis (mint egy helyesnek látszó megfejtésnél) Y treff-indítás és treff-király visszahívása esetén a második ütésbe nem körkettést dob, hanem kárót, mert B már többé nem jöhet ütésbe és így a kárók lehívása nem fenyeget, akkor A a harmadik ütés után kénytelen pikket hívni és bármilyen játék mellett is három ütést ad ki.

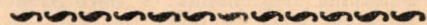
Helyes megfejtést küldött be: Paul László, Budapest; Vagyon Árpád, Gyórszemere; Kerényi Irén, Budapest; ifj. Gáll Endre, Rudnay Egyed; Kovács László, Budapest; Szentkereszty Pál br Budapest; Bauer Péter, Budapest, báró Gudenus Imre dr, Dobay Károlyné, Budapest; Gundelfingen Elemérné, báró

* A pik-dáma eldobása nem jön tekintetbe, mert akkor A lejátszik egyszerűen hat ütést. B-nek treffet kell eldobnia, hogy Z-nek a negyedik ütés mindenképpen átadható legyen.

** Mindegy, hogy milyen treffet ad az ütésbe Z, mert a negyedik ütésnél a treff-kettessel okvetlenül ütésbe hozák.

Wimpffen Ivánné, Szombathely; Ambrózy Gyula gróf, Budapest.

A sorsolás alapján az első díjat Kerényi Irén, Budapest, Fadrusz-utca 20, a második díjat ifj. Gáll Endre nyerte meg.

A keresztrejtvény megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Consolatio. 9. Pirat. 10. Malom. 12. Art. 13. Maki. 16. Iza. 17. Po. 18. Oxigén. — 20. IO. 21. Ikon. 22. Zr. 23. Ss. 24. Dr Seipl. 28. Parasita. 29. Omuv. 30. rs. 31. Igaz. 32. Sa. 33. Aloire. 35. re. 36. Arg. 38. Ll. va. 39. Kan. 40. Ritka. 42. Tante. 44. Eliminatio.

Függőleges sorok: 1. Cirok. 2. Ort. 3. Na. 4. Stix. 5. Emma. 6. To. 7. Ili. 8. Oázis. 9. Papírkosár. 11. Macskazene. 14. Kizsarol. 15. Agresszív. 18. Ondava. 19. Nuptie. 25. Rr. 27. Gall. 28. Pu. 29/a Marie. 31/a Arató. 33/a Llam. 34. Rata. 37. Gtl. 39. Ink. 41. Ki. 43. At.

Helyesen fejtették meg: Vagyon Árpád, Kerényi Irén, Stepan György, Sopron; Gaizler Gyula dr Nyiregyháza; Viczián Pál, Budapest; Gara György, Miskolc, Báró Wimpffen Ivánné, Márkus Árpádné, Bpest; Gecső Sándorné, Budapest.

Az első díjat Gaizler Gyula dr nyerte meg (két csomag Optima bridge-kártya). A második díjat (Vécsey: A portland bridge szabályai) Stepan György. A harmadik díjat Viczián Pál (egy bridge-blokk).

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Gara György, Miskolc. Szívből köszönjük a jókívánásokat és a végtelenül jóleső érdeklődést. Minden jogosult kívánságát olvasóinknak teljesíteni akarjuk, tehát ezentúl az előfizetőktől nem kívánjuk a rejtvényszelvény beküldését, nehogy a lapot kénytelenek legyenek megcsontítani. Ezután is bármely kívánságot vagy tanácsot szívesen fogadunk és lehetőleg megfelelünk. — **Báró Szentkereszty Pál:** A bírák döntését, rövid indoklással ugyanazon számban közöljük, mint a megoldást beküldők neveit. Az előzetes megállapításhoz a helyes licitnek, illetve kijátszásnak ragaszkodnunk kell, hogy teljes elfogulatlanságunkat a pályázókkal szemben mutassuk. Az indokolást a beküldők részéről nem tartjuk szükségesnek, mert hiszen a bírók előzetes döntésük meghozásánál úgysis tekintetbe veszik az indokokat, melyek egyik vagy másik licitet vagy kijátszást az ő nézetük szerint helyesnek vagy tévesnek tüntetnek fel. A bírák döntésének hosszú és részletes (vitaszerű) indoklása a lap terjedelménél fogva nem lehetséges, mert 12 feladványnál ez 4—5 oldalt venne igénybe. A bridge-rejtvényekre vonatkozó megjegyzést igen helyesnek és indokoltnak tartjuk, és úgy mint az a német „Bridge Welt“-ben van, minden ellenjátékot tekintetbe vevő megfejtést közlünk. Bár tévedések kizárását nem garantálhatjuk. úgy hisszük, sikerülni fog csak olyan rejtvényeket hozni, melyeknek csupán egy megfejtésük van. A beküldési határidőre vonatkozó megjegyzésre már a „Rejtvények és feladványok“ rovat elején adtunk választ. — **Darvas Róbert, Bpest.** Köszönjük a jóleső üdvözlést és tanácsot. Esméjét igen jónak tartjuk és

reméljük, hogy meg fogjuk tudni valósítani. Januári számunkban még nem kezdhetjük el, mert előzőleg a klubok, egyesületek és egyéb helyekkel kell érintkezésbe lépünk egyrészt, hogy tudjuk milyen versenyeket tartanak olyanoknak, melyeket ennél tekintetbe vegyünk, másrészt, hogy minden versenyről és annak eredményéről értesítést kapjunk. — **H. A., Bpest.** Elfogadjuk mi e kritikát is, már csak azért is, mert ez járul hozzá, hogy a hibák kiküszöböltesse. Bizony a lap szétküldésénél történt hiba és a főhiba az volt, hogy késett és nem jutott a közönség kezébe a karácsonyi ünnepek előtt. Ez részben nem rajtunk múlt, de itt is történt mulasztás. A jövő hónapban 14-én fog a lap megjelenni, a következő hónapokban minden hó első csütörtökén.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Magyarországon: Egész évre 8 P, fél-
évre 4.50 P, egyes szám ára 80 fillér.
— **Ausztriában:** Egész évre 13.20
Schilling, félévre 7.— Schilling, egyes
szám ára 1.20 Schilling. — **Csehszlovák
köztársaság területén:** 52 Kč,
félévre 28 Kč, egyes szám ára 5.50
Kč. — **Romániában:** Egész évre 250
lei, félévre 140 lei, egyes szám ára
30 lei. — **S. H. S. királyság területén:**
Egész évre 90 dinár, félévre 50 dinár,
egyes szám ára 9 dinár.

Bridge Ujság 1. szám

II. évf.

Rejtvény-szelvény

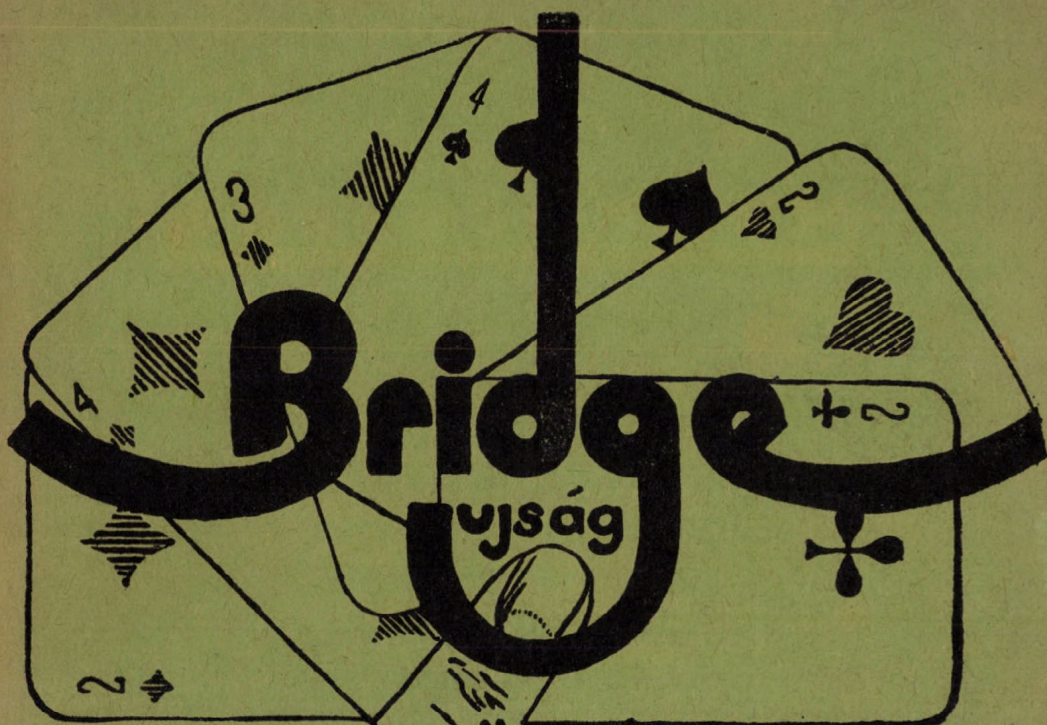

A MAGYAR BRIDGE SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

Tartalom:

Országos bridge-verseny (A Magyar Bridge-Szövetség választmányának határozatai) — **Celfner Ferenc:** Licitálás a kontrakt-bridgeben — **A Culbertson—Lenz mérkőzés** — **A „Culbertson”-szisztéma alap gondolata** (Levél a szerkesztőhöz) — **A „National Bridge Association” világvversenye** — **Urbanics Kálmán:** Az indító kijátszás — **Diféz Ladányi László dr:** Önfegyelem és fair play a bridgeben — **Sz—yl:** Bridgeoktatási tanfolyam kezdőknek (III) — ♠♣: **Névronkonok csevegése** — **Krónika** — **Feladványok és rejtvények** — **Szerkesztői üzenetek**

II. évfolyam

1932 február

2. szám

Megjelenik havonta

Ára 80 fillér

Munkatársak

SZERVICZKY GYÖRGY DR

SZATHMÁRY KÁLMÁN

BUKOVINSZKY PÉTER

FARKAS MIHÁLY DR

FERENCZY GYÖRGY

URBANICS KÁLMÁN

PALKOVICS BÉLA

SZABÓ NÁNDOR

COHEN RAFAEL

VÉCSEI LÁSZLÓ

KELETI ANDOR

KLINGER PÁL

LÉTAY ERNŐ

UJJ GYÖRGY

BRIDGE UJSÁG

FŐSZERKESZTŐ: LEITNER FERENC ♦ FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS
KIADÓ: SZMRECSÁNYI DÁRIUS ♦ SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
HIVATAL: BUDAPEST, VIII, SÁNDOR-UTCA 7. ♦ TELEFON: J. 45-5-10

POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKKSZÁMLA SZÁMA: 17897

Országos bridge-verseny

— A vidék bekapcsolódása a Magyar Bridge-Szövetségbe —

Olvasóink tájékoztatására alább közöljük a Bridge-Szövetség választmányának a verseny rendezésére vonatkozó határozatait.

A Magyar Bridge-Szövetség határozata

A Magyar Bridge-Szövetség ezévi február hó 2-án választmányi ülést tartott és a következő határozatot hozta:

Intenzíven fog hozzá ama programjának keresztülviteléhez, amelynek lényege az, hogy a vidéki városok kaszinói is bevonassanak a Szövetségbe.

Át van hatva attól a meggyőződéstől, hogy a magyar vidéki városok bridge-kultúrája nem áll a fővárosé mögött és a vidéki társasköröknek a Szövetségbe való tömörítése jelentékeny hasznára lesz a magyar bridge fejlődésének. Ezért elhatározta Szerviczky György dr szövetségi kapitány előterjesztésére a választmány egy, az egész országra kiterjedő bridge-verseny rendezését, amelyen az ország bár-

mely bridgezője résztvehet, akinek nevezését a helyi versenyt rendező klub elfogadja.

A választmány betöltötte az alapszabályszerű vidéki főtítkári állást, amelyre Leitner Ferenc választmányi tagot választotta meg.

A választmány köszönettel elfogadta Ince Sándornak, a Színházi Élet főszerkesztőjének a verseny megrendezésére és annak érdekében felajánlott közreműködését.

A nevezés

A versenyen résztvehet minden magyar bridge-játékos, természetesen úgy hölgyek, mint urak.

Budapesten nevezni lehet bármely, a Szövetséghez tartozó klub vagy kaszinónál, amely a nevezést a rendezőbizottsághoz fogja továbbítani. Ezenkívül nevezni lehet közvetlenül a Bridge-Szövetség rendezőbizottságánál (Aradi-utca 8), a Bridge-Ujság szerkesztőségénél (Sándor-utca 7) és a Színházi Élet szerkesztő-

ségénél (Aradi-utca 8). Nevezni lehet négyes csoportoknak, de lehet pároknak és egyéneknek is. Párok és egyének nevezésénél a rendezőbizottság gondoskodik azoknak négyes timekbe való beosztásáról.

A vidék városaiban a nevezés a rendezéssel megbízott klubnál (kaszinó, egyesület) vagy magánszemélynél történik. Ez a helyi sajtó útján fog közzétettni. Nevezési határidő február hó 25. Nevezési díj vidéken 3 pengő személyenként.

A verseny határnapjai

A vidéki versenyek március 1 és 15 közötti időben bonyolítandók le az egész országban és ugyancsak ezen határidőn belül folynak le a budapesti csapatok elődöntői is. A vidéki és budapesti csapatok húsvétkor találkoznak Budapesten; március hó 26-án, 27-én és 28-án tartják meg a döntőt.

A Magyar Bridge-Szövetség úgy a pesti elődöntőkre, mint a vidéki mérkőzésekre egy-egy választmányi tagját fogja kiküldeni, ki a versenyek zsűrijében fog őrködni a szabályok pontos betartása fölött.

A vidék Budapesten

A budapesti döntőben részt vesz minden vidéki város helyi versenyének győztes négyes csapata, ha pedig a helyi versenyen hatnál több csapat nevezett, akkor a második helyezett csapat is. A vidéki versenyek kártya-és egyéb segédeszköz-szükségletéről a versenyt előkészítő bizottság díjmentesen gondoskodik.

A budapesti húsvéti döntőre feljövő vidéki bridge-csapatok a verseny döntőjének tartama alatt vendégül hívtak meg és díjmentesen kapnak kifogástalan lakást és ellátást.

A verseny díjazása

Az országos bridge-verseny győztes csapata Magyarország nagydíját kapja, amely csupán vándordíjként megy a győztes team birtokába és végleges birtokba csak vagy három egymásutáni győzelem esetén, vagy ötször bármilyen időközökbeni győzelem esetén kerül. A győztes csapat minden egyes tagja megkapja a vándordíj kicsinyített mását.

A nagydíjon felül emlékérmet és oklevelet kap minden játékos, aki a döntőbe bekerült. De oklevelet és érmet kap minden egyes győztes vidéki csapat is, valamint négynél több csapat esetén a második helyezett csapat tagjai is.

Külön díjazza a versenyintézőség a versenyben legjobb eredményt elért vidéki csapatot és annak minden tagját is és nem feledkezett meg arról sem, hogy külön díjazásban részesítse a legjobb eredményt elérő vidéki, valamint budapesti csapat hölgytagját. Ez a két kiváló női játékos egy-egy szép arany karkötő-órát fog kapni a versenyre emlékezésül.

A budapesti előmérkőzések helyét és idejét a Szövetség a napisajtó útján fogja közzétenni.

Magyarország válogatott bridge-csapata

A húsvéti nagy országos verseny lezajlása után a Magyar

Bridge-Szövetség ennek a versenynek tapasztalatai alapján fogja összeállítani a magyar válogatott bridge-csapatot. Ez a legerősebb magyar négyes lesz az, amely felveszi a küzdelmet a legerősebb európai csapatokkal és pedig olyképpen, hogy tavasszal turnéra utazik és ennek a turnénak első állomásai: Bécs, Berlin, Hága, Páris, London lesznek.

Ez az elhatározás annyit jelent, hogy a magyar bridge matadorjainak igazi karrierje nem végződik a húsvéti versennyel, hanem voltaképpen akkor veszi kezdetét.

A magyar vívók, úszók után most már a bridge hívei is ki-harcolhatják a külföldön azt az elismerést és szimpátiát, amely a magyar bridge matadorjait kétségtelenül megilleti.

A verseny szabályai

A verseny természetesen a Magyar Bridge-Szövetség által elfogadott (Portland club) szabályai és írásmódja szerint fog lebonyolíttatni. A vidéki városokban kívánatra a plafond-bridge szerint is lebonyolítható a verseny, de nem ajánlatos.

A verseny négyes teamek versenye és egyformán kiosztott lapokkal fog lejátsszatni. Ehelyütt megemlítjük, hogy a Portland club írásmódját a Bridge Ujság múlt év decemberi száma a 15. oldalon pontosan közölte.

A zsűri

A pesti zsűriben a Magyar Bridge-Szövetség három vezető-tagja foglal helyet, akik fellebbezhetetlenül döntenek minden

vitás kérdésben. Joguk és kötelességük az, hogy éberem őrök-jenek a szabályok legszigorúbb betartása fölött, sőt különös kötelességük még az is, hogy mindig megőrizték azt a kifogástalan modort és magatartást, amely az ily magasnívójú versenynek elengedhetetlen követelménye.

Hasonló jogokkal és kötelességekkel működnek a vidéki városok háromtagú zsűrijei is, amelyekbe egy-egy tagot a Magyar Bridge-Szövetség delegál, illetve küld ki.

A zsűri tagjai természetesen a versenyen részt nem vehetnek, kívánatos azonban, hogy ezek a tagok a legkitűnőbb és a szabályokat teljes mértékben ismerő játékosok sorából kerüljenek ki.

Akár helybeli, akár vidéki olvasóinknak minden, a versenyre vonatkozó kérdéseire szóban, írásban vagy telefonon készséggel áll rendelkezésre a Bridge Ujság szerkesztősége. Telefon délelőtt 10—2-ig. Nevezéseket a rendezőbizottsághoz továbbítja. Legközelebbi (márciusi) számunkban már részleges eredményeit fogjuk közölni a budapesti és vidéki előmérkőzéseknek. A húsvéti budapesti döntő részletes programját ugyanakkor hozzuk.

E helyt meg kell jegyeznünk, hogy a magyar bridgezők és a Bridge Ujság nagy örömmel látja és minden elismerésével adózik a Színházi Élet irányában azért a lelkes közreműködésért, amellyel e nagy esemény kapcsán a magyar bridge ügyét felkarolja.

Licitálás a kontrakt-bridgeben

Irta Leitner Ferenc

(Folytatás)

Megállapítottuk, hogy melyek a minimális feltételei annak, hogy a két trikkel indító partnere egyszeri emelést, vagy azazal egyenértékű minimális feleletet adjon. Ezen minimális feleletek közül legkevesebbre értékelendő a két szanzadu bemondása, mely bár *nem jelent teljesen figurátlan*, úgynevezett betli lapot, de jelentősége valószínűleg csak annyi, hogy a licit folytatásának lehetősége fennmaradjon.

A két trikkel indító partnere szempontjából természetesen más lehetőségek is vannak. Még pedig azokban az esetekben, amikor a partner történetesen szintén ütőerős, vagyis többje van, az egy, illetve egy és fél ütésnél. Ha két pozitív ütése, vagy annál többje van, azt azonnal jeleznie célszerű, mégpedig azáltal, hogy egyet ugorva licitál. Ez már az ő részéről nemcsak a mans bemondására, hanem a szlemre való invitet jelenti. Éppen azért itt bizonyos óvatosság ajánlandó. A pozitív ütések mellett figyelembe veendő a lapelosztás kedvező volta is. Egyenletes színelosztás fokozottabb ütőerőt igényel a szlemm-invit szempontjából, mint oly lap, melyben longórök és egész rövid színek vannak. Tehát az ugrásszerű válasz két ütés esetén csak kedvező lapelosztás mellett, három ütés esetén már feltétlenül ajánlatos. Végül megemlítem, ha a két trikkel induló

partnere lapja oly erős és kedvező, hogy a szlemmet benne látja, úgy ne bízza az indítóra, hanem maga mondja be.

II. Háromtrikkes indítás

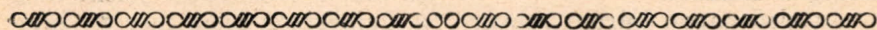
Feltétlenül nagyobb ütőerő, mint az egytrikkes indítás, de általános ütőerő szempontjából, különösen ellenjáték esetén, rendszerint kevesebb értékű, mint a kéttrikkes indítás. Itt látszólag ellentétbe kerülök a logikával, de ha a dolog mélyére hatolunk, ez az ellentét eltűnik. A három trikkel való indítás ugyanis a főerőt kifejezetten a bemondott színben jelzi. Mégpedig ez nemcsak ütőerőt, de különös színhosszúságot is jelent feltétlenül. Az a szín, melyből hármat mondunk mindenesetre legalább hatos, vagy annál is hosszabb. Bár mellékküts is van okvetlenül, de az egyszínben lévő különös színhosszúság folytán, az abban lévő ütőerő csak akkor érvényesül, ha tényleg az lesz az adu, míg ellenjáték esetén a számtani valószínűség törvényei alapján nem jelent pozitív ütéseket. Tehát míg a kéttrikkes indítás logikusan teljesen nyitott ajtót hagy a partner számára és azt jelzi, hogy a lap minden színre és szanzadura is igen alkalmas (még ritkább esetben is a bemondott színén kívül legalább még egy színre és szanzadura), addig a háromtrikkes indítás kifejezetten a bemondott színben való játékra törekszik.

Igy válik érthetővé, hogy még azonos számú pozitív ütések esetén is a kéttrikkés indítás általános ütőerő szempontjából (főleg ellenjáték esetén) offenzívvebb lapot jelent, mint a háromtrikkés indítás. Ha a háromtrikk indítás a két nemes szín egyikében történik, a partner a pasz és a negyedik trikk bemondása között válasszon. Kivéve azt az esetet, ha lapja a partner bemondástól függetlenül önálló bemondásra jogosítja. A két alacsony színből bemondott háromtrikk már igen nehéz feladatot ró a partnerre. Neki kell megítélni, hogy lapja teljesen negatív-e, vagy ha van benne pozití-

vum emelje-e a partner színét, vagy három szanzadut mondjon-e. Új szint csak akkor szabad mondani, lévén abból már három trikkés kényszer bemondása, ha az ütőerős és legalább ötös szín. Négyes színből három trikket mondani teljesen helytelen. Ha a partner pozitív lapja két ászot tartalmaz, ötre emelheti a partner háromtrikes bemondását. Ha pedig a lap nem ászokat tartalmaz, de figurális, akkor a három szanzadu bemondása a célszerű. Ez természetesen csak általános irányelvet jelent, mert ezen belül még igen sok variációs lehetőség van.

(Folytatjuk)

A Culbertson–Lenz mérkőzés

A nagy bridge-világszenzáció lezajlott. Véget ért a Mr. Eily Culbertson és leghíresebb ellenfele, Mr. Sidney S. Lenz közötti meccs, melyben a két mérkőző fél szisztémájának a fölényét akarta igazolni. M. Culbertson annyira bízott rendszerének, az „approach-forcing system”-nek csalhatatlanságában Lenz „Official system of contract bidding”-ja fölétt, hogy ötszörös pénzt ajánlott győzelmére fogadásnak.

150 robberre ment a játék, melyből 78-at a Hotel Chatamban, majd 72-öt a Waldorf Astoriában, Newyork legnagyobb és legelőkelőbb szállodájában játszottak le, egy sereg ujságíró és egyéb érdeklődő jelenlétében. A feltételeket a legminu-

ciózusabban határozták meg és okiratban fektették le.

A 150 robber közül 120-at még a múlt év decemberében játszottak le, 16 estén. A további 30-at január 4-én, 5-én, 7-én és 8-án. A 120 robber végeztével a Culbertson-párnak 20.000 ponton fölüli előnye volt. Ennek a 120 robernek lefolyásáról már hiteles adataink vannak a „Bridge World”-ből úgy a licitet, mint a lejátszást illetőleg. A januárban lejátszott 30 robberról csak a napilapok referenciái révén van értesülésünk. Ezek úgy szólnak, hogy Culbertson előnye 9000 pontra csökkent a játék befejezéséig.

Culbertson és Lenz a meccset végigjátszották, ellenben partnerüket változtatták. Culbert-

sonnak a partnerei, ugyanazok voltak, akikkel az angol-amerikai versenyt végigküzdötte: felesége, Mr. von Zedtwitz és Mr. Theodore A. Lightner. Ezek régi munkatársai az „approach forcing” szisztémájának felépítésénél.

Mr. Lenz partnere a százharmadik robberig Mr. Oswald Jacoby volt, aki azonban akkor (kissé későn) belátta, hogy licitálási elvei igen erősen eltérnek a Lenzétől és visszalépett, remélvén, hogy Lenz más partnerrel szerencsésebb lesz. Helyette azután — nem sokkal több eredménnyel — Commander Winfield Ligget játszottá végig a meccset.

Az első napon három robberben Lenz kapott 1715 pont előnyt, a második napon 7 robberben Lenz előnye 2075 pontig növekedett, a harmadik napon 1815 pont volt Lenz előnye. A negyedik nap (a 28-ik robber

után), 5650-re emelkedett Lenz pontszáma az ötödik napon csökkent és a hatodik napon kiegyenlítődött. Ettől kezdve állandóan és erősen nyomult előre Culbertson és a nyolcadik nap végén 5000, a kilencedik estén 8000, a tizedik napon 11.000 pont előnyt szerzett. A tizenhatodik nap végén a 120-ik játszma után 20.250 ponttal vezetett. A további játékról hiteles adataink nincsenek. Bizonyos azonban, hogy az egész amerikai bridgevilágot meghódította Culbertson győzelmével. A „bridge-expertek”, akik részben ellenzői voltak eddig, elismeréssel adóznak neki és szisztémájának és máris több kötet jelent meg a Culbertson-Lenz meccs játékának kommentálásával.

A Bridge World következő játszmat hozza példájául annak, hogy egy helytelen megindítása a licitnek, milyen következményekkel jár:

A: m. Jacoby
 B: m. Lenz
 Y: m. Culbertson
 Z: m. Lightner (osztó)

♠ A D 10 3		
♥ A		
♦ A D 9 7		
♣ A 7 5 2		
♠ 9 8 5	B	♠ 6 2
♥ K 6	Y Z	♥ 10 3 2
♦ 5 4 3 5	A	♦ K B 10 8 6
♣ K B 9 8		♣ D 10 3
♠ K B 7 4		
♥ D B 9 8 7 5 4		
♦ —		
♣ 6 4		

Nyert játéka van,
 ha **OPTIMA** kártyával játszik

A licitálás:

forduló	B	Z	A	Y
1	pasz	pasz	1 kör	1 pik
2	3 kör	3 pik	pasz	pasz
3	4 kör	pasz	pasz	pasz

A négy kör természetesen volt és partnerét félrevezette. nem volt megcsinálható. Jakoby Következő számunkban értékes egy kör indulása jogosulatlan játszmák lefolyását közöljük.

A „Culbertson“-szisztéma alapgondolata

— Levél a szerkesztőhöz —

Kedves Barátom!

Arra kértél, hogy egy rövidre szabott cikkben vázlatosan ismertessem meg olvasóiddal a Culbertson-féle „*approach-forcing system*“ alapgondolatait. Bevallom neked, hogy ez a feladat meghaladja nemcsak képességemet, de még az ismereteimet is. Az utóbbi időben ez a rendszer a legtöbb bridgező tudatában úgy élt, mint valami megváltó tan, amelyik végre eloszlatja a bridge-játékban még megmaradt ködöt és mindössze figyelmesen át kell tanulmányozni a legendáshírű „Blue Book“-ot és bárkiből napok alatt licitáló matador lesz! Hát, kérlek alássan, ez a minduntalan hangoztatott meggyőződés éppen olyan kevésbé helytálló, mint amilyen kevésbé lesz fizikussá az, aki végigböngészte a relativitásról szóló népszerű ismertetések, vagy akár orvos sem lesz az, aki betéve tanul meg egy, az egészségtanról szóló vaskos könyvet.

A Culbertson-szisztéma az originátor saját bevallása szerint *tíz évig forrt és erjedt*, míg végre ennyi kísérletezés után, Culbertson megírta a művét. Eközben követték egymást a legkülönbözőbb áramlatok, divatok; a „Contract“ megvívta harcát az ortodox „Auction“-nal; majd rövid időre a huszárosan merész „*fantázia*“ volt a licitálás ideálja, majd a titkolódzó, *kasírozó* bemondásokkal vélték a legjobb eredményt elérhetni, mert hiszen *az ellenjátékot ez nehezíti meg legjobban*, majd pedig egymást kergették a lehetetlennél lehetetlenebb strikt-

konvenciók; és mindezekből végül is kiformalódott egy egységes, tudományos rendszerbe foglalt teória: — Culbertsoné! Valójában alig találsz a részleteiben újdonságot; ami benne egyéni, meg eredeti, az a meglévő tapasztalatok csoportosítása, egy ragyogó logikájú elmének rendszerbe foglaló képességével!

Mr. Culbertson, mint a szisztémájának neve is mutatja, a licitáló technikában elsősorban az „*approach*“-nak — a közelkedésnek — a lehető legalaposabb megértésnek hitvallását hirdeti; nemcsak, hogy megkísérli, fokenként haladva, legkimerítőbb tiszta képet nyújtani a licitálási konverzáció folyamán arról, hogy mit tartalmaz erőben és elosztásban a kezében lévő 13 lap, hanem gondosan ügyel arra is, hogy az „*approach*“-konverzáció minél könnyebben legyen lefolytatható, mindamellett legyen *bridge-etikailag* is kifogástalan, vagyis lehetőleg kis mértékben tartalmazzon önkényesen, előre megbeszélt *mes-terkél*t elemet.

„*Approach, don't drive!*“, azaz óvatosan, „*lépés*“-ben közels, ne száguldj! — a Culbertson mottója. Ezen az alapelven belül, *de mindig ezt tartva szem előtt*, tesz koncessziókat a forszírozó licitálásoknak, melyek legtöbbször „*ugrásosak*“. De Culbertson csak sokkalta erősebb ütőerejű lapnak engedi meg az „*ugrást*“, mint akár Vanderbilt, akár pedig a „hivatalos“ Lenz-szisztéma. Culbertson nézete szerint a „*force*“, az ugró licit — szükséges rossz (*a necessary evil.*), mert rögtön magas régiókba viszi fel a licitálást, úgy, hogy kérdéssé teszi a többféle színek bejelzésének lehetőségét, a részletes helyzetjelentést; a Culbertson-rendszer lényege éppen abban van, hogy az „*approach*“-elvet harmóniába hozza a „*forcing*“-technikával!

Fentiek alapos megértéséhez álljon itt néhány példa az angol-amerikai bridgeversenyből:

1. asztal:

A: Mr. Culbertson

Y: Col. Buller

B: Mr. Lightner

Z: Mrs. Gordon Evers.

♠ A 6	
♥ A K D 10 6 4	
♦ A 5 4 3	
♣ 2	
♠ K D 4	
♥ 9 8 2	
♦ K D 9 7 2	
♣ K 6	
♠ B 9	
♥ B 5 3	
♦ B 10 6	
♣ A 8 7 5 3	
♠ 10 8 7 5 3 2	
♥ 7	
♦ 8	
♣ D B 10 9 4	

	B
Y	
	Z
	A

Osztó: Z. mindkét fél belben.

Az amerikaiak természetesen megcsinálták a bemondott tizenkét ütést.

Lightner, Culbertsonnak indító licitjéből, valamint a nála lévő értékek kombinálásából következtetve, bizvást megkísérli a legbiztonságosabb *végső deklaráció* (esetleg a szlemmlehetőség!) *kitapogatását* — az „*approach*“-módszer alkalmazásával. Minden „benragadási“ *rizikó nélkül próbálja meg* a „pikk“ bemondását; a Culbertson-szisztéma szerint ugyanis a licitációnak feltétlenül *nyitva kell tartatnia* — ha egyszer már közben egy „*force*“ elhangzott — *legalább is a gém bemondásáig!* (Lásd alább: 4-ik „Parancsolat“.) Közben lehet szépen „konverzálni“!

Az első asztalnál Y (Col Buller ugyancsak káróval indította meg a licitet, mire Z (Mrs. Gordon Evers) 2 kört mondott be. Col. Buller 2 szanzaduval válaszolt és Z három szanzadujával a licit lezárult. Az angolok tényleg három szanzadut csináltak meg.

2. asztal

A: Mr. Kehoe
Y: Mr. Lightner
B: Dr Wood Hill
Z: Mrs. Culbertson

	♠ A 6 4				
	♥ B 9 6				
	♦ K 8 6 5				
	♣ 10 5 2				
	♠ D 10 5	B	Z	♠ K B 9 7 2	
	♥ A 10	Y	Z	♥ D 8	
	♦ A 9 4 5	A	A	♦ 7	
	♣ D 9 4 3			♣ A K B 8 6	
	♠ 8 3				
	♥ K 7 5 4 3 2				
	♦ D B 10 2				
	♣ 7				

Y: osztó. A—B belben
Y—Z mansban.

A licitálás:

forduló	1	2	3
Y:	1 szán	4 pik	6 treff
B:	pasz	pasz	pasz
Z:	3 pik!	5 treff!!	pasz
A:	pasz	pasz	pasz

Az amerikaiak megcsinálták a 12 ütést terffben. „A“ káró Dámával indult.

Tipikusan approach-olv! Mrs. Culbertson, partnere szanzadu indítására tudta, hogy az esetleg kényszerű 5 pik sem bukható el, *rizikó nélkül ad szlemmszignált* az 5 treff bemondásával!

Jellemző az ellenfél rendszertelen, lanyha licitje; ugyanazzal a lappal a másik asztalon. Y: Col. Buller szintén szanz-

adual indítja meg a licitet, Z 2 pikkel felel, mire a licit bevégeződik. (!?)

Aki kiismeri és átérzi a Culbertson-féle *alapeszmét*, annak — ha gondolkozó bridgező — kevés munkát fog okozni a nagy számú, Culbertson által publikált dogmatikusnak feltűnő, úgynevezett *minimum-tabellák* megértése és megtanulása.

Merem állítani, hogy jó magyar bridgezőnek mégcsak nem is kellene az ilyen tabellák; *ha már magdévá tette a Culbertson-elveket*, már maga a megítélőképessége felismerteti vele, hogy milyen az a lap, amivel *csak közeledni lehet*, amivel *forszírozni szabad*, vagy *kell*, amit negatívnak vagy pozitívnak, vagy akár *szlem-szignálra* jogositónak *kell felfognia!*

A Culbertson-féle *öt parancsolat*“, melyet a „Blue Book“-ból idézek, jellemzi legjobban mind magát Culbertsont, mind pedig a gondolatmenetét.

1. Mint indító inkább licitálj bemontható szint, mintsem szanzadut. Hasonlóképpen ugyanezt a taktikát alkalmazd a válaszadásnál is.

a) Az indító szanzadu-bemondással tagadod, hogy van licitálható színed. b) Partnered kénytelen bármi színből kettővel válaszolni, vagyis szembehelyezkedni az „approach“, a *sima*, könnyű közelítés elvével és lehetővételével!

2. Hacsak nincs megfelelő kimondott adubeli segítség (legalább 3 a dámával, vagy 4 kicsi), ne emeld a partnered által bemondott szint, tekintet nélkül arra, hogy milyen erős a mellék-lapod.

(Approach-elv! Igyekezz a te lapodról helyes képet adni!)

3. Ne passzold le a partnered egyes bemondását, hacsak nincs ütéstelen lapod (kivéve, ha az ellenfél közben megszólalt). A licitálás folytonosságát fenn kell tartani, vagy emelés által (ha lehet), vagy új szín bemondásával (ha másfél ütésed van belőle), vagy egy negatív szanzadu bemondása által (ha másfél honörütés van a kezdedben).

4. Sohase passzold le a partnered „force“ indítását (hacsak az ellenfél meg nem szólalt) minaddig, míg a gém nincs belicitálva. A „force“ licit feltétlen gémet jelez és a „force“ szó azt jelenti, hogy beszélned kell! („You bid or die!“)

Van háromféle „force“-adási mód:

a) Kettős indítás (kivéve, ha annyi kell a manshoz).

b) Ugró licit bármelyik partner által, feltéve, hogy egyikük már megindította a licitálást.

c) Ellenfél színének a licitálása.

Az indító „force“ minimuma Culbertson szerint:

a) ha öt és fél honör ütésed van három színben és legalább négyes a színed,

b) ha öt honör ütésed van három színben és legalább hatszoros erős színed van,

c) ha négy és fél honör ütésed van három színben nagyerejű adulongórral, vagy kétszínű lappal.* Forceszal általában akkor „válaszolok“, ha magamnak is van egy önálló indításra jogosító lapom!

5. Minden esetben mutasd meg a lapod teljes erejét, akár a partnered színének emelése, akár szanzadu licitálása által.

Ha azonban partnered „force“-szal kezdett, licitáld a te színeidet egyenként fokozatosan és nem újabb „force“-szal!

Tisztára approach-forcing principium! A „force“-indítással a gémszignál megadatott, a partnerek most már csak igyekezzenek — nyitva tartva a licitálást — tapogatózva rátalálni a legjobb befejező színre, esetleg a szemre; a gém amúgysem fog benne maradni!

Kérem szíves elnézésedet azért, ha a Culbertson-szisztémának az ismertetése nem sikerült volna nekem elég lucidusan, de — mint a fentiekből látni méltóztatol — a hatalmas anyagot igyekezniem kellett egy, a penzumhoz képest viszonylagosan szűk keretbe belezsúfolni. Remélem azonban, hogy a Brigde Ujság hasábjain nemsokára találkozni fogunk a Culbertson-szisztéma részletekbemenő, alapos ismertetésével és vagyok szolgálatodra mindig kész híved

K. P.

A Culberston-féle honörtrikk-tabella*

A K	}	egy színben = két honör-trikk.		
A K D				
A K B				
A D	}	egy színben egy és fél honör-trikk.		
A D B				
A D 10				
A B 10				
K D B				
K D 10				
A	}	egy színben	}	egy honör-trikk.
A B				
K D				
K B 10				
K B x				
K x + D x	}	különböző	}	
K x + K x				

* Honör-trikk alatt C. olyan kártyát ért, mely ütőkártyának számítható akkor is, ha más szín az adu. (Az aduelosztás abnormalitása persze nem vétetik számításba.) C. ezt védekező honör-trikknek hívja. (Szerk.)

K x	}	egy színben	}	fél honőr-trikk.
K B				
D B 10				
D B x				
D x + B x	}	különböző	}	
D x + D x				

A „National Bridge Association“ világversenye

(World Bridge Olympic Contract Championship)

Mult évi decemberi számunkban adtunk rövid hírt arról az amerikai tervről, mely egy gigantikus méretű bridge-versenyben a földgömböt akarja behálózni. A National Bridge Association azóta kidolgozta a világverseny részletes tervezetét a legapróbb részletekig. A Magyar Bridgeszövetség érintkezésbe lépett a rendezőbizottsággal, megtette a szükséges lépéseket, hogy a magyar bridgezőknek is lehetővé váljék a versenyen való részvétel.

A Bridgeszövetségtől kapott értesítés alapján közöljük olvasóinkkal mindazt, ami a versenyről és az abban való részvételről tudni szükséges.

A versenyt egyidejűleg bonyolítják le a földgömb valamennyi részén, mégpedig ez év április elsején, newyorki időszámítás szerint 8 óra 01 p. kezdettel. (A mi időszámításunk szerint április 2-án reggel két óra.) Nevezési díj személyenként két dollár. Minden városban meg fog tartatni a verseny,

ha legalább 64 résztvevő jelentkezik. (Kisebb helyeken 32 résztvevő jelentkezése esetén is megtartható a verseny.)

A verseny vezetését a N. Br. Ass. rendezőbizottsága „gémkapitányokra“ bízza. Gémkapitánnyá való megbízásért adhat be kérelmet bárki, de megbízhatóságát és a játékvezetés és felügyeletben való jártasságát helyi ajánlókcal kell igazolnia a N. Br. Ass. előtt. A budapesti verseny gémkapitányának a Magyar Bridge Szövetség Szmracsányi Dáriust, a Bridge-Ujság felelős szerkesztőjét és Szabó Szabó Nándort, a magyar Szövetség alelnökét hozta javaslatba. A gémkapitány kötelessége a játékosok jelentkezésének felvétele, beosztása és a benevezési díjak beszedése.

Persze a verseny megtarthatóságának előfeltétele az, hogy a MBrSz-nek a valutáris nehézségek kiküszöbölése végett folyamatba tett tárgyalásai eredménnyel végződjenek.

A budapesti versenyrendező-bizottság nevezéseket vidéki játékosoktól (természetesen fenntartással) is elfogad. Ezek azonban a versenyt Budapesten kötelesek lejátszani. A nevezések a Bridge Ujság szerkesztőségének küldendőek be.

A verseny lebonyolítása a következőképpen fog történni:

A gémkapitányok minden 16 asztalnyi versenyegységhez (64 játékos) *16 csomag lepecsételt csomag kártyát fognak a N. Br. Ass.-tól kapni.* A kártyák hátlapján meg lesz betűvel jelölve, hogy melyik játékos kapja kezébe. A játék lejárta után a kártya a következő asztalhoz jut és újra lejátszódik.

Lehetőleg minden asztalnál egy zsűri-tagnak kell állania, hogy a játék korrekt lejárta ellenőrizze és úgy a licitálást, mind pedig a lejárta *pontosan feljegyezze.* Szkörlapokat és feljegyzésekre alkalmas lapokat ugyancsak a N. Br. Ass. küld a kártyával együtt.

A licitálással és játékkal elérhető legjobb eredményt a N. Br. Ass. rendezőbizottsága már

előre megállapítja és ezeket a maximális eredményeket ugyancsak *lepecsételt borítékban* küldi meg a gémkapitányoknak. Ezen borítékokat azonban csak a verseny lejárta után bontja fel nyilvánosan a gémkapitány és ennek alapján állapítja meg, hogy a helyi versenynek ki a győztese. A maximális eredményt meghaladó nyereség azonban nem jelent előnyt a maximummal szemben, mert ez csak *az ellenjáték hibájából eredhet.* A licitálást és lejárta lerögzítő feljegyzéseket a gémkapitány ellenjegyzi és összegyűjtve beküldi a N. Br. Ass. rendezőbizottságának Newyorkba. Az ottani bizottság a beérkezett szkórlapok átvizsgálása után fogja megállapítani a világverseny győzteseit, illetve helyezettjeit.

A Bridge Ujság szerkesztősége minden budapesti és vidéki egyesületnek vagy a versenyen résztvenni szándékozó játékosnak szóbeli vagy írásbeli felvilágosítással készségesen szolgál a versenyre vonatkozó minden kérdésre.

Az indító kijátszás

Írta Urbanics Kálmán

Színjáték esetén talán még nagyobb gondot kell fordítani a megfelelő kijátszás megválasztására, mint az adunélsküli játékban; már azért is, mert itt az indításban megnyilvánuló előny (tempó) elvesztése sokszor végzetes lehet a játék kimenetelére. Éspedig például azért, hogy az

első beütéssel a játék irányítása már a játékos kezébe kerülván, közvetlenül, vagy megfelelő előkészítés útján (az alkalmas színnek szabadra játszásával) közvetve, alkalma nyílik a rá nézve veszélyes színnek az asztalról, vagy a kezélsből részben, vagy egészben való eldobására s így

a továbbiakban leendő lopására. De végzetes lehet a tempó elvesztése azáltal is, hogy a színt, melyből ütést nyerhettünk volna, emiatt egyáltalán nem, vagy csak késedelmesen lesz alkalmunk megbontani; vagy azáltal, hogy nem adut játszottunk ki s emiatt az asztalon lévő egy-két adu, mely egyébként annak lejátzásával kivethető lett volna, bent marad s valamely szín lopására értékesítheti azt a játékos.

Minthogy már az adukijátszást itt megemlítettem, közbevetőleg pár szóval kitérek erre.

Sok gyengébb játékos nem tudván a bemondások alapján és a saját kártyájából előnyösnek mutakozó kijátszást találni, előszeretettel indítja meg a játékot aduhívással, abból indulván ki okoskodása során, hogy ez lévén a játékos legerősebb színe, legkevésbé valószínű, hogy ennek megindítása rá nézve nyereséges és így az ellenjátékra veszteséges lehet. Az aduhívással való indítás majdnem minden esetben azzal a hátránnyal jár, hogy az ellenjátékosok a kihívásban rejlő előnyt (tempót) elvesztik és a játék irányítása mindjárt a játékos kezébe kerül; de ezen hátrányon kívül. veszélyes ez az indítás azért is, mert az indító ezzel partnerének esetleges adu ütését, sőt nem lehetetlen, hogy ütéseit is elveszi, mert hívásával az adukat behajtja. Éppen ezért nagyon, de nagyon megfontolandó az indító részéről az aduhívás s azt csak az esetben indokolt tenni, ha az indító kezében legalább két-három egyáltalán nem értékesíthető adu van, a terítő pedig a játékos színét oly

módon emelte, hogy licitálásából arra lehet következtetni, miszerint aduban erős és ebből a két körülményből biztosra vehető, hogy az indító partnerének nem árt az aduhívással és még ily körülmények között is csak akkor, ha valószínű, hogy ezáltal az asztal, tehát a rövid adu megakadályozható abban, hogy ott valamely színt a játékos lopjon, vagy ha minden más színnek indítása nemcsak hogy nem előnyösnek, de határozottan hátrányosnak látszik s ez az esetleges hátrány még a tempó elvesztésénél is nagyobb értéket reprezentál.

Ezek szerint az aduval való indítást, mely csak ritkán lehet jó, a játékok legtöbbször kerülni kell, de különösen kerülni kell, ha arra lehet a licitálásból következtetni, hogy valamelyik szín hívásával a játékos aduban le rövidíthető, mely esetben ez a szín indítandó meg, vagy akkor, amikor az ellenjátékosok egyikeinek lopásra vagy éppen mindkét ellenjátékosnak egy-egy színben való lopásra lehet kilátás, mely esetben viszont a lopás előkészítésére kell indítani.

A lopás rendszerint csak akkor jelent előnyt, ha ezáltal olyan adu értékesíthető, mely egyébként ütést nem vihet, vagy ha a két szemközti játékos a kölcsönös ide-oda lopás által aduit — melyek különben aduhívásnál összeestek volna — egyenként külön-külön értékesítheti.

Minthogy a lopás útján olyan ütést, ütéseket veszít el a játékos (esetleg az ellenjátékosok), melyekre enélkül bizony számíthatott, így ezért is, de

egyébként is maga az ütésnyereség különös értékkel bír és így a lopás lehetőségére az indító kihívás megválasztásánál mindig figyelmet kell fordítani és pedig két szempontból is: részint az ellenjáték lopását előkészítendő, részint pedig a játékos esetleges lopását megakadályozandó.

Ha az indító nem a partnere által erőteljesen licitált színnel indított s a kijátszott kártyával való indítást más körülmény nem teszi indokolttá, úgy a partnere joggal következtethet arra, hogy ez a szín az indító-nál hiányzik (Chican) s így az arra fog törekedni, hogy vele ebben a színben lopasson.

A singleton-hívás akkor kívánatos leginkább, ha biztosan remélhető, hogy a kihívó partnere azonnal, vagy legalább hamarosan, de minden esetre előbb, minthogy a játékos az adukat lehívhatja, ütésbe hozható és ha a partner a kártyák fekvéséből és a licitációból arra következtethet, hogy singleton kihívásával történt az indítás. Singleton kijátszására következtethet pl a partner akkor, ha az indító egy színt licitált és partnere ezt a bemonrást emelte, vagy ha a partnere licitált egy színt és jóllehet ő ezt a bemonrást emelte, ennek dacára mégsem a megnevezett színből, hanem más színből indított.

Bármilyen kívánatos is a singletonnal való indítás, mégis megfontolandó az a körülmény, miszerint az a szín, melyből a singleton van, a dolog természeténél fogva minden valószínűség szerint hosszú a játékosnál (vagy a kezében, vagy az

asztalon) és így ennek a színnek a megbontása legtöbbször a játékosra előnyös. Tehát csak akkor kívánatos a singleton-hívás, ha a lopás igen valószínű. Ez a remény akkor jogosult, ha az indító-nak oly aduja van, amellyel ütni fog és még ezen kívül lopásra használható aduja is van, s ha biztosan számíthat arra, hogy az aduban ütvén, partnerét azonnal ütésbe tudja hozni és így az a lopandó színt meghívhatja, még mielőtt a játékos az adukat lejátsza.

Nagyon sokat vitatott kérdés, hogy abban az esetben, ha egy színből két kártya van az indító-nál, kívánatos-e ezt a színt indítani s ha igen, úgy abból, ha az egyik figura s a másik kisebb értékű, de nem csatlakozó kártya, melyiket ajánlatos kihívni. Véleményem szerint csak az esetben indítson a kihívó játékos ilyen kettős színt meg, ha a másik két szín bármelyikének indítása az összes körülmények figyelembevétele után, nemcsak hogy előnyösnek nem, de inkább hátrányosnak látszik és ez esetben a színt a magasabb értékű kártya kijátszásával indítsa meg. Azonban még ez esetben is csak akkor, ha az aduhívás is az előbb mondottak szerint mellőzendőnek látszik. Ugyanis az ilyen kettős színnel való indításnál fennforog a rövid színnel való indításból származó minden hátrány veszélye és ezzel szemben a lopás lehetősége nagyon is kétséges.

Ha mindezek dacára az ilyen kettős szín indítását találja a kijátszó helyénvalónak, úgy a magasabb értékű kártya kihívá-

sának veszélye lecsökken azáltal, hogy a csatlakozó kisebb kártya e színben valószínűleg vagy az asztalon, vagy az indító partnerénél van. Ebből a part-

ner már következtethet arra, miszerint az indítás lopásra történt s így ezt a törekvést támogatni fogja játékaival.

(Folytatjuk)

Önfegyelem és fair play a bridgeben

Irta vitéz Ladányi László dr

E folyóirat keretében már ismételt utalás történt a bridgejáték szépségeire, azokra az élvezetekre, melyeket az jól játszó és kellemes partnerek között a passzionátus bridgezőnek nyújt.

Nézzünk szét ezúttal azok között a *fair play*-t veszélyeztető tényezők között, amelyek a szép játékot oly gyakori esetben megzavarják s egyidejűleg mulatságunkat is elrontják. Nyilván kimondjuk, hogy igen sok jóbarátunknak — akik egyébként százszázalékos gentlemanek — vannak bizonyos gyengéik, melyek bridgezés közben következetesen jelentkeznek. Játékuk nem minősíthető inkorrektnek, mert megnyilatkozásaik önkénytelenek — tudatosságot nem is szabad ilyen esetekben feltételeznünk —, azonban mégis észrevételeznünk kell azokat, mert a teljesen fair játék szempontjából kifogás alá esnek és alkalmasak az egyébként barátságos együttes megzavarására.

A legtöbb ilyen zavaró momentum a *kártyás-önfegyelmélettség* hiányára vezethető vissza. Jelentkezése a játékban résztvevőkre annál kellemetle-

nebb, mert sok esetben a játszma eredményére döntő befolyást gyakorolhat, általa esetleg nyilvánvaló renonce is lett elkövetve, de a társaság mégis jóakarattal néz el az eset felett, mert hisz jóismerősök játszanak együtt, a „játék nem megy vérbe“, kár lenne tehát a dolgot kiélezni. Azonban a szórakozás mégis meg van zavarva s a partnerek „befelé“ elégedetlenek.

Egy eklatáns zavaró momentum például a *kérdő hangsúllyal való licitálás*. Minden gyakorlott bridgejátékos tisztában van vele, hogy ez azt jelenti: „a te színedet is tudnám emelni, de rék partnerem, de nekem is van egy jó színem, amiről jó, ha idejében tudomást szerzel; legjobban szeretnék egyszerre két szint is licitálni, hogy választhass, de ez nem lehetséges; — talán megérted nehéz helyzetemet!“ Ha most ezt a hangsúlyozott licitót észrevételezzük, az illető kijelenti, hogy ez neki talán egy öntudatlanul jelentkező rossz szokása, amit ő maga észre sem vesz. Kijelentését készséggel tudomásul vesszük, de kérjük: szokják le erről és

partnerei mulatsága érdekében fegyelmezze magát!

Igen rossz szokása némelyik játékosnak, hogy alkalomadtán oly feltűnő, jelentőségteljes mozdulattal adja be az ütésbe saját kártyáját, amelyből kétségtelenül megállapítható, hogy partnerétől a legközelebb ezt a szint kéri. Az esetek túlnyomó részében önkénytelen mozdulat ez is, miután azonban a partnerekre nézve bántó, de meg a jóízlést is sérti, a fegyelmezett játékos ilyen hibába nem esik.

Az önfegyelmezetség hiányára vall a nemtetszés-nyilvánítás játékközben. Állítólag ez is legtöbb esetben „önkéntelenül jön“, azonban jóvátehetetlen kárt okozhat úgy az ellenfélnek, mint esetleg a saját partnerünknek is, kinek végleg megzavarhatjuk a játékát egy felszisszenéssel, fejcsóválással, vagy ideges megjegyzéssel. *Hagyjuk a kritikát mindig a játszma utánra, s akkor is végezzünk vele röviden.*

A fegyelmezetlen játékos gyakori hibája, hogy a sorrenden kívül kezd licitálni. Elnéző partnerek többnyire akceptálják ezt a szabályellenességet is, holott az döntő befolyással lehet a parti kimenetelére. Legokosabb lenne, ha nem csak a baloldali szomszédnak állana jogában az ilyen kiosztást összedobni (aki sokszor zseniben van ezt tenni), hanem az „ex offo“ összedobandó lenne, mert hisz kétségtelen, hogy az illető a szabálytalansággal vagy az ellenfélnek, vagy a saját partnerének, egyiknek azonban egész biztosan kárt okozott. Nem enyhít ezen az sem, hogy esetleg saját-

magára nézve is előnyösebb lett volna, ha a sorrendet betartja.

Egyike a legbosszantóbb eseteknek (persze csak a partnerre), amikor valaki felületeségből, tájékozatlanságból a szükségesnél magasabb trikkszámot licitál be s emiatt elbukja bemondását. Fegyelmezett játékos nem szólal meg addig, míg a tábla állásáról nincs tájékozva.

Játékközben a hanyag, túlkényelmes ülés, illetve kártyatartás is hátrányos következményekkel járhat. Az illetőnek beelét a kártyájába az is, aki nem akar s a legfairébb játékos sem tudja többé teljesen függetleníteni magát az akaratlanul látottak hatása alól. Hátha még véletlenül olyan játékos került be a partiba, aki egyenesen kihasználja a jó alkalmat, ha már az ellenfél jóakarátulag ehhez hozzájuttatja!...

Közismert modorosság még a kommentárral fűszerezett licitálás. Továbbá a terítő jogosulatlan törekvése, az ellenfelek lapjának tanulmányozása a terítés után, ami egyenesen molesztálásnak nevezhető és mint túlzott kíváncsiság a bridge terén is igen helytelen. Sajnos, az érvényes szabályok hiányossága az, hogy nem bünteti, mint súlyos renonszt, ha valaki a licit *folyamán* megkérdezi a tábla állását és azután licitál. Ez a fair játék ellen való súlyos vétés. Aki nincs orientálva, kérdezze meg a licit megindulása előtt!

A legközismertebb rossz szokások felsorolása után, még egyet! Mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy a bridge nem hazardjáték, amelyet bármely pillanatban abba lehet

hagyni. Ha egy ad hoc bridge-parti alakul, a játékosok jelenték be előre, hogy ki meddig, esetleg hány robbert játszhatik, illetve hajlandó játszani. Előzetes bejelentés nélkül helytelen a

partnereket egész rövid játék után faképnél hagyni, akár azért, mert „hirtelen dolgunk akadt“, akár pedig azért, mert sokat veszítettünk, vagy mert erős nyereségben vagyunk!

Bridgeoktatási tanfolyam

(kezdőknek)

(Harmadik lecke)

Színjátékban csak akkor tekinthetjük a lapokat oly értékű ütőkártyáknak, mint szanzaduban, mikor az ellenféltől aduit elvettük, ezzel megfosztva őt attól a lehetőségtől, hogy szín hiányában aduval üsse ütőkártyánkat. Viszont addig, míg kezünkben adu van, nem kell félnünk egy az ellenfél kezében levő hosszú és erős szín lehívásától, mert azt, amint a színünk elfogyott, aduval üthetjük („lophatjuk“). Annak megítélése, hogy mit tekinthetünk ütésnek, tehát más a színjátékban és más a szanzaduban. Mידון a terítés után számbaveszszük várható ütéseinket, azt nézzük, hogy hány ütésre számíthatunk aduban? Ennél úgy számítunk, mint a szanzadu-ütések megítélésénél. Ha a kézben és asztalon együtt 8 adu van kvart majorral, minden aduütést megunkénak tekinthetünk, mert csak egész kivételes esetben lesz a hiányzó 5 adu egy kézben. Terz major 8 aduval is valószínűvé teszi az összes aduütés megszerzését, mert többször van a hiányzó 5 adu 3:2 arányban elosztva, mint 4:1 arányban. Ugyanezen elosz-

tás-valószínűség alapján nyolc adu, ász, királlyal, vagy király, dáma, bubbal egy aduütést jelent az ellenfélnek, ha azonban csak 7 adunk van együttvéve, akkor már valószínűleg kettőt kell neki átengednünk. Ha az adunk „lyukas“, azaz hiányzik belőle egy vagy két magas ütő, akkor ezeknek elhelyezésétől és a játék ügyességétől függ a kiadó ütések száma.

A mellékszínekben várható ütések számát az ellenfél aduinak elvétele után úgy ítéljük meg, mint a szanzaduban. Ha azonban nem sikerült az adukat kivennünk, mindig fennáll a „lopási“ lehetőség az ellenfél részéről is. Mellékszínben utóbbi esetben csak az ászt, az ász mellett levő királyt és a mariaget tekinthetjük biztos, illetve valószínű ütéseknek. Ezeket is csak akkor, ha az ellenfél licitjéből és saját lapunkból nem kell egy abnormális kártyaelosztásra következtetnünk. A színjátékban még ütesként értékelendő az asztal lopási lehetősége is. Ha ugyanis a játékos kezében egy színből több, pl 3 vagy 4 kis kártya van és az asztalon ugyanzen színből

csak egy vagy egy sem, és e mellett 4 kis adu, akkor számítani kell 1—2 esetleges lopással, úgy, hogy maga a játékos hívja meg kezéből az asztal szingleton-színét és az asztal kis aduival „lopja“ az ütést.

Egy hosszú és erős mellékszín „szabadrajátszására“ az előbb elmondottakból következőleg csak akkor számíthatunk, ha annyi és oly erős az adunk, hogy az ellenfél aduit mind kivehettük és az erős színünk kis kártyáit is felmagasíthatjuk.

Néhány gyakorlati példa a kártya értékelésére színjátékban:

♠ K 6 5 4
♥ D 9
♦ A D B 7 5
♣ B 3

	B	
Y		Z
	A	

♠ A D 9 8 3
♥ A B 5
♦ K 2
♣ D 10 2

„A“ játszik 4 piket. Ellenfél a licit folyamán mindig passzolt. Hány ütésre számíthat saját és partnere (az asztal) lapjából a terítés után?

Aduban előreláthatólag minden ütés az övé. Az ellenfélnél van összesen 4 pik; nem valószínű, hogy ez mind egyikében legyen.

Minthogy az ellenfél ütéseit kivehetjük a többi szín kártyáiból, az ütőket mind számíthatjuk. A két kézben 7 káró van a kvart majjossal. Az ász, király,

dáma és bub lehívása után valószínű, hogy az ellenfél 6 kárója beleesik ezekbe és az ötödik (kis) káró mint ütés, szabad marad.

Ezenfelül biztos ütés még a kör ász és lehetséges 5 százalékos valószínűség mellett még egy kör. (Ha „Z“-nél van a király.)

Kártyánkból tehát 5 pik, 5 káró és egy kör ütésre számíthatunk csaknem biztosan és a második kör ütésre esetleg.

Egy másik példa:

♠ A 6 5
♥ K B 8 7 5 4
♦ B 10
♣ K D

	B	
Y		Z
	A	

♠ 9
♥ D 10 9 2
♦ K 5 3 2
♣ A 6 7 5

„B“ játszik 5 kört. Z licitált 4 piket, „Y“ passzolt. „Z“ kijátssza a pik királyt. Megcsinálhatja „B“ a 11 ütést?

Aduban egy kiadó ütés van, az ász. Tehát 5 adu-ütés biztos.

Pikben biztos ütés az ász, azonfelül a kézben lévő két piket az asztal („A“) két adujával ütheti. Treffben 3 biztos ütés van (A K D). A treff ászra dobhatja „B“ a kezében lévő egyik kárót és csak egy kárója maradván kézben, az Y—Z vonalnak csak a káró ász ütése

marad. Tehát az ellenfél csak 2 ütést csinál és így A—B 11 ütést csinálhat. Biztosnak azonban nem tekinthető, mert, ha a kör ász „Z” kezében van, úgy rögtön üt vele és hívhatja a kárót és ha a káró ász és dáma „Y” kezében van, akkor az A—B vonal csak tíz ütést csinálhat.

♠ A B 10 9 5
♥ A K D
♦ D 10 5
♣ B 10

♠ 8 7 5
♥ 7 4 3 2
♦ A
♣ 9 7 6 5 3

„B” játszik 2 piket. Hány ütésre számíthat?

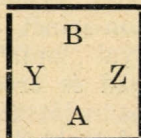
Aduban 3, legjobb esetben 4 ütésre (ha a királyt vagy a dámát sikerül az ásszal ütnie).

Körben 2 ütés biztosnak látszik (A K); jó elosztás, vagy előzetes leadzás után 3 ütés. Végül a káró ász.

Mint hogy azonban a káró ász egymagában van, „A” ezt lejátszhatja és egy, esetleg két káróját „lophatja” a kis aduval.

Jó elosztás és játék mellett számíthat tehát „B” 10 ütésre. Rossz adu és kör elosztás mellett (ha pl 4 pik király és dámával „Z”-nél van) és „Z”-nek csak egy vagy két kör van a kezében, csak 8 ütést fog csinálhatni.

♠ B 7
♥ 10 6 5
♦ K 2
♣ A D B 6 5 4

♠ K 10 8 5 4 2
♥ K 3
♦ D 10 3
♣ 3 2

„Y” osztott, licitált egy kört, „B” két treffet, „Z” passzolt, „A” mondott két pikket. Van-e kilátása „A”-nak, hogy két trikket (8 ütést) csinál a lapjával? „Y” indul és kihív egy treffet.

A számíthat 4 pik ütésre. Az ellenfél, ha „Y” kezében van a nagygábli pikkből, úgy 2 ütést csinálhat, ha csak az ász, úgy egyet. Körben ütés nem valószínű. Miután „Y” licitált kört, az ászt nála feltételezhetjük, káróból egy ütés biztos.

Treffből szintén egy ütés biztos és ha a treff király „Y”-nál van, kettő valószínű. Tehát a pik dáma és treff király helyétől függ, hogy megcsinálható-e a 8 ütés. Hogy mérlegeljük az esélyt? Oly sok treffet lát „A” két kézben, hogy nagyon lehetséges, hogy „Y” kezében csak az egy treff volt, ez esetben, ha „B” nem ásszal üt és a treff-király „Z” kezében van, a treff-ász nem fog ütni, mert a másik treffet „Y” kis aduval lopja.

Pontos mérlegelését az esélyeknek akkor csinálhatjuk csak meg, ha a licitálás jelentőségét és a lejátszás módjait ismerjük.

Sz—yi.

(Folytatjuk)

Névrokonok csevegése

A Bridge Ujság egyik munkatársa, Pik dr felkereste Dunapalota szállóbeli lakásán az ismert dúsgazdag londoni sportsmannt, Mr. Spadest,* aki tudvalevően angolhon egyik leglelkesebb bridge-barátja és szakértője. Mr. Spades nagy előzékenységgel fogadta Pik dr-t. A beszélgetés így folyt le.

Pik dr: Mi az ön véleménye a KMAC-ban lefolyt clubközi versenyről, a Zsigmondy vándordíjért?

Mr. Spades: Az ideáért nagy elismerés illeti az alapító Nemzeti Clubot. A többi ország számára követendő példa lehet. Örökös vándordíj, mely a főváros vezető klubjai között kerül eldöntésre, mindig a legklasszikusabb bridge csapat-mérkőzés lesz. A versenyt nagy élvezettel néztem végig és megállapítottam, hogy az önök legjobbjai elérik a legjobb honfitársaim klasszsisát. Csak egy dolog tűnt fel nekem. Hogy lehet az, hogy a nézők oly gyéren voltak, holott itt is, bárhová megy az ember mindenütt szenvedélyes és lelkes bridgelőket lát.

Pik dr: Az ön megfigyelése találó. Azt hiszem az volt a hiba,

hogy teljesen szabad volt a bejelenet. A pesti ember, bármily súlyos gazdasági válság is van, szereti megfizetni az élvezetet, amit nyujtanak neki. Restell elmenni valahová, ahol nincs semmi korlátja a belépésnek. Remélem a MBSz is rájött erre és levonja a konzekvenciákat.

Mr. Spades: Önnek igaza lesz! Most jut eszembe, Londonban is így volt. Először két shilling volt a belépőjegy és kevesen voltak. Tavaly felemelték öt shillingre és oly tolongás volt, hogy csak protekcióval lehetett bejutni.

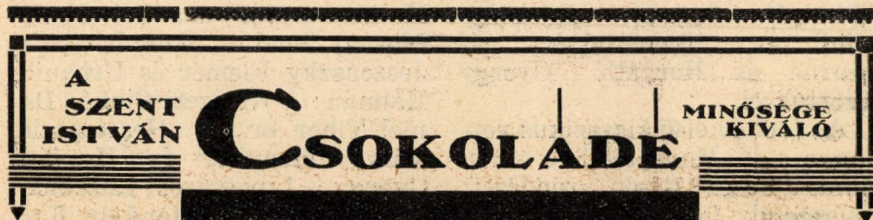
*

Pik dr: Mi az ön véleménye arról a bridgeellenes cikkről, mely nemrégiben az egyik legnagyobb magyar napilapban megjelent?

Mr. Spades: Éppen erről akartam beszélni. Fel voltam háborodva. Ez Londonban nem volna lehetséges. Hátul bridge rovatot vezetni és elől támadni. Érthetetlen. De azt is meg kell, hogy mondjam, nem helyeslem, hogy az önök lapja, mely szakorgánium, eddig nem reflektált erre.

Pik dr: Ezt azonnal megmagyarázom önnek, kedves mr Spa-

* Spades angolul = Pik. (Szerk.)

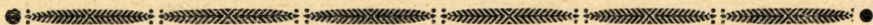
des. Mi — mint Ön tudja — csak most decemberben indultunk utunkra és nem akartunk első számunkban polemizálni. Még egy ok is volt. Megvártuk a hatást, és igazunk lett. Budapesten 1930-ban körülbelül 11.000 bridgelő volt. 1931-ben 18.000. És most, mióta a bridgelőket zárt intézetbe utalta az említett cikk, felszökött vagy 36.000-re. Azonkívül éppen most lesz az első igazi nagy országos verseny 40 vidéki város bevonásával.

Ha Pesten valami népszerű és

támadják, az csak használ. Még népszerűbb lesz. Így volt most is. Mi tehát ezennel köszönetet szavazunk a támadásért. Ezt ön, Mr. Spades persze nehezen fogja megérteni.

Mr. Spades: Hogyne érteném! Önök a legmulatságosabb emberek. És ön egyike a legkedvesebbeknek, Mr. Herz dr... par-don, Pik dr!

Mr. Pik: Semmi baj Mr. Spades! Mind a kettő nemes szín! Good bey! Good bey!

Krónika

Az Országos Kaszinó szencseversenyét, melyet január 11-én tartottak meg, Lukácsy Béla nyerte meg. Második lett Ottlik Gézané, harmadik Klement Pálné.

A Sziget Club január 26-i háziversenyén 32 pár játszott. A résztvevő 32 pár közül első a Diószeghy Józsefné—Palkovics-pár, második a Muzslay Istváné—Koós Aurél-pár lett.

Zombori Rónay Gyula házi bridgeversenyre hívta meg januárban 24 tagját a baráti körének. A kitűnően rendezett versenyt egyformán kiosztott lapokkal, vegyes párok játszották. A szép és értékes díjakat Mihályffy Ödöné, Majthényi Mädi, özv. Bukovinszky Arthurné és Horváth György nyerték el.

Az idei év első klasszikus versenye a K. M. Autó-Club által január 30 és 31-én rendezett Zsigmondy Jenő-émlékverseny

volt. Bátran lehet ezt a bridge magyar trial stakesjének nevezni, mert a legjobb timek erőpróbája ez a Derby (a bajnoki verseny) előtt. Hét klub küldtecsatasorba legjobb bridgezőit a vándordíjért, a gyönyörű ezüstserlegért.

Az Autó Club csapata volt: Ujj György, Szerviczky György, Leitner Ferenc és Bukovinszky Péter; az Unió Clubé: Milos György, Fellner György, Takácsy Szilárd és Milos Andor; a Fészeké: Cohen Rafael, Ferenczy György, Keleti Andor és Klór László; az Országos Kaszinóé: Holub József, vitéz Ladányi László, Kozmovszky Adolf dr és Kulifay Győző; az Uri Clubé: Morvay Jenő dr, Huszár Gyula, Jeszenszky Elemér és Urbanics Kálmán; a Nemzeti Clubé: Daniel Tibor br., gr. Hessenstein, Váلكay Menyhért és Horváth György, a Lipótvárosi Kaszinóé: Klinger Pál, Hilb Jenő dr, Far-

kas Mihály dr és Milko Endre dr.

Zsúri: Szmrecsányi Dárius, Palkovics Béla és Vécsey László.

Az első mérkőzésnél szemben állottak: az Auto Club csapata a Lipótvárosi Kaszinóéval; az Országos Kaszinó a Nemzeti Clubbal; a Fészek az Unio Clubbal.

Az Auto Club győzött a Lipótvárosi Kaszinóval szemben, az Országos Kaszinó a Nemzeti Clubbal szemben és a Fészek az Unio Clubbal szemben.

A második összeállítás igen érdekes és végig izgalmas mérkőzést eredményezett. Az Auto Club csapata kiszorította a döntőből az Uri Clubot és a Fészek csapata az Országos Kaszinóét. Különösen izgalmas volt az utóbbi két csapat versenye. Az Országos Kaszinó csapata, mely az első 15 kiosztásban 1600 pontot veszített, a következő 5 kiosztásban visszanyerte, sőt előnybe jutott és ezt végig meg is tartotta. Az utolsó kiosztás előtt még 90 pont előnnyel rendelkezett. Az utolsó kiosztást mindkét asztalnál meg kellett semmisíteni, mert a kártyagyár által egyforma kiosztással szállított csomagokból az egyik asztalnál a Kör ász hiányzott és ezt csak a játék végén állapították meg. A következő kiosztásban mindkét asztalon 3 szanzadu volt a bemondás, de míg a Fészek játékos a 3 szanzadut megnyerte, az Országos Kaszinó játékos a csak 8 ütést csinált és így a Fészek 1000 pont előnnyel győzve jutott a döntőbe.

A 31-én lejátszott döntő 40 kiosztásból állott. A vándordíjat védő Auto Club és a Fészek

mérköztek ebben. Az első 20 kiosztásban a Fészek 4000 pont előnyt szerzett; ezt az előnyt a következő 20 kiosztásban meg is tartotta, sőt újabb előnyt szerezve győztese lett a versenynek és a jövő évre védője a vándordíjnak.

A Zsigmondy Jenő-émlékverseny vándordíjáért negyedszer állanak ki Budapest legjobb bridgezői. 1929-ben rendezte az első versenyt ezért az örökös vándordíjért a Nemzeti Club a Zsigmondy Jenő által javasolt tervszerint. Ez volt az első verseny Magyarországon, melyet párok játszottak, egyformán kiosztott lapokkal. 1930-ban szintén párosverseny formájában küzdöttek a klubok küldöttei a díjért.

1931-ben a 8 résztvevő klub megállapodott, hogy még reálisabb alapra fektetik és a klubok négyes timjei számára írják ki ez évtől kezdve. A versenyt az elhúnyt kiváló bridgetekintély nevééről, Zsigmondy Jenő-émlékversenynek deklarálták és örökös vándordíj jellege megmaradt.

Az eddigi serlegvédő győztesek, kiknek nevei a serlegbe bevésetnek, a következők:

1929. Sziget Klub párja: Csáky Félix gróf és Leitner Ferenc.

1930. Országos Kaszinó párja: Szabó Nándor és Ujj György.

1931. KMAC 4-es timje: Erdélyi Loránd, Kornfeld Ferenc báró, Leitner Ferenc és Szericzky György.

1932. Fészek 4-es timje: Cohen Rafael, Ferenczy György, Keleti Andor és Klór László.

Nagy sikere volt a „Gond-
üző Tea“ bridgeversenyének,
melyet Kálmán Sári és Maj-
thényi Mädi kitünően vezettek.
40 pár vett részt a kiosztott
lapú párosversenyen; szebbnél-
szebb díjakról gondoskodott a
verseny vezetősége.

Öt csoportban játszották le az
elődöntőt, minden csoportból 2
pár került a döntőbe. A döntő-
mérkőzés eredménye:

1. díj: gróf Lázár Árpádné—
Rakovszky Jenő-pár, Marton
Jánosné—Zombori Rónay Gyu-
la-pár;

2. díj: Nagy Elemérné—Sze-
lezky-pár és Mihályffy Ödönné
—Ujj György-pár.

Vidéki versenyek:

Miskolcon január 10-én ren-
dezett a Korona-szálló bridge-
szalónja kitünően sikerült
bridge-versenyt, melynek jöve-
delmét a Kormányzóne Ófömmé-
ltségére nyomorenyhító akciója
javára fordították. A fővédnök-
séget vitéz Borbély-Maczky
Emil főispán vállalta. A zsüri a
város és megye előkelőségeiből
alakult. A versenyen 16 pár
vett részt két nyolcas-csoport-
ban. Mindegyik csoportból a
két első pár jutott a döntőbe.
Az eredmény lett: Győztes a
Feldmann Géza dr—Kopper
Ernő-pár, második a Nemé-
nyi Gyuláné—Gara György-pár,
harmadik a Veress József—Mi-
hálovics Jenő-pár és negyedik a
Hosszúfalusy Lászó—Pfliegler
Kálmán dr-pár.

Örömmel regisztráljuk ezen
vidéki nagyvárosból érkező hírt,
mely mutatja, hogy a bridge
iránti érdeklődés a vidéken is
nagymértékben nyilvánul meg

és arról a nem eléggé dicsér-
hető jóérzékről tesz tanubi-
zonyságot, hogy megértve a
mai nehéz helyzetét az ország-
nak, a szép mulatságot a nyo-
mor enyhítésének szolgálatába
állítják.

A MIEHOE miskolci csoport-
ja február 7-én rendezett páros
szerencseversenyt 32 pár rész-
vételével. Győztes lett a
Kulka Endre—Gönczy György-
pár, második a Telekes Vera—
Gara György-pár, harmadik a
Waldek Béla —Gombás Pál, ne-
gyedik a Glück Gyula—Szegő
Pál-pár.

Ugyancsak lapunknak mis-
kolci barátjától kapjuk az érte-
sítést, hogy e hónap végén a
Miskolci Kereskedők és Gazdák
Egyesülete tervezi egy nagyobb-
szabású verseny rendezését.

A „Bridge Welt“ jelentése
szerint Londonban a „Crack-
ford Club“-ban egy nemzetközi
bridgeverseny vette kezdetét.
A versenyben egy hollandiai
csapat vett részt Dr Lasker
Emanuel, a híres sakkmester
vezetése alatt, továbbá egy né-
met csapat, melyet Dr. Kurt
Bendix, a „Bridge Welt“ fő-
szerkesztője vezetett és a
„Crackford Club“-nak három
csapata.

A napisajtóból értesülünk,
hogy a győztes Hollandia csa-
pata lett, második a Crackford
Club egyik timje, harmadik a
német csapat. Részletes jelen-
tést, esetleg egyes érdekes já-
tékok közlését a hiteles tudósí-
tás beérkezése után fogunk kö-
zölni.

Feladványok és rejtvények

II. feladványsorozat

(a januári számban kitűzött díjhoz)

13. számú feladvány:

Robber állása mindkét fél mansban 0—0.

A: egy szanzadu, Y: kontra, B: pasz. Z lapja: ♠ D, B, 4, ♥ 10, 7, 5, 4, ♦ A, 5, 2, ♣ K, 10, 5
Mit licitál Z?

14. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: egy pik, Y: pasz, B: 3 treff, Z: pasz. A lapja: ♠ A, D, B, 9, 6, 2, ♥ A, 9, ♦ D, 8, 7, 5, ♣ 3
Mit licitál Z?

15. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: egy szanzadu, Y: pasz, B: két pik, Z: pasz, A: három szanzadu. Mindenki passzol.

Milyen kártyával indít Y?

Lapja: ♠ D, B, 7, 5, ♥ 5, 4, 2, ♦ D, 8, 4, ♣ K, 10, 6

(Ez a feladvány az angol—amerikai verseny egy játszómája.)

16. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: pasz, Y: egy pik, B: két káró.

Z lapja: ♠ B, 6, ♥ A, 9, 8, 7, 5, 3, ♦ 10, ♣ K, 9, 4, 2,

Mit licitál Z?

17. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: egy pik, Y: pasz, B: 2 kör.

Z: pasz, A: három kör, Y: pasz, B: négy kör. Mindenki passzol. Z lapja: ♠ D, B, ♥ 9, 5, 4, 2, ♦ D, 10, 9, 5, ♣ A, B, 8

Mit játszik ki Z?

18. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: egy kör, Y: kontra, B: pasz, Z lapja: ♠ A, D, 5, 3, ♥ 4, ♦ A, K, B, 9, 7, ♣ K, B, 8

Mit licitál Z?

19. számú feladvány:

A—B mansban, O Y—Z belben 10.

A: pasz, Y: pasz. B lapja: ♠ 10, 8, 4, ♥ A, B, ♦ K D B 5, ♣ A, D, 6, 5

Mit licitál B?

ZENT ISTVÁN PORTERSÖR

BOLGÁRI SERFŐZDE KIVÁLÓ KÜLÖNLEGESSÉGE

20. számú feladvány:

Robber állása: mindkét fél
mansban 0—0.

A: egy szanzadu, Y: kontra, B:
rekontra. Z lapja: ♠ 10, 6, 4,
2, ♥ 5, 2, ♦ 8, 6, 4, ♣ A, 7,
6, 3

Mit licitál Z?

21. számú feladvány:

Mindkét fél mansban.

A: pasz, Y: egy kör, B: kontra,
Z: pasz. A lapja: ♠ D, 4, 2,
♥ K, 7, ♦ K, 7, 6, ♣ 9, 7, 5,
3, 2,

Mit licitál A?

22. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: egy kör, Y: egy pik. B lap-

ja: ♠ K, B, 9, 2, ♥ 4, ♦ B, 8,
6, 5, 4, ♣ K, D, B
Mit licitál B?

23. számú feladvány:

Robber állása, mint előbb.

A: egy pik, Y: két kör, B: négy
treff, Z: négy kör.

A: öt treff, Y: pasz, B: pasz, Z
lapja: ♠ K, 10, 4, 2, ♥ A, 6,
5, 2, ♦ 8, 6, 2, ♣ 7, 4,

Mit licitál Z?

24. számú feladvány:

Robber állása, mint fent.

A: egy szanzadu, Y: két treff,
B: két szanzadu, Z: három
káró, A: három pik, Y: pasz,
B: négy pik.

Z: kontra. Mindenki passzol. Y
lapja: ♠ 6, ♥ K, 10, 4, ♦ 8,
5, 3, ♣ A, D, 10, 7, 5, 4

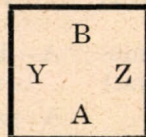
Melyik lappal indít Y?

3. számú bridgerejtvény

♠ A K 3
♥ A 8 7 6 5 4
♦ A K 5
♣ 10

♠ D 8 7
♥ K B 10 9 3
♦ B 6 4
♣ D B

♠ B 10 9 6
♥ D 2
♦ D 10 9 8
♣ 8 6 4

♠ 8 5 2—5 4 2
♥ —
♦ 7 3 2
♣ A K 9 7 5 3 2

A 7 treffet mondott be. „Y“ indul káró dámával.
A a legjobb ellenjáték dacára, megcsinálja a 13 ütést.

Nyert játéka van,
ha OPTIMA kártyával játszik

4. számú bridgerejtvény

♠ 6 5			
♥ B 8 7 5 3 4			
♦ 8			
♣ —			
♠ K	B	♠ —	
♥ 10 9	Y Z	♥ B	
♦ 7 6 4	A	♦ D B 10 7	
♣ 6 5 4		♣ B 10 9 8	
♠ —			
♥ —			
♦ K 9 5 2			
♣ A D 7 3 2			

Pikk az adu. „A“ indul és két ütést ad ki a legjobb ellenjáték mellett.

Beküldési határidő: február 29.

A megfejtők között két csomag „Optima“ wisth-kártyát, mint első díjat, a Bridge-Ujság fél évi előfizetését, mint második díjat és két bridge blokkot, mint harmadik díjat sorsolunk ki.

A sorsolásban a 3. szám rejtvény megfejtői két egységgel, a 4. számé egy egységgel vesznek részt.

A 2-ik számú bridgerejtvény megfejtése

„Y“ csak körrel vagy káróval indulhat, mert ha pikkkel indul, a nagy szem minden fejtörés nélkül terítve fekszik.

Kör indulás után „A“ üt dá mával vagy ászszal, aszerint, hogy „Z“ mit tesz az ütésbe és kijátssza a káró kilencest. Ezt megüti „B“ a káró királlyal és újra kört hív. „A“ üt és hív két kört; a második körbe „B“ beledobja a káró ász. Ezután a hetedik ütésnél átadja „Y“-nak a káró hatossal az ütést. „Y“-nak nem lévén a kezében más, mint pik, kénytelen ezt hívni. Ezután minden ütés „A“-é.

Helyesen fejtették meg: Barcza László, Csabarendek; Bosznay Dezsőné, Budapest; Bottka Imre, Nábrád; Ciffra András, Budapest; Dobay Károlyné, Budapest; Gara György, Miskolc; ifj. Gáll Endre, Budapest, Gaiz-

ler Gyula dr, Nyíregyháza, báró Gudenus Imre dr, Budapest; Kerényi Irén, Budapest; ifj. Helbig Viktor, Győr; dr Köpf Jánosné, Arad; vitéz Ladányi László dr, Budapest; László Erzsébet, Budapest; gróf Lázár Árpádné, Budapest; Mikla Sándor dr, Budapest; Nagy Géza Berettyóújfalu, Paul László, Budapest; Rakovszky Mária, Tiszabura; Rácz István, Budapest; Rudnay Egyed, Budapest; Schreyer Géza, Budapest; Sefcsik Cica, Budapest; Szentkereszthy Pál báró, Budapest; Vagyon Árpád, Győr; Vertán Béla, Battonya; Viczián Pál, Budapest, Vincenty Gusztáv dr, Budapest.

Sorsolásunk eredménye: I. díjat Gara György, Miskolc, II. díjat Sefcsik Cica, Budapest nyerte.

KERESZTREJTVÉNY

1	E	2	G	3	Y	4	H	5	A	6	J	7	Ü	8	R	9	T	10	H	11	Ö	12	Z
13	L	U	G	A	N	O						14	M	M	E	L	Z	S					
15	B	R	Ö	M				16	R	17	T							18	H	L	I		
19	E	G	F				20	A	D	U	T					21	E	L	E	T			
22	S	V			23	A	N	O	D					24	H	T	O	S	V				
25	Z	N	E	N				26	K	Á				27	A	L	S	R	A				
28	E	D			29	T	E			31	K	A	J	A						33	E	V	
34	L	I	C		35	I	T	Á	O	I				37	P	I			38				Ö
			39	Z	B	E	R	S				40				41	R	Ö	Ö	L			
43	44	S	T	I	E	R					45	A	E				O						G
47	E	V	M					47a	U	N	E			49	A	D	N	Y					
50	K	R	E	M	51	A	T	O	Á	R	53					54	A	T	E				
55	D	A	R	D	A	N	E	L	L	Á	K												

Vízszintes sorok:

- Petőfi vers.
- Kies fekvésű város.
- Minden bridge-játékos ambíciója (fordítva és fonetikusán).
- Kimerítő játék után szedjük.
- Rövidítés.
- Betű pótlásával desinficiens.
- Visszafelé betűpótlással déli-gyümölcs.
- Kártyajáték ereje (fonetikusán).
- Legnagyobb kincsünk.
- Franciául kel (főzelék) fonetikusán.
- A rádió telepe.
- Betűpótlással és utolsó betű elhagyásával régi pénzegység.
- Z. N. E. N.
- Betű, fonetikusán.
- Betűpótlással és rag elhagyásával a kaláber legjobb kártyája.
- Visszafelé zenei hang.
- Magad.
- Jassz kifejezés.
- Vall. rövid.
- Betűpótlással és betűk felcserélésével a bridge-játék legfontosabb része.
- Görög betű.
- Nemzet betűi összekeverve.

41. Rag.
43. Házállat német neve.
45. Divatkreátor.
47. E. U. M.
- 47/a. Egy idegen szóval.
49. Fehérmegyei község betűpótlással.
50. Temető, fonetikusan.
54. Betűpótlással öreg idegen szóval.
55. Egy ország erősítése.

Függőleges sorok:

1. Utolsó betű elhagyásával irodalmi téma.
2. Első betű felcserélésével borfajta.
3. Vissza — kevesebb lesz.
4. Sonka — idegen szóval.
5. Német előljáró szó.
6. Betűpótlással gleccser-eredetű öbölök Norvégiában.
7. Ü. M.
8. A bridge konkurrense, de egy betűt még pótolunk.
9. Megszólitás.
10. Betűpótlással ma már ritka az ilyen párbaj.
11. Vadász meghívás.

12. Hazánk egyik kies völgye.
17. Sok ember természete.
20. Német előljáró szó.
21. Érdeklődéssel olvassuk.
23. Francia város betűpótlással.
24. Valaha a nő legféltettebb kincse volt.
30. A kórházak levegője tele van vele.
32. Fordítva állathang.
35. Valaha vitézek hapták, régi helyesírással.
36. Szerszám.
38. Hivatalos helyiségek.
40. Helyhatározó.
42. Helyesírási hibával zúdítt.
44. Nagy séta (idegen közkeletű szóval).
45. Ige.
46. Idegen nevelő.
- 47/a. U. T. N.
48. Bibliai név.
51. Betűpótlással: divat, ismert idegen szóval.
52. Egyforma betűk.
53. R. L.

Beküldési határidő: február 29.

A megfejtők között első díjként Vécsey László: „A Portland-bridge szabályai“ című könyvet, második díjként két bridge-blokkot sorsolunk ki.

A januári számban közölt keresztrejtvény megfejtése

K I S S Z L E M M
 A Á I O B O E
 V Á N D O R Z L
 A N D O R S I P
 R O L T E O
 O R R B Á N O M
 D I C I N E G E
 A T R I N Z N
 S Z E N T E S T E

Helyes megfejtést küldtek be:

Barcza László, Csabarendek, Kerényi Irén, Budapest; Mikla Sándor dr; Quastler Ferenc, Budapest; Rakovszky Mária, Tiszabura; Sefcsik Cica; Vagyon Árpád, Győr; Viczián Pál, Budapest.

A megejtett sorsolás alapján az első díjat Vagyon Árpád, a második díjat Viczián Pál nyerte meg.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Bauer Gábor dr Budapest. A lap megjelenése azért késett, mert a szerkesztő erős influenzában feküdt hét napig. Ez a jövőben már nem lesz akadálya a lap megjelenésének, minthogy Leitner Ferenc, eddigi kitűnő munkatársunk mint főszerkesztő belépett lapunkhoz. — **Gaizler Gyula dr Nyiregyháza.** A lapunk szétküldése utáni napon levélben méltóztatik részletes választ kapni levelére. Tekintettel az országos bridgeversenyre, mely a rendkívül érdeklődésnél fogva töméntelen munkát ad a szerkesztőségnek és a közbejött betegségének; szíves elnézését kérjük, hogy eddig csak rövid levélben és nem érdemben válaszoltunk. — **Bottka Imre, Nábrád.** Kívánságának már mai számunkban is eleget teszünk, két rejtvényt hozva. Úgy hiszem, a harmadik számú elég fejtörést fog okozni. — **Dr. Gudenus Imre báró, Budapest.** Hálásan köszönjük a jóakarató tanácsokat és hasznosítani kívánjuk azokat. Rövid cikkeket, esetleg humoros stílusban tárgyalt bridge-eseteket vagy kérdéseket közölnünk kell néha, mert sok oldalról kéri, hogy legyen e lapban derűs hang is. Érdekes játékok közlését minden számunkban fogunk hozni, a mostani számnak sok oldalát elvette az országos verseny és az amerikai bridge olimpiászra vonatkozó tudnivalók közlése. Ezekkel pedig tartozunk olvasóinknak.

Sajnos, még a 32 oldalnyi terjedelemben való megjelenés engedélyét is csak nehezen sikerült megnyerni a papírhiány miatt. Amint ez a korlátozás megszűnik, még több szakcikk és játék ismertetése fog megjelenni. A rejtvényekre vonatkozó tanács minden tekintetben helyes és ezt már mai számunkban követjük is. — **Szentkereszthy Pál báró.** Az igen érdekes problémát nem közölhetjük helyszűke miatt. Reméljük, hogy valamelyik következő számunkban tudunk helyet szorítani.

A BRIDGE UJSÁG

jelentí olvasóinak, hogy szerkesztőségünk kibővült.

Lapunk főszerkesztői állását

Leitner Ferenc

a MBSz választmányi tagja és vidéki főtítkára vállalta el.

Szmrecsányi Dárius

továbbra is mint felelős szerkesztő és kiadó fog működni.

Szerkesztőség és kiadóhivatal címe:
VIII, Sándor-utca 7

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

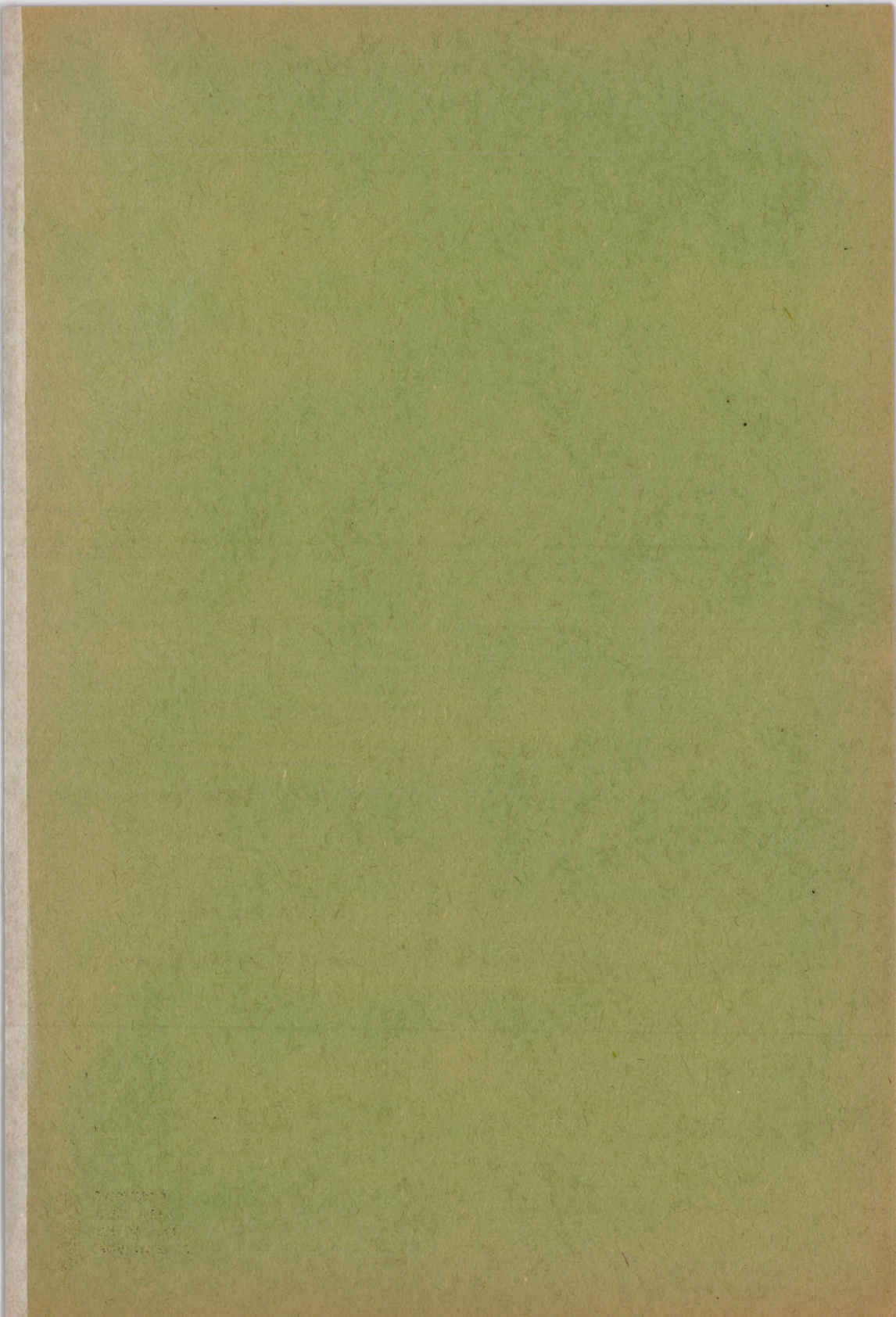
Magyarországon: Egész évre 8 P, fél-
évre 4.50 P, egyes szám ára 80 fillér.
— Ausztriában: Egész évre 13.20
Schilling, félévre 7.— Schilling, egyes
szám ára 1.20 Schilling. — Csehszlo-
vák köztársaság területén: 52 Kč,
félévre 28 Kč, egyes szám ára 5.50
Kč. — Romániában: Egész évre 250
lei, félévre 140 lei, egyes szám ára
30 lei. — S. H. S. királyság területén:
Egész évre 90 dinár, félévre 50 dinár,
egyes szám ára 9 dinár.

Bridge Ujság 2. szám

II. évf.

Rejtvény=szelvény

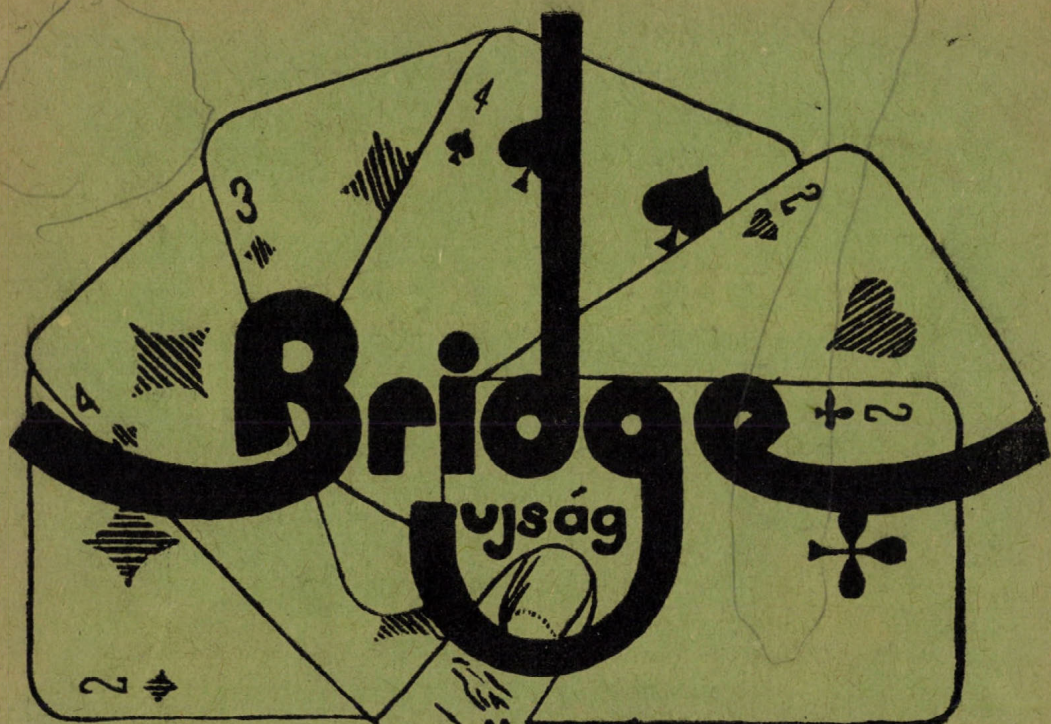

**Magyar
Társaság
Iroda ri.
nyomdája**

A MAGYAR BRIDGE SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

Tartalom:

Országos bridge-verseny — Lellner Ferenc: Licitálás a kontrakt-bridgeben — **A Culberison—Lenz match — Urbanics Kálmán:** Az indító kijátszás — **A „National Bridge Association” világversenye — Cohen Rafael:** A kényes cardobás — **Vitéz Ladányi László dr:** Bridgeversenyek — **Feladványok és rejtvények — Megfejtések — Sz—yl:** Bridgeoktatási tanfolyam (IV) — **H. Gy. dr:** Jöjjön már ó, báró Káro — **Megbíró — Szerkesztői üzenetek**

II. évfolyam

1932 március

3. szám

Megjelenik havonta

Ára 80 fillér

Munkatársak

SZERVICZKY GYÖRGY DR

SZATHMÁRY KÁLMÁN

BUKOVINSZKY PÉTER

FARKAS MIHÁLY DR

FERENCZY GYÖRGY

URBANICS KÁLMÁN

PALKOVICS BÉLA

SZABÓ NÁNDOR

COHEN RAFAEL

VÉCSEI LÁSZLÓ

KELETI ANDOR

KLINGER PÁL

LÉTAY ERNŐ

UJJ GYÖRGY

BRIDGE UJSÁG

FŐSZERKESZTŐ: LEITNER FERENC ♦ FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS
 KIADÓ: SZMRECSÁNYI DÁRIUS ♦ SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
 HIVATAL: BUDAPEST, VIII, SÁNDOR-UTCA 7. ♦ TELEFON: J. 45-5-10
 POSTATAKARÉPÉNZTÁRI CSEKKSZÁMLA SZÁMA: 17897

Országos bridge-verseny

— Több mint 600 résztvevő a vidéki városok versenyén —

A Magyar Bridge-Szövetség által kiírt első országos bridge-verseny minden várakozást felülmúló siker jegyében zajlott le a vidéki városokban. *21 vidéki város rendezte meg a maga helyi versenyét*, egyrészt a helyi bajnokcsapat büszke címéért, másrészt a budapesti főverseny döntőjébe való bejutás kecsgetető dicsőségéért. *A 21 városban összesen több mint 150 négyes csapat nevezett*, ami azt jelenti, hogy a résztvevők száma a hatszázat is felülmúlta. A helyi zsűri mindenütt a város bridge-szakértő notabilitásaiából állott.

Lapunk zártáig a következő helyeken zajlott le a verseny:

Győr:

Folyó hó 6-án volt a döntő. A tíz résztvevő csapat közül Győr város bajnokságát a Győri Automobil Club csapata nyerte meg. A győztes csapat tagjai: Helbig Henrik dr, Sooky Gyula, Lippay Zoltán, Mihályffy Ferenc dr. A második helyezett a Győri Torna-Egylet csapata. Weisz F. dr, Szántó Gy., Kell-

ner M. dr és Nobel L. dr. Ez a két csapat vesz részt a budapesti döntőn. A harmadik helyezett a Győri Csónakázó Egylet csapata volt. Ebből a csapatból különösen kitűnt Tulok Gaby, mint kiváló hölgyjátékos. Vagyon árpád és Hanny Tódor dr, akik egyénileg klasszikus játékosok, szintén résztvettek a versenyen. A győri verseny játéknívója elsőrangú volt, a két győztes csapat tagjai valamenynyien igen erős képességű játékosok. A zsűri elnöke Szauder Ferenc dr, Győr város polgármestere volt. A Magyar Bridge Szövetséget Leitner Ferenc, lapunk főszerkesztője képviselte a zsűriben. Gyéresi Szász Aladár a verseny technikai lebonyolítását tökéletes precizitással végezte.

Szolnok:

Nyolc csapat vett részt a versenyen, amelyért igen erős küzdelmet vívtak egymással. Végül is a szolnoki bajnokságot Nemes János gróf, Hunyor Imre, Szarka Gyula és Szalay Sza-

bolcs játékosokból álló csapat nyerte meg. A második helyezett Donáth Zoltán dr, Feldmesser Sándor, Róth Imre és Lantos Imre dr játékosokból álló csapat lett. A versenyt a szövetség képviselőjében Fűredy András dr nagy szakértelemmel és pontossággal vezette le.

Debrecen:

E városban rendkívül népszerű a bridge, aminek bizonyítéka, hogy itt neveztek a legtöbben. 13 csapat vett részt a Debreceni Ujságírók Egyesülete által rendezett versenyen. A verseny győztese a Debreceni Úri Kaszinó kiváló csapata lett, melynek tagjai: Kreiker Aladár dr, Zemplényi Vilmos dr, Paul Benó dr és Benedek Lajos dr. Második helyezett a Debreceni Kereskedelmi Csarnok csapata lett, melynek tagjai Fürst Mátyás, Hajnal Dezső dr, Jakabovits József dr és Ungár Pál. A döntőben a küzdelem rendkívül erős volt. Nagyszámú néző kíséerte élénk figyelemmel a mindvégig izgalmas és hullámozó küzdelmet. A zsűri elnöke Keller Ferenc dr egyetemi magántanár volt. A Szövetséget Leitner Ferenc képviselte. A verseny megszervezése és megrendezése Lóránt József nagy érdeme.

Makó:

Öt csapat küzdelmének eredményeképpen a dr Szamekné, Reiser Lászlóné, Óváry Lászlóné és Tarnay Ákos játékosokból álló kitűnő csapat került ki győztesként, mint Makó bajnokcsapata. A Szövetséget zombori

Rónay Gyula képviselte, a tőle megszokott agilitással és szakértelemmel.

Eger:

E kis város rendkívül fejlett bridge-életét mutatja, hogy az Egri Úri Kaszinó rendezésében nyolc csapat vett részt a küzdelemben. Győztes lett és egyben Eger bajnokcsapata: dr Hedry Lőrincné, Hedry Lőrincz dr, dr Schinkovits Józsefné és Schinkovits József dr. Második helyezett csapat: Király István, Palik Tibor dr, Búzás Endre dr és Matuska Mihály dr. A mintaszerűen lebonyolított verseny zsűrijében annak elnöke, Hedry Béla tábormok képviselte a Magyar Bridge Szövetséget. A zsűri tagjai voltak még Gillány Sarolta bárónő és vitéz Ágh Ernő ezredes.

Orbányosfa:

A bridge népszerűségére jellemző, hogy itt is négy csapat küzdött a helyi bajnokságért, melyet Gyömreý György főispán, Dús Jenőné, dr Udvardy Jenőné és Müller István játékosokból álló kitűnő csapat nyert meg. A versenyt vitéz Kokas Ernő, mint a Szövetség képviselője vezette.

Miskolc:

A miskolci verseny is az úri társaság osztatlan érdeklődése mellett folyt le, 13-án. A játék folyamán beigazolódott, hogy a bridge nemcsak kedvelt játék a társaságnak, de hogy a játéknívó vidéken is magas. A versenyen, mely a Korona szállóban folyt le, tíz csapat vett részt.

Ebből a döntőbe, melyet március 15-én játszottak le, négy csapat jutott:

Végeredmény: I. Neményi Ödönné, Neményi Gyuláné, Imre Zsigmond dr, Csipkay János dr.

II. Kulka Endre, Gönczy György, nyiregyházai Gara György, Galló Pál.

III. Hosszufalussy Lajos, Michalovics Jenő, Gergely Sándor, Mink György.

IV. Hosszufalussy László, Pfliegler Kálmán dr, Bellák József dr, Lipoczy Ákos.

A zsűribe a Bridge Szövetség Szmracsányi Dáriust delegálta.

A Nemzeti Kaszinó március 5-iki és a Tüzér Polo-Club 10-iki versenyéről, melyben 96 pár indult, ezúttal, bármennyire sajnáljuk, nincs módunk bővebben referálni. Az 5-iki versenyt a Neményi Gyuláné és Gara György-pár, a 10-ikét a Guzery Sándorné—Gerhardt Béla-pár és a Lannech György—Munk András-pár nyerték meg.

Nyiregyháza:

A helyi kaszinó engedte át helyiségeit a kétnapos verseny lebonyolítására. Talán ebben a városban van az összes vidéki városok között a legélénkebb bridge-élet. 11 csapat vett részt a mindvégig magasnívójú, rendkívül érdekes és izgalmas versenyen. Nyiregyháza bajnokcsapata lett: Barkóczy Aladár, Gaiszler Gyula dr, Klár Gusztáv és Szesztay András dr. Második helyezett: Tamásy Zoltán, Györy Mihály, Oehm Tivadar, Rajcsány Sándor. A zsűri elnöke Erdőhegyi Lajos főispán, tagjai pedig: Illés Andor tör-

vényszéki elnök és Leitner Ferenc, mint a Szövetség képviselője volt. A megrendezés gondos előkészítése és a verseny mintaszzerű lebonyolítása Gaizler Gyula dr főorvos érdeme.

Szombathely:

Hat csapat küzdelmének eredményeképpen győztes lett: dr Goldschmied Pálné, Lövinger Richárd, Reismann Ferenc dr, Deutsch Miklós. Második helyezett: Haupt-Buchenrode István báró, báró Haupt-Buchenrode Istvánné, dr Tarányi Ferencné, özv. Sényi Péterné.

Magyaróvár:

Öt csapat küzdelmének eredményeképpen győztes lett: Lucz Hermann, Lucz Hermanné, Német Imre, Hunkár János. Második helyezett: Havas Béla dr, dr Havas Béláné, Toldi Ödön, Miklós Ede. A szövetséget Vagyron Árpád képviselte.

Szeged:

Öt csapat küzdelmének eredményeképpen győztes lett: Rózsa Pál dr, dr Rózsa Pálné, dr Szabó Béláné és Korber Endre dr.

Folyó hó 13-án zajlott le a verseny még a következő városokban: *Sopron* 8 csapattal; *Zalaegerszeg* 8 csapattal; *Kaposvár* 9 csapattal; *Mezőhegyes* 4 csapattal; *Nagykanizsa* 8 csapattal; *Békéscsaba* 10 csapattal; *Pécs* 5 csapattal és *Gyöngyös* 4 csapattal. Ezen városok eredményeit, minthogy azok lapunk zártáig nem futottak be, sajnos, már nem áll módunkban közölni. Ezt az áprilisi számunk-

ban fogjuk pótolni és ugyanakkor számolunk be Sárospatakon folyó hó 16-án és Sátoraljaújhelyen folyó hó 19-én lezajló versenyről.

Ügyszintén áprilisi számunk

fog beszámolni a március hó 26., 27. és 28-án tartandó döntő mérkőzésről, melyre a budapesti bridgezők még mindig nevezhetnek a Bridge Ujság szerkesztőségénél.

Licitálás a kontrakt-bridgeben

Irta Leitner Ferenc

(Folytatás)

III. Négytrikkos indítás a két alacsony színben

A licitálás megindításának ez a legritkább esete. Természetesen azért, mert igen ritkán ad a véletlen az indító kezébe oly karakterű lapot, mely ezt az indítást indokolja. Mi az előfeltétele ennek az indításnak? Oly lap, melyben a káró, (illetve treff) rendkívül hosszú és ütőerős, ezenkívül pedig a kézben levő 13 lap pontos analizálása alapján megállapítható, hogy az esetben, ha a bemondott szín lesz az adu, az indító, mint játékos, a partnere minden segítségével nélkül is legalább 9 ütést csinál. Tehát legrosszabb esetben is egy bukást kockáztatott. Ebből következik, hogy az ily bemondásnak a partnerre nézve semmi kényszerítő jellege nincs. A partner az ötödik trikket csak akkor kell, hogy bemondja, ha legalább egy biztos vagy két valószínű ütést hoz. Ennek az indításnak egyetlen hátránya, hogy eleve kizárja a 3 szanzadu lehetőségét, de ezt a hátrányt az indítónak viselnie kell az ily kivételes esetben, mert saját lapja úgyis csak színjátékra alkalmas. Abban a nem várt ritka esetben, ha a partner válasza

valamelyik magas színben a négy trikk bemondása lesz, azt meg kell hagyni, mert az önálló licitációnak tekintendő, melyért a partner felelős.

A két alacsony szín egyikében négy trikk indítása sohasem invit a szlemre! Ez fentiekből világosan következik. A partner szlemmet mégis licitáljon, de csak abban az egyetlen esetben, ha három ássa van.

Négy trikk indítása a két magas színben, vagy öt trikk a két alacsony színben

Záró licit! A partner egyetlen feladata passzolni. Kétféleképp történhetik. A valószínű ok: az indító lapja oly erős, hogy a partner minden segítségével nélkül is vállalkozhatik a szükséges 10, illetve 11 ütés megcsinálására. De legalább is oly erős, hogy a partner részéről csak annyira van szüksége (pl egyetlen dáma, vagy egyetlen bub), amelyre az, még annak otlitéte esetén sem emelhetne. Ezt a csekély kockázatot egyedül vállalnia kell. A másik ok lehet: a lapnak deffenzív jellege. *Ha a bukási kockázat egészen minimális, azt érdemes vállalnia, mert ezzel gyakran akadályoz-*

ható meg az ellenfél a kettőjük kezében levő biztos robber-lap kilicitálásában.

A záró licit sohasem szlem invit! A partner a szlemmet csak 3 ászra, vagy két ász és egy máriászra mondhatja be.

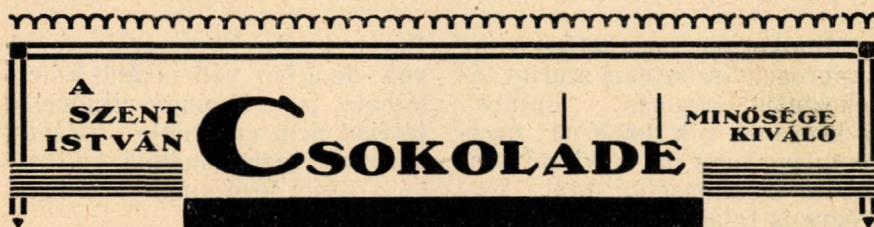
Szanzadu

Sokáig meggyökerezett hit volt a bridgezők körében, különösen Magyarországon és Ausztriában, hogy a szanzadu-játék a bridgeben az ideális cél, melyre lehetőleg törekedni kell. Sok momentum és érv szólt mellette. Éppen ezért szerepelt — úgy támadó, mint védekező okokból — a leggyakrabban, mint licit-indítás. És ugyancsak túlgyakran, mint befejező licit a két partner között: a 3 szanzadu. Ezt az ideális elgondolást alátámasztotta az a gyakorlati szempont — mely különösen a plafond-írásmódnál volt csábító —, hogy ehhez a komplett féljáték-teljesítéshez kell legkevesebb ütést csinálni a többihez viszonyítva.

A folyton fejlődő licitálási technika ezt a teóriát túlhaladta. Észre kellett vennünk azt a nagy hátrányt, mely előállt igen gyakran abból, hogy — nem lévén a színek belicitálva — a két kombinált lap ugyanabban a színben volt gyenge. Ezen el kell vérezni. Az ellenfél ugyanis legtöbbször már az indításnál rátalált erre a színre,

lévén ő éppen abban erős, ami- ben a játékos-pár gyenge. Ezzel egyidejűleg meglehetősen elhanyagoltattak a nemes színek egyikében fellelhető alkalmak a komplett féljáték kilicitálására.

A szanzadu, *mint indító-licit lehetőleg mellőzendő*, bár tagadom azt a másik szélsőséges felfogást, hogy teljesen kikapcsolandó. Ha a lap ütőereje az indítás mértékét megüti, *szint helyesebb indítani, még akkor is, ha a szín csak négyes*, feltéve, *ha a szín ehhez elég ütőerős*. Ebből a szempontból *négyes szín esetén*, a színben lévő minimumnak tartom a két nemes színben: A, D, x, x, vagy K, D, 9, x, vagy K, B, 10 és 9-est, a két alacsony színben pedig: A, K, x, x, vagy K, D, B, x. Ha ezen elv szem előtt tartásával mégis szanzadually indítok, ezzel nemcsak állítom azt, hogy lapom ereje megüti az indítás mértékét, de tagadom azt, hogy színnel indíthattam volna. A partnernek tehát tudnia kell: 1. hogy nincs ötös színem, 2. sem olyan négyes színem, mely elég erős lett volna az indításhoz, 3. hogy van három ütéselem (ez állhat töredékekből is), 4. hogy a lap ütőereje legalább három színben van elosztva. Tehát ismeri lapomnak nemcsak ütőerejét, de megközelítőleg karakterét is a színelosztás szempontjából. (Folytatjuk).

A Culbertson—Lenz-match

A Culbertson—Lenz mérkőzés még mindig foglalkoztatja a bridgező világot. Kötetekre megy a versenyről írt közlemények terjedelme és nemcsak a résztvevő Culbertson és Jacoby, hanem más amerikai bridge-tekintélyek is írnak könyvet a mérkőzés tanulságairól. Általában a Culbertson szisztéma fölényét állapítják meg az Official szisztéma fölött a szaktekintélyek. Idézzük Paul Hermannak, a kiváló svájci bridge-teoretikusnak a megjegyzését. Egy Culbertson-ellenesnek arra a kérdésére, hogy miért licitál Amerikában is csak tíz százaléka a játékosoknak az „app-

roach-szisztéma“ szerint, ha az olyan magasan áll a többi fölött, P. H. azt felelte: „Amerikában körülbelül ötmillió ember bridgezik. Ezek közül van kitűnő körülbelül 50.000. Ennek kilencvenkilenc százaléka már Culbertson szisztémáját akceptálta. Ez az ötmilliónak tényleg csak tíz százaléka“. Lietnant Gruenther, az egyik legismertebb amerikai bridgetekintély — aki mindkét részről felkért bírónként szerepelt — is írt könyvet, melyben a játékosok licitálását és játékát analizálja. Alábbi példák Gruenther könyvéből vannak véve:

A: mr. Jacoby
B: mr. Lenz
Y: mr. Culbertson
Z: mrs. Culbertson

♠ A 6 2
♥ B 4
♦ 9 8 7 6 3 2
♣ 8 5

Rober állása:

Y—Z mansban 0
A—B belben 0
Osztó Z.

♠ K D 9 5 4 3
♥ A K D 7
♦ K
♣ 7 2

♣ K 10 6 4 3
♠ B
♥ 9 8 6 3
♦ A D 4

A licitálás

forduló	Z	A	Y	B	
1	pasz	pasz	1 pik	pasz	♠ 10 8 7
2	2 treff	pasz	2 pik	pasz	♥ 10 5 2
3	2 szan	pasz	3 kör	pasz	♦ B 10 5
4	4 kör	pasz	pasz	pasz	♣ A D B 9

Eredmény: Y—Z vonal 5 kör.

Mindkét partner teljesen az „approach“-szisztéma szerint tájékoztatja egymást lapjáról. Y kétszeres pik licitjével megmutatja, hogy pik neki aduban sokkal alkalmasabb, mint kör. Végre is találkoznak a körben.

Bár a 4 pik is megcsinálható volt, de a kör volt inkább kilicitalható, mert Z single pikjével a játékot nem emelhetette, viszont Y nem is igen csinálhat 4 piket, ha a Z-nél lévő single adu nem bub.

A: mr. Jacoby
 Y: mr. Culbertson
 B: mr. Lenz
 Z: mr. Legthner
 Robber állása:
 Mindkét fél mansban
 0—0.
 Osztó A

♠ K 7
 ♥ K 9 7 6 5
 ♦ 9 6 2
 ♣ D 7 6

♠ A 10 9 8 4
 ♥ 10 8 4 2
 ♦ 7
 ♣ K 8 4

	B	
Y		Z
	A	

♠ 6 2
 ♥ A D 3
 ♦ A K D B 3
 ♣ A B 5

A licitálás

forduló	A	Y	B	Z
1	pasz	pasz	pasz	1 káró
2	1 pik	pasz!	pasz	kontra
3	pasz	pasz	pasz	

♠ D B 5 3
 ♥ B
 ♦ 10 8 5 4
 ♣ 10 9 3 2

Eredmény:

A—B vonal 5 bukás = 1000 pont.

Z kártyájának, aki mint negyedik, káróval indít, igen erősnek kell lenni. Kettős indítás is lehetett volna 4½ honőr trikkel. Jakoby mans-mentő licitje

után Y pasz-ja teljesen korrekt. Z kontrája után kitűnő licitálás a kontra meghagyása. Mindenki-sérlet A-t a kontrából kimenteni ugyanannyi bukással járt volna.

A: mr. Jacoby
 Y: mr. Culbertson
 B: mr. Lenz
 Z: mrs. Culbertson
 Robber állása:
 A—B belben 20
 Y—Z mansban 40
 Osztó A

♠ A 9 7 6
 ♥ A 6
 ♦ K B 10 2
 ♣ K 8 3

♠ 3
 ♥ K 10 9 7 2
 ♦ 8 7 6
 ♣ 10 9 4 2

	B	
Y		Z
	A	

♠ D 10 8 5 2
 ♥ D B 4
 ♦ 4
 ♣ A D B 5

A licitálás

forduló	A	Y	B	Z
1	pasz	pasz	1 szan	kontra
2	2 szan	3 kör	pasz	pasz
3	kontra	pasz	pasz	pasz

♠ K B 4
 ♥ 8 5 3
 ♦ A D 9 5 3
 ♣ 7 6

Eredmény: Y—Z vonal 4 kör.

B indul káró bubbal, Y 4 triket csinál. Culbertson megjegyzi, hogy az „approach“-szisztém szerint licitálva, az A—B-vonalnak volt a mans a kezében 3 szanzaduval. B-nek a licitet káróval kellett volna kezdenie, mire Z pik licitje után A-nak 2 szanzaduja és B-nek 3

szanza következett volna be. (Culbertsonné azonban káróra éppen úgy kontrázhatott volna, mint szanzadura és ez esetben a 3 kör bemondás éppen úgy bekövetkezik. A hiba inkább A részéről történt, neki kellett volna kárót licitálnia és nem a 3 kört kontrázni! Szerk.)

Néhány érdekes adat a meccs- ről:			Culbertson	Lenz	
	Culbertson	Lenz			
Megnyert robber	77	73	Bukott bemondás	142	162
Megnyert mans	195	186	Bukás teljes mans bemondásánál	48	49
Megcsinált 6 trikk	9	8	600-on felüli bukás	7	14
Megbukott 7 trikk	0	1	Vesztett pontszám bukás által	5900	11500
Legnagyobb robber	2580	2280	Ászok	1745	1771
Indítás egyes szín- bemondás	366	289	Királyok	1775	1741
Indítás egy szanz- adual	43	45	Honór trikk Culb.- tabella szerint	3649½	3648
Több trikkes (force) indítás	5	5	Összesen	879	kiosztás
Megnyert bemondás	273	273	Lepasszolt és összedobott osztás		25

Az angol—holland—német mérkőzés

melyről a Bridge Ujság februári száma hírt adott.

A január végén kezdődött mérkőzés, amely egy német, egy holland és három angol csapat közt folyt le, február elején fejeződött be. A londoni „Bridge Magazin” részletesen foglalkozik márciusi számában a versennyel, mely a Crockford Club egyik csapatának hozta meg a győzelmet. Megállapítja a német csapat viszonylag igen gyenge játékát, melyet a németek el is ismertek. Minden szemben álló csapattól vereséget szenvedtek. Kiemeli a holland csapat, különösen a Goudsmit testvérek kiváló és finom licitálását. A licitálás során a szanzadu bemondása után egyik vagy másik partner saját legrosszabb színét mondta be az ellenfél hívásának megnehezítésére. Ez a cselfogás azonban később, mi-

dőn az ellenfeleik kiismerték, néhányszor hátrányukra vált, mert éppen az általuk licitált színnel való indítás által buktatták meg őket.

Végeredmény:

1. Crockford Club első csapata (Col. Bealy, Mr. Reushaw, Sir Guy Domvill és Mr. E. Mayer).

2. A holland csapat (Dr. Lasker, egykori sakkvilágbajnok, Dr. Laubau, Dr. E. C. Goudsmit és Dr. F. W. Goudsmit).

4. A harmadik Crockford-csapat.

4. A második Crockford-csapat.

5. A német csapat.

Egy rendkívül érdekes játékát közöl a „Bridge Magazin”:

Nyert játéka van,

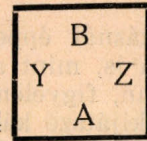
ha OPTIMA kártyával játszik

1. asztal:
 A—B vonal Crocford Club csapata
 Y—Z vonal német csapat.
 Robber állása:
 mindkét vonal belben 0—0. Osztó Y.

♠ 7 6 2
 ♥ 10 9 8 7 4
 ♦ 9 8 4
 ♣ A

♠ A 8
 ♥ 2
 ♦ A K 6 5 2
 ♣ 10 9 8 7 4

♠ 9
 ♥ A K D B 6 5 3
 ♦ D B 10 7 3
 ♣ —

A licitálás

forduló	Y	B	Z	A
1	pasz	pasz	4 kör	5 treff
2	5 káró	pasz	6 káró	6 pik
3	kontra	pasz	pasz	pasz

♠ D B 10 5 4 3
 ♥ —
 ♦ —
 ♣ K D B 6 5 3 2

Y indított a kör kettessel és A megcsinálta a 6 pikket. 1460 pont.

A licitálás:

	forduló	Y	B	Z	A
2. asztal:	1	1 káró	pasz	2 kör	4 pik
A—B vonal német csapat	2	kontra	rekontra	6 káró	pasz
Y—Z v. Crockford csapat	3	pasz	6 pik	pasz	pasz
	4	kontra	rekontra	pasz	pasz
	5	pasz			

Y indít a kör kettessel, A megcsinálja a 6 pikket. 1920 pont.

Az első asztalnál Y-nak inkább káró bemondása van. Z négy kör licitje helyes, mert Y passzal indult és a négy kör csaknem biztosan a kezében van. „A“ öt treffje is helyes, bár négy pikket is mondhatott volna, de öt treff jobb licit. Y öt kárója korrekt, szintúgy Z emelése is. „A“ hat pikje is jó, de „Y“ kontrája nem helyeselhet, mert „Y“ a „Z“ indító négy körje és hat kárója után, mikor öt treffet tart kezében és pik ász, 7 kárót kell mondania, ami menthetetlenül megvan, míg a pik bukztatásánál legfőképpen egy bukásra lehet kilátása.

„Y“ a második asztalnál egy kárót indít. „Z“ erre két körrel válaszol. Hat kárót is mondhatott volna a single pikkel és treff chicannel. „A“ négy pik

bemondása helyes, de „Y“ kontrája feltétlenül helytelen licit. Inkább az öt treffet mondhatta volna a partner orientálására. „B“ rekontrája is hibás, mert biztosan magasabb licitre, sőt valószínűleg szembe kergeti az ellenfelet, melyet nincs kilátása megbuktatni. „Z“ hat káró bemondása jó és két pasz után, minthogy „Y“ újra elmulasztotta a hét káró bemondását, „B“ hat pikje helyes, rekontrája azonban nem, mert igen kevés esélye volt, hogy e rekontrát ellenfelei erős licitje után meg tudja nyerni és csak azzal magyarázható, hogy treff nem lévén bemondva, a single treff ásszal e várható hét kárót meg akarta kontrázni és bukztatni.

Az indító kijátszás

Írta Urbanics Kálmán

(Folytatás)

Az indító kijátszásnál éppen úgy a színjátékban is, mint az adu nélküli játékban, figyelembe kell venni és a kijátszó kártyáival való összevetés útján mérlegelni kell a licitálás során szerzett értesületeket és ezen mérlegelés alapján kell a legmegfelelőbb hívást kihasználni.

A licitálás menetéből leszűrt következtetések tájékoztatnak elsősorban a tekintében, hogy az előbb tárgyaltak szerint kívánatosnak mutatkozik-e az aduhívás, vagy eredményes lehet-e a lopás megkísérlése; de a legtöbb esetben felvilágosítást nyújt a licitálás aziránt is, hogy a játékos kezében vagy az asztalon az adu-szín milyen hosszú és ha arra következtethet a kijátszó, hogy a játékos ötös, vagy éppen négyes színt mondott be és játszik, ez esetben legkívánatosabb a saját vagy a partner hosszú színével indítani azért, hogy a játékost aduban megrövidítse.

Mindenesetre a játékos aduinak rövidre játszására kell törekedni akkor, amikor nekünk aduban négy vagy éppen öt kártyánk van, vagy a licitálásból arra számíthatunk, hogy partnerünk hosszú az aduban.

Amikor a játékost aduban találni és rövidre játszani törekszünk, akkor ennek a célnak elérésére a legerősebb és leghosszabb színt és pedig lehetőleg zárt színt kell kiválasztani. Ez a kiválasztás könnyű, ha a

kezünkben van egy ilyen szín, mely esetben természetesen ezzel és ebből, ha egymást közvetlen követő értékűek a lapok, a legmagasabbal kell a játékot megkezdni. Ha az indító partnere licitált valamely színt, úgy azzal, hacsak a licitálás menete ennek ellene nem szól (például: a szín bemondása után a játékos adunélkülit mondott) indítsa meg a kijátszó a játékot és pedig a legmagasabb értékű kártyájával. Az adunélküli játékban bizonyos esetben kívánatosnak jeleztem a partner színének nem a legmagasabb értékű, hanem a legalacsonyabb értékű kártyával való indítását (a szín invitálását) azért, hogy a játékos nagy figurája úgy befogható legyen; itt viszont hivatkozva a lopás lehetőségére, hangsúlyozottan rámutatok az invitálásban mutatkozó veszélyekre és megismétlem, hogy a partner színéből a legmagasabb értékű kártyának kijátszása a kívánatos, eltekintve egypár nagyon is ritka kivételtől.

Igy tehát, ha az indító partnere egy színt licitált és ezen színnek megbontása, az indító lapjai szerint veszélytelenek (máriázsa vagy legalább egy magas figurája van) vagy éppen előnyösnek látszik (hosszú az adu színe s kívánatos a játékos aduinak kihajtása), a licitálás menete pedig arra mutat, hogy nem kell félni, miszerint a szín megbontása a játékosnak

ütést eredményez (a szín bemondása után az nem licitált adunékkülit) és az indító lapjai szerint előnyösebb indítás nem mutatkozik; ezzel a színnel és pedig a legmagasabb értékű kártyával kell indítani. De mindenesetre ezzel a színnel és a legmagasabb értékű kártyával kell indítania, ha a partner az érvényben maradt bemondást megkontrázta.

Az indító az általa bemondott szint csak az esetben indítsa, ha partnere nem licitált más szint és az ő színe zárt szín s nem kell attól tartania, hogy ennek a színnek meghívása a játékosnak ütést juttat és még esetében is csak akkor, ha jobb indítás nem mutatkozik. Ennek a színnek indítása annál veszélytelenebb, minél erőteljesebben emelte ezt a szint a partner és ha az más szint nem nevezett meg, de az érvényben maradt bemondást kontrázza. Az indító által licitált és a partner által emelt színből már nem feltétlenül a legmagasabb értékű kártyával kell indítani, hanem az invitálható is; de az ász mellől való eljátszás kerülendő, mert az adujátékban mindig, de az ilyen az indításnál s a partnerénél is hosszú színben különösen fennforog annak a veszélye, hogy a singleton nagy figurával, leginkább a singleton királlyal, vagy az asztal, vagy a játékos ütést visz, mely ütés egyébként meg nem csinálható.

Sem az indító, sem partnere nem eszközölt pozitív bemondást, de a dömi mondott be szint, melyet partnere (a játékos) más szín bemondásával le-

rontott; ez esetben előnyösnek mutatkozhat ennek a színnek indítása, ha az indítónál sorozat van abból s az meg elég hosszú is arra, hogy a szín szabadra játszásától tartani ne kellessen; vagy ha egész rövid a szín nála, de remélhető, hogy partnerének abból ütése, vagy éppen ütései lesznek és ha a szín visszahívásánál a játékos aduit az indító felülütheti. Ez a szituáció az ellenjátékra nézve a lehető legegyszerűbb s így mindent meg kell kísérelni a partner mielőbbi ütésbe hozatala útján ennek megisméltésére. A dömi színével azonban mégis csak az esetben ajánlatos az indítás, ha ennél jobb indulás nem mutatkozik; de viszont ezzel a színnel kell indítani, ha a partner, dacára annak, hogy sem ő, sem az indító részéről pozitív bemondás nem történt, mégis az érvényben maradt s így játszott bemondást kontrázta.

Itt kell megemlítenem azt, a dolog természetéből következő szabályt, hogy minden színbontást lehetőleg úgy kell intézni, miszerint „erőbe“ hívjunk, vagy a gyenge oldal „ellen“ indítsunk. Ehhez képest az asztalon fekvő erős szint az előtte ülő, az ott gyengének látott szint pedig az utána ülő játékos bontsa meg.

Óvatosnak kell lenni azonban a színek megbontásánál, mert bár nagy hiba az, ha valamely szint a játékosok egyike, és pedig az, aki a kiosztás szerint ezt veszélytelenül vagy éppen előnyösen teheti — megbontani elmulasztja és ezáltal egyébként megcsinálható ütéstől fosztja meg

magát és partnerét, vagy engedni, hogy mulasztása következtében partnere beleszoruljon abba a hátrányos helyzetbe, hogy egy színt, melynek általa történő megbontása veszteséges, a partner kényszerüljön megbontani. Viszont sohasem szabad szem elől téveszteni, hogy a színbontás nagyon is veszélyes lehet. Példákkal igazolom ezen állításomat. A játékos kezében levő király és két kicsi, az asztalon fekvő dáma és két kicsivel sohasem vihet két ütést, ha a színt neki kell meghívni, míg elenkező esetben elég gyakran két ütést csinál a kiosztásnál; az asztalon fekvő két kísértékú kártyával támogatott dáma, ha a játékos kezében a bub egy kicsivel van, biztosan üt, ha a színt az ellenfél hozza meg, de ha a játékosnak kell azt hívni, ez az ütés nagyon is kétséges.

Foglalkoznom kellett volna a „tizenegyes“-szabállyal, mely az indítókijátszással a legszorosabban függ össze; de azt mellőztem, mert a magyar bridge-játékosok ezt alig ismerik, arról alig halottak s ezért annak külön és részletesen való ismertetését a szerkesztő szíves figyelmébe ajánlom.

Zárom az amúgy is hosszúra nyúlt fejtegetéseimet és megjegyzem, hogy nagy tévedésben vagy, kedves olvasóm, ha azt hiszed, miszerint ha az általam elmondottakat mind figyelembe véve, a leggondosabban kiválasztod és az asztalra dobod az indító lapot, már ezzel elnyered az én szigorú és kritikus nagybátyám elismerését! Nem. Ehhez még az is kell mindezekon kívül, hogy Fortuna istenaszszony hajlandósággal legyen irántad és szép, keskeny, hosszú ujjú kezével vezesse a kijátszó jobbodat ahhoz a laphoz, mely mellett az értelem is szól, de amellyel való indítás az adott kiosztás mellett a legszerncsésebb.

De tudd meg, kedves olvasóm azt is, hogy nagybátyám elismerése is még nem minden, mert a leggondosabban és legszerencsésebben kiválasztott indító-kijátszás mellett is a játék lejátszása után partnereid ennek az elismerésnek mézét keserűvé igyekeznek tenni és gyakran elő fognak állani kritikáikkal, melyek alig lesznek helyetállók, hogy mi lett volna akkor, ha ezzel, vagy azzal a lappal indítottál volna.

ZENT ISTVÁN PORTERSÖR

POLGÁRI

SERFŐZDE

KIVÁLÓ KÜLÖN-
LEGESSÉGE

A „National Bridge Association“ világversenye

A newyorki *National Bridge Association*-tól a Magyar Bridge-Szövetség megbízást kapott az április hó 1-én tartandó olimpiai bridge-világversenyt magyarországi versenyrészének lebonyolítására.

A magyarországi verseny játékkapitányi tisztét Szabó Nándorra, a Magyar Bridge-Szövetség alelnökére bízta az amerikai szövetség.

Változás az eredeti kiírással szemben csak annyi, hogy a lepecsételt lapokkal együtt a lepecsételt legjobb eredményt nem küldi meg az amerikai szövetség, hanem 48 órával a verseny lefolytatása után közli kábelben az összes résztvevő országok versenyrendezőségével. Engedélyt adott továbbá arra az amerikai szövetség, hogy a versenyt Budapesten is április hó 1-én este 8 órai kezdettel játszszák, nehogy a késő éjjeli órákban kelljen a versenyt megkezdeni.

Nevezések párosan a Magyar Bridge-Szövetségnél, valamint *lapunk szerkesztőségénél nyújthatók be*; nevezési díj személyenként 2 U. S. A. dollár. Fizetendő a Nemzeti Bank áruárfolyama alapján pengőben.

Nevezési határidő március 25.

A kényszerdobás

Írta Cohen Rafael

A kultúrált bridgejáték egyik legérdekesebb és legszebb figurája a kényszerdobás, illetve annak a lehetőségnek a megjátszása, hogy az ellenjátékost az összes aduk, vagy egy hosszú, felmagasított szín lejátszása által abba a kényszerhelyzetbe hozzuk, hogy a birtokában levő biztos ütések valamelyikét eldobni legyen kénytelen.

A megjátszási technikának ez a fajtája nem boszorkányság ugyan, azonban nem is tartozik a legkönnyebbek közé. Az összes színnek állandó nyilvántartása, a valószínű lapelosztás kikalkulálása, adott helyzetek azonnali felismerése és kihasználása, nagy rutint, figyelmet,

koncentrációt és főleg invenciót és tehetséget igényel, mert hiszen ezeknek a játszmaáknak a sorsa rendszerint azon fordul meg, hogy az ellenfél kényszerhelyzete folytán, melyik, egészen jelentéktelennek látszó kis lap magasodik fel.

A felvevő játékos, kinek lapjából első pillanatban egy-két bukás látszik, ezen kényszerpozíció megteremtése folytán igen gyakran kerül abba a helyzetbe, hogy a legtökéletesebb ellenjáték ellenére is képes a magára vállalt kötelezettségnek eleget tenni.

Ezeket a lehetőségeket minden jó bridge-játékos még akkor is megkísérli, ha sikertelen-

ség esetén egy-két bukás-többet állhat be, mert a teljesítési lehetőség, a siker sánsza, valamint az ellenfél tehetetlen vergődése és kapkodása feletti örömnünk felér ezzel a kis kockázattal. A győző hadvezér fölényes nyugalmaival nézzük ilyenkor ellenfelünk sívár és reménytelen helyzetét, ki rendszerint megadással viseli el a könyörtelen sors csapásait és tehetetlenül hajtja fejét a bárd alá.

A kényszerdobási helyzetek megteremtésének lehetőségei *csakis akkor kínálkoznak, amikor a felvevő egy lejátszható, többé-kevésbé hosszú színnel, egy vagy két biztos „asztali”, illetve kézi rantréval rendelkezik és az ellenfél ütőerős lapjainak legnagyobb része egykézben van. Sőt. Sajátságos az is, hogy minél erősebb ellenfelünk van, annál könnyebben végzünk vele.*

A kényszerdobási lehetőségeket a felvevő játékos rendszerint az indítás, illetve terítés pillanatában ismeri fel és mielőtt az ellenfelek a közelgő veszély tudatára ébrednek, már képtelenek a felvevő gonosz szándékát kontrakarírozni. Vannak beszorítások, amelyeknek szükségessége csak a játék folyamán mutatkozik. Ezekben az esetekben az ellenjátékos védekezésének lehetőségei inkább adódnak, mert hiszen ők előbb látják a rossz lapelosztást és tisztán látják, hogy a felvevőt a szükség kényszeríti a beszorítás megkísérlésére. Igen gyakoriak azok a kényszerdobási pozíciók is, amelyekbe a felvevő akaratlanul, minden tervszerűsége és leleményessége nélkül belekerül.

Ilyenkor — természetesen titokban — ő maga csodálkozik legjobban azon, hogy az ellenfél egyik ütést a másik után dobja el, ennek ellenére a parti lejátszása után a viláért sem mulasztaná el tökéletes játékanak tudatosságát, megfontoltságát, sőt zseniális voltát a kibicek nagy ámulatára kifejtteni.

A kényszerdobás első fajtájához tartoznak azok a játszmák, amelyek tulajdonképpen nem is beszorítások, hanem tisztán arra a rendszerint holtbiztos sánszra vannak felépítve, hogy az ellenfél rosszul fog játszani. Ez a helyzet többnyire akkor áll be, amikor a felvevő játékos a licitet komplett adu-longőrön alapuló teljes manserejű bemondással kezdi (Ferenczi-féle fantázia-bemondás), úgy, hogy a licitáció az ellenfeleknek a lapok elosztását illetőleg semmiféle útmutatással nem szolgál. A legteljesebb tájékoztatatlanság folytán az ellenfelek az összes aduk lehívása közben sokszor az ütések tömegét dobják el, mert hiszen a legtöbb esetben az ellenjátékosok egyike sem tudhatja, hogy melyik színnek a tartása bír a játék kimenetelére, illetve a felvevő megbuktatására döntő fontossággal. A kényszerdobás ezen fajtája ellen pontos ellenjátékkal, a partner állandó, lehetőleg precíz informálásával (nem arcfintorokra és gesztusokra gondolok) erőt vagy gyengeséget jelző dobásokkal és helyes összjátékkal védekezni lehet. Ez a védekezés nagy figyelmet igényel és rendszerint a partnerek cívódásával végződik annál is inkább, mert ismerve az **uzsorás** **bridge-játékosok**

mentalitását, azok legnagyobb része ilyen esetekben fölényes nyugalommal dobja el döntő fontosságú negyedleges bub vagy tízes fedezetét csak azért, hogy görcsösen szoríthassa kezében ász vagy királyát abban a színben, amiben a felvevő rendszerint chicane.

A valódi kényszerdobási játszmákhoz soroljuk azokat a beszorításokat, amelyek ellen a legtöbb esetben precíz ellenjátékkal sem tudunk védekezni és többnyire teljesen ki vagyunk szolgáltatva a felvevő játékirányításának. Ezen számtalan lehetőségekből felsorolunk néhány példát.

Egyoldali beszorítás

	ÉSZAK	
	◇ A B 10	
NYUGAT	♣ 9 8	KELET
◇ KD	<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 40px; display: inline-block;"></div>	♠ 4
♣ DB 4		◇ 4 5 6
	♣ A K 5	♣ 6 7
	♠ B	
	◇ 2	
	DÉL	

Ezen játszmáknak előfeltétele az, hogy az ütőerős lapokkal rendelkező ellenfél *tőlünk balra, illetve a dömi előtt foglaljon helyet.* „Dél“ pik-bubjának lehívásánál „nyugat“ kényszerdobásban van, mert vagy káró, vagy pedig trefffedezetét kénytelen eldobni.

Automatikus beszorítás

	ÉSZAK	
	♥ 10	
	♥ A 3	
NYUGAT	<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 40px; display: inline-block;"></div>	KELET
♣ 4 3 2	♠ 6	♠ A
	♥ 6	♥ K D
	◇ 6	
	DÉL	

Ebbe a csoportba tartoznak azok a játszmák, ahol a kényszerdobási helyzet feltétlenül bekövetkezik, bárhol ül az erős ellenfél. „Dél“ káró hatos kihívásánál és az asztalon levő pik 10 eldobásával „kelet“ kényszerhelyzetben van, mert pik ász dobással „dél“ hatosa, kör-dáma dobással pedig „észak“ hármasa magasodik fel.

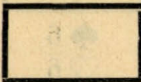
Dupla beszorítás

	ÉSZAK	
	♥ A 2	
	♣ 10	
NYUGAT	<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 40px; display: inline-block;"></div>	KELET
♥ KD	♠ 4	♥ B 10
♣ B	♥ 3	◇ B
	◇ 10	
	DÉL	

Dupla leszorítás, midőn mindkét ellenfél a kényszerdobás kínos helyzetébe kerül, mert „dél“ pik négyes hívására előbb „nyugat“, majd „kelet“ fejezi be földi pályafutását.

Háromszoros beszorítás

	ÉSZAK	
	♠ A 2	
	♥ 2	
	♦ 10	
	♣ 2	
NYUGAT		KELET
♥ 7 6 5 4 3		♠ K D
		♦ B
		♣ K 10
	♠ 3	
	♥ 8	
	♦ 9	
	♣ A 3	
	DÉL	

A háromszoros beszorítás a kényszerdobás leggonoszabb fajtája. Ellenfelünk minden egyes hívásnál más-más biztos ütéstől kénytelen fájdalommal búcsút venni. „Dél“ kör nyolcas hívásánál bekövetkezik „kelet“ tragédiája és bármilyen zseniálisan játszik, ebben a játszmában több ütése nincsen.

Saját partner beszorítása

	ÉSZAK	
		
NYUGAT		KELET
♠ 4 5		♠ D K
♥ 2		♥ 8 5 4
♦ B 0		
	♠ A B	
	♥ 9 6	
	♦ 2	
	DÉL	

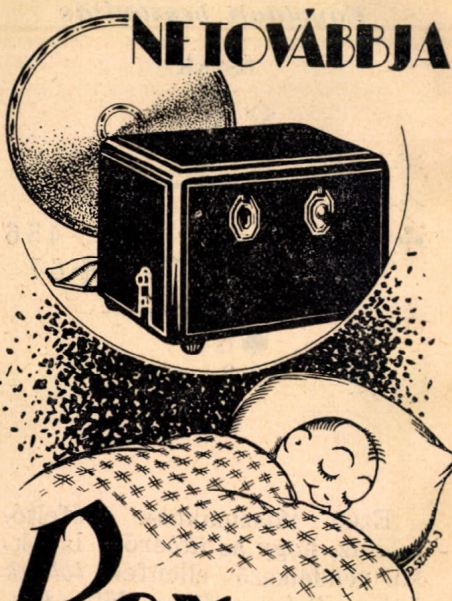
A saját partner beszorítása, amikor az erős ellenfelet sa-

ját partnere hozza kényszerdobásba. Pl szanzadu-játékban „délnek“ a teljesítéshez még három ütés kell, tehát káró-hívással az ütést „nyugat“-nak nyújtja át, aki örömmel hívja le második káróját is és nem gondol arra, hogy ezzel partnerének felejthetetlen perceket okoz.

Az átlagbridgező ellenjátékosnak borsózik a háta ezektől a beszorításoktól és mintegy számára megoldhatatlan rejtélyt, annyira respektálja azok legyőzhetetlen erejét, hogy még ha tisztán látja is a felvevő csapdáját, vakon rohan vesz-

ÁLMOK

NETOVÁBBJA

Rex Standard

5+GÖVEJ-HÁLÓZATI-EURÓPAVEVŐ!

tebe. Az eddig még életkedvtől és vidámságtól sugárzó játékoson a letargia jelei mutatkoznak és tehetetlenségében azzal vi-gaszталódik, hogy önhibáján kí-vül került a megsemmisülés kí-nos helyzetébe. Ezek a játékosok egy pillanattig sem gondolnak arra, hogy a bridge finomságai-nak egyik leggyönyörűbb lehe-tőségét mulasztották el azzal, hogy a védekezést még csak meg sem kísérelték. Pedig van-nak olyan játszmák, ahol finom elgondolással, váratlan, rajta-ütésszerű húzással sokszor a legkézenfekvőbb kényszerlehető-ségeket is csirájában fojthat-juk el.

ÉSZAK

♠ 10 9 8 7

♥ 8 9

♦ 3 4 10

♣ A 4 5 6

NYUGAT

♠ A K D B

♥ 2 3 4

♦ D B 2

♣ K D 2

KELET

♠ 2 3 4

♥ B 10

♦ 5 6 7 8

♣ 7 8 9 10

♠ 5 6

♥ A K D 5 6 7

♦ A K 9

♣ B 3

DÉL

Licit :

„nyugat“ egy pik,

„észak“ pasz,

„kelet“ pasz,

„dél“ négy kör,

mindenki passzol.

Indulás pik király, második ütés pik ász. Most következik a döntő fontosságú pillanat. Ha „nyugat“ a felvevő rövidítése miatt a pik dámát is lehívja, úgy menthetetlenül elveszett, mert nemcsak hogy a négy trik-ket, de még a szürtrikket is kép-telen feltartani, mert a felvevő összes aduinak lehívása folytán borzalmas helyzetbe kerül. Ha azonban a veszélyt megéri és a pik dáma lehívása helyett az asztal méregfogát kiveszi, felál-dozza treff királyát, úgy a négy kör megcsinálása csupán illúzió marad.

Mint már kifejtettük, min-den kényszerdobási lehetőség-nek előfeltétele a rantré, nyil-vánvaló tehát, hogy a beszorítás kontrakarírozásának titka az asztal (esetleg a „kéz“) pillé-reinek a meggyengítésében, illetve teljes megsemmisítésében rejlik. Ha a közelgő veszélyt idejében megérezzük, ne sajnál-juk egy biztos ütésnek látszó figuránkat a cél érdekében fel-áldozni, mert ez a látszólagos áldozat a lejátszás folyamán bő-ven meghozhatja gyümölcsét. (L. Déchapelles coup.)

Ne hajszoljuk a beszorítási lehetőségeket azokban a játsz-mákban, amelyekben arra a leg-kisebb lehetőség sincsen, mert részben elronthatjuk a legegyszerűbb játszmáinkat azzal, hogy esetleg saját magunkat hozzuk kényszerdobásba, más-részt hosszú, meddő töprengé-seinkkel tönkretesszük ellenfe-lünket, kinek idegeire pedig, mint partnerre, még igen nagy szükségünk lehet.

Bridgeversenyek

Írta: vitéz Ladányi László dr

A verseny: többeknek valamely irányú tudás, képesség kifejtésében való vetélkedését jelent. Versenyről hosszú időn keresztül csak a sportban, tornában s legfeljebb egy-két különös ügyességet, gyakorlottságot, tudást vagy leleményességet igényő játékokban (billiárd, sakk) hallottunk. E versenyek mind reális értékűek, mert azokban a tudásnak, képességnek van döntő szerepe, melyeket legfeljebb a pillanatnyi kondíció és diszpozíció befolyásolhat kedvezőleg, avagy kedvezőtlenül.

Pár év óta, amióta a bridge talán még a különféle sportokat is túlszárnyaló népszerűsége és elterjedtsége tett szert, divatbajjöttek a bridgeversenyek is és ma már az egész civilizált világon napirenden vannak. Fővárosunkban a téli évad idején talán nincs olyan hét, hogy annak valamelyik napján valahol bridgeversenyt ne rendeznének.

A bridgeversenyeket általában kétféle szempontból lehet kategorizálni:

I.

1. Klubközi mérkőzések, bajnokságok,
2. magántársaságok zártkörű versenyei,
3. nyilvános jellegű bridgeversenyek.

II.

1. Team-versenyek, páros versenyek azonos kiosztású játézmákkal,

2. egyéni vagy páros szerencseversenyek,

3. tudományos és szerencseversenyek egymással kombinálva.

Mínthogy mindkét kategória valamennyi alcsoportjának megvan a maga bőséges közönsége, amely minden alkalommal reményteljes izgalommal kezd hozzá a versenyzéshez, ám igen sokszor csalódottan, kiábrándulva, sőt bosszúsággal hagyja el annak színterét, — megkísérlem nagy vonásokban rámutatni, hogy a különféle bridgeversenyektől mit várhatnak a résztvevők, s mik azok a zavaró momentumok, amelyekre a versenyek jórésében el kell készülnünk s amelyeknek kiküszöbölése, vagy legalább is a minimumra való redukálása a verseny rendezőségének emiatt feladatát képezi, hogy ezzel együtt a résztvevők kifogásai is a minimumra redukálódjanak.

1. *Klubközi versenyek, bajnokságok.* Komoly versenyeknek, melyekben a verseny fogalmának alkatelemei feltalálhatók, csupán ezeket lehet tekinteni. Mínthogy e versenyeket az elsőrangú szaktekintélyeinkből alakult bridgeszövetségi vezetőség szokta rendezni, bennük kifogásolnivalót alig találhatunk. Két dolog van, amit e versenyeken szigorúbbá tennék: 1. a kezdés előre hirdetett idejének pontosabb betartása, 2. a kibicék távolabbtartása a játékosoktól. E versenyek a leg-

igazságosabb formátumban: négyes teamekban bonyolítottván le, azok eredménye megközelítőleg reálisnak tekinthető s bár a szerencse közrejátszását itt sem lehet teljességgel kiküszöbölni (impasze) és természetesen a játékosok aznapi diszpozíciója is latba esik, a főszerep itt mégis a tudásnak jut, ami azonban nem annyira az egyedek kvalitásaiban, mint inkább a négy tagból álló team *párjainak begyakorolt összjátékában nyilvánul meg.*

Tapasztalataim nyomán lojálisan állapíthatom meg, (a sokfelé hallatszó véleményekkel szemben), hogy a versenyek e kategóriájában manapság már olyan kifogásolható momentumok nem adódnak (rablónyelv a licitóban, stb.) amelyek a kényesebb ízlésű játékost arra késztehetnék, hogy magát e versenyektől távolartsa.

2. *Magántársaságok zártkörű bridgeversenyei.* Ezekben való részvételnél a fő szempont ne az legyen, hogy a társaság többi tagjait a versenyben mindenáron „legázoljuk“, hanem az, hogy egy kellemes, szórakoztató estét töltsünk együtt, a velünk azonos társadalmi körhöz tartozókkal. Mindamellett a sportszerűséghez tartozik, hogy e környezetben is igyekezzünk a verseny folyamán *a legjobb tudásunkat kifejteni.* Nagy hiba, ha egyesek a verseny folyamán olyan módszereket alkalmaznak (rájátszás, lefekvés, rablónyelv a licitóban stb.), amelyek a társaság többi tagjainak sportszerű felfogásától távolállanak. Ily módszerekkel másoknak kárt okoznak, azok

szórakozását elrontják és kellemetlen emlékeket keltenek az egyébként kedélyes estről!

A bridgeversenyek e kategóriájánál a rendezőségnek — szerintem — nem kell arra törekednie, hogy a versenyt mindenáron reálissá igyekezzék tenni oly értelemben, hogy a verseny feltételei révén a közismerten erősebb játékosok győzelmi esélyeit valószínűvé tegye. Elenkezőleg *lehetőséget* kell nyújtani arra, hogy a közepesebb képességűek is reménységgel indulhassanak a küzdelemben. Minthogy pedig az éfajta versenyeken négyes teamek nemigen szoktak indulni, reális eredményekre úgy sem lehet számítani s így nem szabad ily eredményeket erőszakkalni sem!

A fenti szempontok figyelembevételével ajánlom tehát ily alkalmakra vagy az egyéni, teljes szerencseversenyeket, vagy a vegyespáros (hölgy-férfi pár) versenyeket, utóbbiakat úgy rendezve, hogy a verseny döntőelőtti része mindenesetre szerencseverseny legyen. A szerencseverseny „szerencse“ jellegét kívánatos oly módon letempítani, hogy a továbbjutás feltétele ne a nyert pointszám, hanem a megnyert egységek száma legyen. Férfipárok indulását ott, ahol hölgyek is részt vesznek, utóbbiak többnyire rosszalólag fogadják s nekünk, férfiaknak, e hangulattal szemben regarde-ál kell viseltetnünk még ellenkező felfogás esetén is, abban a tudatban, hogy a versenyeknek ez a fajtája úgyis csak szórakozás. Komoly realitásokat itt ne keressünk!

Feltétlenül ajánlatos az ily versenyekre is a játékszabályok előzetes, precíz megállapítása, amelyektől eltérni aztán adott esetben senki kívánságára sem lehet.

Amint a résztvevők bizonyos igényekkel léphetnek fel a versenyek rendezőségével szemben, épp úgy a résztvevők részéről a legkevesebb, amit a rendezőség elvárhat, hogy 1. a kitűzött nevezési határidőt betartsák; 2. hogy a verseny színhelyén pontosan jelenjenek meg. E két minimális feltétel be nem tartása sok felesleges huzavonát okoz a verseny megkezdése előtt, esetleg az összes előkészületeket is felboríthatja.

3. *Nyilvános jellegű versenyek.* Ezekkel szemben az egyedüli, amit megkívánhatunk: hogy a verseny feltételei előzetesen közölve legyenek a résztvevőkkel, a játék folyamán pedig e feltételek pontosan betartassanak. Ha ezek az előre közölt feltételek ízlésünknek nem megfelelőek, magunkra vessünk, ha a versenyen mégis résztvetünk. Miután itt különféle társadalmi kategóriákhoz tartozó emberek jöhetnek össze, ki vagyunk téve annak, hogy egyesek részéről olyan játékmóddal találkozunk, amelynek alkalmazhatóságát a mi felfogásunk nem ismeri el. Ily esetben ne szálljunk vitába, hanem kérjünk zsűrit. *A zsűri döntésébe feltétlenül bele kell nyugodnunk,* nem vagyunk azonban kötelezve a versenyben továbbra is résztvenni. Itt egyébként a

rendezőség által megállapított játékszabályokon kívül játékunkat semmi mellétekintet, csupán a saját egyéniségünk irányíthatja.

A fentiekben felsoroltam a bridgeverseny-kategóriákat, a melyek valamelyikébe a szokásos versenyek általában besorozhatók.

Konklúzióként megállapítható, hogy szoros értelemben vett *versenynek* csupán a *négyes teamversenyt* szabad tekintenünk, mert a *tudáson alapuló* erőviszonyok megközelítően reális képét a versenyzésnek csupán ez a formája tünteti fel. A versenyek egyéb formái (egyéni, párosversenyek) csupán kellemes időöltésnek, némi izgalmat nyújtó szórakozásnak tekinthetők, amelyeknél, bár kis részben a tudásnak is, túlnyomólag azonban a szerencsének van döntő szerepe (kártyajárás, ellenjáték stb.). Ezekben komoly realitások nem keresendők.

Ez a megfontolás vezetett tulajdonképpen jelen soraim megírására is. Azok részére, akik játéktudásuk ismeretében a maguk számára minden fajtajú versenytől eredményeket várnak, azt üzenem, ha az elmarad, *ne a rendezést okolják miatta!* Ne szegje kedvüket az eredménytelenség s ha egyébként semmi baj sem történt, örüljenek, hogy egy estét gond nélkül kellemes szórakozással töltöttek el. Sors bona, nihil aliud, — máskor majd jobban sikerül!

Feladványok és rejtvények

III. feladványsorozat

25. számú feladvány:

Mindkét fél bellben 0—0.

A: egy treff, Y: egy kör,
B: egy szanzadu, Z: pasz,
A lapja: ♠ K, 9, 8, 5 ♥ 2,
♦ D, B, 8 ♣ A, D, B, 7, 6.

Mit licitál A?

26. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

Y: pasz, B: pasz, Z: pasz,
A: 1 szanzadu, Y: pasz, B:
3 treff, Z: pasz, A: 3 szanzadu,
Y: pasz. B lapja: ♠ K,
D, 10 ♥ 10, 9, 8 ♦ 10 ♣ D, B,
9, 8, 7, 4.

Mit licitál B?

27. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: egy kör, Y: kontra, B: 2
kör, Z: 2 pik, A: 4 kör, Y:
4 pik, B lapja: ♠ 9, 5, 4 ♥
10, 7, 6, 5 ♦ 10 ♣ K, B, 9, 7, 2.

Mit licitál B?

28. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: 1 treff, Y: 1 káró. B lapja:
♠ 8, 3, 2 ♥ K, 9, 6, 3 ♦ D, 9,
5 ♣ A, D, 5.

Mit licitál B?

29. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: 1 treff, Y: pasz, B: 1 káró,
Z: 1 kör, A: pasz. Y lapja:
♠ A, B, 10, 7 ♥ B, 10, 9, 6, 5
♦ B, 9, 5, 2 ♣ —

Mit licitál Y?

30. számú feladvány:

Mindkét fél bellben 0—0.

A: 1 szanzadu, Y: pasz, B lapja:
♠ D, 10, 6, 2 ♥ 5, 4 ♦ 9, 8, 3
♣ K, D, 8, 7.

Mit licitál B?

31. számú feladvány:

Mindkét fél bellben 0—0.

A: 1 kör, Y: kontra. B lapja:
♠ K, B ♥ K, 8, 5, 4, 2 ♦ K,
7, 6 ♣ 10, 9, 2.

Mit licitál B?

32. számú feladvány:

A-B mansban 0, Y-Z bellben 20.

A lapja: ♠ B, 10, 5 ♥ A, K, D,
B, 9, 5, 2 ♦ B ♣ 8, 6.

Mit licitál A?

33. számú feladvány:

Mindkét fél bellben 0—0.

A: 1 treff, Y: 1 káró. B lapja:
♠ K, D, 3, 2 ♥ B, 10, 8, 7, 6, 4, 3
♦ 7 ♣ K.

Mit licitál B?

34. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: 3 pik, Y: pasz, B: pasz,
Z lapja: ♠ A, K, 5, 3, ♥ K, 6
♦ 10, 7, 4 ♣ A, K, D, 10.

Mit licitál Z?

35. számú feladvány:

Mindkét fél mansban 0—0.

A: 1 treff, Y: 2 treff! B: 2
pik, Z: pasz, A 3 pik. Y lapja:
♠ —, ♥ D, B, 9, 8, 7, 6 ♦ A,
K, D, 10, 9, 8, 5 ♣ —.

Mit licitál Y?

36. számú feladvány:

Mindkét fél bellben 0—0.

A: 1 káró, Y: 1 pik, B: 1 szanz-
adu, Z: 2 pik, A: 3 káró, Y:
pasz, B: 3 kör, Z: pasz, A:
4 kör, Y: 4 pik, B: pasz, Z:

pasz, A: 5 kör, Y: kontra,
mindhárman passzolnak. Z
lapja: ♠ D, 10, 8, 5 ♥ 6, 4 ♦
5, 3 ♣ K, D, 10, 9, 6.
Mivel indítja a játékot Z:
Ezen 12 feladvány beküldési
határideje április 20.

5. számú bridge-rejtvény

♠ D 10 8 5 4
♥ —
♦ A 7 5
♣ K D 8 6 4

♠ — 9
♥ K D B 10
♦ K B 9 8 6
♣ A 7 5

	B	
Y		Z
	A	

♠ B 9 6 2
♥ 6 4 3
♦ 4 3 2
♣ 10 3 2

♠ A K 7 3
♥ A 8 7 5 2
♦ D 10
♣ B 9

„A“ játszik 6 pikket. „Y“ indul
kör királlyal. „A“ bármily ellen-
játék dacára megcsinálja a 12
ütést.

6. számú bridge-rejtvény

♠ K B 8
♥ 8 4
♦ —
♣ B 6

♠ D 10 9 4
♥ K D 9
♦ —
♣ —

	B	
Y		Z
	A	

♠ 6 5 3
♥ —
♦ 10 9
♣ D 7

♠ —
♥ B 7 6
♦ D 6
♣ K 10

Treff az adu. „A“ játszik ki és
bármely ellenjáték esetén 6 ütést
csinál.

Beküldési határidő április 5. A megfejtők közt kisorsoltatik
mint első díj 2 csomag bridge-kártya, mint második díj lapunk
félévi előfizetése.

A Bridge Ujság

1932 januári számában megjelent feladványok és rejtvények megoldása

1. sz. feladvány:

4 pont: pasz; 1 pont: 3 pik

A lap tekintélyes ütőerőt kép-
visel. Ennek dacára az elhang-
zott licitációk után minden
pozitív bemonadás helytelen. Az
egyik ellenfél licitálta a lap leg-

hosszabb színét, a másik ellen-
fél ugorva 3 kárót, a partner te-
hát minden valószínűség szerint
ütéstelen. Nemcsak mans, de
részlet megcsinálása is kilátás-
talan. Viszont ellenlappak jó,
mert úgy az 5 káró, mint a 3
szan ellen nagy esélye van a

buktatásnak. A 3 pik bemon-
dást 1 ponttal honoráljuk, mert
halvány lehetősége van annak,
hogy az ütéstelen partner leg-
hosszabb színe a pik és ez eset-
ben annak megcsinálása nem
teljesen kizárt.

2. sz. feladvány:

4 pont: káró bub; 1 pont:
kör 9

A káró bub indítása a legcélszerűbb a következő okokból: 1. legvalószínűbb tempó-nyerés; 2. nem ronthatunk vele; 3. partner informálva van a káró 10-esünkről és arról, hogy e színünk legalább négyes; 4. partnerünk kontrázott, gyenge lapunkkal nem helyes önmagunkra játszani, hanem a partnert kell már az indításnál támogatni.

3. sz. feladvány:

4 pont: pasz
Z lapja annyira ütéstelen, hogy megszólalása partnerét feltétlen félrevezeti.

4. sz. feladvány:

4 pont: 2 szanzadu
2 pont: 1 szanzadu és 2 káró
Z lapja azáltal, hogy B licitálta a piket, ütőerőben nyert. Partnerre indította a licitációt. Annak melléklapja majdnem biztosan a treffben van. A kombinált lapok a mans bemondására alkalmasak, ezt leghívebben fejezi ki a 2 szan bemondása. Az 1 szan, vagy 2 káró bemondása nem helytelen, de a mans ki nem licitálásának kockázatával jár.

5. sz. feladvány:

4 pont: kontra; 1 pont: pasz
Z legrövidebb színe a part-

neré, hosszú színei pedig az ellenfélé. Lapja csak ellenjátékra jó, mert káróban is ütőerős. Kontrája nem ajándékozhat robert, mert a 3 treff ügyis elég volt.

6. sz. feladvány:

4 pont: kör 7; 2 pont: káró 4

Y leghosszabb színe a kör és a licitból következtetve legvalószínűbb, hogy partnerének e színben van figurája.

7. sz. feladvány:

4 pont: 3 káró; 2 pont: 5 káró

A lap erejét leghívebben kifejező licit a 3 káró. Nyitva hagyja a partner számára a választ. Figyelmet érdemel az 5 káró mint záró licit. Jellege házárd, de ez esetben nem hiba.

8. sz. feladvány:

4 pont: pasz

Z 2 káró bemondása kényszerlicit volt. Ha partnere ennek dacára 2 szant mond, neki gyenge lapjával több szava nem lehet.

9. sz. feladvány:

4 pont: kör 10

1 pont: pikk 2 vagy káró 6

Y a licitból következtetheti, hogy A nem támogatta B-t a körben, B pedig A-t a pikben. A pik-ellenlap nála van, igen valószínű, hogy a kör-ellenlap partnerénél. Minthogy úgy káróban, mint treffben gyenge, legcélszerűbb, ha partnerére játszik már az indításnál.

10. sz. feladvány:

4 pont: 2 szan; 2 pont: 1 szan
2 szan fejezi ki a lap ütőere-

jét leghívebben, nem lévén indítható színe.

11. sz. feladvány:

4 pont: pik bub

1 pont: kör 7 vagy 5

Mint hogy A körrel kezdte a licitet, ebben erősebb mint pikkben. B igaz ugyan, hogy a kört sem emelte, de neki szintén valószínűleg a pik a gyengéje. Ezért mondott először 2 kárót és csak azután 2 szant, miután partnere a 2 piket bemondta. Mindebből következik, hogy Y a pikben erős, Z tehát a legjobb tempót a pik bub indulással nyeri.

12. sz. feladvány:

4 pont: treff 10; 2 pont pik D

A 2 kör buktatására kevés a remény. Mégis legjobb a szabályos indulás, mely ütést nem ad fel. Figyelembe jöhet a pik D indítás is, mert Z-nek nem konveniált Y pik bemondása.

*

Az 1—12. számú feladványokat a pontozás alapján a következők fejtették meg legjobban:

1. Darvas Róbert Budapest, 44 pont.

2. Gundelfingen Elemérné, Budapest, 43 pont.

3—4 ifj. Gáll Endre és Ozarovszky Andor, Budapest 42—42 pont.

5. Sefcsik Cica, Budapest, 41 pont.

6. Kerényi Irén, Budapest 39 pont.

7—10. Bittó István Budapest, Kovács László Budapest, Nagy Géza dr Berettyóújfalú, Vertán Béla, Battonya 38—38 pont.

Ezenkívül jó eredményt értek el: Schulhof Lilly 37 pont, báró Gudenus Imre 36 pont, Paul László 35 pont, Bittó József 34 pont, gróf Ambrózy Gyula 33 pont, Benke Sándor 33 pont, Barcza László 33 pont, Gaal Imre 32 pont, Viczián Pál 31 pont, Cziffra András, Bartha Bertalan dr, Gaizler Gyula dr, Vagyon Árpád és vitéz Ladányi László egyenként 30 ponttal.

A 3-ik számú bridge-rejtvény megfejtése:

Ütés	A	Y	B	Z	A	Y	B	Z
1.	.	◇ 6	◇ K	◇ 8	◇ 2	.	.	.
2.	.	.	♥ 4	♥ 2	♣ 2	♥ 3	.	.
3.	.	.	.	.	♠ 2*	♠ 7	♠ K	♠ 6
4.	♣ 3	♥ 9	.	.	.	.	♥ 5	♥ D
5.	♣ A	♣ B	♣ 10	♣ 4	.	.	.	.
6.	♣ K	♣ D	♥ 6	♣ 6	.	.	.	.
7.	♣ 9**	◇ 4	◇ 5	♣ 8	.	.	.	.
8.	◇ 3	◇ B	◇ A	◇ 9	.	.	.	.
9.	.	.	♥ A	♠ 9	♠ 4	♥ 10	.	.
10.	.	.	♥ 7	◇ 10	♣ 5	♥ B	.	.
11.	.	.	.	.	♣ 7	.	.	.

A tizenegyedik hívásnál a treff hetes kihívása után „Y” vagy a kör királyt dobja el, ez esetben „B”-nek a kör nyolcása és a pik ászja üt, vagy eldobja a pik nyolcasát, akkor az ő kezében fedezetlenül marad a pik dáma, tehát „B” „Y” pikdobása után a kör nyolcasát dobja el, akkor pedig a két utolsó ütés az A—B vonalé, bármit dob is „Z”. Ha „Z” kárót dob, úgy „A” kezében ütővé lesz a káró hetes és mint 13. ütés, a pik ász. Ha piket dob, úgy „B” két pikje csinálja a 12. és 13. ütést.

Rendkívül bonyolult és igen precíz tempójátékot igénylő probléma, melynek ifj. Gáli Endre a beküldője. Csak kevés beküldőnek sikerült helyesen megfejtenie. A legtöbben a kör ász lehívásával próbálták a kényszerdobást elérni, mások a rögtöni leaduzással. A 13. ütést csak a téves ellenjáték által ér-

Jegyzetek a 3. számú bridge-rejtvény megfejtéséhez (24. old.)

* „A”-nak azért kell pikkel átmennie az asztalra, hogy ne magassítsa fel „Y” káró bubját, különben a 11. hívásnál „Y” egyszerűen káró bubot és kör királyt tart meg a kezében és a kényszerdobás nem érhető el.

** „A” treff 9 kihívása után „Y” kört nem dobhat, mert különben — „B”-nek még két átmenete és kör ászja lévén — a kör szabadra játszható. Vagy kárót, vagy piket kell dobnia. „B” dobásának ez után kell igazodnia. Azt a színt dobja, mint „Y”.

ték el. A kör ász lehívása eleve kizárja a helyes megoldást, mert „A” van kényszerítve egy kis káró vagy pik eldobására és akkor már „Y” aszerint dob a harmadik treff-hívásba, amit „A” dobott. (Ugyanazt a színt.) Ha „A” — mint az több beküldőnél történt — a kis kör megütése után kárót hív, akkor „Y” eldobja pikjeit és csak a magas káró bubot és kör királyt tartja, „Z” pedig a pikkeket.

Ha „B” kis kör hívása helyett az első ütés után rögtön adut hív, a kényszerdobás elérése szintén lehetetlenné válik, mert „Y” akkor már a harmadik aduba kört dobhat, miután az asztalnak már csak 3 átmenete és kör ászja van, tehát a kör már nem tehető szabaddá. Ismét „A” vagy „B” kénytelen előbb dobni egy kis piket vagy kárót és Y—Z ezután igazítják ellenjátékukat. A 13. ütés csak hibás ellenjátékkal csinálható meg.

Helyes megfejtést küldtek be:
Gaal Imre, Budapest; Lippay Zoltán, Gáspárháza; báró Gudenus Imre dr, Budapest; Bittó József, Budapest; Viczián Pál, Budapest; Vagyon Árpád, Győr; Bottka Imre, Nábrád; Cziffra András, Budapest. Káró bub indulást feltételezve, Vertán Béla megfejtése is helyes.

Sanalbin fogpép
fogpor

Sanalbin szájpíz

AZ IDEÁLIS FOG- ÉS SZÁJÁPOLÓSZEREK

A 4-ik számú bridge-rejtvény megfejtése:

A beküldők közül legtöbben rájöttek, hogy a helyes megoldás a második, illetve harmadik hívásnál érhető el. A helyes megfejtésnél közömbös, hogy káró királlyal indul-e „A” és a treffet hívja utána, azt lopja „B” és utána kis kört hí, vagy rögtön treffet lop-e és akkor hívja a kis kört. A lényeg az, hogy „Z”-t hozza kis kör hívással ütésbe és így a második adujával ütésbe kerülve, a kör dáma lehívásával magas körje maradjon, mellyel „Z”-t kényszerdobásba hozza és „Y” adu királyát kihajtsa.

Helyes megfejtéseket küldtek be: gróf Ambrózy Gyula, Kápolnásnyék; Dobay Károlyné, Budapest; báró Szentkereszt Pál, Budapest; Kerényi Irén, Budapest; zombori Rónay Gyula, Bpest; Cziffra András

Bpest; Vagyon Árpád, Győr; Boczán Elemér, Budapest; Vertán Béla, Battonya; Sefcsik Cica, Budapest; Paul László, Budapest; Viczián Pál, Budapest; Bitto József, Budapest; báró Gudenus Imre dr, Budapest; Rakovszky István, Budapest; dr Köpf Jánosné, Arad; Vincenty László dr, Budapest; Lippay Zoltán, Gáspárháza; Lengyel László dr, Komárom; Gaal Imre, Budapest; Bottka Imre, Nábrád.

Sorsolásunk eredménye:

I. díj: báró Gudenus Imre dr, két csomag Optima wisth kártya.

II. díj: Paul László, a Bridge Ujság félévi előfizetési díja.

III. díj: Ciffra András, két bridge-blokk.

A februári számban közölt keresztrejtvény megfejtése:

EGYHAJFÜRTHÖZ
LUGANO MMELZS
BROM RT I ÁLI
EGF ADUK ÉLET
SU ANOD HTOSV
ZNEN KÁ ALSRA
ÉD TE KA JA EV
LICITÁOI PI Ö
É ZBERS B RÖL
STIER LELONG
EUM UNE ADNY
KREMATOÁR ÁTE
DARDANELLÁK

Helyesen fejtették meg: Sefcsik Cica, Budapest; Vagyon Árpád, Győr; Barcza László, Csabrendek, Rakovszky István, Budapest.

Sorsolásunk eredménye. I. díj: Barcza László, Csabrendek, Vécsey: A portland-bridge szabályai. II. díj: Rakovszky István, Budapest. Két bridge-blokk.

Nyert játéká van,

ha **OPTIMA** kártyával játszik

Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek)

(Negyedik lecke)

A játék megalakulása

A bridge alapelemeinek és fogalmainak ismertetése után, áttérek a megalakulás formáinak rövid vázolására. Egy bridge-asztal megalakulásához mint tudjuk, négy játékos kell. Az ülés rendjét sorshúzás dönti el. A vörös hátlapú kitérített kártyából húz a négy játékos egy-egy lapot. Aki a legalacsonyabb kártyát húzta, az első osztó. Őt illeti meg a jog, hogy válasszon, melyik helyen akar ülni és melyik csomag kártyával osztani. Partnere az lesz, aki a második legalacsonyabb kártyát húzta.

A sorshúzásnál az ás a legkisebb kártyának számít. Az egyenlő magasságú kártyánál a szín magassága a döntő.

Az első robber befejezte után újra sorshúzás állapítja meg az ülés rendjét és az osztás kezdetét, de akik előbb együtt játszottak, nem játszhatnak újra egymással. A harmadik robbernél már csak a helyválasztásért és a kezdesért megy a húzás.

Az első osztás előtt az osztó bal szomszédja keveri meg a kártyát és a bal szomszédja emel. Az osztás közben az osztó partnere megkeveri a másik csomag kártyát és magától jobbra, hátlappal felfelé az asztalra teszi. A játszma befejezte után bal-sorrendben folytatódik az osztás, így hát a robber befejezéséig az egyik pár mindig a kék, a másik a vörös hátlapú kártyával oszt.

Ha öten akarnak játszani, a húzás sorrendjében felváltva kilép az egyik játékos és egy robber lejátékszása alatt nézője lesz a játéknak. A kilépési és játéksorrend a következő:

1. robber: első és második a harmadik és negyedik ellen, ötödik kimarad.

2. robber: első és ötödik a második és harmadik ellen; negyedik kimarad.

3. robber: első és negyedik a második és ötödik ellen, harmadik kimarad.

4. robber: első és harmadik a negyedik és ötödik ellen, második kimarad.

5. robber: második és negyedik a harmadik és ötödik ellen, első kimarad.

Első a legalacsonyabb kártyát húzó, ötödik a legmagasabbat húzó.

A licitálás

A licitálást az osztó kezdi olyképen, hogy ha lapját pozitív licitálásra alkalmasnak tartja, bemondja a színét (vagy a szanzadut) és a trickszámot melynek megcsinálására kötelezi magát. Például: „egy kör“, „egy szanzadu“, „két pik“ stb. Ha lapját nem tartja elég erősnek „pasz“-t mond. A licitálás balsorrendben folytatódik. A következő játékos: 1. felüllicitálhatja az első bemondását egy magasabb szín, vagy szanzadu,

vagy nagyobb számú trick bemondása által; 2. megkontrázhatja az első bemondását vagy 3. passzolhat. A harmadik: 1. emelheti a partnere által bemondott szint (a szanzadut), nagyobb trickszám bemondásával; 2. bemondhat új szint, (de a bemondott színnek magasabbnak kell lenni, mint az előző bemondóé, vagy ha alacsonyabb, több tricket kell bemondania. Például: egy kör után csak egy pik jöhet vagy egy szan, két treff stb.); 3. kontrázhatja az ellenfele bemondását. 4. Rekontrázhatja az ellenfél kontráját. 5. Passzolhat. Ugyanez áll a negyedik bemondóra nézve. A licitálás mindaddig folytatódik, míg három játékos egymásután nem passzolt.

Licitálási példa:

	B	
Y		Z
	A	

A (osztó): pasz. Y: egy kör, B: egy pik, Z: kontra, A: pasz, Y: egy szanzadu, B: pasz, Z: két szanzadu, A: pasz, Y: három szanzadu, B: pasz, Z: pasz, A: pasz.

A játékos az lesz, aki az adunak megmaradt szint (egy szanzadut) először mondta be. Fenti példánál Y.

Ha a kontra után újabb licitálás következik, a kontra hatályát veszti. Ugyanígy a rekontra is.

A licitálásnál más szavakat, mint a trickszámot, a szint vagy szanzadu, kontra, rekontra vagy pasz használni nem szabad.

Mielőtt a licitálás tárgyalá-

sára rátérnék, egy kérést intézek olvasóim közül azokhoz, akik megtisztelnék azzal, hogy rám bízzák bridgetudásuk meg-
alapozását:

Ne olvassák el Leitner Ferenc kitűnő és mindenben helytálló fejtegetéseit a licitálásról és épp oly kevésbé Klinger Pál barátom cikkét, melyben a legszebben elmondja a lényegét Culbertson licitálási rendszerének. Ezeknek a cikkeknek nagyon jó hasznát fogják venni, amikor az én primitív magyarázataim és egy bizonyos gyakorlat, valamint kibicelés után egy olyan fokát érték el a játéktudásnak, mely megóvjá őket a fogalmak és teóriák összezavarásától a cikkek elolvasása után.

Még kevésbé hallgassanak a minden társaságban grasszáló, minden teóriát megvető „helyi nagyságok” saját egyéni metódusait magyarázó szavaira és kritikáira. Ezek csak arra alkalmasak, hogy oly téves irányba tereljék a kezdő játékos játékmódot és gondolkodását, melytől csak esztendők fáradsága, magas tanpénz, ezenfelül sok szidás tudja őket jobb útra vezetni.

A legkevésbé hagyják pedig magukat elragadtatni a fantáziájuk által. Licitáljanak — legalább eleinte — korrektül és főleg konzekvensen azok szerint az általánosan elismert elvek — majdnem azt lehetne mondani: sémák — szerint, melyeket e rovaton belül ismertetek. A A bridgefantázia nemcsak, hogy nem ártalmas, de (mint minden kombinatív játéknál, úgy a bridgeben is) a jó já-

tékhoz okvetlen szükséges magasabb kombinálás, melynek azonban előfeltétele: a helyzet teljesen tiszta meglátása, a saját lapnak és az elhangzott licitálásoknak helyes megítélése. Enélkül a fantázia után való licitálás többnyire veszt, azaz sok bukást hoz a játékosra és partnerére.

Végül arra kérem a tanulni-kívánókat: ne veszítsék el bizalmukat önmaguk és az alkalmazott módszer iránt, ha néhányszor nem sikerül a licitjük. Előfordulhat, hogy a legtökéletesebb licit mellett bukás éri a bemozdót, vagy ellenkezőleg, hogy kevesebbet mondhatott be, mint ami az elosztás következtében a játék folyamán a kártyából kihozható volt. Egyes, minden alapot nélkülözö sike-

res, de esztelen bemozdások — melyek csak a saját és az ellenfél kártyáinak kivételesen szerencsés elosztása következtében voltak megcsinálhatók —, se tévesszék meg őket.

Mint minden kártyajátékban, úgy a bridgeben is vannak a kártyának szélsőjei és előfordulnak abnormisan szerencsés és szerencsétlen elosztások. Ezek semmit sem igazolnak és cáfolnak. A licitálási teória, melyet e rovatban közlések, közismerten kitünö, praktikus játékosok, teoretikusok és bridge-írók évtizedes tapasztalataiból van leszürve és matematikusok valószínűségi számításai által megerösítve. Helyesen és következősen alkalmazva, az esetek nagyobb részében eredményes is lesz. Sz—yi. (Folytatjuk)

J Ö J J Ö N M Á R Ó B Á R Ó K Á R Ó

olyan régen nem láttam, hogy hirtelenében azt sem tudom, hol kezdjem a kérdezősködést.

— Legjobb, ha az elején kezdi, Asszonyom.

— Jól van, ha gondolja, kezdek ott is. Mondja meg tehát mindenekelőtt, mit hallott az idei versenyekről? Mi van a klubokkal? A bridge szezon derekán vagyunk és a nagy versenyekről nem hallani még egy szót sem. Hol marad a KMAC, a Lipótvárosi Kaszinó hagyományos szerencseversenye, mi lesz a Fészek, a MAC és a töb-

iek tudományos párosversenyeivel?

— Szomorúan hangzik, Asszonyom, de a defláció szele, a gazdasági válság shakespearei vihara úgy elsöpörte az idei bridgeversenyeket, mintha itt se lettek volna soha. És hol van egy Prospero, aki fékezni tudná a vihart? Hol a földöntúli erő, amely visszaadná a vállalkozási kedvet ennek a ciklontól sújtott városnak, mezőgazdáinak, iparosainak, kereskedőinek és — bridgeverseny-rendezőinek?

— Báró, engedje meg, hogy

egy könnyet morzsoljak és költői hasonlatai után meghallgassam legfrissebb, lehetőleg nem Shakespeare-korabeli értesüléseit.

— Amint parancsolja. A KMAC-ról azt hallom beavatottnak nevezhető forrásból, hogy fél az esetleges kudarctól. Természetesen nem az erkölcsi siker elmaradásától, erről, ugyebár, szó sem lehet az Apponyitéri fellegvár bridgevezéreivel kapcsolatban, hanem a — deficiittől. Ugyanez az oka, állítólag, a Lipótvárosi Kaszinó március 5-ére tervezett nagyversenye elhalasztásának is, noha a hivatalos kommentárok az influenzajárványra hivatkoznak. A Fészek vegyepáros lovagi bridge-tornájával kapcsolatban, sajnos, komolyabb komplikációkról számolhatok be. Tavaly kétségtelenül a Kertész-utcai művészklub versenye sikerült a legjobban és így joggal elvárhattuk volna, hogy idén is ott mérik össze tudásukat, az első néhány leosztásban pedig szerencséjüket a mi magyar Culbertsonaink, Lenzeink és Lightnereink. A Fészek rendezőgárdája már készenlétben is állott és várta Klinger Pál főrendező riadóját, amikor a Fészek leghivatalosabb hivatalosai Feszty Árpád dimenzióinak megfelelő nagyképpel tiltakoztak az ellen, hogy a sajtóban valami bridge-, vagy

micsoda versenyről essék szó, amikor a nagytekintetű elnökséghez, a nemes választmányhoz, a magas háznagyi hivatalhoz ilyenirányú hivatalos (okmánybélyeggel ellátott, iktatott stb.) megkeresés nem is érkezett! Hát ez ellen muszáj is tiltakozni! Nagy szűgyen, ha egy klubról azt írják a lapok, hogy társadalmi életet él, egzisztál, nem csupán a házait adja el, hanem — horribile dictu — bridgeversenyt is rendez!

— Nem értem a Fészek vezetőit...

— Vigasztalódjék, Asszonyom, vagyunk még jópáran, akik nem értjük őket. (Hiszen bridgegyűlöletük nem ismer határt. Amikor a Fészek kitűnő teamje megnyerte a Zsigmondy-vándordíjat és vitte haza a győzelmi tróféát, a klub elszólásairól ismert, szeretetreméltó, kedves hangadója azzal fogadta őket, hogy nem ér rá az ilyen lom-límet őrizni, vigyék más-hova. Tudva azt, hogy a kitűnő férfiú a gyanúsítást még árnyékban sem tűri, nem merem azt mondani, hogy ő a bridge-ellenzék, azaz helyesebben bridge-ellenzők vezére).

— Látja, báró, az amerikai konzervgyárosok jobban megbecsülik a bridgezőket.

— Azok igen. Meg is van minden okuk rá, mert az ame-

rikai feleség nem ér rá egyebet főzni, ha bridgel, mint konzervet. Jó az is a családnak, csak lapjárás legyen, nem igaz?

Persze, persze...

— De a magyar konzerveknek nem üzlet a bridge. Hol van Pesten az az asszony, hol az a bridge-feleség, aki egyáltalában főzni akar valamit a férjének, gyerekeinek vacsorára, ha délután bridgezik?

— Ahelyett, hogy a női nemmel szemben agresszív megjegyzésekre ragadtatná magát, mondja meg, mi lesz a MAC versenyével?

— Az atléták okvetlenül megrendezik idei versenyüket. Rengeteg nevezőre számítanak. Hogy ki indul, az még bizonytalan. Biztos, hogy a bájos művésznő, szemülnkfénye, bridgebajnok és többszörös díjnyertes — nem indul. De lehet, hogy reábízzák a zsüri összehívását.

Jól van, báró, mint hangos híradó, megtette kötelességét, most még valami érdekes házasságról, válásról, afférről...

— Affér az van, de ne árulja el senkinek, hogy tőlem hal-

lotta. A Vörösmarty-téri előkelő klub bridgeszobájában, ahol csak nemrégiben vesztett kétezer aranypengőt a kitünő ügyvédképviselő szeszélyes hitvese barátságosan játszott egy partiban a nagybirtokos és a cukorbáró. A nagybirtokos németül és magyarul cikkezik devizáról, agrárollóról, kompenzációról és más efajta malacságokról és úgy érzi, hogy ezért az önfeláldozó közszerepléséért tiszteletet érdemel. Bridge közben azonban nem nehéz az ilyesméről megfeledkezni és a cukorbáró meg is feledkezett erről. Alaposan, amúgy Istenigazába' megfeledkezett. A becéző jelző elhangzott. A klub komornyikjai nem hittek a fülüknek. De hitt a nagybirtokos és másnap elküldte megbizottait a több mint szókimondó partnernek.

— Borzasztó, borzasztó, ki sebesült meg?

Az egyik segéd megkarcolta a kisujját, amikor a jegyzőkönyvet írták. Nem történt semmi. Kétoldali sima bell. A szereplők — mindketten a hatvan felé balloghnak — folytatják a félbenmaradt partit.

(Dr. H. Gy.)

PURGO

CSOKOLÁDÉ

**A LEGKITÜNŐRB
HASHAJTÓ**

Meghívó

A Magyar Bridge-Szövetség 1932 április hó 3-án délután 5 órakor tartja ezévi rendes közgyűlését a Királyi Magyar Aut. Club helyiségében (Apponyi-tér 1).

Amennyiben a közgyűlésre a tagok nem jelennének meg határozatképes számban, úgy a közgyűlés április hó 17-én délután 5 órakor lesz megtartva, amelyen a megjelentek számára való tekintet nélkül fog a közgyűlés határozni.

Felkérem a Magyar Bridge-Szövetség tagesületeinek kiküldöttjeit, hogy a közgyűlésen megjelenni szíveskedjenek.

Budapest, 1932 március 15.

Vécsey László sk., főtítkár

Huszár Gyula sk., elnök

A közgyűlés tárgysorozata: 1. Főtítkári jelentés. 2. Pénztárosi jelentés. 3. Alapszabályok módosítása. 4. Tisztikar kiegészítése. 5. Választmány kiegészítése. 6. Számvizsgálóbizottság választása. 7. Indítványok. (Indítványok alapszabályszerűen három nappal a közgyűlés előtt írásban nyujtandók be az elnökhöz.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Darvas Róbert, Budapest. Gratulálunk a feladvány megoldásához. Keresztrejtvény sokakat érdekel. Sajnos, szó- és képrejtvényeit — bár némelyik kitűnő — nem áll módunkban közölni. A kontra nem érvényes. — C. D., Budapest. Legjobbnek tartjuk a „Blue Book“-ot. Szerzője Ely Culbertson. (U. S. A.) — Budapesti előfizető. Minthogy B passzolt, Z be kell, hogy mondjon két treffit. — Oberst Carl Porias, wieni kitűnő bridge-író, „Kontrakt-Bridge-Lizitation nach dem

Aufforderungs- (Forcing-) System“ címen, példákkal illusztrált, igen jó könyvet írt. Megrendelhető nevezettnél, Wien, V, Laurenzgasse 3 cím alatt. Ára 5 osztrák schilling = 3 német márka.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Magyarországon: Egész évre 8 P, fél-
évre 4.50 P, egyes szám ára 80 fillér.
— Ausztriában: Egész évre 13.20
Schilling, félévre 7.— Schilling, egyes
szám ára 1.20 Schilling. — Csehszlo-
vák köztársaság területén: 52 Kč,
félévre 28 Kč, egyes szám ára 5.50
Kč. — Romániában: Egész évre 250
lei, félévre 140 lei, egyes szám ára
30 lei. — S. H. S. királyság területén:
Egész évre 90 dinár, félévre 50 dinár,
egyes szám ára 9 dinár.

Bridge Ujság 3. szám

II. évf.

Rejtvény-szelvény

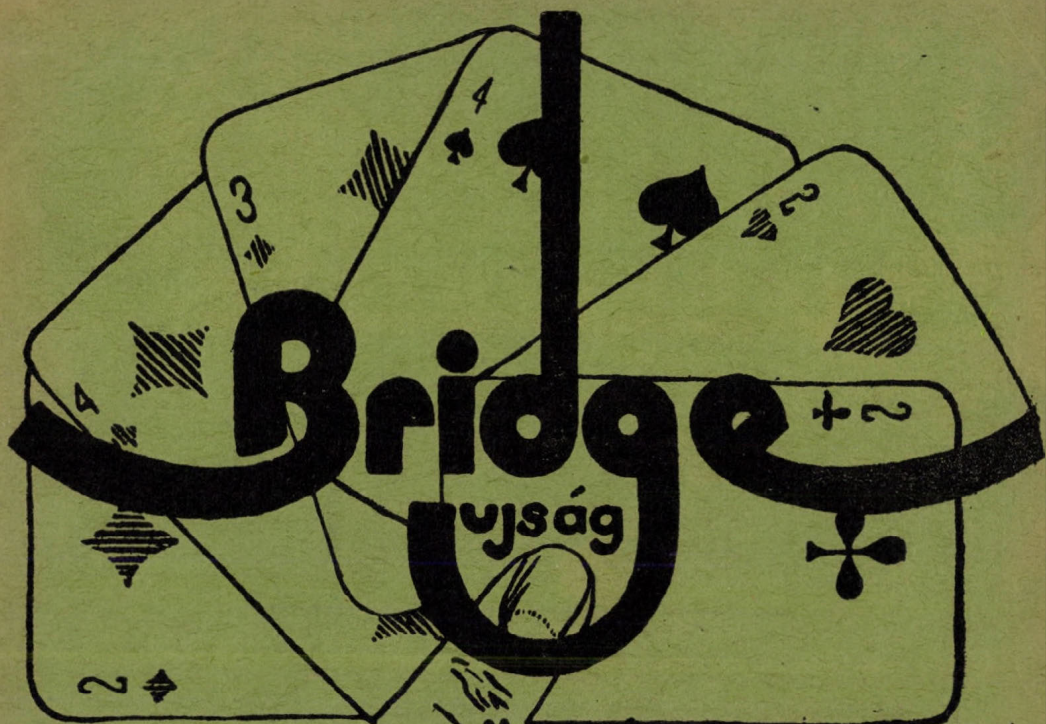
1000
1000
1000
1000

**Magyar
Társaság
Iroda ri.
nyomdája**

A MAGYAR BRIDGE SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

Tartalom:

Első Országos Bridge-verseny — **Celtner Ferenc:** Licitálás a kontrakt-bridgeben — **Nemzetközi Bridge-verseny: Magyarország-Németország** — **Kelefi Andor:** Versenyszerecse — **Levél a Szerkesztőhöz** — „**World Bridge-Olympic**” — **Vécsey László:** A singleton-kérdésről — **Sz-yi:** Bridge-oktatási tanfolyam (V) — **Rejtvények** — **Dr H. Gy.:** Jöjjön már ó, báró Káro — **Krónika** — **Megfejtések** — **Szerkesztői üzenetek**

II. évfolyam

1932 április

4. szám

Megjelenik havonta

Ára 80 fillér

Munkatársak

SZERVICZKY GYÖRGY DR

SZATHMÁRY KÁLMÁN

BUKOVINSZKY PÉTER

FARKAS MIHÁLY DR

FERENCZY GYÖRGY

URBANICS KÁLMÁN

PALKOVICS BÉLA

SZABÓ NÁNDOR

COHEN RAFAEL

VÉCSEI LÁSZLÓ

KELETI ANDOR

KLINGER PÁL

LÉTAY ERNŐ

UJJ GYÖRGY

BRIDGE UJSÁG

FŐSZERKESZTŐ: LEITNER FERENC ♦ FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS
KIADÓ: SZMRECSÁNYI DÁRIUS ♦ SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
HIVATAL: BUDAPEST, VIII, SÁNDOR-UTCA 7. ♦ TELEFON: J. 45-5-10
POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKKSZÁMLA SZÁMA: 17897

ELSŐ ORSZÁGOS BRIDGE-VERSENY

Siker — Krónika — Tanulságok

Az idei húsvéti ünnepeket a bridge-sport foglalta le magának. Mindenki tisztában volt azzal, hogy az utolsó négy-öt esztendőben a bridge iránti érdeklődés hazánkban is óriási mértékben fejlődött. Országos versenyt kellett rendezni, hogy ennek a rohamos elterjedésnek mérete a maga teljes valóságában bontakozzék ki. Főleg azok szalódtak kellemesen, kik azt hitték, hogy nagy bridgeélet csak a fővárosban van. A vidéki városok bebizonyították, hogy úgy a bridgezők száma, mint nívójuk tekintetében, nem maradtak a főváros mögött. Nem kevesebb, mint 32 vidéki csapat, tehát 128 kitűnő aktív versenyző utazott fel Budapestre, hogy a főversenyen küzdjön, előbb egymás között, majd a legjobb fővárosi csapatokkal. A főváros ehhez a számhoz igazodott és a paritás kedvéért ugyanannyi csapattal vett részt a főversenyben. Ennek első napján, húsvét szombatjának estéjén, összesen 256 aktív

versenyző kezdte meg a harcot, megszámlálhatatlan vidéki és budapesti érdeklődő jelenlétében. A főváros bridge iránti érdeklődésére jellemző, hogy a három nap folyamán több mint 1500 néző jelent meg a verseny színhelyein, a Hungária-szálló termeiben.

Az első országos bridge-verseny tehát rendkívüli sikert aratott. Beváltotta a hozzáfűzött várakozást. *Kielégítette teljesen azokat a szempontokat, melyekre a Magyar Bridge-Szövetség ezúttal, az első ilyen verseny alkalmával súlyt helyezett.* A cél, mely e versenyre kitzetett, a várakozásnak megfelelően eléretett. A fő cél volt: a főváros és a vidék bridgezői között a kontaktus létrehozása. Hogy végre megismerjék kölcsönösen egymást és egymás erejét a bridge-sportban. Ez pedig csak ily széles körre kiterjesztett verseny kapcsán volt lehetséges.

A siker elérésében nem csekély része volt a *Színházi Élet*

támogatásának, agilitásának és publicitásának és annak a harmónikus összműködésnek, melyel a *Bridge Ujsággal* együtt, a Magyar Bridge-Szövetség rendezőbizottsága közreműködött.

A főverseny krónikája

Március 26-án este 8 órakor nyitotta meg a versenyt a Szövetség vezérkara élén *Huszár Gyula* elnök. Üdvözölte előbb a vidéki vendégcsapatokat, majd a fővárosiakat a MBSz nevében.

Az első nap külön csoportban küzdöttek a vidéki és budapesti csapatok. Úgy a vidéki, mint a fővárosi csoportból a 12—12 legjobb eredményt elért csapat jutott a vasárnapi középdöntőbe. Vasárnap ez a 24 kitűnő csapat vívta meg három csoportban a harcot, körmérkőzés formájában. Itt 16 csapatnak ki kellett végleg esni a küzdelemből. A nyolc legjobb csapat jutott a főverseny tulajdonképeni végső döntőjébe, mely húsvét hétfőjén bonyolítottatott le. A nyolc csapat a következő:

Az Autóclub—Fészek kombinált timje.

A Lipótvárosi Kaszinó első timje.

A Lipótvárosi Kaszinó második timje.

A Szigetklub timje.

Az Unio Lawn-tennis Club timje.

A Győri Torna Club timje.

A Gundelfingenné-Rohonczy, báró Bergné, Urbanics tim.

A Keleti-Klór—Alpár-Molnár H. tim.

Rendkívül izgalmas és küzdelmes harc után, este tíz órára, két csapat maradt a küzdőtéren. Mégpedig a Lipótvárosi Casino csapata: *Hill Jenő dr, Klinger Pál, Bokor Imre és Hernád István* és a Sziget-Club csapata: *Hausner Károly, Palkovics Béla, Szathmáry Kálmán és Ujj György*. Tekintve a háromnapos szakadatlan játékokozta fáradtságot, közös megállapodás alapján, az utolsó mérkőzés kedd estére halasztott. A végső eredmény szerint *győztes a Lipótvárosi Casino csapata lett* és mint ilyen, ebben az évben védője és őrzője a kitűzött vándorserlegnek. *Második helyezett pedig a Sziget-Club csapata*. Mindkét csapat tagjai *nagy és értékes sportmunkát végeztek*, melynek méltó és érdemteli jutalma volt a *nagyszerű eredmény*.

A főverseny első napján kiesett negyven csapat, vasárnap és hétfőn vívta meg külön versenyét a Magyar Bridge-Szövetség négy értékes díjáért. Ennek győztese az a kiváló csapat lett, melynek tagjai: *Szomjas Györgyné, Demény Aladár dr, Tihanyi László és lovag Taussig György*.

Az országos verseny zsűrije volt: *Huszár Gyula* elnök, *Szabó Nándor*, *Szmrecsányi Dárius*, *Erdélyi Loránd dr*, *Keéry Szántó Imre* és *Láng Ignác*. Oly nevek, melyek garantálói a pártatlanságnak és szakszerűségnek. A háromnapos verseny technikai lebonyolítását minden dicséretet megérdemlő fáradhatatlansággal és szakértelemmel vezette *Vécsey László*.

A verseny tanulságai

Lényegesen kevesebb résztvevő legyen a bridge-sport főversenyének döntőjében! És lényegesen nagyobb súly helyezendő a döntő realitására, vagyis a sportszempontokra! E kettő egymással összefügg, csak együtt valósítható meg. Ez az elmúlt versenyre összefoglaló kritikánk, mely egyben a menteséget is magában foglalja. Célunk nem rekriminálni, amikor a hibákra rámutatunk, mert tudjuk jól, hogy mi volt a MBSz intenciója e versennyel kapcsolatban. De hisszük és reméljük, hogy célja a jövőre nézve egyezik a mi sportszempontjainkkal. Az intenció ezúttal tényleg az volt: tömegeket bevonni a bridge-sportba, mégpedig nemcsak a fővárosból, de főleg a vidékről. Alkalmat kellett nyújtani a vidéki városok játékosainak, hogy minél nagyobb számban jöjjenek fel a döntőre, hogy ne csak egymásközt (a helyi versenyekben), de a többi vidéki és főleg a fővárosi játékosokkal megismerkedjenek és összemérjék erejüket. Azonkívül ez a mód az, mely felszínre hozhat, vagy ki-termelhet ismeretlen vagy lapangó tehetségeket. Itt örömmel regisztráljuk a Győri Tornaklub teljesítményét, melylyel a nyolcas döntőbe verekedtek magukat. Neveikkel még találkozni fogunk.

Természetes, hogy lehetetlent nem követelhetünk. 256 versenyző háromnapos keretbe beszorítva, reális sportversenyt nem bonyolíthat le. Ez a tanulság.

Természetesen a jövőre nézve az országos főversenyek és országos bajnokságok, döntőinek strukturáját úgy kell megalakítani, hogy azok *sportszempontból minél realisabbak* legyenek. Ezenkívül számolni kell az emberi teljesítmények lehetőségeivel a játékidőt illetően. Ily strukturának részletes kidolgozása nem feladatunk. Mi csak a *főbb elvekre* akarunk rámutatni. Eldöntendő kérdés: szabad-e kieséses döntőt csinálni, vagy helyesebb-e a körmérkőzés a bridge-sportban? *Mi a körmérkőzés mellett vagyunk.* Körmérkőzés esetén csoportokat kell létesíteni, de a csoporton belül minden csapat ellen — még körmérkőzés esetén is —, legalább 30 kiosztást kell játszani. Ha pedig a döntő kieséses alapon történik, két csapatnak *kieséses alapon legalább 100 kiosztást* kell játszani, hogy reálisnak elismerhető eredmény adódjék. Természetesen a verseny döntőjébe már legfeljebb az ország 12—16 legjobb csapata kerülhet. A többiek előzetes selejtezőkön esnek ki. A döntő időtartalmát pedig úgy kell megállapítani, hogy egy játékos napi teljesítményének maximuma 60 leosztás. Két napi játék után pedig egy pihenőnapot kell beiktatni. Annak többé előfordulni nem szabad, hogy a versenyzők három nap éjjelnappal szakadatlanul játszanak, mert ez a teljesítményt irreálissá teszi és az általános nívó rovására megy. xx

Ezeket nyomatékosan ajánljuk a MBSz vezetőségének figyelmébe.

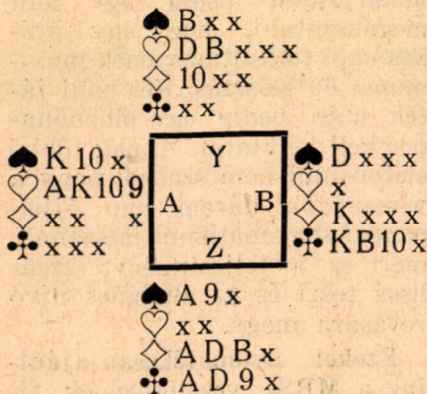
Licitálás a kontrakt-bridgeben

Írta Leitner Ferenc

(Folytatás)

Természetesen fennáll az az ellenvetés, hogy mindaz, ami a pozitív és negatív következtetés eredményeként megállapítható és a felsorolt négy pontban le-szögeztetett, az *egy-szanzadu indítása* esetében nemcsak a licit indító partnere számára világos, hanem ellenfele részére sem képez titkot. Ezt a *hátrányt* azonban *mindenfajtajú* licit megindítása viseli, sőt minden későbbi pozitív licitálás is. Nem kétséges, hogy vég-érvényesen megállapíthatjuk azt miszerint minden elhangzott precíz, pozitív licitálás a partner orientálásának kiszámíthatatlan előnye mellett nem nélkülözi azt a hátrányt, hogy egyidejűleg az ellenfelet is tájékoztatja. Úgy az előálló előny, mint az okozott hátrány mértéke relatív, vagyis esetenként változó. A pozitív licitálás, ha előfeltételei megvannak, önmagában a bridge logikája és

matematikája szempontjából helyes és ha teljesen precíz, hibának sohasem mondható. A *taktika* és a *magasabb sztratégia* szempontjából célszerű voltát és helyénvalóságát mégis az dönti el, hogy az *ebből származó előny* és az *általa okozott hátrány* mértékének egymáshoz való viszonya a konkrét esetben milyen arányban áll. Tény az, hogy az esetek többségében az ütőerő által indokolt *pozitív licitálás előnye nagyobb, mint a hátránya*. El kell ismerni azt is, hogy azon esetek egy részében, mikor a hátrány bizonyult nagyobbnak, ez a tény a véges emberi agyvelővel előre nem ismerhető fel. De igenis van számos alkalom, melynél *ez előre felismerhető* és ennek megérzése már a legnagyobb játéktudás bizonyítéka. Alljon itt egy példa gyakorlati szempontból:

Robber állása:

Mindkét fél mansban 60—60.

Licit:

- A: 1 kör
- Y: pasz
- B: 1 szanzadu
- Z: pasz !!!
- A: 2 kör
- Y: pasz
- B: 2 szanzadu
- Z: kontra

Eredmény: négy bukás! „Z“ az elhangzottakból megtudhatta, hogy az ő partnere egészen gyenge kell, hogy legyen. Bár *négyük közül ő volt legerősebb, mégis szellemesen passzolt* és nem árulta el erejét. Valószínű volt, hogy az ellenfelek, *lévén 60 töredékük*, még egy trikkal tovább mennek. Egymás erejét logikusan túlbecsülik (véletlenül mindkettőjüknek minimumja volt), hogy a hallgató ellenfelekkel szemben a mansig eljussanak. Ez be is következett és ekkor „Z“ teljes biztonsággal kontrázott. Ha ő azonnal megszólalt volna, az ellenfelek elhallgatnak és ő semmit sem tud megcsinálni, mert, mint játékos, aligha jut át az asztalra. Nagy lapjával ő bukott volna. A licitálás magasabb stratégiájában ezt „erőelrejtés“-nek nevezik. Igazi alkalmainak *helyes felismerése és céltudatos alkalmazása* a bridge-tudás egyik legszebb diadala!

Az egy-szanzadu megindítására alkalmas ütőerejű lap eltitkolása nem célszerű. Ismét felmerül a kérdés, mi a partner feladata az egy-szanzadu indítása esetében. Két alternatíva van természetesen. Egyik, ha közben az ellenfél az indító után nem szólalt meg. A másik, ha közben bement valami. Nem nehéz e részben a feladat, mert csak általános irányelveket állíthatok fel, de annál nehezebb a partneré, aki ezeket a gyakorlatban kell, hogy jól alkalmazza. Itt igen fontos a hajszára menő precízitás és különösen az úgynevezett „határesetek“ alkalmával az összes

körülmények figyelembevétele alapján az elhatározás.

Ha az ellenfél nem szólalt meg, az indító partnerét ez ne ragadtassa túllicitálásra. Negatív megszólalás feltétlen helytelen. Tehát az egy szanzadutól való eltérítés csupán azon okból, mert hosszú és túlrövid színek vannak *ütőerő nélkül, rossznak* mondható. *Minden megszólalás pozitívumot jelent.* Ennek, mint minimumnak meghatározása természetesen függ a színelosztástól. Egyenletes színelosztás mellett a partner emeléséhez két pozitív ütés, illetve ennek megfelelő töredékerő kell minimálisan, még *akkor is, ha van már mansrészlet.* Ha longőr van a lapban (ezalatt legalább ötös szín értendő), ez a szín bementendő, ha a színben és a színen kívül van összesen legalább két ütés-erő. *Két longőr* esetén $1\frac{1}{2}$ ütés elég ahhoz, hogy pozitív bementést eszközöljön a partner. Ha a partner történetesen 3 ütést tart kezében, köteles leghosszabb színét, ugorva, bementeni, vagy három szanzadut mondani. Ugrásszerű színbementés esetén az indító és partnere mindaddig folytatják a licitálást, míg a manserejű bementés el nem hangzik. Ha a lap oly erős az indító partnerénél, hogy az indítónál csupán a minimumot feltételezve is, lapjának analízisa alapján a 12 ütést benne látja, azonnal helyes hat szanzadual válaszolni. Az esetben pedig, ha az indítás minimumát feltételezve, a szlemmet nem okvetlen látja ugyan benne, de oly erős, hogy *az esetben igen*, ha a partner történetesen valamivel

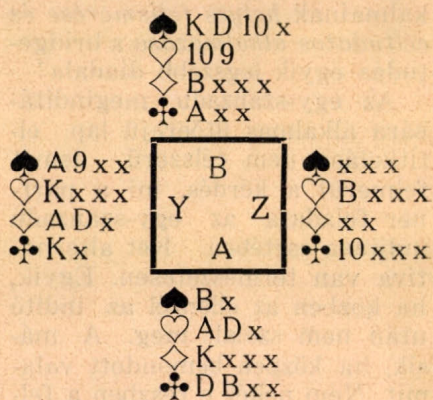

erősebb, mint az indítás minimuma: mondjon négy szanzadut. Ha a partner egy trick indítást a manserejű bemondás fölé licitálja (4 szan, 5 kör, 5 pik), az indító feladata lapjából megállapítani, hogy *minimumra indított-e?* Ha igen, akkor paszoljon! Ha a minimumnál egy ütessel erősebb, ő kell 6 trickel válaszoljon. Természetesen vannak *határesetek*, melyeknél különösen fontos a megítélés biztonsága. Sőt ezek a bizonyos határesetek azok, melyeknél — be kell vallani — a szerencse is szerepet játszik.

A másik eset az, ha az ellenfél az egy-szanzadu indítás után megszólalt. Ebben az esetben a partner feladata általánosságban hasonló a fenti fejezetben elmondottakkal. A pozitív licitálás előfeltételei lényegében ugyanazok. Különbség mégis az, hogy két szanzadut (vagy hármat) csak akkor mondhat, ha az ellenfél által bemondott színben ütése van. Ellen esetben — ha a pozitív licitálás feltétele megvan — helyesebb, ha bemondja leghosszabb színét. Természetesen van itt is egy kivétel: bár ütéstelen az ellenfél színében, a többi három színben oly erős, hogy egész biztosan következteti lapjából azt, hogy indító partnere tartja az ellenfél színét, az ő színei pedig nem alkalmasak a bemondásra, mert egyik sem longór, de ütőerős, akkor emelheti partnerét szanzaduban.

Igen gyakori eset, hogy az egy-szanzaduval indító partner után az ellenfél licitje így hangzik: kontra! Kérdés, mi a feladata ezután a partnernek? 1.

Ha lapja olyan, hogy a kontra elhangzása nélkül paszolt volna, akkor a kontra elhangzása után is tegye ugyanazt! 2. Ha lapja kimondottan színbemondást igényel, akkor a kontra dacára is mondja be színét, éppen úgy, mintha a kontra nem történt volna meg. 3. Ha lapja oly *ütőerős és olyan karakterű*, hogy partnerét *szanzaduban emelhetette volna* az esetben, ha a kontra el nem hangzik, akkor a kontra után ne a szanzadut emelje, se színt ne mondjon, hanem *rekontrázzon!* Ezzel az ellenfelet hozza igen hátrányos helyzetbe, mert oly kényszerlicitációba szorítja, melyre neki, vagy partnerének kitűnő kontrázási alkalmak lehetnek. Ez áll különösen akkor, ha az ellenfél belben van. Alanti szép példa igazolja ezt:

Robber állása:

Mindkét fél belben 0—0.

Két asztalnál azonosan kiosztva játszották egy versenyen.

Licitáció a következő volt:

I. asztal:

A: 1 szanzadu.

Y: Kontra.

B: Rekontra!!!

Z: Pasz.

A: Pasz.

Y: 2 pik.

B: Kontra!!

Mindenki paszol.

II asztal:

A: 1 szanzadu.

Y: Kontra.

B: 2 pik??

Mindenki paszol.

Eredmény: I. asztalnál Y—Z vonal kontrázva 3 bukás. II. asztalnál A—B vonal 1 bukás, kontra nélkül. Mindkét asztalnál ugyanaz a csapat a két ellenkező vonalon 2 piket játszott és bukott. A licitáció súlypontja B-n nyugodott. A második asztalnál *B 2 pik bemondása volt helytelen és célszerűtlen, mert a helyes bemondás az I. asztalnál B rekontrája volt, mellyel az ellenfeleket a biztos bukásba kergette.* (Folytatjuk)

Nemzetközi bridge-verseny

Magyarország—Németország

A M. B. Sz. megállapodott a német Szövetséggel, illetve annak képviselőjével, *Kurt Bendix* úrral, aki a *Bridge-Welt* főszerkesztője, egy magyar—német országok közötti mérkőzés megtartására nézve. A mérkőzés részletes feltételei még megállapításra várnak, de az időpont sürgönyváltás útján már leszögeztetett.

Április 30-án délután kezdődik a nagy nemzetközi csata *Berlinben*. A versenyben úgy német, mint magyar részről egy-egy négyes csapat áll ki. A küzdelem valószínűleg *160 kiosztásra* megy és kb. négy napig fog tartani.

A M. B. Sz. válogató bizottsága már kijelölte a *tíztagú ke-*

retet, amelynek sorából a M. B. Sz. választmányának megbízásából *Szathmáry Kálmán* szakavatott keze fogja a kiküldendő *öt versenyzőt* kiválasztani. A keret tagjai a következők: *Cohen Rafael, Farkas Mihály dr, Ferenczi György, Hilb Jenő dr, Keleti Andor, Klinger Pál, Klór László, Leitner Ferenc, SzerVICZKY György dr és Ujj György.*

Ez lesz az első nemzetközi sportmérkőzés, melyben a M. B. Sz. hivatalos kijelölésében magyar reprezentatív csapat résztvesz.

A Magyar Bridge-Szövetség, de az egész világ bridgezői április 30-án Berlin felé fognak tekinteni...

Versenyszerencse

Irta Keleti Andor

A játéktudás a bridgező fegyvere, ami nem adatott meg mindenkinek; a szerencse igen. Az egyiknek sűrűbben, a másinak ritkábban. Ha ebbe beletörödni lehetne, nem is volna érdemes a szerencséről, jobban mondva a szerencse-motívumokról egyáltalán beszélni.

A bridge-játéknak ez a főérdekessége. Természetes tehát, hogy a véletlenre bízott kiosztások hol az egyik, hol a másik, esetleg csak az egyik játékos javára szolgálnak. Ezek a momentumok, melyek a lapjárással függnek össze, a játék szépségének megítélése szempontjából elvileg jelentéktelen tényezők, hiszen egyforma élvezettel lehet ellenjátékot játszani és fölvevő-játékot is. Itt a szerencse csak az anyagi eredmény tekintetében fontos és ez az oka, hogy mindenki a jó lapért drukkol.

A szerencsetényezők nem is a lapjárás tekintetében okoznak gondot, hanem a kijátszásban. Még a leggondosabban és lehetőség szerint legtökéletesebben licitált parti sorsa is nagyon sokszor a lapelosztáson múlik. Általánosságban az ellenfelek lapjait, illetve azok elosztását nem ismerjük és látszatra csak a véletlenül múlik, hogy azt helyesen találjuk el és esetében sikerrel operáljunk, vagy nem, s akkor megbukjuk a bemondást. Ez azonban rendszerint csak látszatra van így, mert éppen a jó játékos előnye és ez tudásának egyik tényezője, hogy a már lefolyt licitálási és kiját-

zási momentumokból a lapelosztásra többé-kevésbé logikusan következtet és ebből eredményt produkál. Abból a tagadhatatlan feltevésből kiindulva, hogy minden bemondásnak és kijátszásnak értelme van és ez mindig egy gondolatot lepez, minden játékos igyekszik ezt kitalálni, bizonyos, hogy ez a jó bridgezőknek jobban sikerül, hiszen éppen ezért jó játékos. Így hát nagyon sokszor vagy legtöbbször elég támpont szolgál az elosztás szupponálására.

A rendes körülmények között a pénzjátékban egy megnyert vagy elvesztett leosztásnak nincs is különös jelentősége, legfeljebb arról van szó, hogy sikerül-e a következő leosztásban, vagy leosztásokban, megnyerni a robbert, hiszen ilyenkor a bukással járó veszteség jelentéktelen. Csak ha ténylegesen elvesz a robber, volt lényeges az a játszma, mellyel esetleg meg lehetett volna nyerni.

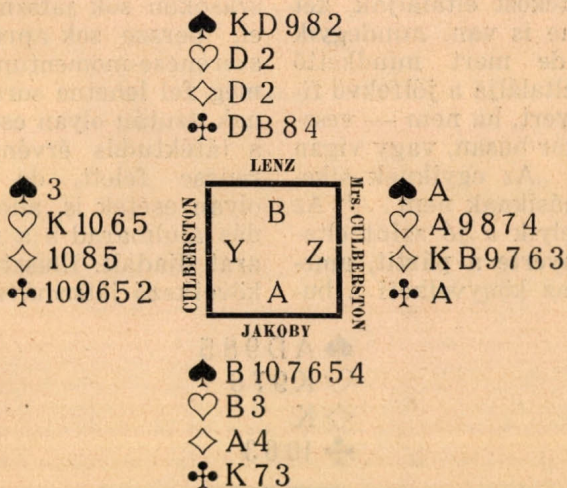
Döntő fontossággal bír ellenben a kiosztott-lapos csapatversenyeken, ahol az egyes játszmák értékelése egy-egy elosztással, annak poéneredményével végződik. Az a világáramlat, mely a bridgejátékot a sporttal óhajtja egy nívóra emelni és a versenyzéssel erőpróbának teszi ki, aktuálissá teszi s mindenkit, aki ilyen szempontból a bridgeel foglalkozni kíván, arra kell, hogy készítse, miszerint bátran és nyíltan szembenézzen azal a kérdéssel, mekkora a szerencse szerepe és egyáltalában

a szerencse-motívumok mennyisége alkalmassá teszi-e a bridget, hogy reális bázis legyen a játéktudás különbségének bizonyítására?

A kérdés első része, bármennyire sajnálatos is, tagadhatatlan tény. Szerencse-motívumok vannak és nagyszámmal vannak. Különösen érezhető ez a Portland-bridgeben, ahol a szlem-licitek következtében a

kockázat már esetleg egyetlen ütésre megy, amely az egész parti sorsát eldönti. A plafonban mans feletti ütések kockázata csak a szürtrickek számára nézve jelentősek, bár tagadhatatlan, hogy igen sokszor éppen a partit eldöntő egyetlen ütésen fordul meg minden. Dokumentáljuk ezt az alanti leosztással, melyet a Lenz—Culbertson-mérkőzésen játszottak:

B passza után, Z egy körrel indított, melyre A két pikket mondott (nyilvánvaló blöff), Y passzolt, B három pikkre emel, Z négy kárót licitál, melyre A passzol, Y négy kört mond. B és Z passzol, A négy pikket mond (?), Y öt kört, A öt pikket, melyet hosszas megfontolás után Z kontráz. (Jacobi veszélyes bemondása, majdnem a szlembemondást eredményezte. A lepasszolt manset mentette három bukással, tehát 1000 ponttal, de végződhetett volna hat körrel vagy hat káróval is, mert a leosztásban a szlem benne van.)

Ebben a játszóban a káró-elosztáson múlik a szlem sikere. A plafonban ez legfeljebb egy szürtrick kérdése, de Portlandban az egész eredményt eldöntő tényező lehet. Tegyük fel, hogy az egyik pár nem licitál szlemmet, a másik igen. Az eredmény teljesen az elosztáson dől el, a szerencsén és nem a tudáson. De tegyük fel, hogy mindkét pár szlemmet licitál, ebben az esetben is teljesen függetlenül a játéktudástól, az egyik megcsinálhatja, a másik megbuktathatja és ezzel oly nagyarányú különbség képződik, ami esetleg behozhatatlan

előny, illetve hátrány lehet az egész mérkőzésre.

Azok a partik, melyeknek sikere a többféleképpen adható impasszoktól függ, alkalmatlannak a versenyzésre, akár az úgynevezett kétoldali impasszon, akár azon múlnak, hogy több színben kell választani. Aki eltalálja a kedvező színt, tempót nyer és ezzel győz. Különösen adunélküli játéknál lehet ez fontos. A játékos eltalálja, két hosszú színe is van, mindegyik elegendő, de mert mindkettő gáblis, ha eltalálja a jólfekvő figurát — nyert, ha nem — veszített. Ilyenkor búsan, vagy vígan énekelheti: „Az egyiknek sikerül... a másiknak nem...“ Az a pár, amelyik a jó színt eltalálta, megnyerte a pártit, amelyik nem, az könyvelheti a bu-

kást. Egyik sem múltott tudáson, csak szerencsén.

Természetesen ezek és az ilyen partik szerencsére elég ritkák és ha előfordulnak is, nem oly sűrűn, hogy lehetlenné tegyék a versenyzést. Sikere lehet hazárd bementásoknak, ha az ellenfelek — igen sokszor beválik — nem jönnek rá a hiányzó színre. Kellemes vagy kellemetlen indító-kijátszásokon sok játszma sorsa dől el, persze sok apróbb-nagyobb szerencse-momentum van, amit még fel lehetne sorolni. Akadnak azután olyan esetek is, ahol a játéktudás érvényesül a szerencse felett, de ellenkezően, olyan esetek is, ahol a játéktudás alulmarad s a rossz játék arat diadalt. Illusztráljuk ezt a következő játszmaival:

♠ A D 9 8 5
♥ K 9 7 6
♦ K
♣ 10 6 3

♠ B 7 6 4 2
♥ 8 5
♦ D 10 6 4 3
♣ B

	B	
Y		Z
	A	

♠ K 2
♥ 10 3
♦ A B 7 5
♣ D 9 8 4 2

♠ 10 3
♥ A D B 4 2
♦ 9 8 2
♣ A K 7 5

B indít egy pikkel, Z két treffjére A három adunélkülit mondott, melyet mindenki lepasszolt. (Licit nem mondható helyesnek.)

Y a treff-búbbal indul, melyet A az ásszal üt, nyolc ütése van,

a kilencediket kell keresnie. Gyenge játékos a pik impasszra játszik és ha az sikerül, jó, ha nem legfeljebb megbukik. A jó játékos előbb lejátsza az öt körütést és az ellenfelek dobásaiból következtetéseket von le.

Y két kárót és egy pikket, Z két kárót és egy treffet dobott. A kárót hívott, melyet Z ütött és visszahívott kárót, Y lejátszotta magas káróját és pikket hívott. A felvevő beütött az ásszal, visszahívott pikket és kényszerítette Z-t a treff hívásra. A játszma a játéktudás diadalát mutatja, sőt azt is bizonyítja, hogy a szerencsét legyőzi a játék. Igen ám, de ha a pik király mégis Y-nál lett volna (ami teljesen valószínűtlen, hiszen akkor Z nem a káróit, hanem a pikjeit dobta volna), a gyenge játékos a pik impasszal eredményt ér el és a jó játékos megbukik. Ilyen esetekben önkéntelenül felmerül a kérdés, hogy tanácsos-e jól játszani s nem inkább az impassz-játékhoz folyamodni, mert a másik pár eredményéhez viszonyítva, nem lesz különbsége. Elvégre a bridgekombinációnál természetes, hogy a legszebb elképzelés is balul üthet ki.

Ezek után jogosnak látszik az a megállapítás, hogy a szerencse szerepe oly nagy a játékban, miszerint azt sportszerű küzdelmekre alkalmatlanná teszi. Hogy ez mégsem áll meg, azt azzal lehet elfogadhatóvá tenni, ha a versenyeket igen *nagyszámú leosztásokra* rendezik, mert ezek a szerencsemomentumok eloszlásába is bizonyos természetes rendszert visznek, hol az egyik, hol a másik fél oldallán merülnek fel és így végeredményben majdnem kiegyenlítődnek. A Culbertson-Lenz-mérkőzésen körülbelül 800 leosztást játszottak és a verseny statisztikája megállapította, hogy a

lapjárás kiegyenlítődött. Általában a nemzetközi versenyeken is mintegy 200 leosztást szoktak játszani. (Angol-osztrák verseny.) Ilyen nagyszámú kiosz-

---

Rex

Standard

**5 + 1 csöves
HÁLÓZATI
EURÓPAVEVŐ!**

tás esetén a tudásnak módja van a szerencse szerepét csökkenteni. Kevésszámú leosztás nem lehet bázisa komoly versenynek. Ez lehet érdekes szórakozás, lehet bridgetársadalmi esemény, lehet jó propaganda, esetleg jó üzlet, de semmiesetre sem erőpróbája a játéktudásnak.

Nem segítenek ezen a mester-ségesen összeállított, előre elrendezett lapok sem, tudva azt, hogy minden leosztásnak rejtelsei vannak, oly mértékben befolyásolja a játékot, hogy azt probléma-fejtéssé teszik, ami pedig nemcsak nem célja, de épp ellenkezője a bridgejátéknak. Nincs tehát más módja a reális eredmény elérésének, mint nagyszámú leosztású versenyek rendezése.

Kedves Szerkesztő Úr . . .

A „Nők és a bridge“ című cikkükre, úgy látom, ismerve a nők pszichológiáját, eltalálta, hogy válaszokat fog kapni. Mint gentleman szerkesztő, már előre udvariasan megígérte azoknak közlését. Ám lássuk!

Köszönöm a női bridgejátékosok nevében mindazt a sok szépet és jót, amit rólunk a cikk szerzője írt. Köszönöm a jó tanácsokat, a kifogásokat is, de egy és másban más véleményem van. Ezer bocsánat és mea culpa, hogy meg merem írni éppen a kitűnő Bridge Ujságba, hogy én ellenkezőleg azt tanácsolnám a nőknek, ne tekintsék életecélnak, ne vegyék vészes komolyan, ne vesztegessenek anynyi energiát és időt e divatos kártyajátékra. 1932-öt írunk — a háború által okozott gazdasági összeomlás legsúlyosabb idejét éljük. Nemcsak minden energiájára, minden idegszálára szükség van, hogy a súlyos viszonyok között teljesíteni tudja kötelességét, mint feleség, anya, gyermek vagy testvér. Ki kell neki találni, hogy az életstandard redukálásával hogyan vezesse háztartását, hogyan tartsa fenn férjében, hozzátartozóiban a munkakedvet, hogyan nevelje a gyermekeit erre a küzdelmes életre . . . Uraim, önök igen kevesen látják be, hogy ez egész embert kíván, kártya és egyéb divatszenvedélyek nélkül.

De ne ijedjenek meg, nem akarom kedves partnernőiket végleg lebeszélni a bridgejátékról. Némi kajánsággal szöge-

zem le, hogy azért önök e játékban is — mint minden egyében — nem akarnak lemondani a női partnerről, különösen, ha az csinos és fiatal. Boldogult Rákosi Jenő mondta egyszer, hogy a világ legnagyobb jótévői közé tartozik az, aki a kártyajátékot kitalálta. Hogy Rákosi Jenő kártyázott? Nem halotta ezt soha senki. Pedig a szerkesztőségben, otthonában, az íróasztalán mindig ki volt rakva egy-egy „patience“. Ha munkájában, gondjaiban kifáradt, teljes kikapcsolást, pihenést és felfrissülést talált egy-egy komplikált és egyben szórakoztató figura kirakásában.

Ha ezért, és csakis ezért kártyázunk, igazunk van s jól tesszük, ha bridgezünk — kellő mérséklettel.

Sokfajta bridgező nőt ismerek, van aki szenvedélyes játékos, hogy ez-e a szimpátikus fajta, azt nyílt kérdésnek hagyom. Van, aki csak a divatot követi, van, aki a nemlétező zsebpénzét igyekszik a nyereséggel pótolni. Remélem, a többség l'art pour l'art játssza ezt a szellemes és szórakoztató társasjátékot. Mert a bridge elsősorban társasjáték, ezért kell mindenképpen tekintettel lenni a partnerre. Ezért kell a nőknek kedvesen, jókedvűen és tőlük telhetőleg jól játszani. A jó bridgejáték egyike a legtágabb és agyonmagyarázott fogalmaknak. A kártyajátékhoz tehetség kell, a tehetség pedig adomány és nincs egyformán szétszórtva.

az emberek között. Miután azonban a kártyázás mégis csak játék és szórakozás, nem lehet a kevésbé tehetségeseket, sőt a tehetségteleneket sem kizárni belőle.

Ha bárki is leül pénzben kártyázni, számítania kell veszteséggel is. A kezdő bridgezőknek azt ajánlanám, hogy ezt az esetleges és mosolyogva tandíjnak nevezett veszteséget szánják előre arra, hogy egy jó bridge-tanártól leckét vegyenek. Akkor biztosan többen lennének a kellemes hölgyjátékosok.

Az összeálló játékosok beosztását a vendéglátó háziasszonynak kell magától értetődően és kedvesen elintézni és mindenki szívesen fog eljárni bridgenapjaira. Nincs kellemetlenebb látvány, mint mikor a vendégek félrehívják a háziasszonyt és elég hangosan suttogva tudtára adják, hogy ezzel vagy azzal nem játszanak, mert... Az össze nem illő játékosok asztala a leghangosabb és ezekre mondhatta egy kis Bandika: „Anyukám, én nem akarok megtanulni bridgezni, mert annál mindig veszekedni muszáj!” Dehogy is muszáj! ha tudjuk, hogy ki kivel szeret játszani, kinek a játéktudása illik össze. Az elsőrangú játékosok közismertek, a többiek tudásával akár játékban, akár kibicelés címén ismerkedjék meg, aki bridgere hívja vendégeit és erre ideje van. Az idő! Ez az, ami csak úgy repül a bridge izgalmai közben. Mégis soknak találok, hogy a délután öt-hatkor kezdődő játék, uzsonna-vacsora címén éjfélutánig is elhúzódik. Ilyenkor te-

lefonál X-né haza, hogy a gyermekeknek csak adjanak vacsorát, le is fektethetik őket, ő majd hazajön később. Vagy Y-né, választ se várva, bájosan csicsereg a telefonba: „Apuci, rögtön jövök, csak még egy robber!” Aztán éppen ez a huncut robber tart el másfél óráig, mert Anyuci mégis csak ideges és mindent elront. Azt is látom, hogy vannak alkalmak, amikor a nők a kelleténél többször vesznek elő puderes, rúzsos, tükrös dobozukat, bridge közben pedig mellőzik ezt. Nagy kár ám, mert akkor észrevennék, a késői órákban, hogy arcuk fáradt, jó lenne hazamenni. A játékukról partnereik már régen észreveték ezt.

Szóval bridgezzenek a nők, mértékkel, kedvesen, kellemesen, amíg szórakozás. Amint munkává válik, hagyják abba, hiszen munkát lehet értékesebbet, hasznosabbat találni. Ha kevesebb ideig, de kellő figyelemmel, frissen, vidáman fognak bridgezni hölgyeink, a szigorú férfiak szívesebben fognak velünk játszani.

Megsértődni pedig sohase sérődjenek meg a hölgyek — még bridgeviccektől se — bármiként korholják vagy oktatják őket. Vegyék egy kedves mosollyal tudomásul a mindentudó partner leckéit, igyekezzenek a jobb játékos tanácsait követni — és — hallgassanak. Már aki tud. Mert ez egyike a legszebb, de legritkább női tulajdonságoknak. Én se tudok hallgatni — azért írtam. Szívélyesen köszönti

Gisèle

„World Bridge-Olympic“

A „Bridge Association“, New-York, versenye Budapesten

Ápr. 1-én az egész világon lejátszották ugyanazt a tizenhat kiosztást. A kiosztások előzetesen az úgynevezett gém-kapitányok kezéhez jutottak, akiknek feladata volt a verseny helyi rendezése. Budapesten a Fészek Club bocsátotta győnyörű nagy termét rendelkezésre a verseny céljára. A gémkapitány *Szabó Nándor*, a MBSz alelnöke volt. Segítőtársa a verseny előkészítő munkájában *Klinger Pál* volt. A verseny előkészítése, technikai rendezése és levezetése minden dícséretet megérdemelnek. A résztvevők és nézők egyhangú megállapítása szerint *mintaszerű* volt.

Nyolc asztalnál 16 pár vett részt. A versenyeredmény megállapítása szempontjából érdekes és figyelemreméltó újítást alkalmazott az amerikai főrendezés. Nem íratott a pontszám eredmény. Ezzel szemben az eredmény táblázatra felvezetendő volt, minden, az illető asztalnál elhangzott licitálás, annak pontos sorrendjében; továbbá az indító kijátszás és a kiosztás lejátszása után az elért ütésszám. Ez azt jelenti, hogy a főrendezők előre megállapították e tizenhat kiosztás mindegyikében az összes helyes licitációkat és az elérendő eredményt. A helyi győzelem tehát azoké a pároké, akik ezen előzetesen megállapított eredményeket legjobban megközelítették, illetve legtöbbször elérték.

Ez az elgondolás *ideális és el-*

vileg a legtökéletesebb. Természetesen a gyakorlatban csak ily kisszámú kiosztás esetén vihető keresztül. Egy elkövetett *nagy hibát* azonban máris *megállapíthatunk*, mely éppen az *elv rovására* megy. Elmaradt ugyanis a játszma egész menetének feljegyzése. Ezek szerint soha sincs igazolva a feljegyzés alapján az, hogy az elért eredmény a *játékos érdeme-e és nem-e az ellenjáték hibája.* Sőt sokszor lehetséges pro és kontra hiba is. Ennek megállapítása pedig nemcsak nem közömbös, hanem éppen az *érdekes és nehezebb játszmáknál nagyon is lényeges.* Teljesen téves feltevés az, hogy az indító-kijátszás már eldönti a lejátszás menetét. Sokszor igen, *de mégtöbbször nem!* A játék további folyamán, valahányszor az ellenfél ütéshez jön, módjában van jól, kevésbé jól, vagy rosszul játszania. A játékos helyes vagy helytelen játékára pedig az eredmény feljegyzése semmi biztos garanciát természetesen nem nyújt.

Olyan bridge-szakértő nincs, aki megmagyarázni, vagy csak megérteni is tudná, hogy a lejátszás helyességének megítélésére csupán az első kihívás fontos, a többi tizenkettő pedig teljesen mellékes volna. A győztesek megállapítása tehát helyes elvi elgondolás alapján történik, de gyakorlati szempontból az *elv pongyolán, sőt felületesen vitetett keresztül.*

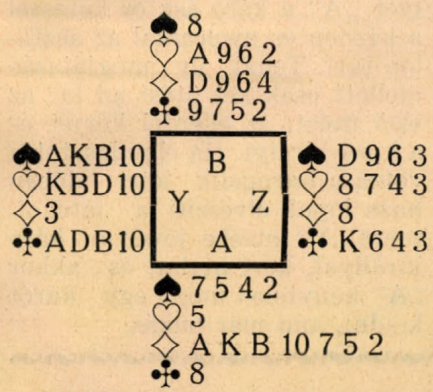
Ennél sokkal célszerűbb lett volna *őszintén megmondani: ez*

csupán licitálási verseny! Az győz, aki legjobban licitált! Akkor pedig elég lett volna leírni a licitálás menetét és teljesen felesleges az indító-kijátszás és az elért ütésszám!

A kiosztások olyanok voltak, melyek visszatükrözik e verseny főerényét és nagy hibáját. Csaknem valamennyi kitűnő, mint licitálási feladat. És nem egy ragyogó példát láttunk a licitálási készség próbájaként. Kijátszás szempontjából — egykét kivételtől eltekintve — részben primitívek, részben szerencse-momentumokon épülnek fel. Olyat, melyben az ellenjáték diadalmaskodhatik, egyet sem találtunk.

Sajnos versenyeredményt még nem áll módunkban hozni, mert még nem jött meg a főrendezés eredménypontozása. Addig is álljon itt néhány példa, mely érdekes a licit szempontjából.

Robber állása: mindkét fél bellben 0—0. Osztó: Y.

Véleményünk szerint a helyes licit a következő:

I. alternatíva: Y: 2 pik, B: pasz, Z: 2 szanzadu, A: 3 káró, Y: 3 kör, B: 4 káró, Z: 4 pik,

A: 5 káró! Y: kontra, B: pasz, Z: 5 pik!! Mindenki passzol.

II. alternatíva: Y: 1 pik, B: pasz, Z: 1 szanzadu, A: 3 káró!! Y: 4 kör! B: 5 káró! Z: 5 pik. Mindenki passzol.

Eredmény: Mindkét esetben Y—Z-vonal egy bukás. A kiosztás a licit szempontjából a legszébbek egyike volt. A nagy támadó lap Y kezében van, aki egymaga manserejű lapot tart kezében, feltéve, valamelyik színben az adutámogatást partnerénél. Z úgy körben, mint pikben támogatja Y-t és a 4 trick benne is van lapjukban. Igen ám, de A és B aránylag gyenge-ütőerejű lapja rendkívül alkalmas a védekezésre, sőt kiderül, hogy az igen olcsó (legfeljebb egybukásos), mentésnek szánt 5 káró (!) benne van a lapban! Z kénytelen, dacára, hogy partnere nagy erőt árult el, menteni 5 pikkal, a gyengelapú ellenfelek szerencsés találkozását. A licit súlypontja A-n és Z-n nyugszik. Ezzel szemben Y feladata egyszerű a nagy lap kihasználására. Ügyszintén B számára sem probléma, partnerét a káróban kötelelességszerűen egyszer emelni. A-nak feladata a látszólagos mentés 5 káró bemondásával, amit azért kell, hogy megtegyen, mert biztosan számíthat partnere szingli-pikjére, vagyis kis pikjeinek partnere aduival való értékesítésére. Z viszont akkor áll a helyzet magaslatán, ha partnerét kiemeli az 5 káró kontrából és átmegy az 5 pikre. Ezt azért kell hogy tegye, mert hosszú partnere mindkét színben, miáltal csökkenti partnere ütési valószínűségét e színekben. Az 5 pik megcsinálása nem

kilatástalan, de mindenesetre minimális kockázattal jár.

	♠ D 5 4										
	♥ 5 3 2										
	♦ 10 8 5										
	♣ D 9 4 3										
♠ B 9 6 3	<table border="0" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr><td></td><td>B</td><td></td></tr> <tr><td>Y</td><td></td><td>Z</td></tr> <tr><td></td><td>A</td><td></td></tr> </table>		B		Y		Z		A		♠ 8 7 7
	B										
Y		Z									
	A										
♥ A K 9 6		♥ DB 10 8									
♦ K 6 4		♦ B 9 3 2									
♣ 8 5		♣ 7 2									
	♠ A K 10 2										
	♥ 4										
	♦ A D 7										
	♣ A K B 10										
	6										

Osztó: A. Robber állása: mindkét vonal bellben.

Véleményünk szerint e kiosztásnál a helyes licitáció: A: 2 treff, Y: pasz, B: 2 szanzadu, Z pasz, A: 3 pik! Y: pasz, B: 4 treff! Z: pasz, A: 5 treff!

„A lapja teljesen kimeríti a 2 treff-indítás előfeltételeit. „B“ gyenge lapjával, bár a treff neki kedvező, mégsem jogosult pozitív emelésre, hanem csak a 2 szanzadu válasz feleletre. Ezután „A“, miután partnere válaszából tudja, hogy nincs pozitív lapja, nem felelhet mans-erejű bemon-dással, mert nem tudhatja, hogy az ő hosszú színei mennyire kon-veniálnak a partnernek. Kétsze-res esélyt nyer, ha nem ismétli

meg a treff-licitációt, hanem be-mondja másik színét. Erre „B“ köteles négy treffet mondani, mellyel jelzi, hogy csak itt lehet a mansot keresni. (Szlem-licitról már nem lehet szó, miután elő-ször gyengéséget jelzett). „A“ természetesen helyes, ha be-mondja az öt treffet. Bár lapja szerint nem egészen biztos an-nak megcsinálása, de valószínű. Bukási kockázata pedig minimá-lis. A kijátszásban az a szép momentum van, hogy „A“, mi-után kétszer aduzott, az aszta-lról meg kell hogy hívja a harma-dik kört és haza lopja. Ez azért fontos, hogy miután pikjeit is végig hívta és a negyedik piket az asztalon kis aduval lopta, onnan káró 10-est hív (az ellen-fél fedí a bubbal), ő dámával fedí és kiadja az ütést „Y“ káró királyának: az már csak kárót hívhat (lévén a kör „elli-minálva“) abba a villába, mel-lyet „A“ a káró ász és hetessel a kézben és nyolccassal az aszta-lon tart. Tehát ily megjátszás mellett csak két ütést ad ki: az első ütést, az ellenfél körjét és a káró királyt. Ha elmulasztotta volna a harmadik kört időben haza lopni, elveszíti a játékot, mert „Y“ ütésbe jöven a káró királlyal, kört hívhat és akkor „A“ kénytelen még egy kárót kiadni, ami már bukás.

*Dajmon
er hon
(a) elin
reklam
dupla b
ingamul
is megvan
(b) 10
reklam
is jitelhet
A megvan
A-et yan
Kaj jir
b-t doha
a gntal-
nat -*

SZENT ISTVÁN PORTERSÖR

POLGÁRI
SERFŐZDE

KIVÁLÓ KÜLÖN-
LEGESSÉGE

A singleton-kérdésről

Írta Vécsey László

Egészen különös és állandó babonája a bridgenek, hogy a felvevő, ha ellenfele bementett színéből *singletonja* van, a lapját valamilyen titokzatos miszticizmussal többre értékeli. De nemcsak kezdő játékosok hibája ez, hanem igen gyakran látjuk gyakorlott játékosoknál is. Hányszor voltam fiutanuja súlyos bukás után elhangzott megjegyzésnek: „Muszáj volt tovább mennem, hiszen singletonom volt az ellenfél színéből“.

Jogos és természetes, ha a tábla veszélyes állása esetén az a gondolatunk, hogy miután mi rövidek vagyunk az ellenfél színében, az ellenfelünk hosszú, és a licitálással tovább megyünk, még akkor is, ha bukásra van kilátásunk, csakhogy mentsünk. Viszont nem bizonyos az, hogy ha mi rövidek vagyunk az ellenfél színében, hogy nem-e hosszú a partnerünk. Sőt az a valószínűség, hogy minél kevesebb van nálunk, annál több lehet a partnerünknel.

De nem ezen nézőpontból kívánom a kérdést megvilágítani. Csak az olyan esetekkel foglalkozom, amelyekben a játékos csak azért folytatja a licitálást, mert éppen *singletonja* van, s ugyanazon lappal nem licitálna,

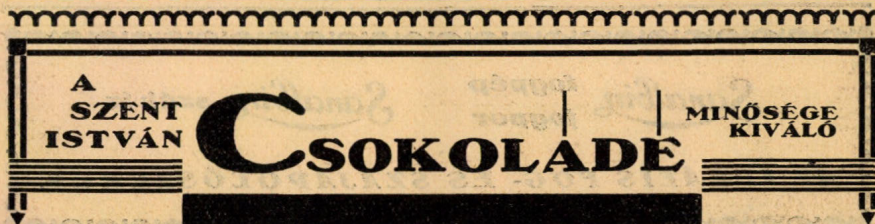
ha két-három lapja volna az ellenfél színéből.

Lássuk a következő példát: A lap P. 8; C. A K D 8 7 4; K. B 5 2; T. D 4 2. A játékos „egy kört“ mond be, ellene piket mondanak, ő „két kört“ licitál, majd két pikre a partnere megszólalása nélkül is bementja a „három kört“. Miért vajjon? Mert *singleton* pikje van!

Valamilyen titokzatos érzéssel túlértékeltte a lapját, holt az a *singleton* következtében nem ér többet. Feltéve, hogy egyik ellenfélnél sincsen négy kör, úgy a lap, ha kör az adu, hat ütést ér és semmivel sem többet, a *singleton* egy ütessel sem erősíti.

Változtassuk meg egy kevéssé a lapot: P. 8 9 7; C. A K D 8 7 4; K. B 5; T. D 4. Megint csak hat ütést ér a lap, ha kör az adu. De míg az első esetben a játékos bementja a „három kört“, a másodikban nem teszi. A *singleton* volt, amelyik félrevezette.

A helyzet az, hogy rövidség, vagy *shikane* az ellenfél színéből gyakran nem erősíti, hanem gyengíti a felvevő lapját. Minden aduval csak egyszer lehet ütni s valahányszor az ellenfél rövidítési szándékkal lopat, azt

ütjük, amit amúgy is megütötünk volna.

Egészen másképpen áll a helyzet, ha singleton a néma (dummy) lapjában van. Ha a néma shikane az ellenfél színében, úgy az első hívásnál lothatja és ez annyit ér, mintha ássza volna e színből.

Hányszor nem ismeri fel egy-egy játékos ezt a helyzetet! Hányszor mulasztja el azt, hogy partnere bemondását emelje, holott a rövidség vagy a shikane az ellenfél színeből legalább annyit ér, mintha ászt és királyt hozna. Holott teljesen ütéstelen lap esetén is, ha négyöt aduja van és shikane egyik színből, ez jogot ad arra, hogy többször is emelje a partnere bemondását. Vegyük az alábbi példát:

♠	9 8 7 5 4 2												
♥	—												
♦	3												
♣	8 7 6 5 3 2												
♠	—	3	<table style="border-collapse: collapse; width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding: 2px;">Észak</td> <td style="padding: 2px;">D 3</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding: 2px;">Nyugat</td> <td style="padding: 2px;">♥ B 10 7 4</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding: 2px;">Kelet</td> <td style="padding: 2px;">♦ A D 9 6</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding: 2px;">Dél</td> <td style="padding: 2px;">♣ D 9 2</td> </tr> </table>	Észak	D 3	Nyugat	♥ B 10 7 4	Kelet	♦ A D 9 6	Dél	♣ D 9 2	♠	D 3
Észak	D 3												
Nyugat	♥ B 10 7 4												
Kelet	♦ A D 9 6												
Dél	♣ D 9 2												
♥	A K D 6 5			♥	B 10 7 4								
♦	K B 8 7 4			♦	A D 9 6								
♣	A 10			♣	D 9 2								
♠	A K B 10 6												
♥	9 8 2												
♦	10 5												
♣	K B 4												

A tábla állása: általános bel volt. Dél osztott és indított „egy

pikkel“. Nyugat: „három kör“. Észak: „három pik“. Kelet: „négy kör“. D és Ny: „pasz“. É: „négy pik“. K és D: „pasz“. Ny: „öt kör“. É: „öt pik“. K: „kontra“. Mind passzolnak.

Nyugat körrel indított és Dél kis szlemet csinált. Megütötte a kört az adu 2-sel és a treff 8-ast hozta, megadta a bub impaszt, amit Nyugat az ásszal ütött, újból kört hívott, amit Észak ismét lopott, nem volt több kiadó ütés, mert az asztal magasra játszott treffjeire Dél eldobta a két káróját.

Fenti példa érdekesen mutatja, hogy a partnernek üres lap esetén is van joga emelni. Délnek „egy pik“ volt a bemondása és semmiképpen sem licitálhatott volna tovább. Kelet—Nyugatnak körben kis szlemje volt.

Pik ellen Kelet—Nyugat üthetett volna kettőt és a kis szlemmet megakadályozhatta volna, de az ötöt semmiféle játékkal nem lehetett elvenni Dél—Északtól.

Az ellenjátékos kezében csak úgy jelent értéket a singleton, ha a partner kezében gyors beütés van, melynek segítségével hívhatja a lotható szint. A lopás azonban többnyire csak akkor előny, ha ezzel nem vesz el egy adufigura fedezete.

Sanalbin

fogpép fogpor

Sanalbin

szájvíz

AZ IDEÁLIS FOG- ÉS SZÁJÁPOLÓSZEREK

Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek)

(Ötödik lecke)

A licitálás

Az előző leckékből tudjuk, hogy a licitálás folyamán dől el, hogy mi lesz az adu, hogy a játékosok közül melyik fogja a játékot megjátszani, tehát sikeres játék esetén a vonal alatt a mans megnyeréséhez szükséges pontokat írni és hogy hány trikk megcsinálására vállal kötelezettséget.

Igen ritka eset az, mikor bármelyiknek a játékosok közül olyan lap jön a kezébe, mellyel akár színjátékban, akár szanzaduban önállóan a partnerek kártyája tekintetbe vétele nélkül hét ütés megcsinálására biztos kilátása lenne. A licitálás folyamán tehát a játékosoknak igyekezniök kell, hogy egymást lehetőleg pontosan tájékoztassák lapjuk felől és így megtudják állapítani, hogy melyik szín lenne rájuk nézve a legkedvezőbb, mint adu (esetleg szanzadu) és hogy hány ütés megcsinálására van kilátásuk.

Elsősorban azt fogjuk vizsgálni, milyen számítás alapján kell a licitálást megindítani. Milyen kártya az, mellyel jogosítva érezheti magát az ember a licitálás megindítására?

Az első megszólaló (az osztó) még semmit sem tudhat annak a 39 lapnak az elosztásáról, mely a másik három játékos kezében van. Ő tehát abból induljon ki, hogy a nála hiányzó lapok, úgy színek, mint figurák tekintetében körülbelül egyformán vannak a három kézben el-

osztva. Ebből következik, hogy neki megszólalnia akkor szabad, ha az ő kezében jobb lap van, mint az átlagos. Az egészen egyformán elosztott kártya az volna, ha minden játékos kezében egy ász, egy király, dáma, bub, tizes stb. van (persze különböző színekben). Milyen tehát a legkisebb mérték, mellyel a lapnak ennél jobbnak kell lennie, hogy normális elosztást, azaz a többi 39 lapot elosztottnak feltételezve, a siker kilátásával licitálást kezdhessek és egy trikket mondhassak be, akár színben, akár szanzaduban?

A bridge-expertek és statisztikusok sok évi följegyzéseinek eredménye az, hogy a játékok túlnyomó többségében a 13-ból 8 ütést ászok, királyok vagy dámák visznek el. Öt ütést pedig részben lopásokkal (a színjátékban) részben a magas figurák lehívása által felmagasított kis kártyákkal nyernek el a játékosok. A kis kártyák felmagasítása azonban csak úgy várható, ha vagy a magunk kezében vannak magas ütők, melyekben a középmagas kártyák bele esnek, vagy ha más színekben annyi magas ütőkártyánk van, hogy többször átvéve az ütést, hosszú színünket folyton hívhatjuk, ezáltal az ellenfél magas ütőit kihajtjuk és így kis kártyáink ütökké lesznek. A lopásra persze csak akkor számíthatunk, ha tényleg a nekünk kedvező szín marad adu. Az

alacsony kártyák által megcsinálható ütések számát rendszeresen arányban számítjuk a honörtrikkel.

Fentiekből következik, hogy a kártyánk erejének mértéke a licit megindításánál elsősorban a benne levő ászok, királyok és dámáktól függ. Középkártyák — bubok, tízesek és kilencesek — vagy egy hosszú szín birtoka a kártya értékét növeli, viszont ezek hiánya csökkenti; mértékadó az indításhoz mindig a magas kártyák maradnak.

A licitálást tehát abban az esetben szabad megindítani, ha a kezükben több, mint egy negyedrésze van a 8 ütésnek, melyet az ászok, királyok és dámák birtoka biztosít. Legalább $2\frac{1}{2}$ —3 ilyen ütésnek kell lenni kezünkben, hogy indíthassunk. Az ászok, királyok és dámák kombinációjából származó ütéseket honör-ültéseknek fogjuk hívni. Ezek:

Minden ász	—	1	honör-ütés
Á K	egyszínben	2	„
Á K D	„	2	„
Á K B	„	2	„
A D	„	$1\frac{1}{2}$	„
A D B	„	$1\frac{1}{2}$	„
A D 10	„	$1\frac{1}{2}$	„
A B 10	„	$1\frac{1}{2}$	„
K D B	„	$1\frac{1}{2}$	„
K D 10	„	$1\frac{1}{2}$	„
K D	„	1	„
K B 10	„	1	„
K B x	„	1	„
K x	„	$\frac{1}{2}$	„
D B 10	„	$\frac{1}{2}$	„
D B x	„	$\frac{1}{2}$	„
K x + D x	különb. szín,	1	} honör-ütés
K x + K x	„	1	
D x + D x	„	$\frac{1}{2}$	
B x + D x	„	$\frac{1}{2}$	

Egy kézben egy színből több mint két honör-ütést, nem számíthatunk. Az összes honör-ütések száma 8 és 9 között mozog.

Culbertson a „Blue Book“-jában deffenzív honör-trikkeknek hívja ezen ütéseket, mert az esetre is ütésnek tekinthetők, ha az ellenfél által választott szín marad adu. Culbertson állította össze munkatársaival több mint 15 évi tapasztalat és statisztikai adatgyűjtések alapján ezt az értékelést, melyet az összes amerikai bridgetekintélyek helyesnek tartanak. Úgy a németek, mint az angolok és a mi legjobb bridgezőink is elfogadták és a lap első megítélésénél alkalmazzák ezt az értékelést a figurák ütőerejének. Már az ő híres könyvének megjelenése előtt is körülbelül így értékelték a mi bridge-matadorjaink a fentebbi kártyaösszeállításokat, de C. volt az első, aki így rendszerbe állította és indokolta, valamint sok fáradsággal pontos statisztikai adatokkal alátámasztotta. Az indokolást mellőzöm, mert nem fér a cikk keretébe. A gyakorlat igazolni fogja mindenki előtt az értékelés helyességét. $2\frac{1}{2}$ honör-trikk a minimum, mellyel a licitálást megindítani szabad. Ha azonban ezek mellett csak kis kártyák vannak más színekből, bubok és tízesek hiányoznak, akkor ne indítsunk. Még három honör-trikk is, egészen apró mellékkártyák esetén is minimumnak számít és ha nem indítja meg a játékos vele a licitet, nem mondható hibának. A kérdésre, hogy mit licitáljunk, szint-e vagy szanzadut, a válasz:

Ha van licitálható színünk, akkor a szint kell bemondanunk, ellenkező esetben a szanzadut. Licitálható szín az, melyből legalább 4 van a kezünkben. Á K, Á D, Á B 10, vagy K B 10-essel. Két licitálható 4-es szín közül a magasabbrangú (pl. pik és kör közül a pik) mondható be először. A magasabbrangú szín azért licitálható először, hogy az esetben, ha a partner vagy az ellenfél más színnel válaszol, a mi másik színünket mondhattuk be és a partner visszatérhessen a bemondott színünkre anélkül, hogy a trikkszámot emelnie kellene. Például Á-nak (osztó) egyforma erejű kártyája van körből és káróból; mindkettő négyes szín. Bemondása: egy kör; Y passzol, B (osztó partnere) bemond egy piket. Erre Á bemondja a két káróját. B, ha neki a kör bemondása jobban konveniól, mint a káró, visszatérhet két körre anélkül, hogy a trikkszámot emelnie kellene. Ha fordítva történt volna Á bemondása és először kárót licitál, akkor B-nek vagy az ellenfélnek egy pikk vagy szanzadu, esetleg két treff licitjére már három káróra kell felmennie, ha közben Á másik színét, a kört is bemondja.

Az ötös szint, ha legalább dáma mellett bub tizes vagy kilences van, be kell mondani, főltévén, hogy lapunkban azonfelül a két és fél honörtrikk megvan. Ez esetben az ötös szint előbb kell bemondani, mint a négyest. A partner azzal, hogy előbb mondtuk be az alacsonyabb szint, a másik szín bemondása után már tudni

fogja, hogy az hosszabb, mint a magasabbrangú szín. Mit tudott meg a partner az indító licitálásából?

1. Hogy az indító kezében legalább két és fél honörtrikk van;

2. hogy legalább négy lapja van a bemondott színből és ebben a négy lapban ÁB, vagy KD, vagy KB-kilencés vagy tizes van;

3. hogy nincs több, mint öt honör-ütés a partnernél, különben kettőssal bemondással indult volna. Erről később.

1) A (osztó) lapja

♠	A D 9 7	=	1½ ütés
♥	B 10 5	=	0 „
♦	A 10 5	=	1 „
♣	10 9 4	=	0 „

Pluszérték ♥ B 10. Középkártya

♦ 10 ♣ 10 9

Bemondás egy pik.

2) ♠ A 3 2 = 1 htr.

♥	9 8 5	=	0
♦	A K 7 6	=	2 „
♣	D 7 3	=	0

Pluszérték ♣ D

Bemondás egy káró.

3) ♠ K 10 6 = ½

♥	10 7 5 2	=	—
♦	D B 5	=	½
♣	A K 4	=	2

Középkártya ♥ 10 ♠ 10.

Licitálható szín nincs. Bemondás: egy szanzadu.

4) ♠ D 10 5 2 = —

♥	A 2 3	=	1
♦	A 2	=	1
♣	K 10 9 5	=	½

Két és fél honör-trikk + ♠ D 10 és ♣ 10.

Bemondható szín nincs. Bemondás: egy szanzadu.

- 5) ♠ A 6 7 = 1
 ♥ K 7 5 2 = 1/2
 ♦ 8 5 4 = —
 ♣ A 7 6 = 1

Két és fél honör-trikk, közép-kártya; nincs bemondás: pasz.

- 6) ♠ 5 4 = —
 ♥ K D B 7 5 = 1
 ♦ A 10 8 = 1
 ♣ K 8 6 = 1/2

Két és fél honör-trikk, ötös erős színnel. Bemondás: egy kör.

- 7) ♠ K D 10 = 1 1/2
 ♥ K B 8 5 2 = 1
 ♦ A 10 5 = 1
 ♣ 3 2 = —

Három és fél honör-trikk; ötös szín ász-bubbal. Bemondás: egy kör.

- 8) ♠ A K 5 4 2 = 2
 ♥ A 10 9 5 = 1
 ♦ 8 7 5 = —
 ♣ K D = 1

Négy honör-trikk, ötös szín A, K, Y-al. Bemondás: egy pik.

- 9) ♠ A D 6 5 = 1 1/2
 ♥ 8 7 6 = —
 ♦ A K B 5 = 2 +
 ♣ B 9 = —

Bár káró erősebb, a bemondás: egy pik.

- 10) ♠ A D B 5 = 1 1/2 +
 ♥ A 8 7 = 1 +
 ♦ B = +
 ♣ K 10 4 3 2 = 1/2

Bemondás: egy treff.

Sz—nyi

(Folytatjuk)

REJTVÉNYEK

7. számú bridge-rejtvény.

8. számú bridge-rejtvény.

♠ —
 ♥ K 9 6
 ♦ A 4
 ♣ B 10

♠ K D
 ♥ A 4
 ♦ 9 8
 ♣ 8

	B	
Y		Z
	A	

♠ 8 6 5
 ♥ 3
 ♦ 10
 ♣ 9 7

♠ A 9 7
 ♥ D 8
 ♦ 6
 ♣ 4

Szanzadu. „A“ indul és bármily ellenjáték mellett 6 ütést csinál.

♠ K
 ♥ K 8 7 2
 ♦ D 8 4
 ♣ A D 8

♠ 6 5
 ♥ A B 4 3
 ♦ 6
 ♣ K 7 6 4

	B	
Y		Z
	A	

♠ —
 ♥ 10 9 6 5
 ♦ K 9 5 2
 ♣ B 5 3

♠ 8 3 2
 ♥ D
 ♦ A B 7 3
 ♣ 10 9 2

Adu: pik. „A“ indul és a legjobb védekezés ellenére is csak egy ütést ad ki.

Megfejtési határidő május 7. A megfejtők között első díjnak 2 csomag optima wisth kártyát, 2. díjnak 3 bridgeblockot (a portlandszámítás táblázatával) sorsolunk ki.

JÖJJON MÁR Ó BÁRÓ KÁRÓ

és dúdolja felém behízelt bari-
tonján legfrisseb híreit.

— Parancsára. A kormány
elhatározta, hogy felemeli...

— Csend! Ha sírni akarok,
nincs szükségem magára. Mi
lesz Berlinben?

— Most, hogy Hindenburgot
megválasztották a Németbiro-
dalom...

— Még egy szót politikáról
és nem ismerem többé! A ber-
lini magyar—német bridgemér-
kőzésről beszéljen. Mikor lesz?
Hol lesz? Ki megy ki?

— Április harmincadikán lesz.
Hogy hol, az egyelőre bizonyta-
lan. A rendezőség már keresi a
megfelelő helyiséget, csak nem
találja, mert a nagy érdeklő-
désre való tekintettel a Sport-
palast — túl kicsi. Talán a kai-
serdammi Ausstellungshalleval
segítenek magukon a berlini
bridgevezérek. Hogy kikből fog
állani a magyar válogatott csa-
pat, az még bizonytalan. Egye-
előre tiztagú válogatott-keret
folytat tréninget, vagy amint a
magyar sportfrazológia oly
találóan mondja: edzést az
Autóklubban, a Fészekben és a
Lipótvárosi Kaszinóban. A tíz
magyar bridge-góliát: Cohen,
Farkas, Ferenczi, Hilb, Keleti,
Klinger, Klór, Leitner, Szer-
vicsky és Ujj György. Közülük
választja majd ki honunk re-
ményéseit a kitűnő Szathmáry
Kálmán, akit a közbizalom emelt
e fontos közjogi pozícióba.

— Éljen, éljen, úgyis mint a
magyar bajnokság második csa-
patának tagja. Apropos, Báró,

mit szól a bajnokság meglepeté-
seihez?

— Egy szavam sincs. Előfor-
dul, hogy a verseny izgalmában,
ahol nem kis mértékben a pill-
anatnyi diszponáltság határoz,
nem minden történik papírforma
szerint. Csupán azt tartottam
furcsának, hogy régi teamek,
akik a biztos győzelem reményé-
vel indulhattak volna, felbomlot-
tak a nagy nap előestéjén. Egy
pillanatig sem tudom sajnálni
azokat, akik másnak vermet ás-
tak és maguk estek bele. Keve-
sebb Rafi—nériával több ered-
ményt lehetett volna elérni.

— Hát az igaz-e, hogy a...

— Nem igaz, nem lehet igaz.

— De ne beszéljen, hiszen én
ott kibiceltem és magam lát-
tam...

— Akkor meg, esengem, ne
kérdessen engem.

— Ejnye, de óvatos duhaj lett
magából. Talán már kibicelni
sem mer?

— Megvallom, nem nagyon,
amióta egy hölgykibic úgy kika-
pott az országos verseny közép-
döntőjében a magyar bridge-
Mussolinitől, aki egyébként a
bajnokcsapat legtehetségesebb
tagja, hogy nézni is rossz volt.

— Mi történt? Nem tudok
semmiről.

— A kiváló és különben min-
dig oly szelíd, nyugodt, higgadt
és megfontolt matador befejez-
vén az egyik partit, odaszólt a
score-lapot kezelő partnerének,
hogy két kört csinált és egy
szűrtrikket. Erre a nézők kará-
ból megszólalt egy dáma (nem

a coeur-dáma, ő csendben ült és szoborszerű szépségében izgalmossal figyelte a játék menetét) és megjegyezte, hogy szűrtrikk nem volt. Bajnokunk körülnézett és a dermedt csendben így szólt: „Nagysád, maga kibic és a kibicnek — tilos közbeszólni!“ A hölgy nem hagyta magát és ragaszkodott ahhoz, hogy ő nem nagysád. A diskurzus egyre hangosabb lett már a távolabb állók is érdeklődni kezdtek az iránt, hogy ki a merész amazon, aki össze mert tűzni a Félelmetes Ellenféllel. Vidéki, vagy pesti? találgatta egy szép asszony mellettem. Csak vidéki lehet — szólalt meg valaki. Hol van az a pesti, aki ki mer kezdeni Portland Palival?

— Hát mindenki úgy fél tőle?

— Félünk, félegetünk, de higgye meg, indokolatlanul. Engem is alig akart megverni, pozdorjává zúzni, szétszórni a szélnek, amiért fekete zakóban merészkedtem a világversenyre szmóking helyett.

— Mondja Báró, miért nem indultak a „csikók“ a világversenyen?

— Hát még ezt sem tudja, Asszonyom? A csikó-team feloszlott az országos bajnokság óta. Décsi—Kovács és Darányi—Fleischmann ezentúl külön indulnak. A válóper most van folyamatban.

— Van legalább valami jó bridge-ügyvédjük a válóper lefolytatásához?

— Alig hiszem, mert a bridge-ügyvédek nesztora, illusztris mesterünk, a csendes teoretikus és hangos gyakorlati bridgező — sajtóperét készíti elő a Ma-

gyar Hírlap ellen, amelynek versenyjátékos-ranglistáján oly méltatlan helyre került. Azt mondják, hogy a magyar gazdaságpublicistákat akarja ranglistába foglalni és így próbál bosszút állni a népszerű lap népszerű bridge-rovat-vezetőjén.

— Egyéb összeveszésről nem tud? Gondolkozzék. Az ilyesmi zene füleimnek.

— Ki fog még derülni, hogy az operát, koncertet, rádiót és grammofont is én pótolom ön-nél, Asszonyom. Egy kis nézeteltérés volt a múlt hetekben a szépen és jól bridgező gondúzóink versenyén.

— Brávó! Ki? Kivel?

— No, de Asszonyom, tudhatná már, hogy neveket sohasem említek. A rendezőgárda szeretetreméltó hölgytagja meg akarta tudni a részleteredményeket, de a verseny szigorú főrendezője nem volt hajlandó elárulni. Egyébként happy end, sértődés és a verseny magas színvonalához illő kibékülés.

— Valami nagyobb bridge-veszteség?

— Egyről tudok. A kedves fiatal bohém teljes öt pengőt veszített partnerével, a könyvek széplelkű barátjával szemben, aki különben a legjobb rosszakat szokta mondani a magyar bridge-társadalomban. Fizetésre irányuló lassú, de bizonytalan mozdulatai nem tévesztettek hatást. A kitűnő bibliofil felajánlotta, hogy saját követelését eladja az adósnak. Meg is egyeztek — tíz fillérben. A művész fizetett és tízperces méla csend után elgondolkozva megszólalt: „Azt hiszem, be-

csaptál. Túlfizettem a követelést!"

— *Pompás. De most elő a cukrozott bombával.*

— *Bombák nem röpködnek ugyan már a keleti birodalom hadseregének repülőiről, de azért foglakozzunk velük abból az alkalomból, hogy bővítik diplomáciai testületüket. Pesten a bankigazgatói kar egyik gyöngyszemét, különben lelkes bridgejátékost bízták meg képviselőletükkel. A bőkezű bankfér-*

fiú jóindulatú partnerei híresztelik is már, hogy barátjuk, a diplomata, most már háromféleképpen tud olvasni. Kezdetben tudott hátulról előre, majd megtanult előlről hátulra, és diplomáciai missziójára való tekintettel — ritka, mint a fehér holló —, olvas már alulról

Vagy hogy nem úgy kezdik ott? Hát akkor olvas már ömértósága felülről lefelé ... Dr. H. Gy.

Krónika

Március 18-án rendezte a Gondülő-tea Társaság második versenyét. Ezúttal vegyes-páros verseny volt egyformán kiosztott lapokkal. 12—12 pár indult két-két csoportban. Minden csoport két legjobb eredményt elért párja, összesen nyolc pár küzdött egymással a döntőben. A mozgó vonalon a Dobay Károlyné—vitéz Ladányi László pár vitte el az első díjat. A fix vonalon a Márffy-Mentuano gr —Nemes János pár. A kitűnő rendezésért Kálmán Sári és Majthényi Mária úrhölgyet, valamint zombori Rónay Gyula urakat illeti meg a legteljesebb elismerése és köszönete a résztvevőknek.

*

Az Országos Kaszinóban ápr. 11-én folyt le az évad utolsó háziversenye. A vegyes-páros kiosztottlapú versenyen 32 pár küzdött a szép díjakért. A selejtező négy csoportban folyt le

és minden csoportnak a győztes párja, összesen nyolc pár került a döntőbe. Győztes a fix vonalon a Fabinyi Istvánné—Ujj György-pár, a mozgó vonalon a Lázár Pálné—Konkoly-Thege Kálmán pár lett. A kitűnő rendezés és teljesen síma lefolyás következtében a verseny már éjfél után véget ért és minden résztvevő egy kellemesen eltöltött este emlékével távozott. A rendezés vitéz Ladányi László és Kozmovszky Adolf urak érdeme volt.

A Miskolci Joghallgatók Egyesülete április 16-án rendezte párosnevezésű szerencse-versenyét. Az eredményt következő számunkban fogjuk közölni.

Külföldi hírek

A Holland Bridge-Szövetség folyó évi június hó 4—10. között nemzetközi versenyt rendez négyes csapatok számára a Hága melletti Scheweningenben.

Tizenhat bridge-szövetség és szervezet kapott meghívást e versenyre, köztük a *M. B. Sz.* is. Reméljük, a *M. B. Sz.* méltó csapattal részt fog venni e fontos versenyen.

Francia—angol-mérkőzés volt mult hó 5-én és 7-én Párisban. Két klub állott egymással szemben. A párisi Travellers' Clubot legyőzte a londoni híres Crockford's Club egyik csapata. Ez a mérkőzés volt az első nemzet-

közi verseny Párisban és mint ilyen, rendkívüli érdeklődést keltett.

Angolország klasszikus hazai versenyét, a *Gould Cup*-ot a híres londoni Crockford's-team nyerte, melynek ismert tagjai: Mr. E Mayer, Col. H. M. Beasley, Horace Reushaw és P. V. Tabbush. E csapat tagjai részben azok, akik megnyerték a német—angol—holland mérkőzést.

A Bridge Ujság

1932 februári számában megjelent feladványok és rejtvények megoldása

13. számú feladvány:

4 pont: pasz; 1 pont: 3 szanzadu.

Z lapja aránylag igen ütőerős. Partnere erős lapot jelzett azáltal, hogy az 1 szant megkontrázta. A semmiesetre sem lesz abban a helyzetben, hogy 7 ütést csináljon, sőt több bukásra van kilátás. Ezért leghelyesebb a pasz. Igaz, hogy Y—Z számára a saját játék esetén a 3 szan, vagyis a mans megcsinálása nem kilátástalan. Ehhez azonban 9-et kell ütni, amellet az ellenfél indul ez esetben. Ahhoz pedig, hogy az ellenfél az 1 szant megbukja, csak hetet kell minimum ütni. Nem vitás, hogy valószínűbb hét vagy

nyolc ütést csinálni, mint kilencet. A pasz tehát a kockázatmentes biztos üzlet, annyival inkább, mert ha be is következik az, hogy Y—Z kilenc ütést csinál, nem járt rosszul a pasz révén, ez esetben az ellenfél ugyanis kontrázva hármatot bukkott. A 2 szanbemondás logikátlan, mert jó esetben húsz pontot eredményez az elmaradt 400 vagy még több pont helyett.

14. sz. feladvány:

4 pont: 4 pik; 2 pont: 3 pik; 1 pont: 3 szan.

A lapja, különösen pikjáték esetén, jóval erősebb, mint amit ő az 1 pik bemondással jelzett. B 3 treff bemondása erős invit a manserejű bemondásra, a 3

Nyert játéka van,

ha OPTIMA kártyával játszik

szan bemondása az egyedülálló treffel és a túlrövid körrel kevesebb sikerrel kecsegtet, mint a 4 pik, amely emberi számítás szerint (lévén a pik hatos szín és igen erős) biztos.

15. számú feladvány:

4 pont: kör 5; 2 pont: pik D, vagy 7, 5.

Minthogy Y egyedüli hosszú színe az utána ülő által bemon-
dott pik, leghelyesebb, ha azzal a rövid színnel indul, mellyel nem árul el semmit lapjából. Előre látható, hogy ebben a ki-
osztásban nem a tempónyeres a legfontosabb, hanem az, hogy ne adjunk fel egy valószínű ü-
tést sem s a játékos minden támpont híján legyen önmagára utalva.

16. számú feladvány:

4 pont: 2 kör.

Minden más bemondás hibás. A 3 kör erős túlzás, mert bár a kör hatos szín, de gyenge az ugrásszerű licithez (ász után legnagyobb a kilenes!)

17. számú feladvány:

4 pont: káró 10; 2 pont: káró 5; 1 pont: pik D.

Tempóhátrány úgy a pik, mint az aduindítás. A buktatásban a legnagyobb fantázia az-
esetre van, ha a partner káró-
ban figurát tart; ez egyben tempónyeres és ütésbiztosítás.

18. számú feladvány:

4 pont: az ellenfél által bemon-
dott egy kör felüllicitálása ugorva! 3 pont: 3 szanzadú; 1 pont: 3 káró.

Rendkívül érdekes és kivéte-

lesen előnyös helyzetben van Z. Lapja minden játékra (a kört kivéve) igen erős már önmagában véve is. Partnerre nagy erőt mutatott az ellenfél 1 körjének megkontrázásával. Bár ez esetben több mint valószínű, hogy a partnernek a körben ütese van, s így a 3 szan bemondása kevés rizikóval jár, de mégis legbiztosabb a kör felüllicitálása, mert ez fejezi ki legjobban a lap karakterét és ütőerejét. Ezenkívül kényszerít alkalmaz a partnerre a licit folytatására. Továbbá azért is célszerű, mert ha a partner körben erős, ő fog 3 szant mondani, ha pedig mégis van longörje, azt fogja bemon-
dani s bármelyik szín legyen az, Z erősen támogatja. Ezt a fel-
adványt az összes pályázók kö-
zül egyedül *Bittó József*, Buda-
pest, fejtette meg, 4 pontra.

19. sz. feladvány:

4 pont: 1 káró; 2 pont: 1 szanzadu.

Helyesebb színt indítani, ha lehet, mint szanzadut. Itt pedig ez az eset áll fenn. A két szan indításához pedig még egy fi-
gura jelenléte kellett volna.

20. sz. feladvány:

4 pont: pasz; 3 pont: 2 treff.

Bár felfogás dolga, de mégis leghelyesebb a pasz, mert a partner úgysem hagyja meg a rekontrát és jobb, ha ő mondja be a legjobb színét. A két treff is jó licit, mert a partner úgyis tudja, hogy különösebb jelentő-
sége nincs.

21. sz. feladvány:

4 pont: 1 szanzadu; 3 pont: 2 treff.

Legkorrektebb az egy-szanzadu licit. Kifejezi a lap relatív erejét (ellenfél színének egy-szeri tartása és ezenkívül még egy király és egy dáma). A két treff-licit nem hibás, lévén a treff ötös szín. Minthogy azonban e színben legnagyobb a 9-es, hátrányos az ellenfél játéka esetére a partnert ezzel csábítani arra, hogy treffel indítsa meg a kijátszást, holott a többi színben van figura.

22. sz. feladvány:

4 pont: kontra; 3 pont: 1 szanzadu; 1 pont: 2 káró vagy 2 szanzadu.

Nehéz a választás az 1 szan és a kontra között, mégis az utóbbinak adunk egy kis előnyt. Ha a partner minimummal indított, az 1 pik akkor is megbukhatik a játékosra igen hátrányos konstelláció folytán. Saját féljáték megcsinálására csak akkor van alapos kilátás, ha az indító partnernek a körön kívül még egy longörje van, ezt pedig éppen úgy be fogja mondani a kontrára, mint a szanzadura.

23. sz. feladvány:

4 pont: pasz.

Egyetlen helyes licit. Z partnere másodkezes körjét már négyre emelte, ezzel lapját túllicitálta (mentő licit). Az öt kör bemondása már *túl sok* bukást eredményezhet. Ennyit nem

célszerű áldozni egy mansért. *Igen rossz licit az öt treff megkontrázása.* Ha a partner nem tudott kontrázni, dacára körjének négyre való emelésének, ez azt jelenti, hogy Z ellen nagy szlemmet is lehet csinálni treffben, de kicsit majdnem biztosan.

24. sz. feladvány:

4 pont: káró 8-as; 2 pont: treff ász.

Helyesebb a káró 8-as indítás, mert ez a 4 piket kontrázó partner bemondott színe. Az vezesse a játékot, aki kontrázik. Kérdés: akar-e lopni treffet, lévén aduban ügyis erős; ha akar, akkor majd ő fogja meghívni a treffet a játék folyamán, ezzel jelezvén e szándékát.

A 13—24. számig terjedő sorozat legtöbbször már nehezebb feladat elé állította a pályázókat. Ennek a sorozatnak legjobb megfejtői a pontozás alapján: Gundelfingen Elemérné, Budapest, 40 pont; Darvas Róbert, Budapest, 38 pont; Kerényi Irén, Budapest, 36 pont; Gaal Imre, Budapest, 36 pont; Vagyon Árpád, Győr, 32 pont; Benke Sándor, ifj. Gáll Endre és Ozarowsky Andor, Budapest, 32 pont; Bittó József és Bauer Péter, Budapest, és Nagy Géza dr, Berettyóújfalu, 31 pont; Bittó István, Kovács László, Thaly Ferenc és Vincenti Gusztáv dr, Budapest, 30 pont.

PURGO

CSOKOLÁDÉ

**A LEGKITÜNÖBB
HASHAJTÓ**

A jövőben az egyes feladványoknál *vagylagos* (alternatív) megoldások mellőzését kérjük! (Szerk.)

Az 1—24-ig terjedő feladványok megoldása az összpontozás alapján a következőképpen alakult:

1. Gundelfingen Elemérné, Budapest, 83 pont.
2. Darvas Róbert, Budapest, 82 pont.
3. Kerényi Irén, Budapest, 75 pont.
- 4—5. Ifj. Gáll Endre, Budapest, 74 pont.
- 4—5. Ozarowsky Andor, Budapest, 74 pont.
6. Nagy Géza dr, Berettyóújfalu, 69 pont.
- 7—10. Bittó István, Budapest, 68 pont.
Gaal Imre, Budapest, 68 pont.
Kovács László, Budapest, 68 pont.

Sefcsik Cica, Budapest, 68 pont.

11. Vertán Béla, Battonya, 67 pont.

12—13. Benke Sándor, Budapest, 65 pont.
Bittó József, Budapest, 65 pont.

14—15. Vagyon Árpád, Győr, 62 pont.

Schulhof Lili, Budapest, 62 pont.

Legközelebbi (májusi) számunkban közölni fogjuk a márciusi számunkban megjelent 25—36. számig terjedő sorozatunk megoldását; és ezzel egyidejűleg az egész sorozat végleges helyezési sorrendjét, a díjnyertes győztesek megjelölésével.

Már most jelentjük olvasóinknak, hogy júniusban új feladványsorozatot indítunk. Ez már a *hivatalos (nemzetközi) írásmódot* fogja alapul venni a licitációnál.

5. számú bridge-rejtvény megfejtése

Ütés	A	Y	B	Z	A	Y	B	Z
1.	.	♥K	♠8	♥3	♥2	.	.	.
2.	.	.	♣4	♣2	♣9	♣5	.	.
3.	.	.	.	.	♣B	♣7	♣D	♣3
4.	♥5	♣A	.	.	.	.	♣K	♣10
5.	.	♦K	♦A	♦2	♦10	.	.	.
6.	.	.	♣8	♥4	♥7	♥9	.	.
7.	.	.	♣6	♥6	♥8	♦6	.	.
8.	.	.	♣4	♠9	♠A	♦8	.	.
9.	.	.	.	.	♠B	♥10	♠D	♠2
10.	♠7	mindegy	.	.	.	.	♠5	♠6
11.	♠K	.	♠10	♠B	.	.	.	.
12.	♥A	} magas kártyák.	.	.	.	.	.	.
13.	♦D		.	.	.	.	.	.

Ha az 5. ütésnél „Y“ $\diamond$ K helyett $\heartsuit$ dámát hív, „B“ a pik tizessel beüt és adu négyest hív. Leadzás után a treffek „B“ kezében magasak lesznek.

Ha a 6. ütésnél „Z“ a $\clubsuit$ 8-ast aduval üti, „A“ felülüti, $\heartsuit$ 7-est hív, ezt az ásztalon $\spadesuit$ 10-sel üti és újra treffet hív; „Z“ aduját újra felülüti, $\heartsuit$ 8-asát üti az asz-

talon $\spadesuit$ 5-sel és a $\spadesuit$ D lehívása után átadja pikkel „A“-nak az ütést. A kézben levő $\heartsuit$ A és $\diamond$ K magasak.

Ha a 2. hívásnál „Y“ a $\clubsuit$ 9-est üti, ugyanez a játék marad; „A“ felülüti „Z“ aduját és ismét kört hív, melyet „B“ pik tizessel üt és újra treffet hív.

6. számú bridge-rejtvény megfejtése

A rejtvény érdekessége az, hogy „A“ először káró-dámát hív és azt üti adu-bubbal! Így aláhívhatja a kis adut, impaszt csinál és a második adu ütés után „Y“ dobása után igazodva, vagy átadja „Y“-nak az ütést körrel — ha „Y“ két kört dobott el —, vagy „Z“-nek az ütést káró hatossal, ha „Y“ két piket dobott. Első esetben „A“ csinálja meg körrel a többi ütést, a második esetben „Z“ kénytelen pikket hívni, mire a többi ütést „B“ csinálja. Az a megoldás, melyet többen küldtek be, mely szerint „A“ káró-dámát hív és utána a kiskárót üti, a treff hatossal és treffet híva, átadja a treff-dámával az ütést „Z“-nek: nem helyes, mert ha „Z“ a treff-bubra a treff tizest teszi, a hat ütés nem csinálható meg.

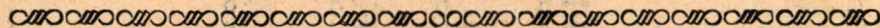
Helyesen fejtették meg az 5-ik számú rejtvényt:

Vagyon Árpád, Győrszemere; Cziffra András, Budapest; Gaizler Gyula, Nyiregyháza; Lippay Zoltán, Gáspárháza,

Bauer Jolán, Sósár; ifj. Hedry Lőrinc, Eger; Ambrózy Gyula gróf, Kápolnásnyék; Blenci Sándor, Arad; Rakovszky Mária, Tiszabura; Bittó József, Budapest; Vertán Béla, Bottonya; zombori Rónay Gyula; Gudenus Imre báró, Budapest, Raszlaviczky Ödön, Gödöllő; Barcza László, Csabrendek; Szécsi Géza, Budapest; Ujváry Dezső, Sárospataki; ifjabb Gáll Endre, Budapest; gróf Lázár Árpádné, Budapest; Bottka Imre, Nábád; Köpf Jánosné, Arad; Lengyel László dr, Komárom; Mándik Péter, Budapest; Dessewffy Sándor dr, Budapest és egy névtelen helyes megfejtés.

Helyesen fejtették meg a 6-ik számú bridge-rejtvényt:

Vagyon Árpád, Mitera Sándor, Budapest; G. Tcharikov, Budapest; Cziffra András Budapest; Gaizler Gyula, Nyiregyháza; Lippay Zoltán, Gáspárháza; Bauer Jolán, Sósár; ifj. Hedry Lőrinc, Eger; Ambrózy Gyula gróf, Kápolnásnyék;

Nyert játéka van,

ha OPTIMA kártyával játszik

Blencsi Sándor, Arad; Rakovszky Mária, Tiszabura; Bittó József, Budapest; Vertán Béla, Battonya; nyiregyházai Gera György; zombori Rónay Gyula, Bpest; Gudenus Imre báró, Bpest; Sefcsik Cica, Budapest; Raszlaviczky Ödön, Gödöllő; Paul László, Budapest; Barcza László, Csábrédek; Szécsi Dezső, Budapest; Újváry Dezső, Sárospatak; ifj. Gáll Endre,

Budapest; Bottka Imre, Nábárd; Köpf Jánosné, Arad, Vincenty Gusztáv, dr, Budapest; Lengyel László dr, Komárom; Mándik Péter, Budapest, Desseffy Sándor dr, Budapest. Ezenfelül egy aláírás nélküli helyes megfejtés.

A sorsolásnál az első díjat Újváry Dezső (Sárospatak), a második díjat Vertán Béla (Battonya) nyerte meg.

Dr Farkas Mihály

A bridge

elméletben és gyakorlatban

— Ára 5 pengő —

Megrendelhető lapunk
kiadóhivatala útján

Megjelent!

DEÁKY-HELLEBRONTH:

A kontrakt-bridge

legújabb licitálási módszere

Ára: P 1.60

Megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján

MAGYAR HIRDETŐ IRODA RT.

**Hirdetés-tervezeteket
kidolgoz és a legpontosabban
végrehajt**

Budapest, VIII, Sándor-u. 7

Telefon: József 45-5-10

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Vagyon Árpád, Győr. A helyes licit a három káróra: kontra, esetleg némi kockázattal három szanzadu. Négy treff feltétlenül hibás. — Tcharykov, Budapest. Levelekre adhatunk francia vagy angol nyelven is választ; a szerkesztői üzenetekben nem lehet. — Selyeby Kiss Ernő, Miskolc. A megfejtése a rejtvénynek csak akkor helyes, ha a legjobb ellenjátékot feltételezve is megcsinálja a játékos a kellő számú ütést. — Bauer Péter, Budapest. Kérjük szíves választ levelünkre, nehogy az ujság küldésében zavar történjék. — Dormándy Géza, Budapest. Véleményünk szerint az ellenfél színeinek túllicitálásához a minimális ütőerő, ha a partner nem licitált, négy honór-ütés, ha pedig a partner pozitív licitet eszközölt, három honór-ütés. Kivételesen ez utóbbi esetben különleges színegyezés esetén két és fél honór-ütés mellett is szabad. — Barsay Ákos, Kaposvár. Főszerkesztőnkhez intézett kedves elismerő nyilatkozatát hálással köszönjük. Akár

magánlevélben, akár szerkesztői üzeneteinkben nem volna módja rá, hogy oly körülményesen fejtsé ki licitálási teóriáját és annak gyakorlati alkalmazását, hogy az minden részletében hiánytalan legyen. Azért rámutatunk az általa írt licitálási cikksorozatra, mely decemberi első számunkban indult meg és eddig is 15 oldalon ezt tárgyalja és még folytatni fogja. — Többek kérdésére. Utánvét — sajnos — a postán egyes lappéldányok nem adhatók fel. Ezért kérjük az egyes lappéldányok rendelőit, szíveskedjenek ily esetben példányonként 80 fillért a rendeléssel egyidejűleg küldeni. (Postabélyegben is elfogadjuk).

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Magyarországon: Egész évre 8 P, fél-
évre 4.50 P, egyes szám ára 80 fillér.
— Ausztriában: Egész évre 13.20
Schilling, félévre 7.— Schilling, egyes
szám ára 1.20 Schilling. — Csehszlo-
vák köztársaság területén: 52 Kč,
félévre 28 Kč, egyes szám ára 5.50
Kč. — Romániában: Egész évre 250
lei, félévre 140 lei, egyes szám ára
30 lei. — S. H. S. királyság területén:
Egész évre 90 dinár, félévre 50 dinár,
egyes szám ára 9 dinár.

Bridge Ujság 4. szám

II. évf.

Rejtvény=szelvény

KLISÉK

FREUND

CINKOGRÁFIA

BUDAPEST VII. THÖKÖLY-ÚT 8.

TELEFON: 1.426-96.

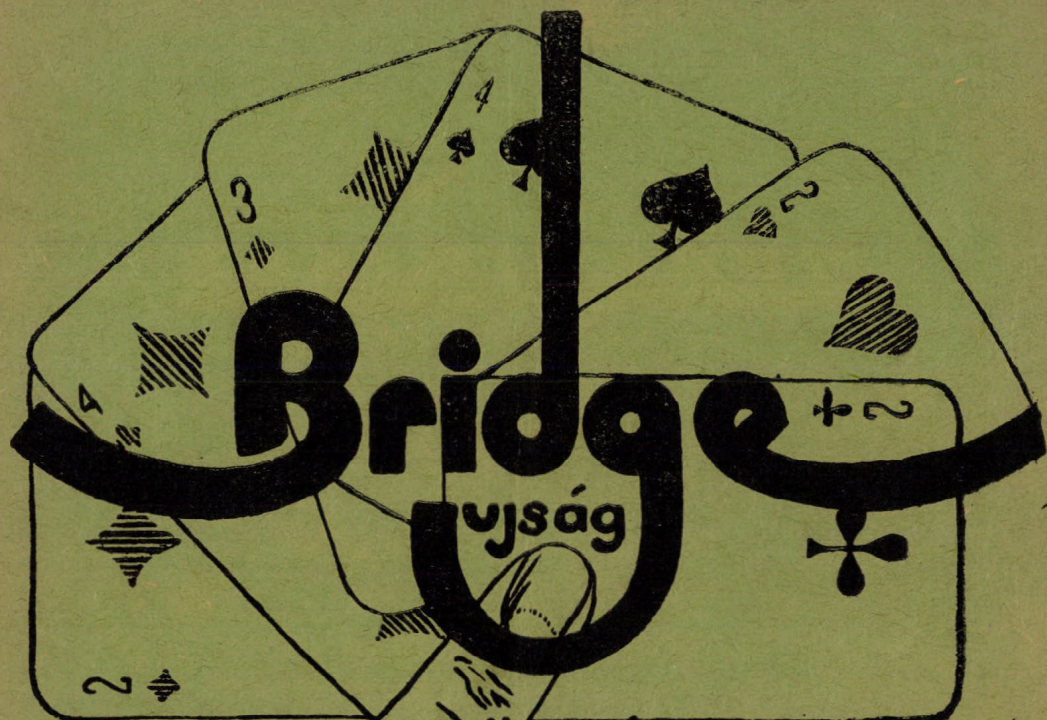

**Magyar
Távlati
Iroda r.
nyomdája**

A MAGYAR BRIDGE SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA.

Tartalom:

Sz—yl: Üdvözet a berlini győzőknek! — **Leitner Ferenc:** Licitálás a kontrakt-bridgeben — **Nemzetközi Bridge-verseny:** Magyarország reprezentatív csapata legyőzte Németország bridgecsapatát — **Hernád István dr:** Amíg egy bridgejátékos eljut odáig... — **Bridge World Olympic** — **Gara György:** Utóhang vidékről az Országos Bridgeversenyhez — **Krónika** — **Megfejtések** — **Sz—yl:** Bridgeoktatási tanfolyam (V) — **Szerkesztői üzenetek**

II. évfolyam

1932 május

5. szám

Megjelenik havonta

Ára 80 fillér

Munkatársak

SZERVICZKY GYÖRGY DR
SZATHMÁRY KÁLMÁN
BUKOVINSZKY PÉTER
FARKAS MIHÁLY DR
FERENCZY GYÖRGY
URBANICS KÁLMÁN
PALKOVICS BÉLA
SZABÓ NÁNDOR
COHEN RAFAEL
VÉCSEI LÁSZLÓ
KELETI ANDOR
KLINGER PÁL
LÉTAY ERNŐ
UJJ GYÖRGY

BRIDGE UJSÁG

FŐSZERKESZTŐ: LEITNER FERENC ✦ FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS
KIADÓ: SZMRECSÁNYI DÁRIUS ✦ SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-
HIVATAL: BUDAPEST, VIII, SÁNDOR-UTCA 7. ✦ TELEFON: J. 45-5-10
POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKKSZÁMLA SZÁMA: 17897

Üdvözlét a berlini győzőknek!

Írta Szmrecsányi Dárius

Örömhirt hoztak az első májusi napok a magyar bridgezőknek. Az első magyar csapat, melyet a magyar bridgeszövetség küldött ki, hogy nemzetközi versenyen mérje össze erejét, tudását a nagy német nemzet csapatával, győzött.

Örömmel, büszkeséggel és szeretettel üdvözlöm bridgebajnokainkat a „Bridge Ujság” és olvasótáborá nevében. Örömet és büszkeségemet nemcsak az okozza, hogy barátaim és újságom munkatársai vívták ki a diadalt, de elsősorban az, hogy a berlini győztesek ismét tanúbizonyságot tettek a nagy világ művelt társadalma előtt arról, hogy bármi téren fogjon komolyan munkába a magyar, kitűnő eredményt tud elérni és sikerrel veszi fel a küzdelmet a legnagyobb kultúr nemzetek képviselő versenytársaival. Bármely ágában a tudománynak, irodalomnak, művészetnek a testi vagy szellemi tornának oda tudta állítani ez a kis és megnyomorított nemzet a bajnokát,

aki bizonyágát szolgáltatotta fajnuk erejének és tehetségének. A berlini győzelem a többi sikerhez sorakozik.

Meg vagyok győződve arról, hogy az őszinte és elismeréssel adózó bridgebarátok mellett igen sokan lesznek, akik fölényesen mosolyogva fogják lekicsinyelni az elért eredményt, sőt talán gúnyos megjegyzéseket is fognak tenni afölött, hogy „egy kártyacsatában elért nyerést” nemzeti sikerként üdvözlök. Ezek elárulják vele, hogy ennek a végtelenül szellemes játéknak kombinatív gazdagságát nem tudták felfogni és megérteni. A bridget ezen tulajdonságai oly magasságra emelték a kártyajátékok fölé, hogy az a mai fejlődési fokán sokkal közelebb áll a sakkhöz, mint bármely kártyajátékhoz, sőt bizonyos tekintetben több kombinációképeséget és fantáziát igényel, mint amaz.

De nemcsak, mint szellemi torna, nemcsak, mint kellemes szórakozása a társadalomnak, érdemel figyelmet a bridge. Ér-

Dárius

dekességével és szépségével igen sok oly kártyást hódított meg, aki más játékot csak magas pénzben játszott és ehelyett ma szenvedélyesen bridgezik a legkisebb pénzalap mellett.

A bridge eme oázisába került ma úgyszólván az egész földkerekség művelt társadalma. Hiszen ma úgyszólván kiegészítő részévé vált egy társadalmi életet élő ember tudásának a bridge ismerete. Nagyon hosszú azoknak a nagy tudású, minden téren vezető szerepet vívó férfiaknak a névsora, akik élénken érdeklődnek a bridge iránt, szeretik játszani és sokan büszkén beszélnek el egy-egy jól sikerült játszmányjukat.

Nem líra, műveltségben alacsony fokon álló társadalmi osztály az, mely a kül- és belföldi lapokban a nemzetközi bridgeversenyéről szóló híreket kereste és a magyar győzelemről tudomást szerzett, hanem a társadalmi és közélet számottevő emberei. És amint méltányos és természetes, hogy a magyar sakkozók ünnepelték Maróczyt, az úszók Bárány Istvánt és a magyar vízipolócsapatot, a vívók például Tersztyánszkyt, Pillert és sok más; a repülők Endreszt és Magyart, akik teljesítményeikkel mind hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar nemzetet a külföldön megismerjék és megbecsüljék, úgy mi is joggal ünnepeljük azokat, akik egy újabb levelet fűztek a magyar diadalok babérkoszorújába.

De méltán megilleti az elismerés és köszönet azokat is, akik a győztesek mellett tevékenységükkel szintén közreműködtek a verseny létrejövetelé-

ben. Itt többek között elsősorban gondolok: Klinger Pálra, a kiváló theoretikusra, aki a külföldi prominens bridgezők elméleteit és tapasztalatait vizsgálva, az elméletekből a legjobbkat kiválasztva, azokat elsőnek elismert játékosaink javára gyakorlatilag rendszeres bridgetréningestéken értékesítette. Gondolok továbbá Szathmáry Kálmánra, aki a csapat kiválasztásának hálátlan feladatát vállalta. A vérbeli sportember lekiismeretességével heteken keresztül tréningjátékokban figyelte meg, a legjobb játékosaink kondícióját, jelenlegi formáját, összejátékát. Kiválogatta mindezek alapján a versenyzőket, akiknek kiküldése a győzelmet eredményezte.

Meg kell emlékezni e helyt a Magyar Bridge-Szövetségről, mely rövid fennállása ellenére, élénk összeköttetést tart fenn a külfölddel és ezzel lehetővé tette bajnokainknak a versenyen való részvételt.

Végül elismeréssel kell említenem a „Színházi Élet“ bridgebarát főszerkesztőjét, Incze Sándort, ki ujságjának nagy szervezetét és publicitását a bridge-szövetség rendelkezésére bocsátván, hatalmas támogatást nyújtott az országos verseny rendezésében és e nemzetközi verseny létrehozásában is.

Meleg szívvel, hazafiúi büszkeséggel üdvözlöm a Bridge Újság és olvasói nevében a győzöket összesen és egyenkint. Leitner Ferencet, szerkesztőtársamat, Cohen Rafaelt, Ferenczy Györgyöt, Hilb Jenő drt és Kéleti Andort, az első nemzetközi mérkőzés *magyar bajnokait!*

Licitálás a kontrakt-bridgeben

Írta Leitner Ferenc

(Folytatás)

*Két szanzadu,
mint indító licit*

Aránylag gyakori eset, hogy a lap oly karakterű, hogy szín-bemondásra nem alkalmas, ütőerőben azonban lényegesen felülmulja az egy szanzadu indításra alkalmas lap mértékét. Ez oly esetben szokott előfordulni, amidőn 4—5 pozitív ütést vagy ennek megfelelő értékű töredék-ütést tartalmaz, amelyek mind a négy színben felosztva vannak jelen. Ez esetben helyes indító licit: két szanzadu. Az ilyen ütőerős lappal azért célszerű két szanzadual indítani, mert ahhoz, hogy a mans teljesíttessék, a partner részéről csekély segítség szükséges. Ha pedig ilyen ütőerejű lappal csak egy szanzadual vagy egy trikkes szín-bemondással indítunk, könnyen megeshetik, hogy a partner nem lévén pontosan tájékoztatva lapunk ütőerejéről, passzolni fog és ennek folytán a manserejű bemondás nem hangzik el, bár a lapban ez benne van. Fentiekből következik, hogy a két szanzadual indítónak a partnere pontosan tájékozva lesz arról, hogy:

1. a licitálást indító legalább 4—5 értékütéssel rendelkezik.

2. Lapja a színelosztás szempontjából egyenletes. Vagyis sem túl hosszú, sem túl rövid színei nincsenek.

3. Minden színben legalább egy figurát tart kezében.

4. A partner lapja oly offenzív jellegű, hogy neki védekezőlicitálást eszközölnie már felesleges.

A licitálás súlypontja az indítónak a partnerén van. Neki kell eldöntenie, hogy a licitálás folytatassék-e és ha igen, miképen, vagy pedig meg kell állnia a két szanzadunál. Ismét két alternatíva van: Az egyik, amelyik ilyenkor a leggyakoribb, midőn az ellenfél nem szólalt meg. A másik eset: ha közben az ellenfél a két szanzadu elindítása után licitált. Az első esetben a partner csak akkor passzoljon, ha a lapja egészen kilátástalan a mans megcsinálására, akár szanzaduban, akár színjátékban. Ha lapjában legalább egy pozitív honor ütés van, vagy pedig két félütés, feltétlenül három szanzadura kell emelje partnerét. De emelnie kell akkor is, ha csupán egy félütése van és ezenkívül két másik színben legalább egy-egy dámája. Ezen megállapítások természetesen a partnerre nézve az esetben állnak csupán, ha az ő lapja is a színelosztás szempontjából egyenletes. Ugyanilyen ütőerő jelenléte esetén, ha a partner lapjában ötös szín van, akkor helyesebb abban a színben háromtrikkes bemondást eszközölni. Ez esetben ugyanis minimális ütőerejét éppen úgy közölte a partnerével, de egyúttal tudomására hozta azt is, hogy hosszú színe van. Így a partner választására van bízva az, hogy szanzaduban, vagy a licitált színben fog e manserejű bemondást eszközölni. Különleges színelosztású és még a felsoroltnál is gyengébb ütőerejű segítőlap

esetén célszerű a partner részéről, hogy mindkét longörjét belicitálja. Ezesetben ha két egyforma hosszú színe van, előbb a magasabb értékű színt kell bemondani és ha a partner három szanzadura válaszolt, akkor a másik longört. Ezzel világosan értésére adatik a partnereknek, hogy a lap a szanzadu-játékra igen kevésbé alkalmas, színjátéokra azonban igen, mert két hosszú szín van a lapban és az indító-partner rendkívül ütőerős. Az esetben, ha a segítő partner kezében egy igen hosszú szín van, amely ezenfelül még ütőerős is, akkor legcélszerűbb, ha a partner két szanzadu-indításra abban a színben azonnal manserejű bemondással felel, vagyis nem hogy nyitott ajtót a partnernek. Két szanzadu-indításra a partner által azonnal eszközölt komplett mansbemondás licitárásnak tekintendő és nem szleminvitnek. Ha a segítőpartner lapja történetesen szintén erős, vagyis 2—3 ütést tartalmaz, akkor lapja erejéhez és a színelosztáshoz képest olyképpen invitáljon szlemre, hogy a licitálást manserejű bemondás fölé emeli. (Pl négy szanzadu vagy öt kör). Az esetben pedig, ha olyan erős, hogy partnere indításából és saját lapjából megállapíthatja, hogy $7\frac{1}{2}$ —8 értékűtés van az ő kezükben, azonnal szlem-bemondással válaszoljon és ne bízza azt partnerére. A szlem-bemondást lapja színelosztásához képest szanzaduban vagy legerősebb színében eszközölje. Szlem-bemondást nem ajánlatos hatosnál rövidebb színben eszkö-

zölni — kivéve a már kipuhatolt színegyezést —, mert arra is gondolni kell, hogy lehetséges, hogy a hosszú szín éppen a partner legrövidebb színe. Ha két ötös szín van a segítőpartner kezében és lapja oly ütőerős, hogy a szlem-bemondás valószínűsége fennáll, akkor legcélszerűbb előbb az alacsonyabb értékű színt ugorva, majd a partner válasza után a magasabb értékű színt a szükséges mértékben bemondani. Az indítópartner abból, hogy az egyik színt a segítőpartner ugorva mondta be (force), tudni fogja, hogy szlemet kell licitáljon, a két szín közül abban, amely neki jobban konvenial.

A másik alternatíva, mint fentebb mondtuk, ha a két szanzadual indító után az ellenfél három trikkes bemondást eszközölt. Ez esetben a segítőpartnerre nehéz feladat hárul. Számításba kell hogy vegye ugyanis azt a valószínűséget, hogy a két szanzadual indító eredményesen kontrázhathatja meg az ellenfél három trikkes bemondását. De nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az ellenfél, aki a két szanzadu ellen három trikkes színbemondással felel, ezt a körülményt éppen úgy figyelembe vette. Neki tehát valószínűleg különleges színelosztású lapja van és abban a reményben van, hogy ezen védekező licitjével minimális kockázatot vesz magára. *E két szempont mérlegetésével kerül eldöntésre a legcélszerűbb licitálás.* Természetesen, ha teljesen gyenge és figurálatlan a lap, nincs probléma

számára, mert passzolni kell. Három szanzadut csak az esetben mondhat, ha az ellenfél által bementett színben biztos ütése van és ezenkívül legalább még egy színben van támogatása. A maga részéről színbementést akkor eszközöljön, ha hosszú színe van és legalább a színben, vagy a színen kívül összesen $1\frac{1}{2}$ honör ütése. Ha történetesen az ellenfél által bementett színben ellenlapja van, vagyis abban biztos ütésre számíthat a színhosszúság folytán és ezenkívül valamelyik másik színben is némi támogatása van, nyugodtan és biztosan kontrázzon, mert ez esetben többszöri buktatásra van kilátás. Ezzel szemben a három szanzadubementés, nem lévén az ellenfél színében gyors ütés, kevesebb kilátással kecsegtet.

Három szanzadu, mint indító licit

Igen ritka eset, de mégis előfordul, hogy a licitálást mindjárt három szanzaduval legcélszerűbb indítani. Ez különösen akkor ajánlatos, ha teljesen zárt ütőerős és hosszú szín van a két alacsony szín egyikében (treff vagy káró) és a másik három szín közül legalább egyben honör ütés, a másik kettőben pedig biztos fogás van. Ennek legtipikusabb példája az, ha a lap a következő:

pik: A X,
 kör: D. B. X,
 káró A. K. D. B. X. X.,
 treff: K. X.

A három szanzaduindítás záró licitnek tekintendő és mint

ilyen a partner részéről sem pozitív sem negatív licitet nem igényel! A partner, ha három értékütést tart kezében, mégis eszközölhet szlemlicitet. Mert ugyancsak szlemlicitet eszközölhet akkor is, ha erős hatos színe és e színen kívül két értékütése van. Egyébként egy hosszú szín birtokában, ha a lap ütéstelen, ennek a színnek a bementése az indító három szanzaduval szemben nem helyes. Kivétel mégis az az eset, ha az a szín hetesnél is hosszabb.

Az ellenfél válaszcitációja az indítás után.

Az előbbi fejezetekben részletesen felsoroltam az indítólicitálás összes lehetőségeit és nagy vonalakban a helyes és célszerű partnerválaszok lehetőségeit megállapítottam. Most természetesen azoknak a lehetőségeknek a vizsgálata következik, amelyek mellett, ha az indítólicit elhangzott, az ellenfelek számára is megszólalási mód van. Ezek a megszólalási lehetőségek természetesen szintén többfélék lehetnek. Én ezeket a módokat a következő csoportokba foglalom:

1. Egyszerű pozitív licitálás.
2. Ugrásszerű pozitív licitálás.
3. Az ellenfél által eszközölt indító licit megkontrázása.
4. Az ellenfél által bementett szín felüllicitálása.
5. A blöff.

1. Az ellenfél egyszerű pozitív licitálása

Az aktívabb lapot nem mindig azt tartja kezében, aki a licitálást megindította. Ezt a megállapítást indokolja az, hogy az egy trikkel való megindítás minimuma alacsonyán szabott meg. Taktikailag és stratégilag az esetek többségében az indítás elhangzása után, az indító után ülő nehezebb probléma előtt áll, mint maga az indító. Ha elfogadjuk az előbbi fejezetben tett megállapítást, hogy az indító és partnere szempontjából a leosztás sorsa az *indító partnerének első válaszfeleletén nyugszik*, még inkább áll az indító ellenfeleire az, hogy a kiosztásban az ő sorsuk legtöbbször az *indító után ülőnek első megszólalásán dől el*. A második kéznek két szempontból kell lapját vizsgálnia. Az egyik szempont: alkalmas-e lapja arra, hogy az elhangzott licitálás után pozitív licitálást eszközöljön. (Történjék ez a licitálás akár támadó, akár védekező okból.) A másik szempont az, hogy amennyiben a lap pozitív licitálásra alkalmasnak találtatott, taktikai okokból célszerű-e licitálnia, vagy pedig célszerűbb-e a lapját elhallgatnia.

Ha az első kérdésre válaszolni akarsz, akkor a taktikai szempontot egyelőre figyelmen kívül kell hagynom és a lehetőségek sokféleségét csupán abból a szempontból kell analizálnom, hogy alkalmas-e a lap a pozitív licitálásra. Ennek minimális feltételei nem állapíthatók meg oly kategórikusan, mint az indítás feltételei, azok különféle ese-

teiben. Általános és feltétlen irányadó szabályként csak azt az egyet állíthatom fel, hogy másfél értékűt meg nem haladó erőt tartalmazó lappal, soha semmi körülmények között megszólalni nem szabad. Egyébként a megszólalás feltételei függenek a *színelosztástól*, a minimális másfél ütésen *felül* lévő *ütőerőtől*, továbbá nem utolsó sorban attól, hogy *melyik pár van a sebezhetőben* és végül van-e és ha igen, melyik párnak *részletírása*. Az itt felsorolt különféle komponensek együttes mérlegelése adja meg a feleletet ugyanis arra a legfontosabb kérdésre, melyet az *indító licit elhangzása után, a második kéz önmagához fel kell tegyen*, mielőtt licitált, *áll-e bemozdásom ellen olyan kontra, mely kedvezőtlen esetben behozhatatlan hátrányba juttat?* Itt érvényesül leginkább a lapmegítélési készség és a tehetség a bridgeben. Ez, ha teljesen nem is, de nagy részében pótolható óvatossággal és bizonyos tapasztalatok alapján leszűrt irányelvek betartásával. Az óvatosság azért ajánlatos, mert az indító után ülő többnyire már két trikkel kénytelen belépni a licitálásba az ellenfél megszólalása után. Viszont a túlzott óvatosságnak is meg vannak a maga hátrányai.

A kontrától való túlzott félelemnek nem szabad addig a fókusz terjednie, hogy oly lapot is elhallgasson a második helyen ülő játékos, mely lehetőségeket rejt magában az eredményes féljatek megcsinálására. Mindezen

szempontokat mérlegelve, arra az elhatározásra jutottam, hogy az ellenfél egytrikkes indítása után egytrikkes bemondással a második helyen ülő élhet, az első féljátékban: egy és fél érték-ütéssel, ha licitálható ötös színe van; a bellben pedig: két érték-ütéssel. Ha az ellenfél egytrikkes bemondása után a második kéz márcsak kéttrikkes bemondással válaszolhat, akkor az első féljátékban legalább két érték-ütésnek, a sebezhetőbbben pedig két és fél értékütésnek kell jelen lenni, és ugyancsak licitálható legalább ötös színnel. Az indító egytrikkes bemondása után

szanzadut licitálnia a második kéznek csupán akkor célszerű, ha az első féljátékban legalább két és fél értékütése, a második féljátékban legalább három értékütése van. Mindkét esetben az értékütések egyike, az ellenfél által bemondott színben kell legyen. Természetesen ezen megállapítások alól vannak kivételek, melyek közül csupán azt említem meg, ha az indító után ülő kezében egy különleges hosszú, vagy két hosszú szín van. Ezesetben kevesebb számú értékütéssel is lehet védekező megszólalást eszközölni.

(Folytatjuk)

NEMZETKÖZI BRIDGEVERSENY

Magyarország reprezentatív csapata legyőzte Németország bridgecsapatát

Áprilisi számunkban hírt adtunk róla, hogy a Magy. Bridge-Szövetség hivatalos kiküldetésében öt tagú reprezentatív-csapat mérkőzik Németország csapatával. A tíz tagú válogatott keretből Szathmáry Kálmán, a M. B. Sz. választmányának megbízásából kiválogatta azt az öttagú csapatot, amely hivatva volt a M. B. Sz. színeit Németországgal szemben képviselni. A válogatott csapat április 29-én kelt útra. Tagjai voltak: Leitner Ferenc csapatkapitány, Cohen Raffael, Ferenczy György, Hilb Jenő dr és Keleti Andor. A magyar csapatot az a kellemes meglepetés

érte, hogy a berlini pályaudvaron Kurt Bendix, a német válogatott csapat kapitánya és a csapat tagjai, számos ujságíró és kitűnő bridgezők fogadták. Kölcsonös üdvözlés után a résztvevők még aznap összejöttek, hogy a mérkőzés részletes és pontos feltételeit megállapítsák. A magyar csapat tagjai április 30-án ebédre voltak hivatalosak a versenyt rendező A. B. C. club helyiségében. A rendkívül előzékeny és vendégszerető Kurt Bendix üdvözölte az ebéd keretében a magyar csapatot és igen meleg hangon nyilvánította szimpátiáját az egykor szövetség-

ges Magyarország és annak fővárosa irányában.

Az általános tetszésnek örvendett felkészítőre Hilb Jenő dr tolmácsolta a magyar csapat köszönetét.

A mérkőzés aznap délután 5 órakor kezdődött meg az A. B. C. club legnagyobb termében, rendkívüli érdeklődés mellett. A mérkőzés programja közös megállapodással a következő volt: A mérkőzés első napján április 30-án délután 20 és este 20, összesen 40 leosztás volt. Május 1-én, vasárnap a program ugyanaz volt. Május 2-án, hétfőn csupán délután volt 20 leosztás. Május 3-án, kedden este 20 leosztás és végül május 4-én, szerdán ugyancsak délután és este 20—20 leosztás. A mérkőzés folyamán tehát összesen 160 leosztás volt. Hétfő este és kedd délután a pihenésnek szenteltetett. A verseny mindvégig igen nagy érdeklődésnek örvendett. Különösen az első nap volt kíváncsi a német közönség az eddig számára még ismeretlen magyar játékosokra. A legnagyobb érdeklődést pedig az utolsó nap döntő küzdelmei váltották ki. A küzdelem mindvégig hullámzó volt, bár a magyar csapatnak csaknem állandóan előnye volt, de ez nem volt olyan nagy, hogy a mérkőzés kimenetele ne lett volna mindvégig nyíltnak tekinthető.

A mérkőzés első délutánján a magyar csapat talán legjobb formáját játszotta ki. Ebben a 20 kiosztásban több mint 2000 előnyt szerzett. Aznap este a magyar csapat kissé indiszpónált volt, viszont a németek le-

vetközve délutáni indiszpónáltóságukat, hibátlan játékot produkáltak. Ennek tulajdonítható, hogy ebben a 20 kiosztásban 1500 pontot sikerült visszaszerelniök. A magyar csapatnak az első nap eredményeképpen 500 pont előnnyel kellett beérnie. Vasárnap délután a német csapat tökéletes formát játszott ki; nemcsak behozták 500 pont hátrányukat, de még körülbelül 600 pont előnyre tettek szert. Ez volt a mérkőzés egyetlen momentumuma, amidőn a német csapat átmenetileg vezetett. Aznap este a magyar csapat átmeneti indiszpónáltságát leküzdve, ismét az első nap délutánján tanúsított tökéletesen hibátlan játékkal lepte meg a németeket, és nemcsak behozott 600 pont hátrányt, hanem közel 1000 pont előnyre tett szert. Ez volt a mérkőzés félideje. Másnap, hétfőn délután a magyar csapat folytatta kifogástalan játékkal diadalútját és további 1000 pont előnyre tett szert. Száz kiosztás után immár 2000 ponttal vezetett. Ezzel emberi számítás szerint a győzelem be volt biztosítva. A német csapat maga is nehezen tudta már elképzelni ennek a 2000 pontnak a behozását. Másnap, kedden esteanémet csapaton mindazonáltal a pesszimizmusnak legkisebb foka sem látszott meg. Hátrányos helyzetében is imponáló küzdőképességéről tett tanúságot. A keddi esti játék volt általános nézőszögből tekintve a mérkőzés legnívósabb 20 kiosztása. Ebben a 20 kiosztásban úgy a német, mint a magyar csapat úgyszólván teljesen hibátlanul játszó

maximális játékerőről tett tanúságot. Ennek a bizonyítéka, hogy a 20 kiosztás eredménye mindössze 50 pont volt a magyar csapat javára. Szerda délután mindkét fél kissé ideges volt. Ez a játéknívóban kölcsönösen némi hanyatlást mutatott. Egy-két hibával több esett ezúttal magyar részen, aminek eredményeképpen 350 pontot a németeknek sikerült visszaszerelniük. A szerda esti utolsó 20 kiosztásban ismét mindkét csapat kitűnően játszott. A magyarok *2075 pontra növelték előnyüket* és ez a szám egyszerűen a mérkőzés *végső eredményét* is adja. Ennyivel győztünk.

A résztvevő magyar játékosok ismertek olvasóink előtt. Ezúttal a német bridge nagyságokról kell néhány szót szólnunk. A szenzáció erejével hatott a magyar résztvevők körében Frau Jack játéka. Tudása a legelső férfiklasszissal egyenlő. Ez vonatkozik úgy a licitálásra, mint a játéktechnikára. Partnerei: Kurt Bendix, J. Brodsky és Oscár Rabinow voltak. Mindhárom a német első klasszist képviselik. Tudásuk a magyar első klasszishoz méltó. Őket bírálni tehát sem jogunk, sem feladatunk nem lehet.

A győztes magyar csapatnak a M. B. Sz. folyó hó 10-én tartott választmányi ülésen jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

A Fészek Club folyó hó 11-én rendezte szükkörű vacsoráját a győztesek tiszteletére.

A M. B. Sz. vacsorája a győztes magyar csapat tiszteletére folyó hó 19-én, csütörtökön este 9 órakor tartott a Hungária-szállóban.

Ez a 160 leosztásos nemzetközi verseny jó alkalmat nyújtott úgy a győztes, mint a vesztes csapat minden egyes tagjának tapasztalatai kibővítésére és a versenyrutinra való meg-edzésre. Ezzel távol sem akarjuk azt állítani, mintha a versenyben résztvevő játékosok bármelyike is még fejlődésben levő bridgező volna. Valamennyiük mögött oly régi bridge mult áll, hogy e bridgezők mindegyike bizonyára saját tudásának elérhető maximális fokán áll. Nem szabad azonban elfelejteni, hogy úgy a német, mint a magyar csapat tagjai közel egy évtizeden keresztül plafond írásmód szerinti játékokra voltak beidegezve. Még amögött a német pár mögött is, amely már több nemzetközi versenyen résztvevett, csupán nem egészen egyéves nemzetközi írásmód szerinti játékgyakorlat állt. A többiek pedig mindössze néhány hónapos ilyen gyakorlatra tekinthetnek vissza. Ha feltétlenül áll is, hogy a tudás bizonyos fokára eljutott játékos a bridgenek bármely más mód-szer szerint való játékában rövid idő alatt a tudás ugyanilyen fokára jut el, mégis természetes viszont az, hogy egy új írásmódra való áttérésnél bizonyos nüanszokban, főleg a licitálás taktikai és technikai részében más módszereket kell alkalmazni. Ennek ugyanolyan mértékben való elsajátítása többé-kevésbé gyakorlatot igényel. Ilyen mérkőzés tehát mindenképpen alkalmas az új írásmód szerinti versenyrutin gyarapítására.

Ez a verseny alkalmat szolgáltatott a magyar csapat minden

egy tagjának arra, hogy meggyőződést szerezzen, miszerint a bridge-sportban *reális küzdelmet* valóban *eldöntő* verseny sport-szerűleg csakis úgy képzelhető el két csapat között, *ha magas számú kiosztásra megy*. Ezt a megállapítást a Bridge Ujság olvasói már ezen nemzetközi versenyt megelőzően az országos versenyről írt krónikánkban is felfedezhették. Amit akkor megírtunk, az most teljes egészében beigazolást nyert. Még a 160 leosztást is ilyen alkalmakkor 200-ra emelni lesz célszerű.

A másik tapasztalat, amelyet a csapat tagjai szereztek az, hogy a nemzetközi írásmód szerinti licitáció sem nélküli mindazokat az érdekes és változatos fordulatokat, amelyek a plafond írásmód licitálását szintén oly színessé és változatosá tették. Védekező bemonásnak, helyenkénti mentéseknek, sőt nagy ritkán egy-egy blöffnek, ha az kellő esetben alkalmaztunk, itt is helye van. Ügyszintén helyesen kiválasztott alkalmakkor fantázia-mansbemonások

nem egyszer érnek el döntő sikert. Ha ehhez még hozzávesszük azt a különös szellemi, illetve lelki örömet, amely precízítással elgondolt és teljesített szlembemondást eredményez, akkor konstatálhatjuk, hogy a játék érdekességéből nem veszített semmit.

Egy olyan eset van mégis, a licitálásban, ahol soha semmi körülmények között nem szabad, hogy helyettesítse a fantázia a precízítást: és ez a licitálás megindítása. Megindítani, ha az arra előírt ütésszám ($2\frac{1}{2}$ —3) nincsen jelen, éppen olyan súlyos hiba, mint nem elindítani akkor, ha a lap indításra alkalmas. A verseny folyamán megállapítható volt, hogy mindazon esetekben, midőn akár a német, akár a magyar csapat ebbe a hibába beleesett, súlyos ponthátránnyal lakt meg érte.

A magyar csapat nem aratott fölületes győzelmet Németország csapatára felett. *Ellenfelei is elismerték azonban, hogy ez a pontszám-többlet, amelyet elért, feltétlenül reálisnak mondható.*

Amíg egy bridgejátékos eljut odáig...

Fáradtságos és tövises az út amely a bridgecsillagokhoz vezet. Ki nem szenvedett már kevesen partnerre, enyhén szólva „naiv” licitálása és kijátszása révén. De tegye mindenki kezét a szívére, vajjon ő maga is nem adott-e játékaival gyakran okot bizonyos oly gondolatokra, amelyeknek kimondása partnerre rejtelve, amikor még az részéről már a feltűnően durva

becsületsértés tényálladékát mérítette volna ki.

Egészen elenyésző azoknak a tehetségeknek a száma, akik már korán elkerülik a kritikát, amennyiben ellentmondást nem tűrő elánnal immár akkor szabad előadást tartanak a bridge rejtelveiről, amikor még az útvesztőket vajmi kevéssé ismerik és teszik ezt olyan elragadó fölnnyel, hogy a kibicek

és partnerek néma dermedtségben érzik át földi gyarlóságukat.

Ha pedig egy csárdába két vagy több bridge-dudás jut, akkor kész a zenés bridge. Ez alatt a megvitatásnak olyan megnyilvánulását értjük, amelyek a legdrasztikusabban orkesztált jazz-számokkal is bátran felvezik a versenyt.

Míg az angolok a legfantasztikusabb bemondásokat is leterítéskor egy röpké „thank you partner“-rel fogadják és másrészt egy „sorry partner“-ért hat feleslegesen kiadott ütést apostoli türelemmel és megbocsátással vesznek tudomásul, addig nálunk egy esetleg elérhető szűrtrikk körül irodalmi vitaesték tartatnak.

De ennek is megvan a maga előnye. A sok vita önképző módon hat és némileg ellensúlyozza azt, hogy itthon aránylag keveset olvasnak az emberek bridge-elméletről. Pedig kár, mert a kezdő, de ambiciózus bridgejátékos azáltal, hogy egy kissé lapozza valamely bridge-könyv vagy ujság közleményeit, lényegesen ritkábban járulna hozzá egy-egy impulzív partner idegei elsorvasztásához.

Nézzünk néhány példát azokból a licitálási esetekből, amelyek már annyi bánat és bú eredői lettek.

Ki nem ismeri a bridge-barlangok ama neves és félelmetes lakóit, akik lapjukat, mely mondjuk hat káróból áll ász, dáma, bubi és tizzessel, egyébként ütés nélkül, harsány „két káróval“ indítják földközi kéjutatásra. Ha azután a partner káróban sikén és hát treffje van, teszem azt a má-

riázssal és még hozzá négy pik-je is, például király, tizzessel, joggal bemond három treffet. Az indító erre sértett önérzettel visszaveszi színét, mire a partner még elég óvatosan három pikket ajánl. Indító barátunknak lévén kárói mellett mégis négy darab pikkje a kilencessel, négyre emeli a pikk-ek számát. A másik azonban

Rex

Standard

5 + 1 csöves
HALÓZATI
EURÓPAVEVŐ!

megijed a négyes fejnélküli szintől és mégis jobbnak találja a hatos treffben ötöt játszani. Indító most már dühös és újra kárót mond, immár az ötös-régiókban, mire a partner jobb belátásra tér és öt pikkre javít. Miután hatot buktak, holott az ellenfél káró királya bekeríthető volt és a pikk ász kikerülhető, kitör a botrány. Indító bejelenti, hogy már indításkor jelezte, hogy „csak kárója van és csak azt akar játszani“, hiszen kettővel indult. Partner viszont ugyanezt mondja treff nevezetű színéről, a leghatározottabban kijelentve, hogy pikkbemondása csupán az esetleges három szanzadut óhajtotta alátámasztani (sikán káróval!) Tanulmány: ne indíts oly gyenge

lappal, melynek csak egy színben van ütőereje, de még kevésbé két trikkal, hiszen drágábbá teszed a partner válaszát.

Az ilyen „csak az van“ kettes indításhoz hasonló hibás konvenció az a kezdő csökevény, amely a szanzadu-invít néven szerepel a magánforgalomban. Egy treff kárót keres, egy káró treffet. Ha történetesen nem találja, akkor vagy benne marad egy nemes színben játszható mans, vagy az értesített ellenfél egyszerűen elindul a csak egyszer tartott meghívott színben és galoppban futhatja meg a partit. Még kedvesebb a három treffes, vagy három kárós indítás. Ez is „szanmort“ pl. még agy ásszal és egy királlyal. Szegény partner, akinek a három kárós indítóval szemben mondjuk treff-lapja van, most így gondolkodik: ha négy treffet mondok és benne van a három szanzadu, partnerem az egész városban elhíreszteli, hogy íme: invitáltam három szanzra, benne is volt, de ez a ... (itt különféle jelző alkalmazható) nem akarta megérteni. Bemondja tehát a három szanzadut és bukik ötöt, mert elindulnak egy idegen színnel, kivesszik az asztal ászát, treff ásszal újra ütve lejátsszák az egvik színt, aztán a másikat, végül a felvevő a százhonörös király hijján zárt káróból is csak egyet üt. A treff azonban benne lett volna. Ha azonban történetesen négy treffel talál felelni a partner az indítónak, akkor megeshetik, hogy éppen treff királya nincs a másiknak és benne lett volna a három szanzadu. Tanulság: ha szanzadut akarsz invi-

tálni, mondj szanzadut. Ez a legjobb „invít“.

Kedves dolog az úgynevezett „leintés“ is. A indít egy pikkel, amit B single pikkel és öt treffel, benne bub, tizes, egyébként is ütés nélkül, „leint“ két treffel. Hosszú, fáradságos viaskodás után „találkoznak“ négy szanzadunál és nagy szerencsével rendszerint elkerülik azt, hogy az ellenfél kis szlemmet csináljon. Tanulság: minden bemondás emelés, de különösen, ha az trikkszám-szaporítással történik.

Gyakori az az eset is, amikor „longör“-re indít, mint negyedik partnerünk, pl egy kör bemondás útján, kezében hét kör zárva ász nélkül száz figurával, de minden más ütés nélkül. A csodálkozás méla moraja kíséri az indító és a treff ásszal rendelkező partnerének rezignációját, ha az ellenfelek azután az általuk már elpasszolt lapokkal és kontrával csinálnak öt treffet, sőt bemondják és megcsinálják ezenfelül a kis szlemmet is, természetesen ugyancsak kontra kíséretében. Tanulság: ne csak a szín hosszúságát tekintsd lapodban, de az ütőerőt is, utóbbi még fontosabb.

A bridge-dsungelt azonban nagy és mindinkább közeledő veszély fenyegeti. Culbertson kategórikus normái ugyanis veszélyeztetik az egyelőre még nagy számban található „fantáziás“ és „leintő“ játékosok létét és szabadságát. Félő, hogy ezek a nemes vadak bridge-berkeinkből lassanként kivessznek, hacsak megfelelő utánpótlásról gondoskodás nem történik.

Hernád István dr

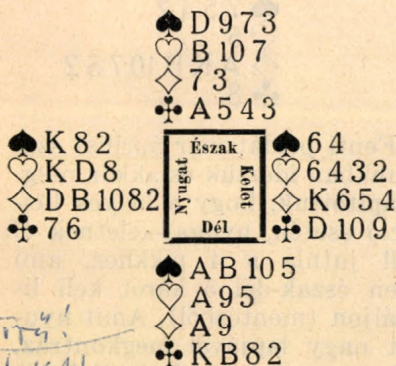
Bridge World Olympic

Kritikai megjegyzések a „The National Bridge Association“ által megküldött tizenhat kiosztásról

Áprilisi számunkban részletes tudósítást közzeltünk a Budapesten megrendezett versenyről, amely az egész világon kiterjedő versenyeknek egy részét alkotta. Néhány kitűnő licitálási példát idéztünk is ez alkalommal. Sajnos az összes példák részletes leírása az előírt helyes licitációval és helyes megjátszással akkor még nem állott rendelkezésünkre. Időközben ez megérkezett Amerikából minden egyes résztvevő címére. Most álljon itt ismét néhány példa:

nyünk tehát teljesen egyező. Ami a kijátszást illeti, az amerikai zsűri véleménye szerint a 4 pikk feltétlenül megcsinálható. Nézetünk szerint ez a példa a kijátszás szempontjából teljesen alkalmatlan annak megítélésére, hogy a játékos helyesen játszotta-e ki a játszmat. Ennek megcsinálása ugyanis, minthogy az ellenfelek nem licitáltak, csupán bizonyos feltevéseken alapszik, amely feltevéseknek eltalálása nem a tudás, hanem *kizárólag szerencse dolga*. Ha jól megvizsgáljuk észak és dél kezében levő lapokat, úgy megállapíthatjuk, hogy délnek 8 biztos ütése van. Mégpedig az aduban 3, a körben 1, káróban 1 és a treffben 3. A 9. és 10. ütés megszerzésének természetesen igen sok lehetősége van. Az esélyek közül a legcélszerűbbeknek a kiválasztása azonban teljesen szerencse dolga. Nem kétséges, hogy a 9. ütést mindenesetre treffben kell keresni és megtalálni azért, hogy a treffben nemcsak a biztos 3, hanem mind a 4 ütés megcsinálható legyen. Ez azonban kétféleképpen érhető el: az egyik mód az impassz, amely természetesen csakis arra az oldalra adható, ahol a búb van (nem lévén sem kézben, sem az asztalon a 10-es). De elveszthető éppen úgy az impasszal, ha a treff dáma nyugatnál van még akkor is, ha az másodlagos. Ebben az

Osztó: Dél

Ennél a példánál az amerikai zsűri a licitálást illetően csupán azt állapítja meg, hogy észak-dél el kell jusson a 4 pikkhez. Szerintünk a helyes licitáció a következő: dél: 1 pikk, nyugat: passz, észak: 2 pikk, kelet: passz, dél: 2 szanzadu, nyugat: passz, észak: 3 pikk, kelet: passz, dél: 4 pikk.

A licitációt illetőleg vélemény-

Stonington!
 1. S D 3 h a K A!
 2. S D A
 3. T 8 A
 4. A 9 6 K
 5. A 2 A
 6. A B D
 7. 7 3 10 B
 8. A K
 9. 4 2-5
 10. B = et.

ha = 4, A 9 4 5 2!
 5. A 3 1 6 10
 nyugat = 4-2, A = 10-10

utóbbi esetben a helyes játék az, ha dél nem ad impasszt, hanem a treff dáma esésére játszik. Teoretikusan és matematikailag meg van állapítva, hogy az esetben, ha egy színben öt hiányzik, köztük a dáma, annak elfogása impasszal vagy anélkül teljesen egyenlő esélyű. A dáma éppen úgy lehet negyedleges, harmadlagos, mint másodlagos. A 10. ütés megszerzése történhetik úgy aduban, mint körben. Ha ugyanis az adukirály keletnél van, akkor az elfogható, ha pedig nyugatnál, akkor nem. Ennek esélye szintén pontosan 50%. Tehát tisztán szerencse dolga, hogy a játékos erre játszik-e vagy nem. Ami pedig a kört illeti, megállapítható, hogy a játékos és az asztal kezében egyenlően elosztva, 3—3 kör van. A játékosnál van az ász 9-es és az asztalon a bub és 10-es. Hiányzik tehát a király és a dáma. A játék sikere tehát azon múlik, hogy a játékos a lehetséges három eshetőség közül melyiket tételezi fel. Ezek az eshetőségek:

1. Mind a két figura kehet kezében van.

2. Mind a két figura nyugat kezében van.

3. A két figura megosztva van kelet és nyugat kezében.

Az első és harmadik esetben a játékos akkor játszik helyesen, ha az asztairól kétszer bontván a kört, elfogja a kelet kezében levő figurát, illetve a keletnél levő két figura közül az egyiket. Viszont csupán a 2. alatti esetben akkor játszik eredményesen, ha beszorításra játszik, vagyis azt az esélyt

játsza meg, hogy mind a két figura nyugat kezében van. Ennek eshetősége azonban, mint látható csupán 33 százalék, míg a másik eset 66 százalék. Fentiekből megállapítható, hogy ebben a kosztásban nem is egy, hanem három tisztán szerencse-momentum van, amelytől a 9. és 10. ütés sorsa függ. A játék megcsinálásához tehát a tudásnak semmi köze nincsen. *Vere d'ony a királyt fogalmad!*

Osztó: Nyugat

♠ 8	♠ D 9 6 3
♥ A 9 6 2	♥ 8 7 4 3
♦ D 9 6 4	♦ 8
♣ 9 7 5 2	♣ K 6 4 3
♠ A K B 10	♠ 7 5 4 2
♥ K D B 10	♥ 5
♦ 3	♦ A K B 10 7 5 2
♣ A D B 10	♣ 8

Eszak	Kelet
Nyugat	Dél

Fenti példát már áprilisi számbunkban idéztük és akkor megállapítottuk, hogy a helyes licitáció esetén, nyugat-keletnek el kell jutnia a 4 pikkhez, ami ellen észak-dél 5 kárót kell licitáljon (mentésből). Amit nyugat nagy lapjával megkontráz, kelet azonban a kontrából öt 5 pikkkel ki kell emelje. Az 5 pikk pedig egyszer bukik, de a bemondás mégis célszerű volt, mert észak-dél az 5 kárót megcsinálta volna. Ezzel szemben az amerikai főrendezés észak-dél számára a 6 kárót bemondását is előírja. Viszont kelet-nyugat számára nem is az 5 pikk, hanem az 5 kör licitálását írja elő, amely természetesen

éppen úgy egyet bukik, mint az 5 pikk. Hogy ezt a két teljesen logikátlan megállapítást miért teszi, azt természetesen nem tudhatjuk, mert azt még megindokolni sem kísérli meg, dacára annak, hogy a tényekkel ellenkezik.

Osztó: Észak

♠ K		♠ D 6 4 2
♥ A 6 2		♥ 7 5
♦ 4 3		♦ A D B 10
♣ A K B 10 7 6 4		♣ 9 8 5

♠ 10 7 5 3	Észak	♠ D 6 4 2
♥ 10 9 4 3	Nyugat	♥ 7 5
♦ K 7 6 2	Kelet	♦ A D B 10
♣ 8	Dél	♣ 9 8 5

♠ A B 9 8	♣ —
♥ K D B 8	
♦ —	
♣ D 9 5 3 2	

Igen szép licitálási példa arra, hogy észak-délnek el kell jutnia a licitálásban a 7 treffhez. Ennek összeállítása szerintünk is korrekt és rendkívül elmés. Az amerikai zsűri megállapítása szerint kelet-nyugatnak a 7 treff ellen (nem lévén bellenben) 7 káró mentőlicitációt kell eszközölnie, amely megkontrázott 6 bukással jár. Tehát végeredményben kétségtelenül, bár 1400 pontot ír az ellenfél, mégis 740 pont megtakarítással jár. Mi azonban ebben *legalább is vitathatónak* tartjuk azt, hogy előrelátható 6 bukás árán is menteni kell okvetlenül az ellenfél 7 trikkes bemonadását akkor, amikor egy ilyen bemonadás megbuktatása, ha nem is valószínű, de kelet számára mégsem teljesen kilátástalan.

Osztó: Dél

♠ K 3		♠ B 9 8 7
♥ B 9 4 3		♥ D 10 8
♦ 5		♦ A 9 6
♣ 10 9 7 5 3 2		♣ K D 6

♠ D 6 4	Észak	♠ B 9 8 7
♥ 7 6 5	Nyugat	♥ D 10 8
♦ 10 8 7 4 3 2	Kelet	♦ A 9 6
♣ B	Dél	♣ K D 6

♠ A 10 5 2	
♥ A K 2	
♦ K D B	
♣ A 8 4	

Ebben az esetben természetesen észak-délnek el kell jutnia a 3 szanzadu bemonadásához. E példát azért idézzük, mert játéktechnika szempontjából ez a kiosztás 16 közül az egyetlen, amely úgy a játékos, mint az ellenjátékosok számára rendkívül érdekes és egészen nehéz problémát ad. Teljesen osztrák a főrendezőség azon megállapítását, hogy tökéletes játék és ellenjáték esetén a játékosnak egyet buknia kell.

Osztó: Kelet

♠ 10		♠ K B 9 7 2
♥ 10 9 8 5 2		♥ K D 4
♦ A K 7 4 3		♦ B 6
♣ B 9		♣ A 7 6

♠ A 8 6 3	Észak	♠ K B 9 7 2
♥ A 7	Nyugat	♥ K D 4
♦ D 9	Kelet	♦ B 6
♣ K 8 5 4 2	Dél	♣ A 7 6

♠ D 5 4	
♥ B 6 3	
♦ 10 8 5 2	
♣ D 10 3	

Kelet-nyugat vonalnak természetesen a 4 pik licitáláshoz kell eljutni, melyet kelet játszik és amelyet az amerikai főren-

6. 4. 11
2. 4. 11
1. 9. K. A!
2. A. K
3. 7. 2. B
4. A. 9. 1. 0. 3
etc.

1. 5. X. A
2. A. 9!

2. Bay.

1. A. 4. 3. B. A
2-3-4. 7. 10. A. K. 2

1. 9. K
2. 9. A
3. 10. 10. A
4. 9. K
5. 9. K
6. 10. D
7. 9. K
8. 9. A
9. 9. B

dezőség szerint meg kell csináljon. Mi ez utóbbi nézetet nem valljuk, mert a megcsinálása azon múlik, hogy kelet — dacára a kezében és asztalon levő összesen 9 adunak — impasszra játszik, de azt is megfordítva kell tegye, vagyis nem arrafelé, ahol a bubja van. Márpedig, ha szerencsés módon is kezd az aduhívást és lehívja az adukirályt, amelybe észak a 10-est ejti, ebből még mindig nem következtethető az, hogy az adu dáma délnél van. Ez ismét szerencsére alapított megállapítás. Az az előírás, hogy délnek a kijátszást káró kettessel kell indítania, ellenkezik a kijátszás

szabályaival. Oly 4-es színből, melyben az élkártya a 10-es, nem lehet 2-sel kezdeni.

*

Lapunk zártakor értesülünk hogy a zsüri *Szabó Nándor gémkapitány* elnöklete alatt megálapította a budapesti verseny győzteseit a pontozás alapján.

Észak-dél vonalon az 1. és 2. helyezett holtversenyben:

Karátson Antalné—Leitner Ferenc és Komor Szilárd—Görög dr párok.

Kelet-nyugat vonalon 1. lett **Ujj Györgyné—Ujj György** pár és 2. helyezett: **Klór László—Molnár Harry dr** pár.

Utóhang vidékről az Országos Bridgeversenyhez

A húsvéti országos verseny hullámai még mindig nem csitultak el, még mindig szóbeszéd tárgyát képezik az abból leszűrt tapasztalatok, taglalják sikerét és főleg — hibáit. A verseny legnagyobb jelentősége abban nyilvánult meg, hogy első alkalommal hozta össze az egész ország bridgező társadalmát, összehasonlításra adott alkalmat a fővárosi és vidéki játékosok tudását illetőleg, tömegeket mozgósított. A bridgezők rangsorát nem állapította meg, legfeljebb azt, hogy ki bírta idegekkel azt az emberfeletti munkát, amit a verseny résztvevőitől megkívántak. Itt máris rámutattam az első hibára, de úgy erre, mint a még említendőkre mentséggül szol-

gáljon az, hogy ez volt az első ilyen nagyszabású verseny s reméljük, hogy a tapasztaltakon okulva, a jövőben mindezeket a hibákat a lehetőségig kiküszöbölik.

A verseny nyolcas döntőjébe került hét fővárosi és egy vidéki, a győri team; ez az erőviszonyoknak egyáltalában nem felel meg, mert a győri csapattal — anélkül hogy érdemeit és valóban szép szereplését legkevésbé is lebecsülni akarnám — úgy vélem, egyenrangúnak mondható akár a szegedi, akár a debreceni, akár pedig a miskolci és még néhány vidéki csapat. A fővárosi és vidéki teamek egymásközti aránytalanságának oka a döntőben pedig nem okvetlenül a játéktudás közti

különbség volt, mint valószínűleg az, hogy a vidékiek kisebb versenyrutinnal rendelkeztek, azonkívül kevésbé lévén megszokva az ilyen marathoni bridge-csatához, mint a pestiek, idegileg összeroppantak.

A verseny első napján megjelent 64 team, ezeket nyolcas csoportokba osztották, csoportokon belül körmérkőzés volt, de a nagy számra való tekintettel, egyenként mindössze nyolc leosztást játszottak, tovább ment huszonnégy team. Kiesett tehát negyven team nyolc leosztásos, vagyis egyáltalában nem reális mérkőzések alapján. Másnap délután öt órától — másfél óra vacsoraszünettel — hajnali öt óráig tartott a játék, érthető, hogy a vége felé a legjobb játékosok is, különösen a gyengébb idegzetűek, egyik hibát a másik után követték el, pedig még itt is csak 16 leosztásra ment egy-egy mérkőzés. Harmadnap a döntőt pedig már befejezni sem tudták.

Mindezekből az a tanulság, hogy az országos döntőbe már legfeljebb 16 teamnak (8 fővárosi, 8 vidéki) szabad bejutnia, ezek legalább 24—30 leosztásos mérkőzéseket játszhatnak egymással anélkül, hogy az imént elmondott óriási megterhelésnek ki volnának téve. Szerintem leghelyesebb volna, ha a verseny vidéki részét oly módon bonyolítanák le, hogy az országot négy kerületre osztva, a városok győztes teamjei (pl. minden öt nevező után egy) kerületenként egymással mérkőznének és a kerületi versenyek kettő első helyezettje, összesen nyolc vidéki team menne Pestre

az országos döntőre. (Ezek a kerületek lehetnének: Kelet: Debrecen, Dél: Szeged, Nyugat: Győr, és Észak: Miskolc középponttal.) A budapesti indulók az előmérkőzéseken szintén nyolc teamre redukálnának s így 16 team mérkőzne a döntőben, a következő beosztásban: 1. nap: négy négyes csoport, ezeken belül körmérkőzés 24—30 leosztásra, tovább megy két-két team; 2. nap: két négyes csoport, többi mint az első napon; 3. nap: két-két team játszik egymással 60 leosztást, kettő kiesik; 4. nap: a megmaradt két team játszik egymással 60—100 leosztást az első helyért. 24—30 leosztásra két órát számítva, ez körülbelül napi hat óra játékidőt jelentene, ami — közbeiktatott vacsora szünettel — nem annyira megerőltető, hogy a verseny lefolyását befolyásolná. Bár az e tervezet szerinti leosztások száma sem mondható elegendőnek, mindenesetre több lehetőséget adnak az igazságos eredmény kialakulására, mint a nyolc és 16 leosztásos mérkőzések tömege.

Természetesen ez csak javaslat, hogy a Bridge-Szövetség ezt fogja-e magáévá tenni, vagy pedig egy más — meg vagyok róla győződve — szintén kitűnő tervezetet, nem tudom, de hogy a húsvéti versenyhez hasonló feltételekkel többet országos versenyt rendezni nem szabad, — az biztos.

nyiregyházai Gara György
Miskolc.*

* E cikkben foglaltakkal lényegében egyetértünk. (Szerk.)

Krónika

A M. B. Sz. folyó évi április hó 17-én tartotta első rendes közgyűlését. Ez a közgyűlés le tárgyalta a hivatalos tárgysorozatot. Ennek keretében sajnálattal vette tudomásul Klinger Pálnak a pénztárosi állásról történt lemondását. Klinger Pál továbbra is a választmány tagja maradt. A pénztárosi állásra egyhangúlag Cohen Raffael választatott meg. A még be nem töltött vidéki főtitkári állásra Leitner Ferenc, jegyzői állásra Bukovinszky Péter, ellenőrré pedig Horváth György választatott meg. A választmányi tagok számát az alapszabályok módosításával a közgyűlés 12-ről 14-re emelte fel. A korábban üresedésben lévő választmányi tagságot Komor Szilárd dr.-ral töltötte be. A jövőre szóló programadást a közgyűlésen — sajnos — nem hallottunk. Ennek oka bizonyosan abban rejlett, hogy a M. B. Sz. elnöke, valamint főtitkára már előbb elhatározták lemondásukat.

Huszár Gyula, az M. B. Sz. első elnöke, közvetlenül a közgyűlés után levélben jelentette be az M. B. Sz. választmányának ezen tisztségéről való lemondását. A választmány a lemondást nagy sajnálattal vette tudomásul.

Időközben ugyancsak bejelentette az M. B. Sz. első főtitkára, *Vécsey* László, hogy lemondási szándékát — mely már korábbi keletű volt — fenntartja. Ennek a lemondási szándéknak a már korábban történt elhatározása volt bizonyára az

oka annak, hogy *Vécsey* László a közgyűlésen adós maradt a Szövetséget vezető irányelveknek és a jövő programjának felállításával, nem akarván utódja terveinek elébevágni. Az M. B. Sz. választmánya jegyzőkönyvi köszönetet szavazott *Vécsey* Lászlónak eddigi tevékenységéért.

Az M. B. Sz. két legfontosabb vezető pozíciója e pillanatban tehát betöltetlen. *Rendkívüli közgyűlés* feladata lesz ennek a két állásnak a betöltése. A rendkívüli közgyűlés összehívásának időpontjára nézve az M. B. Sz. választmánya még nem határozott. A választmány *igen helyesen járt el*, midőn ennek a két *legfontosabb állásnak* betöltését nem sieti el, hanem *alapos megfontolás és körültekintés után fogja e pozíciókat betölteni.*

E helyt mi is felhívjuk a figyelmet arra, hogy az elnöki állás elsősorban reprezentatív és így kívánatos, hogy a díszes pozíciót általános köztiszteletnek és szimpátiának örvendő oly egyéniséggel töltsék be, aki egyben a bridge-sportnak is lelkes híve. A főtitkári állás betöltése nem kevésbé fontos. Annak ellátása sok munkát, fáradságot, bridge-körökben való jártasságot, tekintélyt és feltétlen szakértelmet igényel.

A Szövetség ügyeinek jelenlegi vezetése az elnök lemondása folytán addig, míg a rendkívüli közgyűlés dönteni fog, kitűnő kezekben van. *Szabó* Nándor, az M. B. Sz. köztiszteletben

álló alelnöke látja el az elnöki teendőket.

*

A bridge-versenyek terén a lefolyt hónapban meglehetősen csend uralkodott. A téli versenyek lezajlása után, úgylátszik, nagy készülődés folyik a nyári évadra. Az eddigi esztendőben tavasszal volt a legtöbb verseny, míg nyáron szünet következett be e téren. Az idén úgylátjuk, a helyzet fordítva van. A gazdasági depresszió okozta pénztelenség, továbbá a valutaigénylés nehézségei következtében a magyar közönség hazánk területén belül fog nyaralni. Az összes magyar fürdőhelyeknek, első sorban a Balatonnak, de azonkívül a budapesti nyári helyeknek is kedvenc szórakozása lesz a bridge-versenyek rendezése. Sajnálattal nélkülözzük mind-ezideig a Szent Gellért-szálló közlését az általa tavaly alapított és most a Szövetségnek felajánlott ezüstserlegéért rendezendő bridge-versenyre nézve.

*

A Hágában június hó 4-én tartandó nemzetközi versenyen — sajnos — a M. B. Sz. anyagi alap híján nem vesz részt. Az ezzel egyidejűleg tartandó hágai bridge-kongresszuson minden valószínűség szerint megjelenik a M. B. Sz. nevében Klin-

ger Pál, aki személyében hozza meg az anyagi áldozatot, mely az odautazással együtt jár.

A június 17-én kezdődő bécsi bridge-versenyeken lehetséges, hogy egy, sőt két magyar csapat is résztvesz. Erre nézve azonban még nincsen döntés.

Különösen sajnálattal látjuk a hágai versenyről való távolmaradásunkat, amely pedig az M. B. Sz. szempontjából általában, de különösen a berlini győzelem után rendkívül fájdalmas.

*

Lapzártakor vesszük a hírt, hogy a Fészek Klub két csapata a Győri Torna Klub meghívására folyó hó 21-én és 22-én nevezett klub két csapata ellen barátságos mérkőzést vívott meg. A két csapat a Győri Torna Klub vendége volt. A mérkőzésnek nem volt versenyjellege, hanem csupán tréning volt, melyben a Fészek játékosai kerekedtek felül.

Hasonló intenciókkal rendezendő barátságos gyakorlatok akár fővárosi és vidéki, vagy fővárosi egyesületek csapatai között rendkívül kívánatosak és igen üdvös hatással vannak a bridge-sport fejlesztése érdekében. Minden dícséret megilleti a Győri Torna Klubot az ötletért és annak nagyszerű keresztülviteléért.

SZENT ISTVÁN PORTERSÖR

SZOLGÁRI

SERFŐZDE KIVÁLÓ KÜLÖN-
LEGESSÉGE

BRIDGE

Szórakozás

Tudomány Sport

E címen fogja a nyomdát elhagyni és a könyvpiacra kerül a modern *kontrakt-bridget* ismertető *magyar bridge-irodalmi* termék

június hó folyamán.

A könyv *szerzője a Bridge Ujság* főszerkesztője:

Leitner Ferenc.

Úgy véljük, nem esünk túlzásba, midőn megállapítjuk, hogy ennek a könyvnek megjelenése a magyar bridge-irodalom terén rógóta tapasztalt hiányt pótol. A könyv kizárólag a kontrakt-bridget tárgyalja. Ezt azonban mindent felölelő és magában foglaló részletességgel. A könyv szerzője az olvasó elé tárja a kontrakt-bridge licitálásának elméletét, annak összes rejtelmeit és mindezt gyakorlati példákkal illusztrálja. Azonkívül tárgyalja az érdekesebb játéktechnikai problémákat, to-

vábbá a bel- és külföldi versenyrendezési szisztémákat.

Egyaránt figyelmére érdemes lesz mindazoknak, akik a bridget: mint *szórakozást*, mint magasabb szellemű *tudományt*, vagy mint *sportot* kedvelik. Hasznos lesz *kezdőknek, haladók és mesterek* számára. Mindazok, akik a kontrakt-bridge iránt érdeklődnek, e könyv birtokában igen gyorsan elsajátítják a kontrakt-bridge licitálásának egész szövevényes rendszerét. Tehát *közvetlenül* jutnak el a tudásnak arra fokára, amelyet ily könyv hiányában csak közvetve, sok-sok évi tapasztalat és saját kárukon való okulás után sajátítanak el. Nélkülözhetetlen lesz mindazok számára, akiknek az angol nyelv ismeretének hiányában, a külföldi bridge-irodalom termékeinek legjava hozzáférhetetlen. De hasznos lesz az angol irodalom ismerői részére

is, mert a szerző önálló úton halad.

A könyv bolti ára 5 pengő lesz.

A Bridge Ujság előfizetői és olvasói számára, akik az *alanti megrendelő-szelvényt* kitöltik és a *megjelölt címre* eljuttatják,

különleges kedvezményt nyújtunk.

Mindazok, akik a szelvény útján rendelik meg a könyvet, úgy *Budapesten, mint vidéken, négy pengőért* kapják meg címükre, nyomban a könyv megjelenése után.

Megrendelő-szelvény

Ezennel megrendelem

LEITNER FERENC

Bridge

*Szórakozás
Tudomány
Sport*

című könyvét 4.- pengő árban.

.....
olvasható aláírás

.....
pontos cím

E szelvény feladandó:

Bridge Ujság, Budapest, Sándor-utca 7 — vagy:

Leitner Ferenc, Budapest, Nádor-utca 18 címre.

Sanalbin fogpép
fogpor

Sanalbin szájvíz

AZ IDEÁLIS FOG- ÉS SZÁJÁPOLÓSZEREK

A Bridge Ujság

1932 márciusi számában megjelent feladványok és rejtvények megoldása

25. számú feladvány:

4 pont: pasz; 2 pont: 2 treff.
A lap ereje az 1 treff indító licittal teljesen ki volt merítve. A partner felelete a minimális 1 szanzadu. Kevés fantázia van a mans megcsinálására, pedig a licit folytatása erre biztatja a partnert. Az egyedülálló körre való tekintettel a 2 treff bemondása nem hiba.

26. számú feladvány:

4 pont: 4 treff; 3 pont: 5 treff.

A 3 szanzadut meghagyni nem helyes. Sokkal több a valószínűség az 5 treff, mint a 3 szan megcsinálására, lévén a treff 6-os szín és a káró szingleben. Mégis helyesebb a 4 treffre való visszavétel és az 5 treff bemondását a partnerre bízni, hogy ő, — aki a szanzadut bemondta, — döntse el, hogy megállanak-e a 4 treffnél, vagy lehet-e mansot csinálni?

27. számú feladvány:

4 pont: 5 kör; 1 pont: pasz.
Feltétlenül helyesebb az 5 kör bemondás, mint a pasz. A lapelosztás olyan, hogy a négy pik megbuktatásának valószínűsége sokkal kisebb, mint az 5 kör elbukásának valószínűsége. Az ellenfelek a pikban annyira találkoztak, hogy „A“-nál aligha lehet egynél több pik. Azonkívül „A“ körben lévő erejét azzal is mutatta, hogy az el-

lenfél 2 pikje ellen egyszerre négyre ugrott! Ezt nem szabad figyelmenkívül hagyni. Ha az öt kör meg is bukik, az igen olcsó és célszerű mentése az ellenfél majdnem biztos féljátékának.

28. számú feladvány:

4 pont: 2 szanzadú; 2 pont: 1 szanzadú; 1 pont: 2 treff v. 3 treff.

A treffemelésnek az a hátránya, hogy nem árulja el a káró valószínű tartását. 3 szan megcsinálása igen valószínű minthogy a treff-ász és dáma birtokában „B“ láthatja, hogy „A“ a treff longörjét mondta be biztos mellékütesekre.

29. számú feladvány:

4 pont: 4 kör.
„Y“ lapja a típusa annak a lapnak, mellyel záró licitet kell alkalmazni. Minden más licit feltétlen hibás!

30. számú feladvány:

4 pont: pasz.
„B“ lapja nem üti meg ütőerőben azt a megkívánt minimumot, melyre az 1 szanzadú indításra pozitív választ szabad adni. Nem határeset. Csak a túlzott (de indokolatlan) fantáziával bíró bridgelő mond erre mást, mint: paszt.

31. számú feladvány:

4 pont: 2 kör; 1 pont: rekontra vagy 3 kör.

„B“ lapja igen tanulságos, mert igazi „csalóka“ lap. A nem elég biztonsággal bíró lap megítélőt könnyen csábítja az ugrásszerű emelésre. Ez helytelen, mert a lap ütőereje minimális. Három színben van király minden más összeköttetés nélkül; ez 3 fél, vagyis összesen 1 és fél ütés. Az, hogy az aduban öt van, ez esetben nem különös érték, mert a többi színek teljesen egyenletesek. A hosszú adú csak akkor bír különös értékkel a segítő partner kezében, ha valamelyik színben síkán, vagy singleton. Vagy akkor, ha pozitív mellékütései vannak. Itt ezen esetek egyike sem áll fenn.

32. számú feladvány:

4 pont: 4 kör; 2 pont: 3 kör és 1 pont; pasz.

„A“ lapja tipikusan védekező. Ha egyenlő lenne a tábla állása, akkor számba jöhetne a 3 kör, sőt a pasz indítás is. De abban a helyzetben (ellenfél bellben 20, saját vonal mansban 0) csak a 4 kör indítás helyes! Kontra nem áll ellene és ha a partnernél van 2 pozitív ütés, akkor megcsinálható. Ha a partner ütéstelen, akkor az ellenfélnek biztosan robber lapja van. Tehát az egyedüli esély a robber olcsó megmentésére az ellenfél ily módon való megakadályozása lapjuk kilicitálásában.

33. számú feladvány:

4 pont: 3 kör; 2 pont: 4 kör vagy 2 kör.

„B“ lapja, tekintve, hogy partnere indította a licitet, óriási

eséllyel bír arra, hogy a körben robbert csináljon. Ezt leghűbben kifejezi a „3 kör“ licitálása. A 4 kör licit nem hibás, de túlzás. A két kör más karakterű lapra enged következtetni.

34. számú feladvány:

4 pont: 3 szanzadú; 1 pont: kontra.

„Z“ saját lapjából láthatja, hogy „A“ indító licitje védekező jellegű volt. „B“ pasz-licitje elárulta teljes gyengeségét. Ő tehát nyugodtan mondhat három szanzadut, mert ennek megcsinálása több, mint valószínű. Számba jöhet a kontra is, de sok értelme nincs, mert nem kecséget nagy buktatással, lévén „A“-nak valószínűleg két longörje. A „pasz“ nagyon rossz, mert az indokolatlan kishitűség bizonyítéka.

35. számú feladvány:

4 pont: 4 pik, 2 pont: 5 káró vagy 4 kör.

„Y“ lapja olyan, mely feltétlen kör- vagy káró-játékot kíván. Lévén úgy treff-, mint pikben sikén. A négy pik-licit bekényszeríti a partnert a kör vagy káró bemondásába. A partner azt fogja a kettő közül bemondani, amelyikben hosszabb. Y ezt nem tudhatja, s így ő csak találgatna a két szín között. Megtörténhetik pedig, hogy az egyikben még a hat trik is benne van, a másik pedig bukik. Ezt az dönti el, hogy a partner a kettő közül melyikben hosszabb; azt fogja választani.

36. számú feladvány:

Négy pont: treff király.
Ez nem kíván indokolást.

*

A 25—36. számú feladványok megfejtése általában az eddigi kitűnő eredményeknél kevésbé sikerült. Ennek a sorozatnak legjobb megfejtői a következők voltak: Ozarowsky Andor, Budapest: 35 pont, Vagyon Árpád, Győr: 30 pont, Gaizler Gyula dr, Nyiregyháza: 30 pont, I'saak Lászlóné, Budapest: 29 pont, Gundelfingen Eleménné: 29 pont, Gudenus Imre báró, Budapest: 28 pont, Szalay Szabolcs dr, Szolnok: 27 pont, Bittó István, Budapest: 25 pont, Kovács László: 24 pont, Paul László, Budapest 24 pont, Darvas Róbert: 25 pont.

A hármas rejtvény-sorozat (1—36-ig) végső eredménye a pontozás alapján a következő:

Az első díjat, vagyis 100 pengőt megnyerte Gundelfingen Eleménné, Budapest: 112 pont-

tal. A második díjat, vagyis 50 pengőt megnyerte Ozarowsky Andor, Budapest: 109 ponttal. A harmadik díjat, vagyis 25 pengőt Darvas Róbert, Budapest: 107 ponttal nyerte meg.

A további legjobb eredményt elérték helyezési sorrendje a következő:

4. Kerényi Irén, Budapest: 98 pont.

5—6. Bittó István, Budapest: 93 pont és ifj Gáll Endre, Budapest: 93 pont.

7—8. Vagyon Árpád, Győr: 92 pont és Kovács László, Budapest: 92 pont.

9—10. Sefcsik Cica, Budapest: 90 pont és Gaál Imre, Budapest: 90 pont.

Úgy a díjnyerteseknek, mint a legjobb helyezetteknek a Bridge Ujság üdvözetét és jókívánatait fejezzük ki az elért kitűnő eredményért.

A 7. számú bridge-rejtvény megfejtése:

Ütés	A	Y	B	Z	A	Y	B	Z
1.	♥ D	♥ 4 ¹	♥ 9	♥ 3	.	.	.	.
2.	♠ A	♠ D	♥ 6	♠ 5	.	.	.	.
3.	♣ 4	♣ 8	♣ B	♣ 7	.	.	.	.
4.	.	.	♣ 10	♣ 9	♥ 8	♠ D ²	.	.
5.	.	.	♦ 4	♦ 10	♦ 6	♦ 8	.	.

6. „Z“-nek már csak 2 pik van a kezében és így „A“ csinálja a 2 pikkkel a két utolsó ütést.

¹ Ha „Y“ az első hívásnál a körással üt, a hat ütés meg van csinálva, mert akár treffet, akár kárót hív is „Y“, „B“ beüt, átadja körrel,

Nyert játéka van,

ha OPTIMA kártyával játszik

„A“-nak az ütést, ez lehívja a pik-ászt, melyre „B“ eldobja a káró-négycet és miután „B“-nek még egy átmenete van az asztalra, minden további ütés az övé.

² „Y“ kénytelen a pik-dámát eldobni, mert ha kör-ászt dob, úgy „B“ lehívja a kör-királyt és „Y“ megint kényszerdobásban van pikdáma és káró között. Ha kárót dob, „B“ két kárót hív le és ismét fennáll a kényszerdobás esete.

A 8. számú bridge-rejtvény megfejtése:

Ütés	A	Y	B	Z	A	Y	B	Z
1.	♥ 2	♥ 5	♥ K	♥ 5	.	.	.	.
2.	.	.	♦ 4 ¹	♦ 2 ²	♦ 7	♦ 6	.	.
3.	.	.	.	.	♠ 8	♠ 6	♦ D! ³	♣ 3
4.	.	.	.	.	♥ D	♥ 3 ⁴	♥ K! ⁵	♥ 6
5.	♣ 10! ⁶	♥ B	.	.	.	.	♥ 2	♥ 9
6.	.	♥ 4 ⁷	♥ 7	♥ 10	♠ 3	.	.	.
7.	.	.	.	.	♣ 9	♣ 4	♣ D	♣ 5
8.	♦ B	♣ 6	.	.	.	.	♦ 8	♦ 9 (vagy 5)
9.	♦ A	hívás után „Y“ kénytelen vagy a kör-ászt dobni, mely esetben „B“ kör nyolcása üt, vagy a treffkirály mellől a fedezetet, akkor meg „B“-nek 2 treff ütése marad.						

¹ „B“ nem hívhat káró-dámát, mert „Z“ semmiesetre sem üti a királlyal és így rajta marad a hívás. Ha a káródáma után kis kört hív, úgy „Y“ beüt az ászszal és kis treffet hív, melyet „B“ kénytelen a dámával ütni és a körkirály lehívása után újra kis kört hívni. Ezt „A“ kénytelen ütni, aduját lehívni (mert „Y“-nak még van aduja) és akkor még okvetlenül ki kell adnia egy ütést.

² „Z“-nek nem szabad magasabb káróval ütnie, különben egyszerűsíti „A“ feleletét. Ha beüt, úgy „A“ már négy káróütést csinálhat és ezzel a feladat teljesítve van.

³ Ha „B“ nem a káródámát dobja el, hanem a nyolcast, úgy a nyolcadik hívásnál a káródáma hívásra „Z“ nem üti be és „A“ kénytelen két ütést kiadni. Ha kis kört dob el és két kárót tart, „Y“ a negyedik hívásnál üt a kör-ázzsal, rteffet hív és „B“-nek már csak két körje lévén, a kényszerdobás nem érhető el.

⁴ Ha „Y“ üt a kör-ázzsal, könnyebbé teszi „A“-nak a feladatát, akár kört hív vissza, akár treffet, „B“ beüt, körhívás esetén kört hí vissza, üti aduval, treffet hí, üt a dámával, kárót hí az asztalról, megüti kézben és lehívja a káróaszt a kilencedik hívásra és most „Y“, miután csak körbub, freff király és kis treff van a kezében, ismét kényszerdobás helyzetében van. „Z“ nem segíthet, mert neki el kell dobnia körjeit és treffjeit, különben „A“ négy káróütést csinál.

PURGO

CSOKOLÁDÉ

A LEGKITÜNŐBB
HASHAJTÓ

⁵ Körkirállyal kell ütnie „B“-nek, másképpen nem hívhat újra kört tempóvesztés nélkül és csak két átmenete marad az asztalon.

⁶ Treff tizest kénytelen „A“ a kis körbe dobni, hogy a treff dámába dobva a kilencest, az asztalon a treff ász-nyolcas gábliba foghassa a treff királyt.

⁷ Ha „Y“ kör helyett treffet hív, „B“ dámával üt és kárót hív. A helyzet ugyanaz marad.

Helyesen fejtették meg a 7. számú bridge-rejtvényt:

Bittó József, Budapest; Minder Róbert, Enying, Cziffra András, Budapest; Rakovszky Mária, Tiszabura; K. László Erzsébet, Kőbánya-Budapest; Vertán Béla, Battonya, Ambrózy Gyula gróf, Kápolnásnyék; Paul László, Bpest; Biró Jenő, Budapest; Vagyon Árpád, Győr; Gaizler Gyula dr, Nyiregyháza; Vincenty Gusztáv, Budapest; dr Kalledey Lajosné, Budapest; Lengyel László dr, Komárom; Mándik Péter, Budapest; ifj. Hedry Lőrinc, Eger; G. Tcharykov, Budapest.

Helyesen fejtették meg a 8. számú bridge-rejtvényt:

Bittó József, Ciffra András, Rakovszky Mária, Paul László, Ambrózy Gyula gróf, Biró Jenő, Vagyon Árpád, Mándik Péter, Budapest.

A sorsolásnál az első díjat Biró Jenő (Budapest, Aradi-utca 11), a második díjat Paul László (Budapest, Bank-utca 7) nyerte el.

Bridgeoktatási tanfolyam (kezdőknek)

(Hatodik lecke)

Ugyanezek a meggondolások, melyek az első megszólalót (az osztót) passzolásra, vagy egy pozitív bemondás által a licit megindítására készítetik, mértékadóak a másokra is, ha az osztó passzolt. Egy árnyalati különbség talán annyiban áll fenn, hogy Y (az osztó balszomszédja) már annyit tud a kártyaelosztásból, hogy A-nak (az osztónak) legfeljebb két honörtrik van a kezében. Azoknál a határeseteknél, mikor ő, mint osztó, talán passzolásra határozna el magát, mint második

megszólaló, pozitív licitálást eszközölhet. Pl. A: passzolt, Y kezében van: ♠ B 9 8 ♥ A 5 3 2
♦ A 8 7 és ♣ K 10 9 5. Ha Y osztó volna, bemondhatna egy szanzadut, de passzolhatna is. Az első passz után azonban már indokoltabb egy pozitív licitálás egy szanzadu bemondásával, mint a passzolás.

Y ugyanis A-nál, ennek passzolása után csak a ránézve kedvezőtlen esetben szupponálhat két honör-ütést. Ha tehát neki $2\frac{1}{2}$ honör-ítés van a kezében és az első megszólalónál $1\frac{1}{2}$

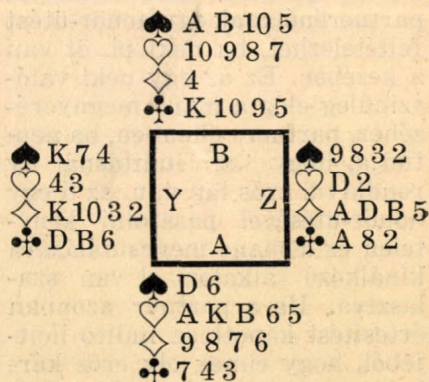
honör-trikket feltételez, úgy a hiányzó négyet B és Z között egyformán felosztva képzelheti és egy trikk (7 ütés) bemondására jogosultnak gondolhatja magát. Annnyival inkább indokolt a minimummal való megindítása a licitálásnak, mert, mint azt alant látni fogjuk, Y partnere, Z, három előtte elhangzott passz után csak a minimumnál jóval erősebb kártyával eszközölhet pozitív licitet. Így sokszor mulaszt el alkalmat, hogy manstörödedeket, sőt teljes manst is csinálhasson.

A harmadik, B (az osztó partnere), már más megfontolás által vezeteti magát. Neki már van egy passzos partnere és egy passzos ellenfele. Ő már csak jó esetet feltételezve adhat partnerének két honör-ütést, tehát egy minimummal való megindulás esetén több valószínűsége van veszteségre, mint nyereségre. Azonfelül a balszomszédnál tétélezheti fel az erősebb kártyát a két ellenfele közül, ami a ránézve kedvezőtlen eset és a licitálás után az esetben, ha nem ő marad aktív játékos, elárulta ellenfeleinek, hogy nála kereshető az erősebbik ellenkártya.

A harmadik megszólaló (az osztó partnere) előtte elhangzott két passz után tehát csak a minimumnál erősebb kártyával indítsa meg a licitálást. Pl. három honör-ütéssel vagy $2\frac{1}{2}$ honör-ütéssel, mely mellett még több pluszérték van. Pl.: ♠ A D 9 7 ♥ B 10 5 ♦ A 10 5 ♣ 10 9 4, az osztó kezében egy pik, az osztó partnere kezében: passz. Ha azonban akármelyik színben még egy dámát tart egy kis kár-

tya helyett a kezében, már ő is köteles egy pikkel megindítani a licitet. ♠ D 10 5 2 ♥ A 3 ♦ A 2 ♣ K 10 9 5 az osztó kezében egy szanzadu; a harmadik kézben passz. Bármelyik ász mellé egy bubot vagy dámát téve, okvetlenül szanzadu.

Ami az osztó partnerére érvényes, az fokozott mértékben áll fenn az utolsó licitálásra. (Z) Partnerének legjobb esetben két honör-ütést adhat; $2\frac{1}{2}$, sőt 3 honör-trikk birtokában bukásnak van kitéve, ha nincs több pluszérték kezében, mans csinálására pedig kilátása nincs. Ha A $2\frac{1}{2}$ honör-trikkel és B $2\frac{1}{2}$ honör-trikkel és még egy-két pluszértékkel kezében passzolt, Z megszólalására megindulhat egy licitálási folyamat, melynél Z-nek választása csak abban lehet, hogy 3—4 bukással akadályozza meg az ellenfeleket mans megcsinálásában, vagy átengedi nekik a manst.

A: passz, Y: passz, B: passz, Z: egy káró.

Z licitálására A-nak be kell mondania a 2 kört, azért, hogy Y esetleges szanzadu-bemondására B körrel induljon. Akár

emeli Y Z bemonadását, akár nem, B-nek ugorva kell emelnie A körbemonadását és a legjobb eset, ha 3 körnél megmarad a licit, mert 4 kör okvetlenül megcsinálható, az Y—Z-vonal pedig még egy kárót is csak nehezen tud megcsinálni.

A negyedik megszólaló tehát csak a $2\frac{1}{2}$ honör-trikknél erősebb lappal induljon. Három honör-trikk és azonfelül egy-két pluszérték (védett középkaartya) az, mely utolsónak megszólalót pozitív licitálásra jogosítja.

Amennyiben az osztónak, passzolása után sorra kerülő valamelyik játékosnak egy rendkívül erős lap van a kezében, több trikk bemonadásával indítja meg a licitálást. Azért kell több trikket bemonдания, mert a mans megcsinálásához csak a bemondott trikkok számítanak. Mindig azon feltevésből indulva ki, hogy a nála hiányzó honör-ütések egyformán vannak a többi három játékos közt elosztva, partnerénél csak egy honör-ütést feltételezhet, ha neki pl. öt van a kezében. Ez az egy neki valószínűleg elég a mans megnyeréséhez, partnere ellenben, ha nem tudja, hogy az indításnál ily rendkívül erős lap van, az ő egy honör-ütésével passzolni kénytelen és a mans megcsinálására kínálkozó alkalom el van szalasztva. Ha a partner azonban értesítést kapott az indító licitjéből, hogy ennek oly erős kártyája van, gyenge lappal is emelheti a bemonadást, esetleg bemondhatja a manst, vagy bejelezve licitálás által az aránylag legjobb színét, ebben a színben vagy szanzaduban juthat el a mans bemonadásáig.

A partnerek tehát igyekezzenek minél precízebben egymást a kezükben levő lap felől informálni. Ez a célja a különböző licitálási rendszereknek és a rendszerekben megállapított konvencióknak. A konvenciók kiegészítő részét képezik a licitálási rendszernek és nélkülük nem igen képzelhető el egy licitálás, mely egyrészt nem mulaszt el alkalmat a mans bemonadására, másrészt nem ugrik bele katasztrofális bukásokba. Éppen úgy, mint maga e helyes licitálási rendszer, ennek konvenciói is logikus gondolkodásnak az eredményei, melyeket hosszú évek kártyatapasztalatai igazoltak. Nálunk jelenleg az amerikai Culbertsonéhoz közel álló rendszert tartják a legjobban felépítettnek és legkitűnőbb bridgezőink ezt alkalmazzák nagy sikerrel. Mi is ezt fogjuk alapul venni.

Az ötödik leckében láttuk, hogy milyen összeállítású kártya alkalmas arra, hogy a licitálást egy trikkal meg lehessen indítani. Két trikket egy színből akkor mondjunk be, ha legalább öt honör-ütés van kezünkben egy licitálható színnel. A licitálható szín fogalmát az ötödik leckéből ismerjük. Ha színünk hosszú — például hatos —, már $4\frac{1}{2}$ honör-trikk birtokában is két trikkal kell indulni. Két hosszú szín már négy honör-ütés mellett is alkalmas a két trikkal való indításra.

Amennyiben licitálható színünk nincs, de legalább $4\frac{1}{2}$ honör-ütés van kártyánkban, mely mind a négy színre van felosztva, indításunk két szanzadu.

A két trikkel való indítás partnerünket tájékoztatta afelől, hogy általános ütőerejű nagy kártya van kezünkben, vagy pedig két igen erős és hosszú szín. Mindkét esetben az indító minimális segítséggel, esetleg teljesen segítség nélkül is tud manst csinálni és csak mintegy kérdést intéz partneréhez, hogy milyen szín volna neki legalkalmasabb adunak; egyúttal felvilágosítást kíván, nincs-e a partnernél több, mint amennyire az indító normális elosztás mellett számíthat, hogy szlemmbemondást lehessen eszközölni. Ebből következik, hogy kettős indítás esetén a partner még a leggyöngébb kártyával is köteles megszólalni és ezáltal az indítónak módot adni arra, hogy még egyszer licitálhasson. Ha közben az indító utáni játékos azonban licitált, úgy az indító partnere egészen gyenge lap esetén a megszólalási kötelezettség alól fel van mentve, mert akkor már az indítónak úgyis joga van még egyszer beszélni. Hogy milyen legyen a partner válasza, arról a következő számban fogunk írni, melyben az indító-licitre adandó válaszokat fogjuk tárgyalni.

Három trikk bemondásával (kör- vagy pikben) az esetben indítunk, ha arra számíthatunk, hogy aduban öt ütést csinálunk, s emellett $3\frac{1}{2}$ –4 honör-ütés van a kártyánkban. (Az adu-honör-ütéseket beleszámítva.) A három trikkel való indítás azt jelenti, hogy ebben a színben kevés segítséggel tudok manst csinálni, de nekem *csakis* ez a szín konveniál adunak.

Három szanzadu minden szín-

ben biztos ütést jelent, amellett egy abszolút biztosan lejátszható hosszú színt. (Többnyire káró vagy treff.)

Négyes indítás kör- vagy pikben akkor jogosult, ha minimális segítségre számítva, a lappal a tíz ütés megcsinálható. Soha nem jelent általános ütőerejű lapot. Ugyanez áll az öt káró vagy öt treff bemondására is.

A három szanzadu, négy kör vagy pik, öt káró vagy treff preemtiv-licit is lehet, de erről már csak egy későbbi időpontban beszélünk.

Példák a licitálás megoldására:

1.	♠ A K D 5 4	2 h. ü.
	♥ K 7 5	$\frac{1}{2}$ „
	♦ A 4 5	1 „
	♣ 8 7	—

$3\frac{1}{2}$ honör-ütés, pluszérték a pik-dáma, licitálható szín. Bemondás egy pik.

2.	♠ A 6 5	1 h. ü.
	♥ K D 8	1 „
	♦ A 10 8 5	1 „
	♣ D B 9	$\frac{1}{2}$ „

$3\frac{1}{2}$ honör-ütés, licitálható szín nincs. Bemondás egy szanzadu.

3.	♠ K B 10	$1\frac{1}{2}$ h. ü.
	♥ A D 10 8	$1\frac{1}{2}$ „
	♦ A D 5	$1\frac{1}{2}$ „
	♣ K D 2	1 „

$5\frac{1}{2}$ honör-ütés, licitálható szín a kör. Bemondás két kör.

4.	♠ K D 7	1 h. ü.
	♥ A 10 9 5	1 „
	♦ A K 8	2 „
	♣ K B 3	1 „

5 honör-ütés, licitálható szín nincs. Bemondás két szanzadu.

5.	♠	A K 10 9 7	2 h. ü.
	♥	K 2	1/2 „
	♦	A D B 9 4 3	1/2 „
	♣	—	

4 honör-ütés, két erős hosszú szín. Bemondás két pik.

6.	♠	K B 10 9 7 6	1 h. ü.
	♥	K D 8	1 „
	♦	A K 2	2 „
	♣	10	—

4 honör-ütés, hosszú szín, pik játékra alkalmas. Bemondás három pik.

7.	♠	2	—
	♥	A K D 10 7 6 5	2 h. ü.
	♦	K B 6	1 1/2 „
	♣	A 10	1 „

3 1/2 honör-ütés, erős, hosszú szín, legalkalmasabb kör-játékra. Bemondás három kör.

8.	♠	K 6	1/2 h. ü.
	♥	A B	1 „
	♦	D B 8	1/2 „
	♣	A K D B 5 2	2 „

4 honör-ütés, két treff bemondásra nem elég. Egy treff-bemondás nem árulja el a lap erejét, ki van téve a lepasszolásnak, ha a partnerénél egy honör-ütés van is. Elég egy harmadlagos pik-dáma, vagy egy körkirály, vagy egy kárókirály, hogy három szanzadu megcsinálható legyen. Bemondás három szanzadu.

9.	♠	D B 10 9 7 6 5	1/2 h. ü.
	♥	—	
	♦	A K D 6	2 „
	♣	K 10	1/2 „

Hosszú szín, mely más adu esetén értéktelen. A lapban. Összesen három honör-ütés. Ha a partnernél csak egy treff-dáma, vagy egy pik-honör van, már okvetlenül tíz ütés pikben. Bemondás négy pik.

10.	♠	—	1 h. ü.
	♥	2	—
	♦	K B 9 8	1/2 „
	♣	A K D B 9 4 3 2 2	2 „

3 1/2 honör-trikk, tehát két káró bemondására nem alkalmas, már a két teljesen védetlen szín miatt sem. Egy figura káróban már elég az öt treff megcsinálásához. Bemondás öt treff.

11.	♠	K B 2	1/2 h. ü.
	♥	8	— „
	♦	A D 3	1 „
	♣	K D B 7 6 5	1 1/2 „

3 1/2 honör-ütés, nem elég két treff bemondásához; három treff sem indok, mert legalább két honör-trikk kell a partnernél, hogy kilátás legyen az öt treff megcsinálásához. A szanzadu csak az esetben jó, ha a partner kétszer fogja a kört, vagy ha egyszer fogja és treff-ászja van, ez esetben már egy treff-bemondásra is licitálni fog. Bemondás tehát egy káró.

12.	♠	A 9 8 7 6 5	1 h. ü.
	♥	8	—
	♦	K 10 7 3	1/2 „
	♣	D 7	— „

1 1/2 honör-ütés; hatos szín és singleton dacára: bemondás pasz.

Mielőtt a licitálás megindítására vonatkozó cikkemet befejezném, újólág fel akarom hívni olvasóim figyelmét arra, hogy a licitálás helyes megindításának alapja az egész játék, melyre a további licitálás, sőt maga a játék is fel van építve. Óva intem ismét őket a fantáziás licitálástól. Nemcsak azért helytelen a korrekt indítástól való eltérés, mert a partnert félrevezetve, igen sokszor ennek jogosult emelése után katasztrofális bukásokat és helyrehozhatatlan veszteséget eredményez, hanem főképpen azért, mert teljesen elveszti a partner az indítás iránti bizalmát és olyan lappal, mellyel egy helyesen indító partnert a mansig emelt volna, a fantázialicitálót nem emeli. Minthogy a honör-ütés nélküli lappal való indításnak sokszor az az eredménye is van, hogy a helyes indításhoz szokott partner az indító ütéseire számítva, jogosultan kontráz és a kontraépen az indításnál feltételezett ütések hiánya miatt nem sikerül és így ahelyett, hogy nyereséget hozott volna, veszteséget, sőt sokszor az ellenfélnek mans vagy robber-csinálást eredményez, a partner igen sok esetben nem mer kontrázni olyan lappal, mellyel megbízható indító-licit mellett biztosan kontrázna, hanem inkább tovább licitál, ha az ellenfél a manst bemondta és magát teszi ki inkább egy-két bukásnak, sem hogy az ellenfél egy nem sikerült kontra után robbert nyerjen és még a kontráért járó pontokat is írja.

A nagy bridgezők által tapasztalataik alapján felállított

licitációs szisztémák abban *mind egyeznek*, hogy az indítás alapját a honör-ütések képezik és *a licitálást megindítani megfelelő számú honörítés nélkül nem szabad*. Ne vezessen senkit félre az, ha egyes hazardőrök a licitálást megindítják olyan lappal, mellyel felétlenül passzolni kellene és ha ez sikerül nekik, nagy hangon hirdetik, hogy: „Ime, a licitálási rendszer megvan a tapasztalat által cáfolva. Mit neki a „nagy“ teoretikusok? Bátran kell indulni és nem szabad magát szolgailag szabályokhoz kötni!“ Ha az ember azonban kissé tapasztalt és kritikusi szemmel nézi azokat a vad licitek által elért sikereket, úgy az esetek legnagyobb részében azt állapítja meg, hogy egy ilyen indítás azért sikerült, mert a partnernek olyan lapja volt, hogy ő neki is meg kellett volna indítania a licitálást, ha a partnere passzolt volna, tehát a hazardírozás nélkül is ugyanaz lett volna az eredmény. A sokkal ritkább eset az, hogy egy egész különösen szerencsés kártyaelosztás segítette őt a bemonadás megnyeréséhez (sikán a partnernél a magas aduk összeesése stb.). Ha azonban ezek, a teóriát megvető „texasi“ licitálók megcsinálnák lelkiismeretesen a mérleget, hogy mi nyereséget és mi veszteséget hozott nekik a fantáziás licitjük, egész biztosan szomorú eredményt állapítanak meg. De ennek oka szerintük csak a „pech“. A helyesen indító licitációt ilyen „pech“ csak ritkán éri, azért mégegyeszer ajánlom: maradjunk a korrekt indításnál.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Barcza László, Csabrendek. A kérdéses esetben „B“ egészen helytelenül licitált, még pedig mindkét alkalommal, mikor a szólás joga őt illette. „A“ egy szanzadu indítására, neki nem lévén egy értékelése sem, paszolnia kellett volna. Ha már a két kárót bemondotta és partnere ezt ötre emelte, örülnie kellett volna, hogy már ezt nem kontrázták meg. Részéről a hat káró bemondása egyenesen megfoghatatlan. Partnere egy szanzadu indítása folytán ő már az öt káróban három bukásra kellett, hogy elkészülve legyen. „A“ licitje indításkor helytelen volt. Neki *hat értékeléssel* feltétlen két káróval, vagy két szanzaduval kellett volna indítani. Az ő egy szanzadu indítása után ugyanis,

Bridge Ujság 4. szám

II. évf.

Rejtvény=szelvény

ha „B“ korrektil paszol, az rajta marad, holott a lapban a mans benne van. A helyes licit a következő lett volna: A: két káró, B: két szanzadu, A: három szanzadu, B: négy káró, A: öt káró. Mindenki paszol.

Összes olvasóinkhoz! Lapunk e havi késedelmes megjelenésének oka, hogy felelős szerkesztőnk több hete beteg. Főszerkesztőnk pedig Berlinben volt a reprezentatív magyar-német versenyen. Elnézést kérünk.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Magyarországon: Egész évre 8 P, fél-
évre 4.50 P, egyes szám ára 80 fillér.

— Ausztriában: Egész évre 13.20
Schilling, félévre 7.— Schilling, egyes
szám ára 1.20 Schilling. — Csehszlo-
vák köztársaság területén: 52 Kč,
félévre 28 Kč, egyes szám ára 5.50
Kč. — Romániában: Egész évre 250
lei, félévre 140 lei, egyes szám ára
30 lei. — S. H. S. királyság területén:
Egész évre 90 dinár, félévre 50 dinár,
egyes szám ára 9 dinár.

A
SZENT
ISTVÁN

CSOKOLADE

MINŐSÉGE
KIVÁLÓ

Nyert játéka van,

ha OPTIMA kártyával játszik

**Magyar
Távirati
Iroda rt.
nyomdája**

